

Brusel 22. května 2023
(OR. en)

9596/23

Interinstitucionální spis:
2023/0156(COD)

UD 110
CODEC 917
ENFOCUSTOM 57
ECOFIN 452
MI 429
COMER 57
TRANS 194
FISC 95

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	17. května 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 258 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se stanoví celní kodex Unie a zřizuje Celní úřad Evropské unie a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 952/2013

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 258 final.

Příloha: COM(2023) 258 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.5.2023
COM(2023) 258 final

2023/0156 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se stanoví celní kodex Unie a zřizuje Celní úřad Evropské unie a kterým se
zrušuje nařízení (EU) č. 952/2013**

(Text s významem pro EHP)

{SEC(2023) 198} - {SWD(2023) 140} - {SWD(2023) 141}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Celní unie EU představuje skutečný úspěch evropské integrace a prosperity. Je základem a strážkyní jednotného trhu EU¹, který umožňuje volný pohyb zboží v rámci Unie. Unie vystupuje v mezinárodních obchodních vztazích jednotně jako jeden z největších obchodních bloků na světě. Hladké fungování celní unie má zásadní význam pro hospodářství a prosperitu EU a její mezinárodní konkurenceschopnost. Občané a podniky mají prospěch z mezinárodního obchodu, zatímco celní tarify, kvóty a další obchodní opatření přispívají k ochraně průmyslové výroby a pracovních míst v Unii a zajišťují příjmy veřejných financí.

Hospodářství EU prochází souběžnou zelenou a digitální transformací, a proto byly přijaty ambiciózní právní předpisy, které stanoví environmentální, bezpečnostní, sociální a digitální normy, jež utvářejí způsob, jakým podniky fungují v rámci jednotného trhu i mimo něj. Hrozí, že tento ambiciózní program bude oslaben, bude-li výroba v Unii nahrazena dovozem ze třetích zemí, které tyto normy nedodrží. Bez centrálního sledování a kontroly dodavatelského řetězce ze strany celních orgánů nemá Unie úplný přehled o tom, jaké zboží vstupuje na její území a jaké zboží je opouští. To nejenže oslabuje důvěryhodnost odvětvových politik EU, nýbrž omezuje také sílu EU jako geopolitického aktéra.

Celní orgány jsou stále více zatěžovány rostoucím rozsahem úkolů vyplývajících z výše uvedených velmi ambiciózních právních předpisů, které byly přijaty v posledních letech. V důsledku toho se celní orgány v současnosti potýkají jak s narůstajícími úkoly a složitostí na straně jedné, tak s prudkým nárůstem zásilek nízké hodnoty v rámci elektronického obchodu na straně druhé. Bez centrálního dohledu nad dodavatelským řetězcem navíc Unie nemá úplný přehled a kontrolu nad tím, jaké zboží vstupuje na jednotný trh a jaké zboží jej opouští. To zesiluje problémy, jež jsou neodmyslitelně spojeny s celními postupy, údaji a informačními technologiemi a správou celní unie. Jak ukazuje posouzení dopadů, celní orgány se potýkají s problémy při plnění svého poslání, pokud jde o ochranu, i s otázkami týkajícími se řízení rizik a spolupráce s orgány dozoru nad trhem, donucovacími orgány a subjekty, daňovými orgány a dalšími partnery. Problematická je rovněž administrativní zátěž pro obchod, potíže při provádění kontrol zboží v rámci elektronického obchodu, omezená kvalita údajů a omezený přístup k nim, jakož i rozdíly v provádění mezi členskými státy.

Tato reforma posiluje schopnost celních orgánů v oblasti dohledu a kontroly zboží, které vstupuje do celní unie a které ji opouští. Celní reforma je dlouhodobým strategickým rozhodnutím, jehož cílem je pružně se přizpůsobit změnám v dodavatelských řetězcích a lépe hájit finanční zájmy EU a jejích členských států, jakož i bezpečnost, zabezpečení a veřejné zájmy EU.

V této souvislosti předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová ve svých politických směrech uvedla: „*Nastal čas pozvednout celní unii na další úroveň tím, že pro ni vytvoříme silnější rámec, který nám umožní lépe chránit naše občany a jednotný trh. Mám v*

¹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. ledna 2023 o třicátém výročí jednotného trhu: oslava úspěchů a výhled do budoucna ([P9_TA\(2023\)0007](#)).

úmyslu navrhnout ambiciózní soubor opatření, jehož cílem je integrovaný evropský přístup k posílení řízení rizik v oblasti cel a k podpoře účinných kontrol ze strany členských států.“²

V návaznosti na to předložila Komise akční plán v celní oblasti³, který nastiňuje konkrétní opatření k přípravě reformy. Jak bylo oznámeno v plánu, Komise na základě žádosti Evropského parlamentu provedla průběžné hodnocení provádění celního kodexu Unie (dále též jen „kodex“)⁴, v jehož rámci sice uznala pokrok, určila však rovněž potřebu posílit rámec pro elektronický obchod a zákazy a omezení. Průběžné hodnocení mimoto nastínilo problémy při vývoji 27 vnitrostátních celních informačních systémů. V akčním plánu v celní oblasti bylo oznámeno rovněž posouzení dopadů týkající se kladů a záporů reformy a strategická diskuse s vnitrostátními celními správami v rámci reflexní skupiny o tom, jak učinit celní unii pružnější, technologicky vyspělejší a odolnější vůči krizi, která se uskutečnila v roce 2022.

Jelikož Komise uznala potřebu strukturální změny, zapojila zúčastněné strany, akademickou obec a mezinárodní partnery do prognózy týkající se budoucnosti cel v EU do roku 2040. Ve zprávě o prognóze bylo doporučeno „řešit problém správy celní unie upřednostňováním společné centrální struktury, aby bylo možné vystupovat jednotně, využívat technologický pokrok a co nejúčinněji využívat celní údaje“⁵. Nezávislá zpráva skupiny odborníků o výzvách, jimž celní unie EU čelí, navíc dospěla k závěru, že „mezi vnitrostátními celními orgány přetrvávají závažné rozdíly v uplatňování pravidel a postupů“ a že „úroveň ochrany občanů a členských států dnes závisí na místě, kde je zboží kontrolováno, a podvodné a nedbalé podniky mají oproti poctivým podnikům a jednotlivcům dodržujícím předpisy značnou výhodu s nízkým rizikem“⁶.

Ve zvláštních zprávách určil Evropský účetní dvůr problémy v oblasti cel. V jedné zprávě konstatoval, že nedostatečná harmonizace v oblasti celních kontrol brání ochraně finančních zájmů EU, a doporučil „Komisi, aby posílila jednotné uplatňování celních kontrol a vytvořila a zavedla plnohodnotnou analýzu a koordinační kapacitu na úrovni EU“⁷. Účetní dvůr dále dospěl k závěru, že zpoždění při vývoji celních informačních systémů zapříčinily „zejména změny v rozsahu projektů, nedostatek zdrojů přidělených EU a členskými státy a zdoluhavý rozhodovací proces v důsledku vícevrstvé správní struktury“⁸. Pokud jde o elektronický obchod, auditoři poukázali na problémy při výběru správných částek DPH a cel⁹. Další zpráva upozornila na nedostatky v právním rámci a neúčinné provádění dovozních postupů, včetně rozdílných přístupů, pokud jde o celní kontroly, „k boji s podhodnocováním, závadným

² Unie, která si klade vyšší cíle – Moje agenda pro Evropu – [Politické směry pro příští Evropskou komisi, 2019–2024](#).

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, „Posunutí celní unie na další úroveň: akční plán“, [COM\(2020\) 581 final](#).

⁴ Pracovní dokument útvarů Komise o průběžném hodnocení provádění celního kodexu Unie, [SWD\(2022\) 158 final](#).

⁵ Ghiran, A., Hakami, A., Bontoux, L. a Scapolo, F., [The Future of Customs in the EU 2040](#), Úřad pro publikace Evropské unie, Lucemburk, 2020.

⁶ [Putting more Union in the European customs. Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe](#) – zpráva skupiny odborníků o reformě celní unie EU, Brusel, březen 2022.

⁷ Evropský účetní dvůr, [Zvláštní zpráva č. 4/2021](#): Celní kontroly: nedostatečná harmonizace brání ochraně finančních zájmů EU.

⁸ Evropský účetní dvůr, [Zvláštní zpráva č. 26/2018](#): Řada zpoždění s realizací celních informačních systémů: kde se stala chyba?

⁹ Evropský účetní dvůr, [Zvláštní zpráva č. 12/2019](#): Elektronický obchod: zbývá vyřešit řadu nedostatků při výběru DPH a cel.

popisem původu zboží, chybným sazebním zařazením zboží a uvalováním celních sankcí“, což má dopad na volbu celního úřadu ze strany hospodářského subjektu¹⁰.

Tato reforma zjednodušuje celní kodex Unie a snižuje byrokracii v souladu s Programem Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). Je součástí pracovního programu Komise na rok 2022 v rámci priority „Hospodářství ve prospěch lidí“¹¹.

Tato reforma zahrnuje další dva legislativní návrhy, které dnes Komise přijala jako součást rozsáhlého balíčku, zejména za účelem změny směrnice o DPH¹² na straně jedné a nařízení o osvobození od cla a kombinované nomenklatury¹³ na straně druhé. Oba pozměňovací návrhy doplňují celní reformu v souvislosti s nezbytnými opatřeními potřebnými k řešení problémů při prodeji zboží na dálku (transakce elektronického obchodu), a to zrušením prahové hodnoty ve výši 150 EUR, při jejímž překročení jsou podle stávajících pravidel splatná cla.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Celní kodex Unie je hlavním právním a informačním rámcem pro celní postupy na celním území Unie. Tato reforma reviduje a ruší základní právní akt. Následovat bude revize podrobných prováděcích aktů a aktů v přenesené pravomoci.

Reforma je v souladu s právními předpisy o vlastních zdrojích pro rozpočet Unie, které stanoví cla jako přímý zdroj jejích příjmů¹⁴, a s pravidly pro způsob, jakým jsou tato cla poskytována Unii¹⁵.

Návrh zajišťuje plný soulad mezi daňovým a celním zacházením s prodejem v rámci elektronického obchodu mezi podnikem a spotřebitelem, který se týká zboží odesílaného ze třetích zemí nebo území. Tento soulad zahrnuje oblast působnosti, lhůty pro vyměření, výběr a platbu cel a daní, související oznamovací povinnosti, jakož i harmonizaci závazků internetových prodejců, zejména tržišť. Synchronizovaná pravidla umožní internetovým prodejcům nabízet při prodeji zboží on-line spotřebitelům v EU skutečnou paušální cenu za veškeré zboží dovezené ze třetích zemí, s výjimkou případů, kdy zboží podléhá harmonizovaným spotřebním daním v EU¹⁶ a obchodněpolitickým opatřením.

¹⁰ Evropský účetní dvůr, [Zvláštní zpráva č. 19/2017](#): Dovozní postupy: nedostatky v právním rámci a neúčinné provádění mají dopad na finanční zájmy EU.

¹¹ [Pracovní program Komise na rok 2022](#), Společně za silnější Evropu.

¹² Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH vztahující se na osoby povinné k dani, které usnadňují prodej na dálku u dováženého zboží, a o uplatňování zvláštního režimu pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí a zvláštního režimu pro příznání a odvod DPH při dovozu (Úř. věst. L).

¹³ Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla a nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, jenž je součástí rozsáhlé a komplexní reformy celní unie (Úř. věst. L).

¹⁴ Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).

¹⁵ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (přepřacované znění) (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

¹⁶ Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).

Dne 27. února 2023 dospěly Evropská komise a vláda Spojeného království v zásadě k politické dohodě o Windsorském rámci, což je komplexní soubor společných řešení k definitivnímu odstranění praktických problémů, s nimiž se potýkají občané a podniky v Severním Irsku. Tato společná opatření zahrnují kromě jiných věcí i nová ujednání o celních záležitostech. Dne 24. března 2023 přijal smíšený výbor EU – Spojené království rozhodnutí č. 1/2023, kterým se stanoví ujednání týkající se Windsorského rámce, zejména v oblasti cel. Rozhodnutí č. 1/2023 uvádí, že Spojené království může oznámit Unii, že akty Unie, které usnadňují pohyb zboží, u něhož nehrozí vstup do Unie z jiných částí Spojeného království a přemístění do Severního Irsku, přestávají být zcela nebo zčásti platné v tom smyslu, že již neposkytují stejnou úroveň usnadnění, a v případě, že nebude nalezeno řešení, může pozastavit platnost určitých ustanovení rozhodnutí, která obsahují ujednání pro přepravu tohoto zboží. Revize celních předpisů podle tohoto nařízení se nedotkne úrovně usnadnění, jak je uvedeno v rozhodnutí smíšeného výboru č. 1/2023.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Opatření v oblasti cel podporuje prosazování širokého a stále rostoucího počtu více než 350 různých právních předpisů Unie v oblastech politiky, jako je obchod, průmysl, bezpečnost, zdraví, životní prostředí a klima¹⁷. Reforma posiluje schopnost celních orgánů poskytovat tuto službu a zavádí rámec spolupráce s orgány dozoru nad trhem, donucovacími a jinými orgány a agenturami a subjekty Unie, včetně Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex). Reforma je v souladu s ostatními politikami Unie, zejména těmito:

- **Nařízení o dozoru nad trhem**¹⁸, které stanoví právní rámec pro kontroly některých nepotravinářských výrobků prodávaných na trhu Unie založené na posouzení rizik, zejména prostřednictvím systematické spolupráce a výměny informací mezi orgány dozoru nad trhem a celními orgány za účelem odhalování nebezpečných nebo nevyhovujících výrobků vstupujících na jednotný trh. Celní orgány budou rovněž vyzvány, aby prováděly revidované **nařízení o obecné bezpečnosti výrobků**¹⁹ a nová pravidla, jejichž cílem je účinně zakázat uvádění výrobků vyrobených zcela nebo zčásti za použití **nucené práce** na jednotný trh²⁰, jakmile budou příslušné návrhy přijaty.
- V oblasti **právních předpisů o životním prostředí** se celní orgány podílejí na prosazování řady pravidel týkajících se mimo jiné chemických látek²¹, ochrany druhů

¹⁷ Evropská komise, Generální ředitelství pro daně a celní unii, [Integrated EU prohibitions & restrictions list](#): indicative calendar and list as of 1.1.2022 legal notice, Úřad pro publikace Evropské unie, 2022.

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011 (Úř. věst. L 169, 25.6.2019).

¹⁹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a o zrušení směrnice Rady 87/357/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES (COM(2021) 346).

²⁰ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zákazu produktů pocházejících z nucené práce na trhu Unie (COM(2022) 453 final).

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES.

volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin²² a boje proti změně klimatu tím, že se minimalizuje používání a emise nebezpečných látek²³.²⁴ Celní orgány budou rovněž vyzvány, aby uplatňovaly nová pravidla Unie, která mají omezit odlesňování²⁵ a která se zabývají přepravou odpadů²⁶. Návrh iniciativy pro udržitelné výrobky mimoto celní orgány vyzývá, aby porovnávaly celní prohlášení s informacemi o dováženém zboží, které jsou obsaženy v nově vytvořeném *digitálním pasu výrobků*, s cílem snížit negativní dopady výrobků uváděných na jednotný trh na životní prostředí z hlediska jejich životního cyklu²⁷. Návrh na zřízení **mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích**²⁸ pomůže zajistit, aby cíle EU v oblasti klimatu nebyly ohroženy rizikem úniku uhlíku, a podnítí výrobce v zemích, které nejsou členy EU, aby přešli na výrobní postupy, které jsou šetrnější k životnímu prostředí. Tento mechanismus se vztahuje na dovážené zboží a celní orgány podporují jeho prosazování.

- Na **straně prosazování** stanoví příslušná opatření právní základ pro vzájemnou pomoc mezi vnitrostátními orgány a spolupráci s Komisí, pokud jde o uplatňování celních a zemědělských předpisů. Tato opatření zahrnují pravidla pro předcházení celním podvodům, jejich vyšetřování a stíhání²⁹ a rámec pro operativní spolupráci mezi donucovacími orgány a subjekty členských států a Unie zaměřenou na zajištění bezpečnosti uvnitř Unie, pokud jde například o obchodování s drogami a nedovolené obchodování s palnými zbraněmi³⁰.
- Nové **nařízení o digitálních službách** stanoví jednoznačné povinnosti pro poskytovatele digitálních služeb, pokud jde o boj proti nezákonnému obsahu, což vede k posílení sledovatelnosti a kontrol obchodníků na internetových tržištích s cílem zajistit, aby výrobky uváděné na jednotný trh byly bezpečné³¹.

²² Nařízení Rady (ES) č. 338/97 ze dne 9. prosince 1996 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi (Úř. věst. L 61, 3.3.1997, s. 1).

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 517/2014 ze dne 16. dubna 2014 o fluorovaných skleníkových plynech a o zrušení nařízení (ES) č. 842/2006 (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 195).

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1).

²⁵ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dodávání na trh Unie a vývozu z Unie určitých komodit a produktů spojených s odlesňováním a znehodnocováním lesů a o zrušení nařízení (EU) č. 995/2010 (COM(2021) 706).

²⁶ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přepravě odpadů a o změně nařízení (EU) č. 1257/2013 a (EU) 2020/1056 (COM(2021) 709 final).

²⁷ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES (COM(2022) 142 final).

²⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (COM(2021) 564).

²⁹ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

³⁰ Další informace o [operativní spolupráci](#).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách).

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) stanoví, že celní unie je ve výlučné pravomoci Unie. V důsledku toho může celní předpisy přijímat pouze Unie, zatímco za jejich provádění jsou odpovědné členské státy.

Právním základem této iniciativy jsou články 33, 114 a 207 SFEU.

Články 33 a 114 SFEU dávají Evropskému parlamentu a Radě právo přijímat opatření k posílení celní spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí s cílem zajistit řádné fungování vnitřního trhu zrušením vnitřních hranic a dosažením volného pohybu zboží.

Článek 207 SFEU vychází z předpokladu, že oblast působnosti iniciativy přesahuje rámec spolupráce mezi celními orgány a zahrnuje usnadnění obchodu a ochranu před nedovoleným obchodem jako důležitý aspekt obchodní politiky v souladu s platným mezinárodním rámcem pro obchodní politiku se třetími zeměmi.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Jelikož tento návrh spadá do výlučné pravomoci Unie, zásada subsidiarity se nepoužije.

• Proporcionalita

Společná celní pravidla a postupy stanovené v celním kodexu Unie provádějí členské státy. Stávající rámec se setkal s problémy, pokud jde o jednotné provádění a harmonizaci, což vedlo k roztržitosti procesů, postupů a přístupů, která ohrožuje celní unii. Takovou roztržitost a související důsledky nelze vyřešit na vnitrostátní úrovni. Je proto nezbytné zavést revidovaný a komplexní soubor pravidel týkajících se celních postupů, společné správy údajů a správy na úrovni Unie, která odstraní zjištěné problémy a která budou uplatňována stejně.

Tato iniciativa nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů. Výše uvedené prvky se vzájemně posilují a umožní výrazné snížení zátěže jak pro orgány veřejné správy, tak pro hospodářské subjekty ze soukromého sektoru, účinnou harmonizaci pravidel a postupů a rovné podmínky pro hospodářské subjekty při plnění celních povinností.

• Volba nástroje

Volba nástroje (nařízení) je zásadní, neboť celní unie musí poskytnout právní jistotu obchodu i orgánům veřejné správy. Celní unie musí zajistit plynulý tok legálního obchodu a současně umožnit účinný zásah orgánů veřejné správy založený na posouzení rizik s cílem přispět k provádění hlavních prvků *acquis* Unie, zejména jednotného trhu, bezpečnosti Unie a rozpočtu Unie, a to prostřednictvím tradičních vlastních zdrojů. Právním nástrojem celního kodexu Unie, který bude reformou zrušen, je rovněž nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

V roce 2022 předložila Komise průběžné hodnocení provádění právních předpisů a zavádění informačních systémů celního kodexu Unie, pokud jde o účinnost, účelnost, relevanci, soudržnost se souvisejícími politikami a přidanou hodnotu EU³². Z hodnotící zprávy vyplynulo, že provádění kodexu v období 2016–2020 bylo úspěšné jen částečně.

Za prvé, zatímco se mělo za to, že stav provádění právních předpisů směřuje k dosažení cíle, přetrvávají některé potíže při zavádění sedmnácti informačních systémů zřízených kodexem. Do roku 2020 bylo úspěšně zavedeno osm systémů, které podle zúčastněných stran fungují uspokojivě, další čtyři systémy byly zavedeny v roce 2021 a pět systémů má být zavedeno postupně do konce roku 2025.

Za druhé, byl zaznamenán určitý hmatatelný pokrok při zlepšování celního prostředí, netýká se to však rovnoměrně všech oblastí analyzovaných v rámci hodnocení. Celní kodex Unie přispěl k vyjasnění a harmonizaci celních pravidel s cílem omezit rozdílné přístupy mezi členskými státy, například v oblasti celních rozhodnutí, podmínek pro přiznání statusu oprávněného hospodářského subjektu a v rámci některých zvláštních režimů. V některých jiných oblastech je však harmonizace nedostatečná, zejména pokud jde o řízení rizik a sledování statusu oprávněných hospodářských subjektů, a problémem je i nadále rozdílný výklad pravidel. Vzhledem k tomu, že mnohé z nejvýznamnějších změn zavedených celním kodexem Unie, jako je určité zjednodušení postupu celního řízení (např. centralizované celní řízení při dovozu na úrovni EU a související usnadnění obchodu), závisejí na probíhajících projektech v oblasti IT, mnoho očekávaných přínosů kodexu se dosud neprojevalo.

Za třetí, z hodnocení vyplynulo, že provádění kodexu nevyužilo plně potenciálních synergií se souvisejícími politikami a že chybí náležitá koordinace a výměna informací mezi celními orgány a dalšími příslušnými vnitrostátními správními orgány odpovědnými za uplatňování jiných politik Unie na hranicích, zejména co se týká zboží, na něž se vztahují zákazy a omezení. Nedostatečná koordinace za účelem sladění požadavků, norem (zejména s ohledem na shromažďování a sdílení údajů) a postupů je údajně překážkou digitalizace a brzdí pokrok při provádění zásadních zjednodušení.

Hodnocení rovněž zohlednilo význam celního kodexu Unie, pokud jde o nejnaléhavější výzvy, s nimiž se dnes celní orgány potýkají, jako je schopnost zvládnout obrovský objem celních prohlášení a řízení v rámci operací elektronického obchodu. V tomto ohledu hodnocení uznalo, že celní kodex Unie byl koncipován pro obchodní model založený především na tradičním obchodu, kdy nákladní lodě přepravují velké množství podobného zboží po moři. Přestože tento model stále z velké části existuje, dramatický nárůst transakcí elektronického obchodu, kdy jsou zásilky nízké hodnoty jednotlivě zasílány ze třetích zemí konečným spotřebitelům v Unii, vystavuje celní orgány a celní předpisy tlaku. V roce 2022 bylo s celním prohlášením H7 deklarováno 890 milionů transakcí elektronického obchodu, což představuje 73 % všech dovozních celních prohlášení, avšak pouze 0,5 % veškeré dovozní hodnoty. Transakce elektronického obchodu jsou problematické i z hlediska dodržování zákazů a omezení uplatňovaných v EU v souvislosti s nefinančními riziky. Z

³² Pracovní dokument útvarů Komise o průběžném hodnocení provádění celního kodexu Unie, SWD(2022) 158.

těchto důvodů bylo v hodnocení uvedeno, že je třeba přijmout další opatření s cílem řešit tyto problémy v právních předpisech.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami a sběr odborných znalostí**

Veřejná konzultace týkající se revize celních předpisů probíhala ve dnech 20. července až 19. září 2022³³. Dotazník byl k dispozici na platformě EU „Podělte se o svůj názor“ ve všech úředních jazycích EU a obdrženo bylo 192 odpovědí. Pokud jde o změny politiky a mechanismy, které by mohly být zahrnuty do reformy celní unie, respondenti *rozhodně souhlasí* se zařazením (v pořadí podle preferencí) těchto prvků:

1. zjednodušení celních formalit pro spolehlivé a důvěryhodné obchodníky usazené v Unii (69,47 %);
2. posílení spolupráce mezi celními a necelními orgány (55,79 %), zejména pokud jde o výměnu informací (65,97 %), operativní koordinaci (59,47 %) a lepší prosazování zákazů a omezení (47,37 %);
3. nové partnerství s důvěryhodnými obchodníky a dalšími příslušnými orgány pro lepší řízení rizik, včetně posílených předběžných informací o nákladu (53,16 %);
4. zajištění celního informačního prostředí na úrovni Unie (54,21 %), v němž by nejvíce upřednostňovanými prvky bylo zjednodušené poskytování údajů (umožňující opakované použití údajů, zabráňující duplicitám atd.), a to u 73,16 % odpovědí, možnosti správy údajů (64,21 %) a koncepce „jednotného portálu“ pro vyřizování necelních formalit (63,16 %);
5. přizpůsobení celních předpisů transakcím elektronického obchodu, například posílením dohledu nad toky mezi podniky a spotřebiteli a odpovědnosti zúčastněných subjektů za všechna daňová a jiná než daňová pravidla (52,11 %);
6. celkem 35,79 % respondentů rozhodně souhlasí s reformou správy celní unie umožňující vytvoření mechanismu na úrovni EU (s dalšími 23 %, jež spíše souhlasí, přibližně 4,5 % nesouhlasí, zbytek se nevyjádřil); *ale* pokud by takový mechanismus na úrovni EU existoval, měl by být pověřen zejména odbornou přípravou celníků (59,47 %), správou informačních technologií (51 %), financováním celního vybavení (44,74 %) a reakcí EU na krize (41,5 %);
7. začlenění ekologické agendy do celní agendy by mělo být určitě součástí reformy pouze pro 31 % respondentů, zatímco 27,8 % s tím spíše souhlasí a 6,31 % nesouhlasí.

Kromě veřejné konzultace byla uspořádána řada cílených konzultačních činností s cílem získat názory zúčastněných stran z řad odborníků, a to takto (podrobnosti viz příloha II posouzení dopadů):

³³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13316-Revision-of-the-Union-Customs-Code_cs

- Diskuse s vnitrostátními celními správami v rámci reflexní skupiny³⁴ ohledně i) doporučení obsažených ve zprávě skupiny odborníků, potřeby a znaků nového partnerství s obchodníky a posíleného celního dohledu a řízení rizik; ii) rámce pro posílenou spolupráci s jinými orgány a ekologické celní agendy a iii) nového paradigmatu a správy údajů.
- Diskuse se zástupci obchodu v rámci kontaktní skupiny pro obchod³⁵ na čtyřech zvláštních zasedáních ohledně i) potřeb obchodu a návrhů na revizi celního kodexu Unie, ii) doporučení obsažených ve zprávě skupiny odborníků, iii) výsledků veřejné konzultace se zúčastněnými stranami a iv) klíčových prvků reformy.
- Konzultace s celními správami členských států v rámci reflexní skupiny složené z generálních ředitelů vnitrostátních celních orgánů, která byla konkrétně zřízena s cílem zabývat se jednotlivými základními prvky reformního balíčku.
- Konzultace s obchodními sdruženími, svazy a jednotlivými společnostmi zastoupenými v kontaktní skupině pro obchod na úrovni Unie.
- Konzultace s útvary Komise, které se zabývají různými regulačními požadavky na zboží použitelnými na hranicích.

Důkazy podporující tuto iniciativu byly mimoto získány ze stávajících dokumentárních zdrojů, včetně právních předpisů a dalších politických dokumentů, celních a obchodních statistik, hodnocení a zpráv o příslušných politikách a informací o souvisejících iniciativách, jak jsou uvedeny v příloze I posouzení dopadů. Externí odborné znalosti použité při posuzování dopadů byly obsaženy ve třech studiích týkajících se hodnocení provádění celního kodexu Unie, programu AEO a řešení problémů, které představuje elektronický obchod³⁶.

Konzultační činnosti umožnily shromáždit kvalitativní i kvantitativní informace a údaje, které byly systematicky zpracovány a analyzovány s použitím vhodných metod. Kvalitativní údaje (včetně údajů z podání a příspěvků zaslaných Komisi) byly klasifikovány podle klíčových témat, poté přezkoumány a analyzovány z různých úhlů pohledu a předloženy v popisné podobě. Kvantitativní údaje (odpovědi v rámci průzkumu) byly zpracovány pomocí aplikace Excel a nástroje Komise pro přehled veřejných konzultací a analyzovány pomocí statistických metod, jako jsou počty frekvencí, křížová srovnání v tabulkách a jednoduché trendy.

• Posouzení dopadů

Návrh zprávy o posouzení dopadů byl předložen **Výboru Komise pro kontrolu regulace** dne 30. září 2022. Po schůzce konané dne 26. října 2022 vydal tento výbor dne 28. října 2022 záporné stanovisko, v němž bylo navrženo několik oblastí pro další zlepšení. Revidovaná

³⁴ Reflexní skupina pro cla je podskupinou expertní skupiny Komise pro celní politiku. Viz Rejstřík expertních skupin Komise, kód E00944.

³⁵ Rejstřík expertních skupin Komise, kód E02134.

³⁶ *Study to support the interim evaluation of the implementation of the Union Customs Code*, Oxford Research, Ipsos, CASE, Wavestone a Economisti Associati, 2021. *Study on the Authorised Economic Operator programme*, Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies a Economisti Associati, 2023. *Study on an integrated and innovative overhaul of EU rules governing e-commerce transactions from third countries from a customs and taxation perspective*, Pricewaterhouse Coopers EU Services, 2022 (dosud nedokončeno).

zpráva byla znovu předložena dne 21. prosince 2022. Dne 27. ledna 2023 vydal výbor kladné stanovisko s výhradami. Revize se zabývala všemi záležitostmi, které bylo podle výboru třeba zlepšit a k nimž patřilo lepší odůvodnění naléhavosti a logiky nutnosti jednat nyní, vazby na hodnocení a činnost Evropského účetního dvora, soudržnost s dalšími iniciativami, vymezení dynamického výchozího stavu (včetně akčního plánu v celní oblasti), intervenční logika, zmapování cílů, přispění k cílům Zelené dohody, způsob, jakým by každá možnost fungovala v praxi, rozsah, v jakém jsou jednotlivé možnosti a opatření kumulativní a úplné, určení kombinací jednotlivých možností, proveditelnost a rizika financování, prezentace nákladů a přínosů, analýza dopadů, a to i ve vztahu k navrhovaným strukturám správy, spotřebitelům a předpokládaným nákladům na IT, zohlednění názorů zúčastněných stran, opatření pro monitorování a hodnocení, určení jednotlivých opatření v rámci možností z hlediska celních postupů a důvěryhodných obchodníků, vysvětlení možností elektronického obchodu, včetně zrušení prahové hodnoty pro osvobození od cla ve výši 150 EUR, zásada „jeden přijmout – jeden zrušit“, vymezení mezi náklady a přínosy a ilustrativní údaje, analýza dopadů řešení v oblasti správy, dopad na spotřebitele, zejména pokud jde o zrušení osvobození od cla u zásilek s hodnotou do 150 EUR, a hodnocení *ex post*.

Posouzení dopadů, které bylo na základě stanoviska Výboru pro kontrolu regulace zlepšeno, vymezilo a shrnulo pět hlavních problémových oblastí, z nichž vyplývá potřeba reformy:

1. *Celní orgány se potýkají s problémy při plnění svého poslání chránit finanční zájmy Unie i s ohledem na neustále se zvyšující nefinanční požadavky* v rámci odvětvových politik (bezpečnost výrobků, zabezpečení, ochrana zdraví lidí, zvířat, rostlin, životního prostředí atd.). Jelikož fyzicky lze zkontrolovat pouze malý podíl dovozu a vývozu, jsou celní orgány závislé na řízení rizik – řízení rizik však v současnosti není na úrovni EU dostatečně účinné, jednotné ani komplexní. Celní orgány musí navíc **spolupracovat s jinými orgány** s ohledem na celou řadu výzev, avšak kvalita a účinnost této spolupráce často není optimální a v rámci EU se liší.
2. *Stávající celní postupy* vyžadují, aby obchodníci poskytovali obdobné informace o zboží v dodavatelském řetězci několikrát, a to různým orgánům prostřednictvím řady informačních systémů, které nejsou vždy interoperabilní. To *oprávněným subjektům* ukládá *administrativní zátěž*.
3. **Současný celní model není vhodný pro elektronický obchod.** Obrovský nárůst elektronického obchodu změnil povahu obchodu, a to ze zboží tradičně dováženého do EU ve velkém množství jako náklad na miliony malých zásilek zasílaných přímo jednotlivým spotřebitelům. Celní orgány nejsou připraveny vypořádat se s nárůstem objemu zboží i počtu celních prohlášení. Kromě toho existují důkazy o systematickém zneužívání prahové hodnoty ve výši 150 EUR pro osvobození od cla; tato výjimka navíc zvýhodňuje provozovatele elektronického obchodu ze třetích zemí před tradičním obchodem a maloobchodníky z EU, což narušuje hospodářskou soutěž.
4. **Kvalita údajů, přístup k nim a jejich analýza jsou omezené.** Ačkoli jsou celní postupy digitalizovány a analýza rizik v oblasti cel a kontroly jsou založeny na údajích, *údaje potřebné pro provádění celního dohledu, analýzy rizik a kontrol jsou roztržštěné* a v rámci různých systémů v decentralizované celní IT infrastruktuře jsou předkládány duplicitně. Pro celní orgány je to nákladné, není to flexibilní a brání to účinnému využívání údajů. Neexistence komplexního právního rámce v celním

kodexu Unie pro výměnu a využívání údajů rovněž brání sdílení údajů mezi celními orgány, Komisí, jinými orgány nebo partnerskými zeměmi.

5. *Operativní provádění v členských státech se značně liší, pokud jde o kontrolní postupy a metody, zavádění zjednodušení a sankce za porušení celních předpisů. Na úrovni Unie neexistuje vhodná analýza rizik, která by umožnila řádný dohled nad obchodními toky a odhalování obchodu, který není v souladu s právními předpisy, a hospodářské subjekty, které předpisy nedodržují, se mohou zaměřit na místa vstupu do EU s nižší úrovní kontrol.*

Vzhledem k těmto problémům: i) nejsou vybírána všechna **cla** – ztráta příjmů poškozuje finanční zájmy EU a členských států; ii) nebezpečné, nevyhovující nebo padělané výrobky nadále vstupují na jednotný trh EU nebo jej opouštějí a iii) do EU je pašováno **nelegální zboží**, přičemž se zvýšeným kontrolním činnostem celních orgánů v jedné zemi přizpůsobuje hledáním jiných míst vstupu. Tyto důsledky podkopávají konkurenceschopnost průmyslu, který je v souladu s předpisy, vedou ke ztrátě zisku, pracovních míst a příjmů legitimních podniků, včetně zejména malých a středních podniků, a ohrožují bezpečnost a zabezpečení občanů EU.

Při posouzení dopadů byly zjištěny hlavní příčiny problémů, kterými jsou i) nepřiměřenost a nadměrná složitost celních postupů; ii) roztržitá a složitá digitalizace celních postupů a iii) roztržitá struktura správy celní unie.

K řešení těchto problémů a základních příčin byly v posouzení dopadů určeny tři hlavní možnosti politiky, které budou do značné míry určovat, nakolik získá celní unie požadovanou kapacitu pro výběr, ochranu a zjednodušení jako celek. Jedná se o tyto otázky:

- do jaké míry by měly být celní postupy reformovány?
- do jaké míry by měl být reformován přístup ke správě celních údajů?
- do jaké míry by měla být reformována správa celní unie?

Posouzení dopadů zvažovalo čtyři možnosti, z nichž každá poskytuje ucelený soubor opatření, která se zabývají těmito třemi možnostmi politiky:

1. **Možnost 1 – soubor jednodušších postupů.** Tato možnost zkoumala klíčové, vzájemně závislé procesní složky, zejména samotné procesní kroky, úlohu jednotlivých aktérů a jejich odpovědnost za dodržování předpisů, využívání údajů, zacházení se spolehlivějšími hospodářskými subjekty, zacházení s toky elektronického obchodu a způsob, jakým jsou v celé EU ukládány sankce, které odrazují od nedodržování předpisů. Tento soubor by omezil a zjednodušil jednotlivé kroky postupu při dovozu, vyjasnil by povinnosti aktérů (zejména dovozců a vývozců), zrušil by osvobození od cla u zboží v hodnotě do 150 EUR a zajistil by elektronické platformy, které by byly považovány za dovozce a účtovaly by clo v případě elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli, s jednodušším přístupem k výpočtu cla. Zavedl by nový přístup k partnerství s obchodem založený na zásadě „*Trust and Check*“ („*důvěřuj a prověřuj*“), kdy by transparentní a spolehliví obchodníci měli k dispozici další výsady (například méně celních kontrol, které jsou však cílenější, a možnost „vlastního propouštění“ zboží). Zavedl by také společný přístup ke správním sankcím. Zlepšil by přístup Komise k údajům na podporu řízení rizik. Tyto změny by byly provedeny v rámci stávajícího modelu

digitalizace a existující struktury správy cel, což by podle posouzení omezilo jejich dopad.

2. **Možnost 2** by doplnila možnost 1 o **Celní úřad EU, který by koordinoval spolupráci** mezi členskými státy v oblasti řízení rizik, podporoval jednotné provádění pravidel a řídil celní programy. Tento soubor opatření by se opíral o stávající model digitalizace.
3. **Možnost 3** by vytvořila **celní datové centrum EU**, které by spravovala Komise a které by provádělo jednodušší celní postupy uvedené v možnosti 1 v rámci centralizovaného modelu IT. Datové centrum by usnadnilo shromažďování informací od různých subjektů, jejich zpracování pro účely řízení rizik v oblasti cel v EU a jejich výměnu s jinými příslušnými orgány. Pokud jde o správu, byla by posílena úloha Komise, zejména pokud jde o organizaci řízení rizik, avšak s výhradou omezení kapacit Komise a neexistence organizačního mandátu pro plné využití potenciálu nového datového prostředí.
4. **Možnost 4** zahrnuje jednodušší celní postupy prováděné prostřednictvím **celního datového centra EU**, jež spravuje **Celní úřad EU**, který odpovídá (kromě možnosti 2) za operativní řízení rizik a správu údajů a který podporuje provádění zjednodušených postupů.

Upřednostňovanou možností je možnost 4. Její tři prvky (reformované celní postupy, které jsou prováděny v centrálním celním datovém centru EU a spravovány Celním úřadem EU) se navzájem posilují, přinášejí tak lepší výsledky a vytvářejí synergie v celé EU. Jedná se o nejefektivnější možnost, neboť investice do centrálních struktur významně snižují náklady členských států a podniků. Přináší zejména tyto výhody³⁷:

- **Je posílen celní dohled.** Lepší přístup k údajům a jejich zpracování prostřednictvím celního datového centra EU zefektivní řízení rizik v EU a zvýší schopnost celních orgánů odhalovat podvody v důsledku profilování rizikových hospodářských subjektů působících na úrovni EU. Pro Unii a její členské státy vytvoří dodatečné příjmy. Lepší přístup k údajům a lepší koordinace mezi orgány zvýší schopnost celních orgánů odhalovat a zastavovat zboží, které není v souladu s požadavky Unie, ve prospěch občanů a spotřebitelů.
- **U legálního obchodu se sníží administrativní zátěž.** Revidované postupy jsou jednodušší a údaje se shromažďují pouze jednou ze správného zdroje prostřednictvím jediného rozhraní v celním datovém centru EU. Úspory odhadnuté v posouzení dopadů by se mohly pohybovat v rozmezí od 1,2 miliardy EUR do 2,6 miliardy EUR ročně (s ohledem na vyšší clo účtované podnikům v důsledku zrušení prahové hodnoty ve výši 150 EUR u elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli, které se odhaduje zhruba na 1 miliardu EUR ročně).
- **Centralizace funkcí (IT, údaje a řízení rizik)** v rámci Celního úřadu EU povede k významným **úsporám** výdajů **členských států** na celní IT. V posouzení dopadů se odhaduje, že by tyto úspory mohly zpočátku dosáhnout kolem 194 milionů EUR a během patnáctiletého období by mohly vzrůst přibližně na 2,3 miliardy EUR ročně.

³⁷ Na základě předpokladů a časového horizontu uvedeného v posouzení dopadů v době jeho sestavení.

Celní úřad EU zajišťuje koordinaci mezi vnitrostátními celními správami a ostatními orgány.

- **Jsou zajištěny rovné podmínky mezi elektronickým a tradičním obchodem.** Revidované postupy umožní subjektům působícím v oblasti elektronického obchodu poskytovat finanční a nefinanční informace jednodušším způsobem a činit je za to odpovědnými; spotřebitelé mají prospěch z větší transparentnosti cen a poplatků.
- **Celní unie funguje jako jeden celek.** Revidované postupy provádí ústřední Celní úřad EU v centrálním celním datovém centru EU s cílem usnadnit jednotné provádění ve všech členských státech a zabránit rozdílům.

Pokud jde o **sociální a environmentální dopady**, očekává se, že tato možnost přinese významné výhody, neboť celním orgánům umožní lépe prosazovat právní předpisy, které sledují sociální a environmentální cíle, a to ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány. Konkrétně:

- Upřednostňovaná možnost tím, že spojuje mandát Celního úřadu EU v oblasti operativní koordinace s datovými nástroji a postupy poskytnutými v celním datovém centru EU, nejlépe umožní strukturovanou spolupráci mezi celními orgány a příslušnými sociálními a environmentálními politikami v celé EU za účelem zlepšení jejich výsledků vyplývajících z celních opatření na hranicích.
- Dodatečné informace, které hospodářské subjekty poskytují celním orgánům, by měly dále zlepšit schopnost celních orgánů přispívat k prosazování konkrétních právních předpisů sledujících sociální cíle, jako jsou právní předpisy zakazující nucenou práci, nebo cíle v oblasti životního prostředí.
- Zrušení prahové hodnoty pro osvobození od cla ve výši 150 EUR ukončí praxi rozdělování objednávek s vysokou hodnotou na několik zásilek s hodnotou nižší než 150 EUR s cílem využít osvobození od cla, což bude mít pozitivní dopad na životní prostředí, pokud jde o emise z dopravy.
- Lepší prosazování požadavků na výrobky u dováženého zboží by mohlo vést k přemístění výroby do Unie.

Případy použití v posouzení dopadů dále dokládají, jak reforma podpoří plnění příslušných stávajících politických cílů, mimo jiné v oblasti ekodesignu a udržitelných výrobků, emisí vyprodukovaných spotřebiteli, plastů na jedno použití, perzistentních chemických látek a omezení nekalé hospodářské soutěže ze strany nevyhovujícího dovozu, jenž má negativní dopad na průmysl a pracovní místa v EU, a činností dozoru nad trhem obecně.

Pokud jde o **cíle udržitelného rozvoje**, posouzení dopadů určilo, jak by reforma přispěla k jejich provádění prostřednictvím opatření přijatých v souvislosti s mezinárodním obchodem se zbožím a dodavatelskými řetězci, která by zejména:

- zlepšila usnadňování legálního obchodu v souvislosti s cílem č. 8,
- zlepšila odhalování a zamezení dovozu nebo vývozu, které jsou v rozporu s příslušnými pravidly EU týkajícími se například odpadů, chemických látek nebo bezpečného a udržitelného navrhování výrobků, v souvislosti s cílem č. 12,

- posílila ochranu územních ekosystémů (např. před dovozem produktů odlesňování) a ochranu biologické rozmanitosti (prostřednictvím pomoci při odhalování přepravy porušující úmluvu CITES) v souvislosti s cílem č. 15.

Návrh je plně v souladu se zásadou „**významně nepoškozovat**“. Zlepší prosazování politik v oblasti životního prostředí a zjednoduší a zefektivní provádění mezinárodních obchodních operací ze strany hospodářských subjektů a dohled nad těmito operacemi ze strany orgánů veřejné správy. Sdružení zdrojů a nástrojů v centrálním prostředí omezí zejména zdvojování činností v oblasti vývoje systémů a administrativy, zkrátí celkový čas strávený celními postupy, a tím sníží i spotřebu zdrojů.

Tento návrh vychází ze zásad „**standardně digitalizovaný**“ a „**standardního nastavení ochrany soukromí**“. Je v souladu se stěžejními iniciativami Komise, jako je akt o umělé inteligenci, akt o správě dat, obecné nařízení o ochraně osobních údajů a nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Zajišťuje procesy zaměřené na uživatele, které jsou připraveny na automatizaci, a umožňuje, aby všechny operativní výměny s celními orgány probíhaly elektronicky prostřednictvím jediného víceúčelového rozhraní EU. Podporuje zásadu „pouze jednou“, opětovné použití údajů a zásadu minimalizace údajů tím, že stanoví, aby byly údaje po předložení začleněny do jiných postupů, a zahrnuje koncepci jednotného portálu EU pro oblast celnictví, který spojuje celní a necelní formality (nařízení (EU) 2022/2399); umožňuje rovněž politiku založenou na datech. Stanoví posun paradigmatu od vnitrostátních systémů s více rovnocennými procesy k flexibilnímu centrálnímu souboru **služeb a systémů**, který umožní **levnější, konzistentnější, aktivnější a flexibilnější** vývoj a změny postupů. Bude podporovat inovace a digitální technologie tím, že umožní používat v celních operacích pokročilé analytické techniky a sdružování zdrojů a vývoj komponent s otevřeným zdrojovým kódem v celé EU, které mohou v této souvislosti používat všechny členské státy. Návrh je „připraven na digitalizaci“ s ustanoveními týkajícími se zmocnění a přenesení pravomoci k řešení technických aspektů, jako jsou datové prvky a pravidla.

• **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Očekává se, že omezení a zjednodušení celních postupů a zavedení jednotného portálu EU pro součinnost s celními orgány (celní datové centrum EU) ve srovnání s platným celním kodexem Unie výrazně sníží administrativní zátěž.

V posouzení dopadů se odhaduje, že celkové úspory pro hospodářské subjekty by v případě upřednostňované možnosti mohly během patnácti let dosáhnout 26 miliard EUR (vzhledem k vyššímu clu účtovanému podnikům v důsledku zrušení prahové hodnoty ve výši 150 EUR u elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli, které se odhaduje zhruba na 1 miliardu EUR ročně).

• **Základní práva**

Celní orgány mají dlouholeté zkušenosti se shromažďováním a zpracováním údajů, které obsahují citlivé obchodní informace, finanční a osobní údaje. Revize celního kodexu plně respektuje základní právo na ochranu osobních údajů. Reforma dokonce ochranu tohoto práva zlepšuje, jak bylo prokázáno v posouzení dopadů u možnosti 4. Datové centrum by zahrnovalo nástroje a kontroly na ochranu osobních údajů, které by každému správci údajů umožnily zajistit práva na ochranu údajů. To bude mít pozitivní dopad i na subjekty údajů, které by mohly ve všech členských státech uplatňovat svá práva velmi podobným způsobem.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Reforma posiluje celní orgány zabývající se výběrem nezaplacených cel, podhodnocením a podvody. Zrušení osvobození zboží s hodnotou nižší než 150 EUR od cla navíc uzavírá mezeru a přináší dodatečné příjmy do rozpočtu Unie, které se odhadují na 750 milionů EUR ročně v běžných cenách.

Výběr cla se postupně přesune z místa, kde je zboží deklarováno, na místo usazení dovozce nebo vývozce v Unii. To usnadní audit a výběr cel a pro dovozce nebo vývozce, zejména pro malé a střední podniky, zjednoduší interakci. Přestože tato změna nemá přímý dopad na celkový rozpočet EU ani na příspěvky členských států do rozpočtu EU, může postupně změnit rozdělení podílu cel, které si členské státy ponechávají jako náklady na výběr.

Celní úřad EU a vývoj celního datového centra EU nebudou v období 2021–2027 vyžadovat zvýšení rozpočtu, neboť náklady ve výši přibližně 60 milionů EUR během prvních dvou let budou financovány v rámci programu Clo 2021–2027. Po roce 2027 se celkové náklady na reformu pro rozpočet EU odhadují přibližně na 1,855 miliardy EUR. Tato částka pokrývá náklady na úkoly, které jsou Celnímu úřadu EU svěřeny tímto návrhem, jakož i na celní datové centrum EU, aniž by byla dotčena dohoda o víceletém finančním rámci a programech na období po roce 2027.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

V rámci projektu *Výkonnost celní unie*, který řídí Komise, se každoročně shromažďují a analyzují souhrnné informace poskytnuté členskými státy o činnosti celních orgánů, trendech a výkonnosti v EU na podporu politiky založené na důkazech. Jedním z hlavních výsledků analýzy je výroční zpráva o výkonnosti celní unie určená pouze členským státům, která obsahuje závěry a doporučení týkající se hlavního vývoje v celní unii na základě analýzy klíčových ukazatelů výkonnosti souvisejících se strategickými cíli EU: ochranou, konkurenceschopností, usnadněním, kontrolou a spoluprací. Ukazatele výkonnosti celní unie se zabývají několika druhy činností, od výše vybraných cel, využití zjednodušení, úlohy oprávněných hospodářských subjektů v celních postupech až po opatření v oblasti celních kontrol a odhalování nedovoleného obchodu.

Shromažďování údajů o výkonnosti celní unie je v současné době dobrovolné, což vyvolává otázky týkající se kvality, úplnosti a konzistentnosti údajů, jakož i otázky v souvislosti s vlastnictvím a důvěrností údajů. Cílem této iniciativy je dále rozvinout měření výkonnosti celní unie zavedením právního základu pro strukturovaný rámec pro poskytování a analýzu příslušných informací o výkonnosti celních orgánů za účelem vypracování výroční zprávy. Právní základ pro výkonnost celní unie navíc poskytne nástroj pro monitorování a hodnocení této iniciativy, který zlepší ukazatele v oblasti analýzy rizik a kontrolních vstupů a výstupů a výsledků v oblasti ochrany, výběru a zjednodušení. Tím se vyřeší nedostatek účinných nástrojů dohledu, které má Komise k dispozici, jak je uvedeno v hodnocení celního kodexu Unie.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tato reforma posiluje schopnost celních orgánů vykonávat dohled a kontrolovat, jaké zboží vstupuje do celní unie a jaké ji opouští. Celní orgány přijmou nový strategický přístup, který

bude založen na analýze údajů o dodavatelském řetězci a jehož cílem budou cílená a koordinovaná celní opatření. Posiluje se rámec spolupráce celních orgánů, orgánů dozoru nad trhem, donucovacích orgánů a subjektů, daňových orgánů a dalších partnerů. V novém partnerství s obchodními subjekty je administrativní zátěž snížena a celní postupy jsou zjednodušeny. Nové celní datové centrum EU usnadňuje výměnu a spojování informací v jediném centrálním prostředí. Nový Celní úřad EU provádí centrální analýzu rizik a podporuje vnitrostátní správní orgány, což vede ke koordinovaným celním opatřením. Tato opatření připravují celní unii na budoucnost s rostoucím objemem elektronického obchodu a se zvyšující se složitostí zákazů a omezení.

Nový celní kodex Unie má jednoduchou a intuitivní strukturu. Vymezena je úloha a odpovědnost celních orgánů, dovozce, vývozce a dopravce. Informace se shromažďují v novém celním datovém centru EU a zpracovávají se pro účely analýzy rizik. Poté následuje jediná hlava týkající se vstupu, resp. výstupu. Nové hlavy zavádějí krizový mechanismus, Celní úřad EU a společnou minimální harmonizaci porušování celních předpisů a netrestních sankcí.

Hlava I zavádí nový celní kodex Unie, který vychází z mnoha prvků předchozího kodexu. Poslání celních orgánů je posíleno tak, aby odráželo širokou škálu služeb celních orgánů, počínaje výběrem cel, ochranou občanů, životního prostředí a dalších veřejných zájmů přes boj proti nekalému, nevyhovujícímu a nezákonnému obchodu až po podporu legitimních obchodních toků. Tato hlava obsahuje příslušné definice pro revidované celní postupy, zejména dovozce a vývozce, domnělého dovozce v případě prodeje na dálku a zákazy a omezení.

Reforma usiluje o transparentnost a odpovědnost příslušných subjektů a na oplátku nabízí zjednodušení celních postupů. Hlava II stanoví povinnosti dovozce, domnělého dovozce a vývozce vůči celním orgánům. Pokud jde o **úlohy**, slabinou současného systému je skutečnost, že osoby, které mají v současnosti odpovědnost vůči celním orgánům, jako jsou deklarant a dopravce, mají větší potíže s plněním své odpovědnosti za finanční i nefinanční soulad. V této souvislosti je nejvhodnější změnou z hlediska úloh přisouzení odpovědnosti za dodržování předpisů dovozcům a vývozcům. Celní orgány vyžadují, aby byli usazeni na území Unie (jak tomu již bylo v případě deklaranta v čl. 170 odst. 2 předchozího kodexu) a aby se registrovali v členském státě usazení, s uvedenými výjimkami. Internetoví prodejci a platformy elektronického obchodu se dosud na celních formalitách při dovozu nepodíleli. Jako domnělí dovozci budou mít povinnost poskytnout celním orgánům nejen údaje nezbytné pro propuštění zboží prodávaného spotřebitelům v EU do volného oběhu, nýbrž také informace, které musí shromažďovat pro účely DPH. Je vyjasněna úloha dopravce, který zboží na celní území přepravuje, a informace požadované za tímto účelem. Systém oprávněných hospodářských subjektů pokračuje v úspěšné spolupráci mezi podniky a celními orgány. Toto partnerství se posouvá na další úroveň zavedením nového statusu obchodníka kategorie „Trust and Check“. Tito důvěryhodní a transparentní obchodníci umožní celním orgánům přístup ke svým elektronickým systémům obsahujícím záznamy o dodržování předpisů z jejich strany a o pohybu zboží. Na oplátku získají určité výhody, zejména možnost propustit zboží jménem celních orgánů a odložit platbu celního dluhu.

Hlava III představuje nové paradigma dat, které postupně integruje a nahrazuje stávající celní informační systémy: přechod od 27 informačních prostředí s mnoha systémy v každém členském státě k centralizovanému souboru systémů a služeb. Celní datové centrum EU je centrálně vyvinutý soubor systémů a služeb, jejichž používání je povinné. Nově definuje způsob shromažďování celních a jiných údajů, jejich používání pro celní dohled a sdílení s

partnerskými orgány. Je to také nový „nástroj“, který zpracovává, propojuje a ukládá informace a provádí analýzu rizik na úrovni EU. Celní orgány tak získají lepší představu o dodavatelském řetězci za účelem posouzení rizik a celní opatření se stanou cílenějšími a strategičtějšími. Umožní rovněž uplatňování pravidel ochrany údajů, pravidel přístupu k informacím, bezpečnosti IT a důvěrnosti horizontálním, koordinovaným a konzistentním způsobem.

Hlava IV zachovává základní koncepce týkající se rozsahu celního dohledu nad zbožím, které má vstoupit na celní území Unie nebo které má celní území Unie opustit, má být propuštěno do režimu konečného užití nebo do vnitřního tranzitu. Upravuje identifikaci příslušných celních úřadů s cílem stanovit úlohu celního úřadu příslušného pro místo usazení dovozce nebo vývozce. Celní dohled, kontroly a zmírňující opatření budou založeny na řízení rizik celého dodavatelského řetězce v reálném čase z hlediska EU. Jádrem reformy je lepší řízení finančních i nefinančních rizik. Hlava IV obsahuje jednoznačný popis procesu řízení rizik, a to jak v případě finančních, tak nefinančních rizik, a úlohy a povinnosti Komise, Celního úřadu EU a celních orgánů v této oblasti. Zabývá se využíváním celního datového centra EU při podpoře řízení rizik v oblasti cel a zajišťuje komplexní výměnu a využívání informací důležitých pro řízení rizik a kontroly. Vnitrostátní celní orgány nadále rozhodují o vnitrostátním řízení rizik a provádějí nezbytné celní kontroly. Na základě nové analýzy rizik na úrovni EU vydá Celní úřad EU celním orgánům kontrolní doporučení EU. Tato doporučení pro kontroly budou muset být provedena, nebo bude nutné sdělit důvody, proč nebylo kontrolní doporučení uplatněno. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví společná kritéria a normy týkající se rizik a společné prioritní oblasti kontroly a může určit konkrétní oblasti v jiných právních předpisech, které odůvodňují přednostní zacházení při řízení rizik v oblasti cel a celních kontrolách. Hlava IV stanoví rovněž systematické hodnocení provádění řízení rizik na podporu neustálého zlepšování.

Hlava V obsahuje různé celní režimy, které obchodníkovi umožňují zboží dočasně uskladnit nebo propustit do volného oběhu na jednotném trhu EU. Celní orgány jsou v zásadě i nadále odpovědné za propuštění zboží do volného oběhu a za jeho propuštění do určitého celního režimu. Oprávnění obchodníci kategorie „Trust and Check“ budou moci propustit své zboží bez aktivního zásahu celních orgánů, pokud jsou informace k dispozici předem a pokud zboží nebylo vybráno ke kontrole. Tato hlava obsahuje rovněž jasná pravidla týkající se postupu a právních důsledků v případě, kdy celní orgány musí před propuštěním zboží provádět konzultace s jinými příslušnými orgány, včetně možnosti požadovat od dovozce, aby po propuštění zboží do volného oběhu nadále podávali informace o distribuci zboží. Celní orgány mohou v každém případě pohyb zboží zastavit, odmítnout propuštění zboží a mají také možnost zboží zabavit. Hlava V obsahuje i přechodná ustanovení, která umožňují, aby stávající celní postupy pokračovaly po celé přechodné období, dokud nebudou fungovat nové systémy pro správu údajů, přičemž je poskytnuta právní jistota.

Hlava VI představuje nový zjednodušený postup pro vstup zboží do celní unie, což představuje významné snížení složitosti a administrativní zátěže. Celní orgány shromažďují informace pro analýzu rizik, včetně předběžných informací o nákladu a informací před výstupem, a v případě potřeby zasahují. Zaměření celních správ se přesouvá od jednotlivých zásilek směrem k dohledu nad dodavatelským řetězcem s cílem určit rizika. Na základě informací obsažených v celním datovém centru EU mohou celní orgány i nadále zasáhnout u každé jednotlivé zásilky. V závislosti na druhu celního režimu existuje minimální soubor informací, jež musí být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům. Pokud mají celní orgány příslušné informace předem a nevidí žádné riziko nebo problém, který by bylo třeba řešit, je pohyb zboží možný v souladu se zásadou předběžného posouzení a zásahu pouze v

případě potřeby. Po uplynutí přechodného období pro vývoj nezbytných systémů jsou vícenásobná celní prohlášení postupně nahrazována použitím obchodních údajů. Informace mohou být poskytnuty dříve, aby se posílil dohled celních orgánů nad dodavatelským řetězcem. V návaznosti na pozitivní zkušenosti s „vícenásobným podáním“ v systému kontroly při dovozu 2 (ICS2) mohou různé subjekty v dodavatelském řetězci poskytnout svou část příslušných informací. Dovozce může například poskytnout příslušné informace o výrobku a transakci, zatímco dopravce může samostatně poskytnout informace o trase a příjezdu.

Pravidla pro vývoz v hlavě VII odrážejí postupy při vstupu. Vývozce je usazen v Unii a je registrován. Celní orgány shromažďují příslušné informace a provádějí analýzu rizik. Legitimní obchodní toky jsou usnadněny a zároveň se posiluje schopnost celních orgánů v oblasti dohledu a prosazování pravidel.

Hlava VIII zachovává zvláštní režimy stanovené v předchozím kodexu. Shromažďují se příslušné informace o zvláštních režimech, jako je tranzit, aktivní a pasivní zušlechťovací styk, dočasné použití, konečné užití nebo svobodná celní pásma. V souladu s obecným přístupem se zvyšuje transparentnost a odpovědnost příslušného hospodářského subjektu.

Hlava IX stanoví prováděcí pravidla ke třem prvkům, které je třeba určit pro uložení dovozních a vývozních cel, jakož i dalších opatření vztahujících na obchod se zbožím, jako jsou antidumpingová cla: zařazení, hodnota a původ. Tyto faktory, které z velké části určují mezinárodní pravidla Světové obchodní organizace a Světové celní organizace, jakož i dvoustranné obchodní dohody EU, návrh nemění. Jelikož však bylo zjištěno, že tato pravidla jsou pro elektronický obchod obzvláště složitá, umožňuje tato hlava dvě zjednodušení, která si dovozce může zvolit při určování cla vztahujícího se na transakce mezi podniky a spotřebiteli.

První zjednodušení se týká prokazování nepreferenčního původu, od něhož lze u zboží v rámci elektronického obchodu upustit, pokud se dovozce rozhodl pro použití zjednodušeného sazebního zacházení. To je nezbytné, neboť administrativní zátěž spojená se získáním takového důkazu je ve srovnání s hodnotou zboží obvykle nepřiměřená. Za druhé, pod podmínkou, že dovozce používá zjednodušené sazební zacházení, budou náklady na přepravu až do konečného místa určení zboží zahrnuty do celní hodnoty. Tento přístup zajišťuje plné sladění základu daně pro dovozní clo a DPH, pokud jde o transakce elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli, u nichž se náklady na dopravu obvykle určují podle adresy konečného spotřebitele.

V souladu s hlavou X vzniká celní dluh v době propuštění zboží do volného oběhu. Jelikož se práce celních orgánů přesouvá od zaměření na jednotlivé zásilky k dodavatelskému řetězci, jejich činnost se také více zaměřuje na usazeného dovozce a vývozce. Po přechodu vzniká celní dluh v místě, kde je dovozce registrován, na rozdíl od vzniku dluhu v místě, kde je podáno celní prohlášení. To v rámci nového partnerství s obchodem představuje významné zjednodušení pro hospodářské subjekty, a zejména malé a střední podniky. Celní orgány jsou zase schopny lépe kontrolovat a auditovat usazené dovozce. Cla jsou tradičním vlastním zdrojem rozpočtu EU. Členské státy si ponechávají část cel jako náklady na výběr, přičemž toto rozdělení se může s novými ustanoveními postupně měnit. Výši cla dále stanoví dovozce nebo vývozce, příslušný celní orgán pak pouze v případě, že tak dovozce neučinil. V rámci elektronického obchodu vzniká domnělému dovozci celní dluh již v okamžiku zaplacení prodeje, podobně jako v případě ustanovení o DPH. Jelikož však k tomu může dojít dlouho před tím, než je zboží fyzicky přepraveno do Unie, mohou být zprostředkovatelé

elektronického obchodu oprávněni oznámit skutečně vzniklé clo a mít pravidelné platby, které vybere členský stát usazení a registrace.

V minulých letech prokázaly celní správy odolnost a schopnost reagovat při řešení krizí. Krizové situace vyžadují konkrétní reakce, které mohou být přísnější, nebo flexibilnější a povolovat výjimky, musí však být v celé EU uplatňovány obdobně. Hlava XI zahrnuje ustanovení o krizi přímo do celního kodexu Unie. Pro různé krizové scénáře vypracuje Celní úřad EU protokoly a postupy, jako je uplatňování společných kritérií rizik, vhodná zmírňující opatření a rámec pro spolupráci, a zajistí jejich uplatňování a provádění na základě rozhodnutí, které přijme Komise prostřednictvím prováděcího aktu.

V EU dosud chyběla jasná struktura pro operativní řízení celní unie, která je připravena na výzvy naší doby. V hlavě XII nařízení zřizuje Celní úřad EU a stanoví jeho úkoly, povinnosti a řízení a správu. Komise může tento úřad pověřit, aby vyvinul a provozoval celní datové centrum EU. Bude zajišťovat řízení rizik na úrovni EU a vydávat kontrolní doporučení vnitrostátním celním orgánům. Obě tyto funkce mají zásadní význam pro zvyšování kapacit celních orgánů v celé Unii a pro posunutí celní unie na další úroveň. Celní úřad EU bude rovněž aktivně koordinovat celní opatření v celé EU a provádět politické priority pro fungování celní unie. Celní úřad EU bude na úrovni EU spolupracovat s dalšími agenturami, subjekty a sítěmi, jako jsou EUROPOL, FRONTEX nebo ECHA. Usnadní rovněž spolupráci mezi správními orgány, včetně práce expertních skupin, odborné přípravy a výměny pracovníků mezi jednotlivými zeměmi.

V souladu s nedávnou judikaturou Soudního dvora³⁸ přísluší určení sídla agentury EU unijnímu normotvůrci, který musí za tímto účelem jednat v souladu s postupy stanovenými věcně relevantními ustanoveními Smluv. Komise považovala za vhodné ponechat ve svém návrhu název hostitelského města otevřený. Kritéria, která je třeba zohlednit s cílem přispět k rozhodovacímu procesu a která vycházejí ze společného přístupu, jsou uvedena v bodě odůvodnění, v němž jsou uvedeny důvody pro příslušný článek. Výběr sídla by měl být založen na transparentním postupu podávání žádostí, který by měl být ukončen před koncem legislativního procesu. Žádosti by měly podávat členské státy, neboť hostování decentralizované agentury EU vyžaduje jednoznačný závazek ze strany daného členského státu. Komise je připravena napomoci při hodnocení těchto kritérií a bude se spolunormotvůrci při volbě sídla aktivně spolupracovat, a to na základě rozsudku Soudního dvora ze dne 14. července 2022 a v souladu se svou institucionální odpovědností.

Aby mohly celní orgány plnit své poslání, úzce a pravidelně spolupracují s orgány dozoru nad trhem, sanitárními a fytosanitárními kontrolními orgány, donucovacími orgány a subjekty, orgány odpovědnými za správu hranic, orgány pro ochranu životního prostředí, odborníky na kulturní statky a mnoha dalšími orgány odpovědnými za odvětvové politiky. Hlava XIII stanoví nový rámec spolupráce pro strukturovanou spolupráci mezi celními orgány a těmito orgány ve čtyřech oblastech: pravidla a právní předpisy, výměna údajů, vytváření strategií a koordinovaná opatření. V rámci této spolupráce budou vypracovány společné strategie dohledu a kontroly k řešení konkrétních problémů. Opatření, která mohou celní orgány přijmout na podporu jiných oblastí politiky, jsou lépe definována, což odvětvovým právním předpisům umožní odkazovat na celní kodex. Mezinárodní spolupráce a celní diplomacie jsou důležitější a spolupráce s partnery je posílena a může zahrnovat výměnu celních údajů.

³⁸ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. července 2022 ve věci Evropský parlament v. Rada Evropské unie, C-743/19, body 66 a 74.

Vnitrostátní postupy při porušování celních předpisů a příslušné sankce se v jednotlivých členských státech značně liší, což vede k rozdílnému zacházení se zbožím a ke zkreslování. V hlavě XIV zavádí reforma minimální společný soubor jednání či opomenutí, jež představují porušení celních předpisů, a minimální společný soubor netrestních sankcí, jakož i společné zásady, aniž by se měnil procesní právní řád členských států, a umožňuje členským státům stanovit další porušení celních předpisů a přidat vnitrostátní sankce. Porušení celních předpisů, které se týká více než jednoho členského státu, vyžaduje spolupráci orgánů. Celní datové centrum EU bude za účelem transparentnosti shromažďovat veškerá rozhodnutí týkající se porušení celních předpisů a uložené sankce.

Závěrečná ustanovení v hlavě XV obsahují harmonogram pro pokračování stávající praxe s celními prohlášeními podávanými vnitrostátním systémům a přechod na nový systém. Celní datové centrum EU bude vyvíjeno postupně, počínaje novým přístupem k elektronickému obchodu. Obchodníci mohou začít využívat celní datové centrum EU od ledna 2032 a měli by tak učinit do roku 2037, kdy bude plně funkční. Postupně bude zřízen Celní úřad EU, který převezme své úkoly od roku 2028.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví celní kodex Unie a zřizuje Celní úřad Evropské unie a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 952/2013

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33, 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie a fungování vnitřního trhu jsou založeny na celní unii. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013², kterým se stanoví celní kodex Unie (dále též jen „kodex“), spojilo v zájmu hospodářských subjektů i celních orgánů Unie v jediném aktu celní předpisy, které byly obsaženy v několika různých právních předpisech; tento akt obsahoval obecná pravidla a postupy k zajištění provádění sazebních a jiných opatření zavedených na úrovni Unie v rámci obchodu se zbožím mezi Unií a zeměmi nebo územími mimo celní území Unie, jakož i ustanovení týkající se výběru dovozních poplatků. Celní orgány členských států jsou odpovědné za provádění těchto pravidel prostřednictvím operativních úkolů, jako je uplatňování celních režimů, provádění analýz rizik a kontrol a ukládání sankcí v případě porušení celních předpisů.
- (2) Provádění nařízení (EU) č. 952/2013 odhalilo nedostatky v několika oblastech. K těmto nedostatkům patří: nedostatečná/neúčinná opatření k zajištění ochrany Unie a jejích občanů před nefinančními riziky, která se vztahují na zboží a která byla zavedena jinými politikami Unie než celními předpisy; schopnost celních orgánů účinně zvládat rostoucí objem zboží dováženého ze třetích zemí prostřednictvím prodeje na dálku (transakce elektronického obchodu); schopnost architektury

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (přepracované znění) (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

informačních systémů vytvořené nařízením (EU) č. 952/2013 digitalizovat celní postupy s cílem držet krok s tempem technologického pokroku, zejména s technologiemi založenými na využívání údajů; neexistence účinných struktur pro správu celní unie, což vede k rozdílným postupům a nejednotnému provádění pravidel v členských státech. Tyto nedostatky vedou ke vzniku překážek pro řádné fungování celní unie, a tudíž i vnitřního trhu, a to v důsledku vnitřních i vnějších rizik a hrozeb.

- (3) Je vhodné, aby celní předpisy zohledňovaly rychlý vývoj globální struktury obchodu, technologií, obchodních modelů a potřeb zúčastněných stran, včetně občanů. V nařízení (EU) č. 952/2013 je proto třeba provést řadu změn. V zájmu jasnosti by uvedené nařízení mělo být zrušeno a nahrazeno.
- (4) K zajištění účinných prostředků k dosažení cílů celní unie by měla být revidována a zjednodušena řada pravidel a postupů upravujících způsob, jakým zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští. Měl by být vytvořen moderní, integrovaný soubor interoperabilních elektronických služeb pro sběr, zpracování a výměnu informací důležitých pro provádění celních předpisů (celní datové centrum Evropské unie, dále jen „celní datové centrum EU“). Je třeba zřídit Celní úřad Evropské unie (dále jen „Celní úřad EU“) jako centrální, operativní kapacitu pro koordinovanou správu celní unie ve specifických oblastech.
- (5) Od přijetí nařízení (EU) č. 952/2013 se úloha celních orgánů vyvíjela tak, že ve stále větší míře zahrnuje uplatňování právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů, které stanoví požadavky na zboží podléhající celnímu dohledu, zejména nefinanční požadavky na zboží, jež jsou nezbytné pro vstup tohoto zboží na vnitřní trh a jeho oběh na něm. Tyto nefinanční úkoly v průběhu let exponenciálně rostly v souladu s rostoucími očekáváními podniků a občanů Unie, pokud jde o bezpečnost, zabezpečení, přístupnost pro osoby se zdravotním postižením, udržitelnost, zdraví a život lidí, zvířat a rostlin, životní prostředí, ochranu lidských práv a hodnot Unie. Budou zavedeny nové nástroje, jako je digitální pas výrobků, aby se zajistilo, že ostatní právní předpisy uplatňované celními orgány v souvislosti s výrobky budou i nadále odpovídat těmto očekáváním. Je proto nezbytné zohlednit rostoucí počet a složitost nefinančních rizik tím, že se do poslání celních orgánů zahrne zvláštní odkaz na ochranu všech těchto veřejných zájmů a případně vnitrostátních právních předpisů, a to v úzké spolupráci s jinými orgány.
- (6) Vzhledem k vývoji jejich úlohy a obchodních modelů, v nichž působí, a s cílem zajistit, aby celní orgány fungovaly „jako jeden celek“ a přispívaly k hladkému fungování vnitřního trhu, je nutné popsat důkladněji poslání, které musí celní orgány plnit, a přesněji uvést jejich cíle a úkoly.
- (7) Některé definice stanovené v nařízení (EU) č. 952/2013 by měly být přizpůsobeny tak, aby zohledňovaly širší oblast působnosti tohoto nařízení, byly sjednoceny s definicemi uvedenými v jiných právních aktech Unie a vyjasnily termíny, které mají v různých odvětvích různé významy. Do celních předpisů by měly být zahrnuty nové definice, aby se objasnily úlohy a povinnosti některých subjektů v rámci celních postupů. V případě dovozce a vývozce by nové definice měly tyto osoby činit odpovědnými za soulad zboží s předpisy, včetně finančních a nefinančních rizik, aby se posílil celní dohled. V případě nového konceptu domnělého dovozce by nové definice měly zajistit, aby v některých případech byl v souvislosti s on-line prodejem ze zemí mimo Unii za dovozce považován hospodářský subjekt, na rozdíl od spotřebitele, a aby

převzal příslušnou odpovědnost. Měly by být rovněž zavedeny nové definice ve vztahu k širší oblasti působnosti ustanovení o celním dohledu, řízení rizik a celních kontrolách.

- (8) Vedle své tradiční úlohy spočívající ve výběru cel, DPH a spotřebních daní a v uplatňování celních předpisů hrají celní orgány rovněž rozhodující úlohu při prosazování jiných právních předpisů Unie a případně jiných vnitrostátních právních předpisů týkajících se celních záležitostí. Měla by být zavedena definice těchto „jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány“ s cílem vytvořit účinný rámec pro regulaci uplatňování těchto zvláštních požadavků na zboží a dohledu nad nimi. Tyto zákazy a omezení lze odůvodnit mimo jiné veřejnými mravy, veřejným pořádkem nebo veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, ochranou životního prostředí, ochranou národního bohatství s uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotou a ochranou průmyslového nebo obchodního vlastnictví a jiných veřejných zájmů, včetně kontrol prekurzorů drog, zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví a hotovosti. Pojem „jiné právní předpisy uplatňované celními orgány“ by měl zahrnovat rovněž obchodněpolitická opatření a opatření na zachování a řízení rybolovu, jakož i omezující opatření přijatá na základě článku 215 SFEU.
- (9) V zájmu větší právní jasnosti by měla být změněna některá pravidla týkající se rozhodnutí celních orgánů. Za prvé je vhodné objasnit, že příslušným celním orgánem pro přijímání celních rozhodnutí je orgán v místě, kde je žadatel usazen, neboť místo usazení se stává hlavní zásadou, podle níž mohou některé hospodářské subjekty za určitých podmínek a v předem stanoveném časovém rámci, s výhradou přezkumu, využít zjednodušení zavedená tímto nařízením a zaplatit clo v místě, kde jsou usazeny. Za druhé by v zájmu úplnosti a právní jasnosti měla být rovněž uvedena lhůta v délce nejvýše 30 dnů, v níž musí žadatel poskytnout celním orgánům doplňující informace v případech, kdy se tyto orgány domnívají, že žádost o rozhodnutí neobsahuje všechny požadované údaje.
- (10) Měly by být objasněny důsledky nepřijetí rozhodnutí o žádosti celním orgánem ve stanovených lhůtách. Rovněž by měla být stanovena zásada, že v takovém případě se žádost považuje za zamítnutou a že žadatel může podat opravný prostředek v souladu s obecným pravidlem týkajícím se rozhodování celních orgánů.
- (11) Jak zdůraznil Evropský účetní dvůr³ a hodnocení provádění nařízení (EU) č. 952/2013, je rovněž žádoucí zabývat se neexistencí jednotného sledování dodržování kritérií a povinností stanovených v rozhodnutích celních orgánů, a to posílením příslušných ustanovení. Na straně jedné by držitelé rozhodnutí měli plnit nejen povinnosti stanovené v příslušném rozhodnutí, nýbrž také průběžně sledovat jejich dodržování a zajistit vnitřní organizaci, v jejímž rámci mohou tyto činnosti v oblasti [vlastního] monitorování předcházet případným chybám v celních postupech, tyto chyby zmírňovat nebo je napravit. Na straně druhé by celní orgány měly pravidelně sledovat, jak držitelé celních rozhodnutí tato rozhodnutí provádějí, zejména v případě, jsou-li usazeni po dobu kratší než tři roky, a jsou proto potenciálně náchylnější k rizikům, aby se zajistilo, že dotyčná osoba plní povinnosti stanovené v rozhodnutích

³ Zvláštní zpráva Evropského účetního dvora č. 4/2021: Celní kontroly: nedostatečná harmonizace brání ochraně finančních zájmů EU.

celních orgánů. To je důležité zejména v případech, kdy se jedná o osoby se zvláštním postavením, jako je postavení oprávněného hospodářského subjektu (AEO) nebo obchodníka kategorie „Trust and Check“, jež v rámci celních postupů využívají řadu usnadnění. K posílení řízení rizik na úrovni Unie by měly celní orgány mimoto oznámit Celnímu úřadu EU veškerá rozhodnutí přijatá na základě žádosti a informovat tento úřad o monitorovacích činnostech, aby mohly být tyto informace zohledněny pro účely řízení rizik.

- (12) Kromě rozhodnutí týkajících se závazných informací o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“) nebo rozhodnutí týkajících se závazných informací o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“) přijatých celními orgány na základě žádosti a za určitých podmínek byla do celních předpisů zavedena rozhodnutí týkající se závazných informací o určování celní hodnoty (dále jen „rozhodnutí o ZIUCH“), a to prostřednictvím nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) .../...⁴. V zájmu uživatelů celních předpisů je vhodné stanovit pravidla týkající se těchto tří typů rozhodnutí o závazných informacích ve stejném právním aktu.
- (13) Měly by být jednoznačněji vymezeny práva a povinnosti osob odpovědných za zboží, které vstupuje na celní území Unie a které je opouští. První povinností osob, které provádějí pravidelné celní operace, by měla být i nadále registrace u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou tyto osoby usazeny. Pro celou celní unii by měla platit jedna registrace, která by však měla být aktuální. Hospodářské subjekty by proto měly mít povinnost informovat celní orgány o jakékoli změně svých registračních údajů. Osoby odpovědné za zboží vstupující na celní území Unie a zboží toto území opouštějící odpovídají za veškerá rizika, která zboží představuje pro bezpečnost a zabezpečení občanů, jakož i za veškerá rizika pro zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin, životní prostředí nebo spotřebitele. Rovněž by měly být vymezeny povinnosti dovozce, zejména povinnost být usazen na celním území Unie, a výjimky z této povinnosti. Tato opatření by měla být v souladu se stávajícími pravidly pro deklaranta, který má být usazen v Unii. Obdobně by měly být vymezeny povinnosti vývozce.
- (14) Vyjasněny by měly být rovněž povinnosti domnělých dovozců, jež se liší od povinností vztahujících se na [ostatní] dovozce. Zejména by mělo být stanoveno, že domnělý dovozce by měl celním orgánům poskytnout nejen údaje nezbytné pro propuštění prodaného zboží do volného oběhu, nýbrž také informace, které musí domnělý dovozce shromáždit pro účely DPH. Tyto informace jsou podrobně uvedeny v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011⁵.
- (15) Hospodářským subjektům, které splňují určitá kritéria a podmínky pro to, aby je celní orgány považovaly za důvěryhodné obchodníky, kteří dodržují předpisy, může být udělen status oprávněného hospodářského subjektu, a mohou tak využívat usnadnění v celních postupech. Systém AEO sice zajišťuje, že obchodníci, kteří uskutečňují

⁴ [Úř. věst.: vložit do textu číslo] nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/... ze dne dd. MM. 2023, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, pokud jde o rozhodnutí týkající se závazných informací v oblasti určování celní hodnoty a rozhodnutí týkající se závazných informací o původu zboží [a vložit do této poznámky pod čarou číslo, datum, název uvedeného nařízení v přenesené pravomoci a odkaz na *Úřední věstník*].

⁵ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

většinu obchodu v Unii, jsou důvěryhodní, vykazuje však určité nedostatky, jež byly zdůrazněny v hodnocení nařízení (EU) č. 952/2013 a ve zjištěních Evropského účetního dvora. K řešení těchto obav, zejména pokud jde o rozdílné vnitrostátní postupy a problémy týkající se sledování dodržování předpisů ze strany oprávněných hospodářských subjektů, by měla být pravidla změněna tak, aby zavedla povinnost celních orgánů sledovat dodržování předpisů nejméně jednou za tři roky.

- (16) Změny v celních postupech a ve způsobu fungování celních orgánů vyžadují nové partnerství s hospodářskými subjekty, tj. systém obchodníků kategorie „Trust and Check“. Kritéria a podmínky pro to, aby se obchodník mohl stát obchodníkem kategorie „Trust and Check“, by měly vycházet z kritérií systému AEO, měly by však rovněž zajistit, aby byl obchodník pro celní orgány považován za transparentního. Je proto vhodné požadovat, aby hospodářské subjekty kategorie „Trust and Check“ poskytl celním orgánům přístup do svých elektronických systémů, v nichž budou uchovávat záznamy o dodržování předpisů a o pohybu svého zboží. Transparentnost by měla být spojena s určitými výhodami, zejména možností propustit zboží jménem celních orgánů bez nutnosti jejich aktivního zásahu, vyjma případů, kdy jiné právní předpisy uplatňované celními orgány vyžadují schválení zboží před propuštěním, a odložit zaplacení celního dluhu. Jelikož tento způsob práce by měl postupně nahradit způsob založený na celních prohlášeních, je vhodné stanovit povinnost celních orgánů znovu posoudit stávající povolení udělená oprávněným hospodářským subjektům za účelem celního zjednodušení do konce přechodného období.
- (17) Změny v celních postupech vyžadují rovněž vyjasnění úlohy celních zástupců. I nadále by mělo být možné přímé i nepřímé zastoupení, je však třeba objasnit, že nepřímý zástupce dovozce nebo vývozce přebírá veškeré povinnosti dovozců nebo vývozců, a to nejen povinnost zaplatit celní dluh nebo poskytnout jistotu, nýbrž také dodržovat jiné právní předpisy uplatňované celními orgány. Z tohoto důvodu musí mít celní zástupci bydliště na celním území Unie, kde zastupují dovozce nebo vývozce, aby byla zajištěna náležitá odpovědnost za finanční i nefinanční aspekty. Využití služeb nepřímého celního zástupce usazeného v Unii je proto dostupnou a přiměřenou alternativou pro dovozce a vývozce, kteří nemají v Unii obchodní přítomnost. Celní zástupci usazení ve třetích zemích mohou mimoto nadále poskytovat své služby v Unii, jestliže zastupují osoby, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie.
- (18) Aby byla zajištěna jednotná úroveň digitalizace a pro hospodářské subjekty ve všech členských státech vytvořeny rovné podmínky, mělo by být pro celní účely zřízeno celní datové centrum EU jako soubor centralizovaných, bezpečných a kyberneticky odolných elektronických služeb a systémů. Celní datové centrum EU by mělo zajistit kvalitu, integritu, sledovatelnost a nepopíratelnost údajů, které jsou v něm zpracovávány, aby odesílatel ani příjemce později nemohli existenci výměny údajů zpochybnit. Celní datové centrum EU by mělo dodržovat příslušné předpisy týkající se zpracovávání osobních údajů a kybernetické bezpečnosti. Celní datové centrum EU by měly společně navrhnout Komise a členské státy. Komise by měla být rovněž pověřena řízením, provozem a údržbou celního datového centra EU, přičemž tyto úkoly mohou být přeneseny na jiný subjekt Unie.

- (19) V souladu s nedávnou judikaturou Evropského soudního dvora⁶ je vhodné objasnit, že automatizovaná výměna informací mezi hospodářskými subjekty a celními orgány prostřednictvím celního datového centra EU nevylučuje odpovědnost těchto orgánů nebo těchto subjektů v souvislosti s dotčenými celními postupy. I když je zapojení celních orgánů omezeno na tuto elektronickou komunikaci prostřednictvím celního datového centra EU, mělo by se mít za to, že opatření je přijato těmito orgány, jako by celní datové centrum EU jednalo jménem uvedených orgánů.
- (20) Celní datové centrum EU by mělo umožňovat výměnu údajů s jinými systémy, platformami nebo prostředími za účelem zvýšení kvality údajů, které celní orgány používají při plnění svých úkolů, a sdílení příslušných celních údajů s jinými orgány ke zvýšení účinnosti kontrol na vnitřním trhu. V souladu s přístupem stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...⁷ a v Evropském rámci interoperability⁸ by celní datové centrum EU mělo podporovat přeshraniční a meziodvětvovou interoperabilitu v Evropě. Mělo by využít potenciál stávajících zdrojů informací o rizicích dostupných na úrovni Unie, jako jsou systémy včasného varování pro potraviny a krmiva (RASFF) a pro nepotravinářské výrobky (Safety Gate), informační a komunikační systém pro dozor nad trhem (ICSMS) a portál pro prosazování práv duševního vlastnictví (IP Enforcement Portal). Mělo by podporovat rozvoj strategické a operativní spolupráce, včetně výměny informací a interoperability, mezi celními a jinými orgány, subjekty a útvary v rámci jejich příslušných pravomocí. Celní datové centrum EU by navíc mělo poskytovat širokou škálu metod pokročilé datové analýzy, a to i s využitím umělé inteligence. Tato analýza údajů by měla umožňovat analýzu rizik, hospodářskou analýzu a prediktivní analýzu s cílem předvídat možná rizika u zásilek, které přicházejí do Unie nebo z Unie odcházejí. Aby byl zajištěn lepší dohled nad obchodními toky a aby se zefektivnil způsob spolupráce s jinými orgány než celními, mělo by být celní datové centrum EU schopno využívat rámec pro spolupráci na základě jednotného portálu EU pro oblast celnictví a v případě, že tento rámec nelze použít, nabídnout těmto orgánům zvláštní službu, jejímž prostřednictvím mohou získat příslušné údaje, poskytovat informace celním orgánům a sdílet s nimi informace a zajistit, aby byly splněny odvětvové požadavky. To by bylo nezbytné v případě, že ostatní orgány nemají elektronický systém, který by mohl být připojen na celní datové centrum EU.
- (21) Spolu s celním datovým centrem EU mohou členské státy vyvíjet vlastní aplikace pro využívání údajů z celního datového centra EU. Za tímto účelem a ke zkrácení doby potřebné pro uvedení na trh mohou členské státy svěřit Celnímu úřadu EU finanční prostředky a udělit mu mandát k vývoji takových aplikací. V takovém případě by měl Celní úřad EU vyvinout aplikace ve prospěch všech členských států. To by bylo možné uskutečnit vytvořením aplikací s otevřeným zdrojovým kódem podle rámce pro sdílení a opětovné použití.

⁶ Věc T- 81/22 (Úř. věst. C 148, 4.4.2022).

⁷ [Úř. věst.: vložit do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu COM(2022) 720 final – (2022/0379(COD)) a do této poznámky pod čarou vložit číslo, datum, název a odkaz na *Úřední věstník*.] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../..., kterým se stanoví opatření pro vysokou úroveň interoperability veřejného sektoru v celé Unii (akt o Interoperabilní Evropě) [COM(2022) 720 final – 2022/0379 (COD)] (Úř. věst. L ...,.....2023, s.).

⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, „Evropský rámec interoperability – Strategie provádění“ (COM(2017) 134 final).

- (22) Celní datové centrum EU by mělo umožnit následný tok údajů. Hospodářské subjekty by měly mít možnost předložit nebo zpřístupnit v něm všechny příslušné údaje nezbytné pro splnění celních předpisů. Tyto údaje by měly být zpracovávány na úrovni Unie a obohaceny o celounijní analýzu rizik. Výsledné údaje by měly být zpřístupněny celním orgánům členských států, které by je využívaly k plnění svých povinností. Výsledky kontrol provedených po získání údajů z celního datového centra EU by měly být oznámeny tomuto datovému centru.
- (23) Údaje předložené celnímu datovému centru EU představují z velké části neosobní údaje poskytnuté hospodářskými subjekty o zboží, s nímž obchodují. Údaje však budou zahrnovat i osobní údaje, zejména jména osob jednajících za hospodářský subjekt nebo orgán. Aby byla zajištěna stejná ochrana osobních údajů i obchodních informací, je vhodné, aby byla tímto nařízením stanovena zvláštní pravidla přístupu, pravidla pro důvěrnost a podmínky pro využívání celního datového centra EU. Zejména by mělo být stanoveno, které subjekty kromě dotčených osob, Komise, celních orgánů a Celního úřadu EU mohou přistupovat k údajům uchovávaným nebo jinak dostupným v celním datovém centru EU nebo je zpracovávat, přičemž je třeba vyvážit potřeby těchto subjektů s nutností zajistit, aby osobní a důvěrné údaje shromážděné pro celní účely byly použity pro další účely pouze v minimálním nezbytném rozsahu.
- (24) Aby mohl Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) vykonávat své vyšetřovací pravomoci v souvislosti s podvodnými činnostmi, které poškozují zájmy Unie, je vhodné, aby měl přístup k údajům z celního datového centra EU, který je velmi podobný přístupu Komise. Úřad OLAF by proto měl být oprávněn zpracovávat údaje v souladu s podmínkami ochrany údajů stanovenými v příslušných právních předpisech Unie, včetně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013⁹ a nařízení Rady (ES) č. 515/97¹⁰. Aby se zajistilo, že Úřad evropského veřejného žalobce může provádět šetření v celních záležitostech, měl by být oprávněn požádat o přístup k údajům v celním datovém centru EU. K zachování funkcí, které plní vnitrostátní informační systémy členských států, by daňové orgány členských států měly buď získat možnost zpracovávat údaje přímo v rámci celního datového centra EU, nebo získávat údaje z celního datového centra EU a zpracovávat je různými prostředky. Orgánům odpovědným za bezpečnost potravin v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625¹¹ a orgánům odpovědným za dozor

⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

¹⁰ Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů (Úř. věst. L 82, 22.3.1997, s. 1).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

nad trhem v souladu s nařízením (EU) 2019/1020 by měly být v celním datovém centru EU poskytnuty vhodné služby a nástroje, které jim umožňují využívat příslušné celní údaje k tomu, aby přispěly k prosazování příslušných právních předpisů Unie, a ke spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat riziko vstupu nevyhovujících výrobků do Unie. Je vhodné, aby měl Europol na požádání přístup k údajům v celním datovém centru EU za účelem plnění svých úkolů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794¹². Všechny ostatní unijní a vnitrostátní subjekty a orgány, včetně Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), by měly mít přístup k neosobním údajům obsaženým v celním datovém centru EU.

- (25) Pravidla a ustanovení týkající se přístupu do celního datového centra EU a výměny informací by neměla ovlivnit celní informační systém (CIS) zřízený nařízením Rady (ES) č. 515/97 a povinnosti podávat zprávy podle článku 24 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži.
- (26) Komise by měla v prováděcích předpisech stanovit podmínky pro přístup všech těchto orgánů po posouzení stávajících záruk, které každý orgán nebo kategorie orgánů zavedly k zajištění správného zacházení s osobními a obchodně citlivými údaji.
- (27) Je vhodné, aby celní datové centrum EU uchovávalo osobní údaje po dobu nejvýše deseti let. Tato lhůta je odůvodněná s ohledem na možnost celních orgánů oznámit celní dluh ve lhůtě až deseti let poté, co obdržely nezbytné informace o zásilce, jakož i s cílem zajistit, aby Komise, Celní úřad EU, úřad OLAF, celní orgány a jiné než celní orgány mohly porovnat informace uchovávané v celním datovém centru EU s informacemi, které jsou uloženy v jiných systémech a které jsou vyměňovány s těmito systémy. Tato lhůta by měla být mimoto sladěna s dobou uchovávání požadovanou jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, pokud jsou tyto právní předpisy relevantní pro celní kontroly. Je rovněž vhodné, aby v případech, kdy jsou osobní údaje požadovány pro účely soudních a správních řízení, vyšetřování a kontrol po propuštění zboží, byl běh lhůty pro uchovávání údajů pozastaven, aby se zabránilo tomu, že osobní údaje jsou vymazány a nemohou být pro tyto účely použity.
- (28) Ochrana osobních a jiných údajů v celním datovém centru EU by měla zahrnovat rovněž pravidla týkající se omezení práv subjektů údajů. Je proto vhodné, aby celní orgány, Komise nebo Celní úřad EU mohly v případě potřeby omezit právo subjektů údajů s cílem zajistit, aby nebyly ohroženy činnosti v oblasti prosazování práva, analýza rizik a celní kontroly. Tato omezení by navíc mohla být v případě nutnosti použita také za účelem ochrany soudního nebo správního řízení v návaznosti na činnosti v oblasti prosazování práva. Tato omezení by měla být řádně odůvodněna činnostmi a výsadami celních orgánů a měla by být omezena na dobu nezbytnou k zachování těchto výsad.
- (29) Zpracovávání osobních údajů podle tohoto nařízení by mělo být prováděno v souladu s ustanoveními nařízení (EU) 2016/679, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 nebo směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 v jejich příslušné oblasti působnosti.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (30) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne [...].
- (31) Pro zajištění harmonizovaného uplatňování celních kontrol v členských státech má zásadní význam mechanismus řízení rizik v oblasti cel na úrovni Unie. V současnosti existuje společný rámec pro řízení rizik, který zahrnuje možnost určit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik v oblasti finančních rizik pro provádění celních kontrol, má však významné nedostatky. K řešení nedostatečně harmonizovaného uplatňování celních kontrol a harmonizovaného řízení rizik, jež poškozují finanční i nefinanční zájmy Unie a členských států, je vhodné pravidla revidovat s cílem zavést důkladnější přístup k řízení rizik, který by se zabýval finančními i nefinančními riziky. To zahrnuje řešení strukturálních problémů v souvislosti s řízením finančních rizik, jež určil Evropský účetní dvůr. Zejména je vhodné v cyklickém přístupu popsat, které činnosti jsou zahrnuty do řízení rizik v oblasti cel. Je rovněž důležité vymezit úlohy a povinnosti Komise, Celního úřadu EU a celních orgánů členských států. Je také nezbytné zajistit, aby Komise mohla stanovit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik a aby mohla určit konkrétní oblasti jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, jež si zaslouží přednost s ohledem na společné řízení rizik a kontroly, aniž by byla ohrožena bezpečnost.
- (32) Je proto vhodné zavést na úrovni Unie činnosti a ustanovení týkající se řízení rizik, aby se na úrovni Unie zajistilo shromažďování komplexních údajů, které jsou důležité pro řízení rizik, včetně výsledků a hodnocení všech kontrol. Je stanovena společná analýza rizik a vydávání odpovídajících kontrolních doporučení Unie celním orgánům. Tato kontrolní doporučení by měla být provedena, nebo by měly být uvedeny důvody, proč nebyla uplatněna. Rovněž by měla být stanovena možnost vydat pokyn, že zboží určené pro Unii nesmí být naloženo nebo přepraveno. Analýza rizik a hrozeb na úrovni Unie by měla být založena na neustále aktualizovaných údajích na úrovni Unie a měla by určovat opatření a kontroly, jež mají být prováděny na hraničních přechodech, které jsou místem vstupu na území Unie a výstupu z něj. Zejména v rámci spolupráce s donucovacími a bezpečnostními orgány by řízení rizik na úrovni Unie mělo pokud možno přispívat ke strategickým analýzám a posouzením hrozeb prováděným na úrovni Unie a využívat je, včetně analýz a posouzení prováděných Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), s cílem přispět k účinnému a účelnému předcházení trestné činnosti a boji proti ní.
- (33) Proces propuštění zboží do celního režimu je třeba přehodnotit, aby se zohlednily nové úlohy a povinnosti osob zapojených do daného režimu. Odpovědnost za poskytnutí informací celním orgánům tudíž přebírá osoba odpovědná za zboží: dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu, na rozdíl od deklaranta. Tyto osoby by měly celním orgánům údaje poskytnout nebo zpřístupnit, jakmile jsou k dispozici, v každém případě však před propuštěním zboží do celního režimu, aby mohly celní orgány provést analýzu rizik a přijmout vhodná opatření. Vzhledem k tomu, že domnělí dovozci v rámci elektronického obchodu mají vyšší objem transakcí a povinnost vypočítat celní dluh v době prodeje na rozdíl od okamžiku, kdy je zboží propuštěno, je vhodné upravit načasování jejich oznamovací povinnosti. Domnělí dovozci by proto měli poskytnout údaje o prodeji zboží, které má být dovezeno, nejpozději v den následující po dni přijetí platby. Naproti tomu v řádně odůvodněných případech by celní orgány měly mít možnost povolit obchodníkům kategorie „Trust and Check“

doplnění údajů o propuštěném zboží v pozdější fázi, neboť tito obchodníci sdílejí nepřetržitě údaje o svých transakcích s celními orgány a měli by se považovat za spolehlivé. Takovými okolnostmi by mohla být nemožnost určit konečnou celní hodnotu zboží v době propuštění, jelikož je spojena s futures, nebo potřeba získat příslušné podklady, aniž by to mělo dopad na výpočet celního dluhu.

- (34) Ke zjednodušení celního postupu pro vstup zboží na celní území Unie a zajištění toho, aby za toto zboží odpovídala jediná osoba, by různé subjekty v dodavatelském řetězci měly poskytnout svou část příslušných informací o dotčeném zboží a propojit je s konkrétní zásilkou. Zboží by mělo vstoupit do Unie pouze v případě, existuje-li dovozce usazený v Unii, který za toto zboží přebírá odpovědnost. Dovozece by měl celním orgánům poskytnout informace o zboží a o celním režimu, do kterého by mělo být zboží propuštěno, a to co nejdříve, pokud možno ještě před fyzickým příchodem zboží. Poskytovatel služeb nebo celní zástupce by měl být schopen poskytnout informace jménem a na účet dovozce, dovozce však zůstává odpovědný za zajištění souladu zboží s předpisy s ohledem na finanční i nefinanční rizika. Dopravci, kteří zboží skutečně přepravují, by rovněž měli poskytnout určité informace o zboží před jeho nakládkou nebo příchodem (dále jen „předběžné informace o nákladu“) a měli by své informace propojit s informacemi dovozce, pokud byly již dříve předloženy, aniž by museli mít přístup ke všem údajům, které dovozce poskytl. Při zaměření se na komplexnější dodavatelské řetězce a dopravní sítě může být navíc vyžadováno, aby informace o zboží, které má být dopraveno na celní území Unie, poskytly jiné osoby. Dovozece, dopravce nebo jakákoli jiná osoba předkládající informace celním orgánům by měli mít povinnost informace změnit, pokud se dozvědí, že informace již nejsou správné, avšak předtím, než celní orgány zjistí nesrovnalosti, které chtějí zkontrolovat.
- (35) Celní orgány odpovědné za místo prvního vstupu zboží by měly provést analýzu rizik na základě dostupných informací o tomto zboží a měly by být oprávněny přijmout širokou škálu zmírňujících opatření, pokud zjistí riziko, včetně žádostí o kontroly před naložením zboží nebo při jeho příchodu na celní území Unie, a to ze strany jiného celního orgánu nebo ostatních orgánů. Dopravce má obecně nejlepší předpoklady k tomu, aby znal okamžik příchodu zboží, takže by měl o tomto příchodu informovat celní orgány. V případě komplexnějších dodavatelských řetězců a dopravních sítí však může být i od jiných osob vyžadováno, aby oznámily příchod zboží celním orgánům za účelem analýzy rizik. Aby se zajistilo, že celní orgány mají k dispozici předběžné informace o nákladu u veškerého zboží dopraveného na celní území Unie, mělo by se dopravci zabránit ve vykládce zboží, o němž nejsou dostupné žádné informace, pokud celní orgány dopravce nepožádaly, aby zboží předložil, nebo pokud nenastala mimořádná situace vyžadující vykládku zboží. Naopak k usnadnění postupu při vstupu zboží, pro něž mají celní orgány příslušné předběžné informace o nákladu, by dopravce neměl být povinen předložit zboží celním orgánům ve všech případech, nýbrž pouze tehdy, pokud o to celní orgány požádají nebo pokud to vyžadují jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
- (36) Zboží, které není zbožím Unie a které vstupuje na celní území Unie, by mělo být považováno za zboží v režimu dočasného uskladnění od okamžiku, kdy dopravce oznámí jeho příchod, do okamžiku, kdy je propuštěno do celního režimu, ledaže již bylo propuštěno do tranzitu. K zajištění náležitého celního dohledu by tato situace měla být časově omezená. Neměla by trvat déle než deset dní, s výjimkou mimořádných případů. Jestliže dovozce potřebuje uskladnit zboží delší dobu, mělo by se zboží nacházet v celním skladu, kde může být zboží skladováno bez časového

omezení. Stávající povolení zařízení pro dočasné uskladnění by proto měla být v případě splnění příslušných požadavků přeměněna na povolení celního skladu.

- (37) Je nezbytné zachovat pravidla, která určují, zda je zboží zbožím Unie nebo zbožím, které není zbožím Unie, a zda lze status zboží Unie předpokládat nebo je třeba jej prokázat, zejména pokud zboží dočasně opouští celní území Unie.
- (38) Jakmile budou mít celní orgány na základě analýzy rizik k dispozici informace nezbytné pro příslušný režim, měly by se rozhodnout, zda provedou další kontroly zboží, propustí je, odmítnou nebo pozastaví jeho propuštění nebo zda nechají uplynout lhůtu, takže se zboží považuje za propuštěné. Celní orgány by tak měly v případě potřeby činit ve spolupráci s ostatními orgány. Celní orgány by proto měly propuštění zboží odmítnout, mají-li důkazy o tom, že zboží není v souladu s platnými právními požadavky. Pokud celní orgány potřebují konzultovat ostatní orgány, aby zjistily, zda je zboží v souladu s předpisy, měly by pozastavit propuštění alespoň do doby, než se konzultace uskuteční. V těchto případech by mělo následné rozhodnutí celních orgánů o zboží záviset na odpovědi ostatních orgánů. Aby se zamezilo blokování obchodníků i orgánů v případech, kdy vyvození závěru ohledně souladu vyžaduje určitou dobu, měly by mít celní orgány možnost zboží propustit pod podmínkou, že obchodník bude nadále informovat o místě, kde se zboží nachází, a to po dobu nejvýše patnácti dnů. Za účelem poskytnutí právní jistoty obchodníkům, kteří informace poskytli včas, aniž by celní orgány musely reagovat na každou zásilku, by mělo být zboží, které nebylo vybráno ke kontrole, po uplynutí přiměřené lhůty považováno za propuštěné. Komise by měla být oprávněna vymezit tuto dobu v aktech v přenesené pravomoci a případně ji přizpůsobit druhu dopravy nebo typu hraničních přechodů.
- (39) Pokud obchodníci kategorie „Trust and Check“ poskytnou celním orgánům úplný přístup ke svým systémům, záznamům a operacím a jsou považováni za spolehlivé, měli by mít možnost propustit své zboží pod dohledem celních orgánů, aniž by však čekali na jejich zásah. V souladu s tím by obchodníci kategorie „Trust and Check“ měli mít možnost propustit zboží do jakéhokoli režimu vstupu při přijetí v konečném místě určení zboží nebo do jakéhokoli režimu výstupu v místě dodání zboží. Vzhledem k tomu, že se obchodníci kategorie „Trust and Check“ považují za transparentní, měly by být příchod a/nebo dodání řádně zaznamenány v celním datovém centru EU. Tyto hospodářské subjekty by měly mít povinnost informovat celní orgány v případě, že nastanou problémy, aby tyto orgány mohly přijmout konečné rozhodnutí o propuštění. Jsou-li systémy vnitřní kontroly obchodníků kategorie „Trust and Check“ dostatečně spolehlivé, měly by mít celní orgány možnost ve spolupráci s ostatními orgány obchodníkům povolit, aby určité kontroly prováděli sami. Celní orgány by však měly mít i nadále možnost zboží kdykoli zkontrolovat.
- (40) Je vhodné stanovit opatření pro regulaci přechodu ze systému založeného na celních prohlášeních na systém založený na poskytování informací centrálnímu celnímu datovému centru EU. Hospodářské subjekty by během přechodného období měly mít možnost podat celní prohlášení, v němž vyjádří svůj úmysl propustit zboží do celního režimu. Jakmile však budou k dispozici kapacity celního datového centra EU, měly by mít hospodářské subjekty rovněž možnost poskytovat nebo zpřístupňovat informace celním orgánům prostřednictvím celního datového centra EU a celní orgány by již neměly žádnému hospodářskému subjektu povolit, aby žádal o zjednodušení týkající se celního prohlášení. Na konci přechodného období by všechna povolení měla pozbyť platnosti, neboť celní prohlášení již nebudou existovat.

- (41) Článek 29 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) vyžaduje, aby byly výrobky pocházející ze třetích zemí považovány za výrobky ve volném oběhu, pokud byly splněny dovozní náležitosti a byla zaplacená cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem. Propuštění zboží do volného oběhu by však nemělo být chápáno jako prokázání souladu s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, pokud tyto předpisy ukládají zvláštní požadavky vztahující se na zboží, jež má být prodáno nebo spotřebováno na vnitřním trhu.
- (42) Postup při přepravě zboží z celního území Unie by měl být v souladu s postupem při vstupu zefektivněn a zjednodušen. Proto je vhodné požadovat, aby za zboží byla odpovědná osoba usazená v Unii, tj. vývozce. Vývozce by měl před přepravou zboží z Unie poskytnout nebo zpřístupnit celním orgánům příslušné informace, v nichž uvede, zda se jedná o zboží Unie nebo o zboží, které není zbožím Unie, určené k vývozu, a nezbytné informace upravit. K zjednodušení postupu a za účelem zamezení případným mezerám by měl pojem „vývoz“ zahrnovat výstup zboží, které není zbožím Unie, a tím i pojem „zpětný vývoz“, který byl dříve upraven jako samostatný pojem.
- (43) Aby bylo zajištěno řádné řízení rizik u zboží, které opouští celní území Unie, měl by mít celní úřad odpovědný za vývoz povinnost provést analýzu rizik na základě informací o zboží a před výstupem zboží přijmout vhodná opatření nebo požádat o jejich přijetí. Tato opatření by měla zahrnovat žádost o provedení kontrol celním úřadem odpovědným za místo odeslání zboží a celním úřadem výstupu a v případě potřeby i jinými orgány, a to kromě opatření stanovených v rámci propuštění do celního režimu, která se použijí i v případě, má-li být zboží propuštěno do režimu vývozu.
- (44) Aby bylo zajištěno, že režimy s podmíněným osvobozením od cla jsou rovněž transparentní, je vhodné zefektivnit ustanovení o požadavcích na povolení pro zvláštní režimy. V zájmu jasnosti a právní jistoty by podmínky pro rozhodnutí, zda je na úrovni Unie nezbytné stanovisko za účelem posouzení, zda by udělením povolení mohly být nepříznivě dotčeny zájmy výrobců Unie, tzv. přezkoumání hospodářských podmínek, měly být spíše kodifikovány než upraveny v aktech v přenesené pravomoci. Jelikož dopad na zájmy výrobců v Unii může záviset na množství zboží, které je propuštěno do zvláštního režimu, měl by být Celní úřad EU oprávněn navrhnout určitou prahovou hodnotu, pod níž dle odhadu neexistuje negativní dopad na zájmy výrobců v Unii.
- (45) Článek 9 Revidované úmluvy pro plavbu na Rýně odkazuje na přílohu (Rýnský manifest), která usnadnila pohyb zboží na Rýně a jeho přidružených přítocích tím, že jej považovala za celní tranzitní režim přes státní hranice pěti členských států¹³. Podle informací celních správ se ve státech hraničících s Rýnem Rýnský manifest již v praxi nepoužívá jako celní tranzitní režim. Zboží je na Rýně a jeho přítocích namísto toho nyní přepravováno s použitím tranzitního režimu Unie stanoveného v kodexu, a to prostřednictvím nového informatizovaného tranzitního systému (NCTS). Je proto vhodné odstranit odkaz na Rýnský manifest v případech, kdy je pohyb zboží považován za vnější tranzit nebo za tranzit Unie.

¹³ Tento postup vychází z Mannheimské úmluvy o plavbě na Rýně ze dne 17. října 1868 a protokolu přijatého Ústřední komisí pro plavbu na Rýně dne 22. listopadu 1963. Mannheimská úmluva o plavbě na Rýně se týká Belgie, Německa, Francie, Nizozemska a Švýcarska jako zemí hraničících s Rýnem, které jsou pro účely tohoto aktu považovány za jednu oblast.

- (46) Aby se zvýšila transparentnost, pokud jde o osobu odpovědnou za plnění povinností vyplývajících z tranzitního režimu Unie a za obsah a rizika spojená s danou zásilkou, je vhodné požadovat, aby držitel režimu tranzitu sdělil alespoň informace o dovozci nebo vývozci, jež jsou důvodem přepravy, dopravním prostředkem a identifikací zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno. Tyto informace by celním orgánům umožnily účinněji dohlížet na dotčený tranzitní režim Unie a provádět analýzu rizik. Tranzitní režim Unie by měl být povinný, není-li zboží propuštěno do jiného celního režimu bezprostředně po vstupu na celní území Unie nebo výstupu z tohoto území. Není-li dovozce nebo vývozce dosud znám, měl by být za dovozce nebo vývozce zboží považován držitel zboží a měl by odpovídat za zaplacení cel a jiných daní a poplatků. Tranzitní režim Unie by měl být nahrazen celním dohledem v případě, že zboží dováží nebo vyváží obchodník kategorie „Trust and Check“.
- (47) Změna přílohy 6 Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (dále jen „Úmluva TIR“)¹⁴, která vstoupila v platnost dne 1. června 2021, změnila vysvětlivku 0.49 s cílem poskytnout hospodářským subjektům splňujícím určité požadavky možnost stát se „schváleným odesílatelem“, což odráží stávající usnadnění přiznaná hospodářským subjektům uznaným za „schváleného příjemce“. Je proto nezbytné zahrnout novou možnost stanovenou Úmluvou TIR k zajištění souladu celních předpisů Unie s uvedenou mezinárodní dohodou.
- (48) Uplatňování standardních pravidel pro výpočet cla při transakcích elektronického obchodu by v mnoha případech vedlo k nepřiměřené administrativní zátěži jak pro celní správy, tak pro hospodářské subjekty, zejména pokud jde o výběr příjmů. V zájmu vytvoření spolehlivého a účinného daňového a celního zacházení se zbožím dováženým ze třetích zemí prostřednictvím transakcí elektronického obchodu (dále jen „prodej dováženého zboží na dálku“) je třeba změnit právní předpisy Unie s cílem zrušit prahovou hodnotu, pod níž je zboží zanedbatelné hodnoty nepřesahující 150 EUR na zásilku osvobozeno od dovozního cla v souladu s nařízením Rady (ES) č. 1186/2009¹⁵, a zavést zjednodušené sazební zacházení pro prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 2658/87¹⁶ (kombinovaná nomenklatura). S ohledem na tyto navrhované změny by některá pravidla kodexu týkající se sazebního zařazení, původu a celní hodnoty měla být pozměněna tak, aby umožňovala zjednodušení, jež může domnělý dovozce dobrovolně použít při stanovení cla v rámci transakce mezi podniky a spotřebiteli, která je pro účely DPH považována za prodej na dálku. Zjednodušení by měla spočívat v možnosti vypočítat splatné clo uplatněním jedné z nových skupinových sazeb v kombinované nomenklatuře na hodnotu vypočítanou jednodušším způsobem. Podle zjednodušených pravidel pro transakce elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli by se čistá nákupní cena bez DPH, avšak včetně celkových nákladů na dopravu až do konečného místa určení výrobku, měla považovat za celní hodnotu a neměl by se vyžadovat původ. Pokud si však domnělý dovozce přeje využít

¹⁴ Změny Celní úmluvy o mezinárodní přepravě zboží na podkladě karnetů TIR (Úmluva TIR z roku 1975). Podle oznámení depozitáře OSN C.N.85.2021.TREATIES-XI.A.16 vstupují tyto změny Úmluvy TIR pro všechny smluvní strany v platnost ode dne 1. června 2021 (Úř. věst. L 193/1, 1.6.2021, s. 1).

¹⁵ Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla (Úř. věst. L 324, 10.12.2009, s. 23).

¹⁶ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

preferenčních celních sazeb tím, že prokáže status původu zboží, může tak učinit s použitím standardních postupů.

- (49) V současné době vybírá celní dluhy členský stát, ve kterém je celní prohlášení podáno. Obchodník se může rozhodnout, zda tak učiní v zemi prvního vstupu, nebo zda použije tranzitní režim a zaplatí clo v jiném členském státě. V roce 2025 se tento systém změní v důsledku zavedení centralizovaného informačního systému pro celní odbavení, který oprávněným hospodářským subjektům umožní podávat celní prohlášení v členském státě, v němž jsou usazeny. S ohledem na tento vývoj je vhodné změnit pravidla vymezující místo vzniku celního dluhu tak, aby se dovozní clo platilo členskému státu, v němž je dovozce usazen, neboť to je místo, kde může mít celní orgán co nejúplnější znalosti o záznamech, operacích a obchodním chování hospodářských subjektů, zejména pokud je těmto hospodářským subjektům udělen status obchodníků kategorie „Trust and Check“. Je však vhodné, aby celní dluh hospodářských subjektů, které nejsou obchodníky kategorie „Trust and Check“, vznikl v místě, kde se zboží fyzicky nachází, přinejmenším do doby, než bude vyhodnocen model dohledu.
- (50) V případě transakcí elektronického obchodu je nezbytné zajistit, aby byl celní dluh řádně uhrazen on-line zprostředkovateli, jako jsou internetové platformy, které spravují on-line prodej zboží soukromým spotřebitelům. Je proto vhodné objasnit, že domnělý dovozce je osobou odpovědnou za celní dluh, který vznikne v okamžiku, kdy kupující zaplatí provozovateli elektronického obchodu, ve většině případů internetové platformě. Ke snížení zátěže spojené s touto povinností může být domnělému dovozci povoleno stanovit splatné dovozní clo a hradit své celní dluhy periodicky a celní orgány by měly mít možnost mít pro účely rozpočtu Unie jediný zápis v účetních dokladech.
- (51) Je vhodné posílit mechanismus zaměřený na účinnější dohled nad prováděním omezujících opatření týkajících se toku zboží, která může Rada přijmout v souladu s článkem 215 SFEU. V takovém případě by měl Celní úřad EU podporovat Komisi a členské státy s cílem zajistit, že tato opatření nebudou obcházena. Celní orgány by měly zajistit, aby přijaly veškerá nezbytná opatření k dosažení souladu s těmito opatřeními, a měly by o tom informovat Komisi a Celní úřad EU.
- (52) Měl by být zaveden mechanismus řešení krizí, který by řešil možné krize v celní unii. V akčním plánu v celní oblasti¹⁷ byla zdůrazněna neexistence takového mechanismu na úrovni Unie. Měl by být proto vytvořen mechanismus, který zahrnuje Celní úřad EU jakožto klíčového aktéra při přípravě, koordinaci a sledování provádění praktických opatření a ujednání, jež se Komise rozhodne zavést v případě krize. Celní úřad EU by měl být trvale připraven reagovat na krizi po celou dobu jejího trvání.
- (53) Stávající rámec správy celní unie postrádá jasnou strukturu operativního řízení a neodráží vývoj v celní oblasti, k němuž došlo od jeho vytvoření v roce 1968. Podle nařízení (EU) č. 952/2013 jsou za činnosti související s řízením rizik v obchodních tocích, jako je provádění kontrol na místě a rozhodování o těchto kontrolách, odpovědné vnitrostátní celní orgány. Navzdory spolupráci mezi vnitrostátními celními správami, která existuje od vytvoření celní unie a která vedla k výměně osvědčených

¹⁷ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, „Posunutí celní unie na další úroveň: akční plán“, 28.9.2020 (COM(2020) 581 final).

postupů a odborných znalostí a k vypracování společných pokynů, nedošlo k vypracování harmonizovaného přístupu a operačního rámce. V současné době existují v členských státech rozdílné postupy, což celní unii oslabuje. Na ústřední úrovni neexistuje kapacita pro analýzu rizik ani společný názor na stanovení priorit v oblasti rizik, koordinovaná celní opatření a kontroly jsou omezené a není k dispozici rámec pro spolupráci různých orgánů, které slouží jednotnému trhu. Centrální operativní mechanismus Unie, který bude sdružovat odborné znalosti a zdroje a sloužit k přijímání společných rozhodnutí, by měl řešit tyto nedostatky v oblastech, jako je správa údajů, řízení rizik a odborná příprava, aby celní unie fungovala „jako jeden celek“. Je proto vhodné, aby byl zřízen Celní úřad EU. Zřízení tohoto nového úřadu má zásadní význam pro zajištění účinného a přiměřeného fungování celní unie, pro centrální koordinaci celních opatření a pro podporu činností celních orgánů.

- (54) Celní úřad EU by měl být řízen a provozován na základě zásad společného prohlášení a společného přístupu Evropského parlamentu, Rady a Komise k decentralizovaným agenturám ze dne 19. července 2012¹⁸.
- (55) Ke kritériím, která je třeba vzít v úvahu, aby se přispělo k rozhodovacímu procesu při výběru sídla Celního úřadu EU, by mělo patřit ujištění, že úřad může být zřízen v daném místě po vstupu tohoto nařízení v platnost, přístupnost lokality a existence vhodných vzdělávacích zařízení pro děti zaměstnanců, jakož i náležitý přístup na trh práce, sociální zabezpečení a zdravotní péče pro děti i pro manžely a manželky zaměstnanců. Vzhledem ke kooperativní povaze většiny činností Celního úřadu EU, a zejména k úzké vazbě, která bude existovat mezi informačními systémy, jež bude Komise udržovat během přechodného období, zatímco Celní úřad EU bude budovat a provozovat celní datové centrum EU, by se tento úřad měl nacházet v místě, které umožní takovou úzkou spolupráci s Komisí, orgány regionů Unie, jež jsou pro mezinárodní obchod nejvýznamnější, a příslušnými subjekty Unie a mezinárodními subjekty (například Světovou celní organizací pro usnadnění praktického vzájemného obohacování v souvislosti s konkrétními tématy). Vzhledem k těmto kritériím by Celní úřad EU měl mít sídlo v [...].
- (56) V zájmu zajištění účinného fungování Celního úřadu EU by ve správní radě měly být zastoupeny členské státy a Komise. Složení správní rady, včetně výběru jejího předsedy a místopředsedy, by mělo respektovat zásady týkající se genderové vyváženosti, zkušeností a kvalifikace. Vzhledem k výlučné pravomoci Unie v oblasti celní unie a k úzké vazbě mezi celními a jinými oblastmi politiky je vhodné, aby byl její předseda volen z těchto zástupců Komise. Aby se zajistilo účinné a efektivní fungování Celního úřadu EU, měla by správní rada zejména přijmout jednotný programový dokument, včetně ročního a víceletého programu, vykonávat své funkce související s rozpočtem úřadu, přijmout finanční pravidla použitelná na úřad, jmenovat výkonného ředitele a stanovit postupy, jimiž výkonný ředitel přijímá rozhodnutí týkající se operativních úkolů úřadu. Správní radě by měla být nápomocna výkonná rada.
- (57) Aby bylo zaručeno účinné fungování Celního úřadu EU, měl by tento úřad disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjem tvoří souhrnný rozpočet Unie a případné dobrovolné finanční příspěvky členských států. Ve výjimečných a řádně

¹⁸

[joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf\(europa.eu\)](#)

odůvodněných případech by Celní úřad EU měl být rovněž schopen získat dodatečné příjmy prostřednictvím dohod o přiznání příspěvku nebo grantových dohod a poplatků za publikace a jakékoli jiné služby, které poskytuje.

- (58) Při plnění svého poslání celní orgány úzce a pravidelně spolupracují s orgány dozoru nad trhem, sanitárními a fytosanitárními kontrolními orgány, donucovacími orgány, orgány odpovědnými za správu hranic, orgány pro ochranu životního prostředí, odborníky na kulturní statky a mnoha dalšími orgány odpovědnými za odvětvové politiky. Vzhledem k vývoji jednotného trhu a měnící se úloze celních orgánů, nárůstu zákazů a omezení a elektronického obchodu je nezbytné tuto spolupráci strukturovat a posílit na vnitrostátní, unijní i mezinárodní úrovni. Namísto spolupráce zaměřené na jednotlivé zásilky nebo konkrétní události v celém dodavatelském řetězci by měl být vytvořen strukturovaný rámec spolupráce mezi celními orgány a ostatními orgány odpovědnými za příslušné oblasti politiky. Takový rámec spolupráce by měl zahrnovat tato hlediska: vývoj právních předpisů a potřeb politiky v určité oblasti, výměnu a analýzu informací, vytvoření celkové strategie spolupráce ve formě společných strategií dohledu a v neposlední řadě spolupráci při operativním provádění, monitorování a kontrolách. Komise by měla rovněž usnadnit používání části jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány tím, že vypracuje seznam právních předpisů Unie, které ukládají požadavky na zboží podléhající celním kontrolám s cílem chránit veřejné zájmy, jako je zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin, spotřebitele a životní prostředí.
- (59) Aby byl rámec spolupráce mezi celními a ostatními partnerskými orgány srozumitelnější a účinnější, měl by seznam služeb nabízených celními orgány jasně vymezit možnou úlohu celních orgánů při uplatňování jiných příslušných politik na hranicích Unie. Celní úřad EU by měl navíc sledovat uplatňování rámce pro spolupráci. Celní úřad EU by měl úzce spolupracovat s Komisí, úřadem OLAF, dalšími příslušnými agenturami a subjekty Unie, jako je Europol a Frontex, jakož i se specializovanými agenturami a sítěmi v příslušných oblastech politiky, jako je Síť EU pro soulad výrobků s předpisy.
- (60) Ve stále více propojeném světě jsou při práci celních orgánů po celém světě důležitými aspekty celní diplomacie a mezinárodní spolupráce. Mezinárodní spolupráce by měla počítat s možností výměny celních údajů na základě mezinárodních dohod nebo autonomních právních předpisů Unie prostřednictvím vhodných a bezpečných komunikačních prostředků, s výhradou respektování důvěrných informací a ochrany osobních údajů, například prostřednictvím celního datového centra EU.
- (61) Navzdory skutečnosti, že celní předpisy jsou prostřednictvím kodexu harmonizovány, nařízení (EU) č. 952/2013 obsahovalo pouze povinnost členských států stanovit sankce za nedodržení celních předpisů a požadovalo, aby tyto sankce byly účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy si proto mohou zvolit celní sankce, které se v jednotlivých členských státech značně liší a v průběhu času se vyvíjejí. Měl by být stanoven společný rámec, který stanoví minimální základ pro porušování celních předpisů a pro netrestní sankce. Tento rámec je nezbytný k odstranění nedostatečně jednotného uplatňování a značných rozdílů mezi členskými státy při ukládání sankcí za porušení celních předpisů, což může vést k narušení hospodářské soutěže, mezerám a „celní turistice“. Rámec by měl být tvořen společným seznamem jednání nebo opomenutí, která by měla představovat porušení celních předpisů ve všech členských

státech. Při určování použitelné sankce by celní orgány měly určit, zda k tomuto jednání nebo opomenutí došlo úmyslně nebo kvůli zjevné nedbalosti.

- (62) Je třeba zavést společná ustanovení týkající se jak polehčujících, tak i přitěžujících okolností, pokud jde o porušení celních předpisů. Promlčecí lhůta pro zahájení řízení pro porušení celních předpisů by měla být stanovena v souladu s vnitrostátními právními předpisy a měla by činit pět až deset let, aby se stanovilo společné pravidlo založené na lhůtě pro oznámení celního dluhu. Příslušnou jurisdikcí by měla být jurisdikce, v níž k porušení došlo. V případech, kdy k porušení celních předpisů došlo ve více než jednom členském státě, je nezbytná spolupráce mezi členskými státy; v těchto případech by měl členský stát, který jako první zahájí řízení, spolupracovat s ostatními celními orgány, jichž se týká stejné porušení celních předpisů.
- (63) Je nezbytné stanovit minimální společný základ pro porušení celních předpisů jejich vymezením na základě povinností stanovených v tomto nařízení a stejných povinností stanovených v jiných částech celních předpisů.
- (64) Je rovněž nezbytné stanovit společný minimální základ pro netrestní sankce, který stanoví minimální výši peněžních pokut, možnost zrušení, pozastavení nebo změny celních povolení, a to i pro oprávněné hospodářské subjekty a obchodníky kategorie „Trust and Check“, jakož i zabavení zboží. Minimální výše peněžních pokut by měla záviset na tom, zda k porušení celních předpisů došlo úmyslně, či nikoli, a zda má dopad na výši cel a jiných poplatků a na zákazy nebo omezení. Uplatňováním tohoto minimálního společného základu pro netrestní sankce by neměl být dotčen vnitrostátní právní řád členských států, který může místo toho stanovit trestní sankce.
- (65) Výkonnost celní unie by měla být hodnocena alespoň jednou ročně, aby Komise mohla s pomocí členských států přijmout vhodné směry politiky. Shromažďování informací od celních orgánů by mělo být formalizováno a prohloubeno, neboť komplexnější podávání zpráv by zlepšilo referenční srovnávání a mohlo by pomoci sjednotit postupy a posoudit dopad rozhodnutí v oblasti celní politiky. Je proto vhodné zavést právní rámec pro hodnocení výkonnosti celní unie. K zajištění dostatečné podrobnosti analýzy by se měření výkonnosti mělo provádět nejen na vnitrostátní úrovni, nýbrž také na úrovni hraničních přechodů. Celní úřad EU by měl Komisi v procesu hodnocení podporovat shromažďováním a analýzou údajů v celním datovém centru EU a určováním toho, jak celní činnosti a operace podporují dosažení strategických cílů a priorit celní unie a přispívají k poslání celních orgánů. Celní úřad EU by měl především určit hlavní trendy, silné a slabé stránky, mezery a potenciální rizika a poskytnout Komisi doporučení ke zlepšení. Zejména v rámci spolupráce s donucovacími a bezpečnostními orgány by se Celní úřad EU měl z operativního hlediska účastnit rovněž strategických analýz a posouzení hrozeb prováděných na úrovni Unie, včetně analýz a posouzení prováděných Europolem a agenturou Frontex.
- (66) V souladu se zásadou proporcionality je pro dosažení základních cílů, které spočívají v umožnění účinného fungování celní unie a provádění společné obchodní politiky, nezbytné a vhodné stanovit pravidla a postupy vztahující se na zboží vstupující na celní území Unie nebo je opouštějící. Toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je pro dosažení sledovaných cílů nezbytné, a to v souladu s čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

(67) Za účelem doplnění nebo změny jiných než podstatných prvků tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU, pokud jde o tyto aspekty:

- ve vztahu k zvláštním daňovým územím podrobnější ustanovení celních předpisů, jež se zabývají zvláštními okolnostmi vztahujícími se k obchodu se zbožím Unie, který se týká pouze jednoho členského státu,
- v souvislosti s rozhodnutími celních orgánů podmínky, lhůty, výjimky, postupy při monitorování, pozastavení, zrušení a prohlášení neplatnosti v souvislosti s uplatňováním, vydáváním a správou těchto rozhodnutí, včetně těch, která se týkají závazných informací,
- minimální požadavky na údaje a zvláštní případy registrace hospodářských subjektů u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou usazeny,
- druh a četnost monitorovacích činností, zjednodušení a usnadnění stanovená pro oprávněný hospodářský subjekt,
- druh a četnost monitorovacích činností v případě obchodníka kategorie „Trust and Check“,
- ve vztahu k celnímu zástupci podmínky, za nichž může tato osoba poskytovat služby na celním území Unie, případy, kdy se upouští od požadavku na usazení na tomto území a kdy celní orgány nepožadují důkaz o zplnomocnění,
- kategorie subjektů údajů a kategorie osobních údajů, které mohou být zpracovávány v celním datovém centru EU,
- podrobnější pravidla týkající se celního statusu zboží,
- druh údajů a lhůty pro poskytnutí těchto údajů pro propuštění zboží do jednoho z celních režimů,
- přiměřená lhůta, po jejímž uplynutí se má za to, že celní orgány zboží propustily, pokud je nevybraly pro žádnou kontrolu,
- ve vztahu k celním prohlášením: případy, kdy lze celní prohlášení podat pomocí jiných prostředků než prostřednictvím elektronického zpracování dat; podmínky pro udělování povolení k podávání zjednodušených celních prohlášení; lhůty pro podání doplňkových celních prohlášení a případy, kdy se od povinnosti podat tato celní prohlášení upouští; případy zrušení platnosti celního prohlášení celními orgány; podmínky pro udělování povolení pro centralizované celní řízení a pro zápis do záznamů deklaranta,
- podmínky a postup pro zabavení zboží,
- ve vztahu k předběžným informacím o nákladu: dodatečné údaje, které mají být poskytnuty, lhůty, případ, kdy je upuštěno od povinnosti poskytnout tyto údaje, zvláštní případy, kdy mohou být údaje poskytnuty více osobami, podmínky, za nichž může osoba, která informace poskytuje nebo zpřístupňuje,

omezit viditelnost své identifikace na jednu nebo více dalších osob, jež rovněž předkládají údaje,

- ve vztahu ke vstupu zboží na celní území Unie: lhůty, v nichž má být provedena analýza rizik a přijata nezbytná opatření; zvláštní případy a další osoby, jimž může být v případě odklonu uložena povinnost oznámit příchod zásilek skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu; podmínky pro určení a schválení jiných míst, než je určený celní úřad, pro předložení zboží; podmínky pro určení nebo schválení jiných míst než celních skladů pro propuštění zboží do režimu dočasného uskladnění,
- údaje, které mají být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny pro propuštění zboží do volného oběhu,
- případy, kdy se zboží považuje za vrácené ve stavu, v němž bylo vyvezeno, a kdy může být zboží, na něž se vztahovala opatření stanovená v rámci společné zemědělské politiky, osvobozeno od dovozního cla,
- v souvislosti s informacemi před výstupem při výstupu zboží z celního území Unie: minimální informace před výstupem a lhůty, ve kterých mají být informace před výstupem poskytnuty nebo zpřístupněny předtím, než zboží opustí celní území Unie, zvláštní případy, kdy je upuštěno od povinnosti poskytnout nebo zpřístupnit informace před výstupem, a informace, které mají být oznámeny při výstupu zboží,
- ve vztahu k výstupu zboží lhůty, v nichž má být provedena analýza rizik a přijata nezbytná opatření; údaje, které mají být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny za účelem propuštění zboží do režimu vývozu,
- ve vztahu k zvláštním režimům: údaje, které mají být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny za účelem propuštění zboží do těchto režimů; výjimky z podmínek pro udělení povolení pro zvláštní režimy; případy, kdy hospodářská povaha zušlechťovacího styku odůvodňuje, aby celní orgány posoudily, zda udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, a to bez stanoviska Celního úřadu EU; seznam zboží považovaného za citlivé; lhůta pro vyřízení zvláštního režimu; případy a podmínky, za nichž mohou dovozci a vývozci přepravovat zboží propuštěné do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo umístěné do svobodného pásma; obvyklé formy manipulace se zbožím propuštěným do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění; podrobnější pravidla týkající se rovnocenného zboží,
- v souvislosti s tranzitem: zvláštní případy, kdy má být zboží Unie propuštěno do režimu vnějšího tranzitu; podmínky pro udělování povolení schválenému odesílateli a schválenému příjemci pro účely TIR; dodatečné požadavky na údaje, které má poskytnout držitel tranzitního režimu Unie,
- v souvislosti s uskladněním: minimální údaje, které musí provozovatel celního skladu nebo svobodného pásma poskytnout; podmínky pro udělování povolení k provozování celního skladu,

- ve vztahu k dočasnému použití: požadavky na úplné nebo částečné osvobození od cla stanovené v celních předpisech, které musí být splněny pro použití režimu dočasného použití,
 - pravidla pro určení nepreferenčního původu a pravidla pro preferenční původ,
 - podmínky pro udělování povolení pro zjednodušené postupy při určování celní hodnoty ve zvláštních případech,
 - v souvislosti s celním dluhem: podrobnější pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem; zvláštní lhůta, ve které nemůže být určeno místo vzniku celního dluhu, pokud bylo zboží propuštěno do dosud nevyřízeného celního režimu nebo pokud nebylo dočasné uskladnění řádně ukončeno; podrobnější pravidla týkající se oznamování celního dluhu; pravidla pro
 - pozastavení lhůty pro platbu částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a pro stanovení doby pozastavení; pravidla, která musí Komise dodržovat při přijímání rozhodnutí o vrácení a prominutí celního dluhu; seznam nedostatků, které nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu, pokud jde o zánik celního dluhu,
 - ve vztahu k jistotám: zvláštní případy, kdy u zboží propuštěného do režimu dočasného použití není požadována jistota, pravidla pro určení jiné formy jistoty, než jsou platební prostředky uznané celními orgány, a závazek ručitele; pravidla týkající se formulářů pro poskytnutí jistoty a pravidla vztahující se na ručitele; podmínky pro udělení povolení k použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti jistotu poskytnout; lhůty pro uvolnění jistoty,
 - ve vztahu k celní spolupráci jakákoli jiná doplňující opatření, která mají celní orgány přijmout k zajištění souladu s jinými právními předpisy než celními; podmínky a postupy, podle nichž může být členský stát zmocněn k zahájení jednání se třetími zeměmi o výměně údajů za účelem celní spolupráce,
 - zrušení nebo změny odchylek pro určení celního úřadu příslušného k dohledu nad propuštěním zboží do celního režimu a místa vzniku celního dluhu, a to s ohledem na posouzení účinnosti celního dohledu stanoveného tímto nařízením, které provede Komise.
- (68) Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti k přijetí aktů v přenesené pravomoci odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁹.
- (69) K zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem: přijímání procesních pravidel pro používání

¹⁹ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

rozhodnutí týkajícího se závazných informací poté, co pozbylo platnosti nebo bylo zrušeno; přijímání procesních pravidel pro vyrozumění celních orgánů, že se přijímání takových rozhodnutí pozastavuje, a pro zrušení tohoto pozastavení; přijímání rozhodnutí požadujících po členských státech zrušení rozhodnutí týkajících se závazných informací; stanovení podmínek pro uplatňování kritérií pro přiznání statusu oprávněného hospodářského subjektu a obchodníka kategorie „Trust and Check“; určení elektronických systémů, platform nebo prostředí, s nimiž je celní datové centrum EU propojeno; stanovení pravidel pro přístup ke konkrétním službám a systémům celního datového centra EU, včetně zvláštních pravidel a podmínek ochrany, bezpečnosti a zabezpečení osobních údajů a případů, kdy je tento přístup omezen; přijímání opatření týkajících se řízení dozoru ze strany celních orgánů; přijímání procesních pravidel týkajících se odpovědnosti společných správců za zpracování údajů prováděné prostřednictvím služby nebo systému celního datového centra EU; přijímání procesních pravidel pro určení jiných příslušných celních úřadů, než je celní úřad příslušný pro místo, kde je dovozce nebo vývozce usazen; přijímání opatření týkajících se ověření informací, kontroly zboží a odběru vzorků, výsledků ověření a identifikace; přijímání opatření týkajících se uplatňování kontrol po propuštění zboží, pokud jde o činnosti prováděné ve více než jednom členském státě; určení přístavů nebo letišť, kde mají být u příručních a zapsaných zavazadel prováděny celní kontroly a formality; přijímání opatření k zajištění harmonizovaného uplatňování celních kontrol a řízení rizik, včetně výměny informací, stanovení společných kritérií a norem týkajících se rizik a společných prioritních oblastí kontroly a hodnotících činností v těchto oblastech; stanovení procesních pravidel pro poskytování a ověřování důkazů o celním statusu zboží Unie; stanovení procesních pravidel pro změny a pro zrušení platnosti informací pro propuštění zboží do celního režimu; přijímání procesních pravidel pro určení příslušných celních úřadů a pro podávání celního prohlášení, jsou-li použity jiné prostředky než elektronické zpracování dat; přijímání procesních pravidel týkajících se podávání standardního celního prohlášení a zpřístupňování podkladů; přijímání procesních pravidel pro podávání zjednodušeného celního prohlášení a doplňkového celního prohlášení; přijímání procesních pravidel pro podávání celního prohlášení před předložením zboží celnímu úřadu, přijetí celního prohlášení a změnu celního prohlášení po propuštění zboží; stanovení procesních pravidel týkajících se centralizovaného celního řízení a upuštění od povinnosti předložit zboží v této souvislosti; stanovení procesních pravidel pro zápis do záznamů deklaranta; stanovení procesních pravidel pro nakládání se zbožím; stanovení procesních pravidel pro poskytování informací, jež potvrzují, že jsou splněny podmínky pro osvobození vráceného zboží od dovozního cla, a pro předkládání důkazů, že u produktů mořského rybolovu a jiných produktů získaných z moře jsou splněny podmínky pro osvobození od dovozního cla; stanovení procesních pravidel pro výstup zboží; přijímání procesních pravidel pro poskytování, změnu a zrušení platnosti informací před výstupem a pro podávání, změnu a zrušení platnosti výstupního souhrnného celního prohlášení; přijímání procesních pravidel pro vrácení DPH fyzickým osobám neusazeným v Unii; stanovení procesních pravidel pro oznamování příjezdu námořních plavidel a letadel a pro přepravu zboží na vhodné místo; stanovení procesních pravidel pro podávání, změnu a zrušení platnosti celního prohlášení pro dočasné uskladnění a pro pohyb zboží v dočasném uskladnění; přijímání procesních pravidel pro udělování povolení pro zvláštní režimy, pro přezkoumání hospodářských podmínek a pro vydávání stanoviska Celního úřadu EU, v němž se posoudí, zda udělením povolení pro režim aktivního či pasivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii; přijímání procesních pravidel pro vyřízení zvláštního režimu; přijímání procesních

pravidel týkajících se převodu práv a povinností a pohybu zboží v rámci zvláštních režimů; přijímání procesních pravidel pro použití rovnocenného zboží v rámci zvláštních režimů; přijímání procesních pravidel pro uplatňování ustanovení nástrojů pro mezinárodní tranzit na celním území Unie; přijímání procesních pravidel pro propuštění zboží do tranzitního režimu Unie a pro vyřízení uvedeného režimu, pro provádění zjednodušení uvedeného režimu a pro celní dohled nad zbožím přepravovaným v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území třetí země; přijímání procesních pravidel pro propouštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného celního pásma a pro pohyb zboží umístěného do celního skladu; přijímání opatření týkajících se jednotné správy celních kvót a celních stropů a řízení celního dozoru nad propuštěním zboží do volného oběhu nebo jeho vývozem; přijímání opatření ke stanovení sazebního zařazení zboží; stanovení procesních pravidel pro prokazování a ověřování nepreferenčního původu; přijímání procesních pravidel pro snazší určení preferenčního původu zboží v Unii; přijímání opatření k určení původu konkrétních druhů zboží; udělení dočasné odchylky od pravidel preferenčního původu zboží, na něž se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Unií; stanovení procesních pravidel pro určení celní hodnoty zboží; stanovení procesních pravidel pro poskytování, stanovení částky, sledování a uvolňování jistot, jakož i pro zrušení a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel; stanovení procesních pravidel týkajících se dočasných zákazů používání souborných jistot; přijímání opatření k zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případě vzniku celního dluhu; stanovení procesních pravidel pro vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla, pro informace, které mají být poskytnuty Komisi, a pro rozhodnutí, která má Komise přijmout ohledně vrácení nebo prominutí cla; přijímání opatření k určení krize a k aktivaci mechanismu řešení krizí; přijímání procesních pravidel pro udělování povolení členskému státu k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody nebo ujednání o výměně informací a správu těchto povolení; přijímání rozhodnutí o žádosti členského státu o povolení k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody nebo ujednání o výměně informací; upřesnění koncepce rámce pro měření výkonnosti celní unie a informací, které by členské státy měly poskytovat Celnímu úřadu EU za účelem měření výkonnosti; stanovení pravidel týkajících se přepočtu měny. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁰.

- (70) Poradní postup by se měl použít k přijetí: prováděcích aktů požadujících, aby členské státy zrušily rozhodnutí týkající se závazných informací, neboť tato rozhodnutí se vztahují pouze na jeden členský stát a mají za cíl zajistit dodržování celních předpisů; prováděcích aktů, v nichž se stanoví konkrétní podrobnosti pro přístup jiných orgánů než celních ke konkrétním službám a systémům celního datového centra EU; prováděcích aktů ohledně žádosti členského státu o povolení k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody nebo ujednání o výměně informací, jelikož se týkají pouze jednoho členského státu; prováděcích aktů o vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla vzhledem k tomu, že se tato rozhodnutí přímo vztahují na žadatele o vrácení nebo prominutí.

²⁰

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (71) Je-li to v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech nezbytné, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty týkající se: opatření k zajištění jednotného uplatňování celních kontrol, včetně výměny informací o rizicích a analýzy rizik, společných kritérií a norem týkajících se rizik, kontrolních opatření a společných prioritních oblastí kontroly; rozhodnutí o žádosti členského státu o povolení k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody nebo ujednání o výměně informací; opatření ke stanovení sazebního zařazení zboží; opatření k určení původu konkrétního zboží; opatření, která stanoví vhodnou metodu určování celní hodnoty, nebo kritérií, která se použijí při určování celní hodnoty zboží ve zvláštních situacích; opatření dočasně zakazujících používání souborných jistot; určení krizové situace a přijetí vhodných opatření k jejímu řešení nebo ke zmírnění jejích negativních dopadů; rozhodnutí o zmocnění určitého členského státu ke sjednání a uzavření dvoustranné dohody o výměně informací se třetí zemí.
- (72) Komise by měla vyvinout úsilí o zajištění toho, aby tímto nařízením stanovené akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty vstoupily v platnost v dostatečném předstihu před dnem použitelnosti kodexu, aby se umožnilo včasné provedení ze strany členských států.
- (73) Ustanovení týkající se Celního úřadu EU by se s výjimkou článku 238 měla použít ode dne 1. ledna 2028. Do uvedeného data by měl Celní úřad EU plnit své úkoly pomocí stávajících elektronických systémů pro výměnu celních informací vyvinutých Komisí. Ustanovení o zjednodušeném sazebním zacházení u prodeje na dálku a domnělém dovozcí by se měla použít ode dne 1. ledna 2028.
- (74) V roce 2032 mohou hospodářské subjekty začít dobrovolně využívat kapacity celního datového centra EU. Celní datové centrum EU by mělo být plně vyvinuto do konce roku 2037, načež by je měly využívat všechny hospodářské subjekty. Na obchodníky kategorie „Trust and Check“ a na domnělé dovozce bude dohlížet členský stát, v němž jsou usazeni. Odchylně od tohoto ustanovení a s výhradou přezkumu zůstanou hospodářské subjekty, které nejsou obchodníky kategorie „Trust and Check“, ani domnělými dovozci, pod dohledem celního orgánu členského státu, v němž se zboží fyzicky nachází. Komise by měla do 31. prosince 2035 vyhodnotit oba modely dohledu, a to i pokud jde o jejich účinnost při odhalování podvodů a předcházení podvodům. Hodnocení by mělo zohlednit rovněž aspekty nepřímého zdanění. Na základě tohoto hodnocení by měla být Komise oprávněna prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci rozhodnout o tom, zda by tyto dva modely měly zůstat zachovány, nebo zda by měl ve všech případech zboží propustit celní orgán příslušný pro místo usazení obchodníka. Místo vzniku celního dluhu by mělo být rovněž upraveno v souladu s určením příslušného celního orgánu,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Hlava I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Kapitola 1

Oblast působnosti celních předpisů a úloha celních orgánů

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se stanoví celní kodex Unie (dále jen „kodex“). Kodex stanoví obecná pravidla a postupy pro zboží vstupující na celní území Unie nebo toto území opouštějící.

Tímto nařízením se zřizuje rovněž Celní úřad Evropské unie (dále jen „Celní úřad EU“) a stanoví pravidla, společné normy a rámec správy pro zřízení celního datového centra Evropské unie (dále jen „celní datové centrum EU“).

2. Aniž je dotčeno mezinárodní právo a úmluvy a právní předpisy Unie v jiných oblastech, použije se kodex jednotně na celém celním území Unie.
3. Některá ustanovení celních předpisů lze použít mimo celní území Unie v rámci zvláštních právních předpisů nebo v rámci mezinárodních úmluv.
4. Některá ustanovení celních předpisů, včetně zjednodušení v nich obsažených, se použijí na obchod se zbožím Unie mezi částmi celního území Unie, na něž se vztahují ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES²¹ nebo směrnice Rady (EU) 2020/262²², a částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují, nebo na obchod mezi částmi tohoto území, na něž se daná ustanovení nevztahují.

Článek 2

Úloha celních orgánů

S cílem dosáhnout harmonizovaného uplatňování celních kontrol, zajistit fungování celní unie jako jednoho celku a přispět k hladkému fungování vnitřního trhu odpovídají celní orgány za ochranu finančních a hospodářských zájmů Unie a jejích členských států, za zajištění bezpečnosti a zabezpečení a za přispívání k dalším politikám Unie na ochranu občanů a rezidentů, spotřebitelů, životního prostředí a celkových dodavatelských řetězců, za ochranu Unie před nezákonným obchodem, za

²¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

²² Směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (přepřecované znění) (Úř. věst. L 58, 27.2.2020, s. 4).

usnadnění dovolené obchodní činnosti a za dohled nad mezinárodním obchodem Unie pro přispění ke spravedlivému a otevřenému obchodu a ke společné obchodní politice.

Celní orgány přijmou opatření zaměřená zejména na:

- a) zajištění řádného výběru cel a dalších poplatků;
- b) zajištění toho, aby zboží představující riziko pro bezpečnost a zabezpečení občanů a rezidentů nevstoupilo na celní území Unie, a to zavedením vhodných opatření pro kontroly zboží a dodavatelských řetězců;
- c) přispění k ochraně zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, životního prostředí, spotřebitelů a jiných veřejných zájmů chráněných jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány v úzké spolupráci s ostatními orgány, a to zajištěním toho, aby zboží představující související rizika nevstupovalo na celní území Unie nebo je neopouštělo;
- d) ochranu Unie před nekalým, nevyhovujícím a nezákonným obchodem, mimo jiné prostřednictvím důkladného sledování hospodářských subjektů a dodavatelských řetězců a minimálního základu, pokud jde o porušení celních předpisů a sankce;
- e) podporu dovolené obchodní činnosti zachováním náležité rovnováhy mezi celními kontrolami a usnadněním legálního obchodu a zjednodušením celních postupů a režimů.

Článek 3

Celní území

1. Celní území Unie zahrnuje následující území, včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru:
 - a) území Belgického království;
 - b) území Bulharské republiky;
 - c) území České republiky;
 - d) území Dánského království, s výjimkou Faerských ostrovů a Grónska;
 - e) území Spolkové republiky Německo, s výjimkou ostrova Helgoland a území Büsingen (smlouva ze dne 23. listopadu 1964 mezi Spolkovou republikou Německo a Švýcarskou konfederací);
 - f) území Estonské republiky;
 - g) území Irska;
 - h) území Řecké republiky;

- i) území Španělského království, s výjimkou Ceuty a Melilly;
- j) území Francouzské republiky, s výjimkou francouzských zámořských zemí a území, na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o fungování EU;
- k) území Chorvatské republiky;
- l) území Italské republiky, s výjimkou obce Livigno;
- m) území Kyperské republiky v souladu s ustanoveními aktu o přistoupení z roku 2003;
- n) území Lotyšské republiky;
- o) území Litevské republiky;
- p) území Lucemburského velkovévodství;
- q) území Maďarska;
- r) území Republiky Malta;
- s) území Nizozemského království v Evropě;
- t) území Rakouské republiky;
- u) území Polské republiky;
- v) území Portugalské republiky;
- w) území Rumunska;
- x) území Republiky Slovinsko;
- y) území Slovenské republiky;
- z) území Finské republiky a
- aa) území Švédského království.

2. Následující území nacházející se mimo území členských států, a to včetně jejich teritoriálních vod, vnitřních vod a vzdušného prostoru, se považují s ohledem na úmluvy a smlouvy, které se na ně vztahují, za součást celního území Unie:

a) FRANCIE

území Monaka, jak je vymezuje celní úmluva podepsaná v Paříži dne 18. května 1963 (*Journal officiel de la République française* (Úřední věstník Francouzské republiky) ze dne 27. září 1963, s. 8679);

b) KYPR

území výsostných oblastí Spojeného království na Akrotiri a Dhekelii, jak je vymezuje Smlouva o založení Kyperské republiky podepsaná v Nikósii dne 16. srpna 1960 (*United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmd. 1252*).

Článek 4

Přenesení pravomocí

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění a změny tohoto nařízení upřesněním ustanovení celních předpisů, jež se vztahují na obchod se zbožím Unie podle čl. 1 odst. 4. Uvedené akty se mohou zabývat zvláštními okolnostmi vztahujícími se na obchod se zbožím Unie, který se týká pouze jednoho členského státu.

Kapitola 2

Definice

Článek 5

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „celními orgány“ celní správy členských států, jež jsou příslušné pro uplatňování celních předpisů, a jakékoli jiné orgány, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů oprávněny uplatňovat některé celní předpisy;
- 2) „celními předpisy“ soubor právních předpisů, který tvoří:
 - a) kodex a ustanovení, která jej doplňují nebo provádějí, přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni;
 - b) společný celní sazebník;
 - c) právní předpisy o systému Unie pro osvobození od cla;
 - d) celní ustanovení obsažená v mezinárodních dohodách, pokud jsou použitelná v Unii;
 - e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399²³ a ustanovení, která je mění, doplňují nebo provádějí;
- 3) „jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány“ jiné než celní právní předpisy použitelné na zboží, které vstupuje na celní území Unie, toto území opouští

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2399 ze dne 23. listopadu 2022, kterým se zřizuje jednotný portál Evropské unie pro oblast celnictví a mění nařízení (EU) č. 952/2013 (Úř. věst. L 317, 9.12.2022, s. 1).

nebo jím prochází, nebo zboží, které má být uvedeno na trh Unie, na jejichž provádění se celní orgány podílejí;

- 4) „obchodněpolitickými opatřeními“ v rámci jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány opatření přijatá podle článku 207 SFEU, jiná než prozatímní nebo konečná antidumpingová cla, vyrovnávací cla nebo ochranná opatření ve formě zvýšených celních sazeb u určitého zboží, která zahrnují zejména zvláštní opatření dozoru a ochranná opatření ve formě dovozních nebo vývozních povolení;
- 5) „osobou“ fyzické osoby, právnické osoby a jakékoli sdružení osob, které není právnickou osobou, ale je podle právních předpisů Unie nebo podle vnitrostátních právních předpisů způsobilé k právním úkonům;
- 6) „hospodářským subjektem“ osoba, která se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá činnostmi, které podléhají celním předpisům;
- 7) „osobou usazenou na celním území Unie“:
 - a) v případě fyzické osoby osoba, která má obvyklé bydliště na celním území Unie;
 - b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu na celním území Unie;
- 8) „stálou provozovnou“ trvale umístěné zařízení určené k podnikání, v němž se trvale nacházejí nezbytné lidské i technické zdroje a jehož prostřednictvím jsou plně nebo částečně vykonávány celní operace určité osoby;
- 9) „celním rozhodnutím“ akt vydaný celním orgánem vztahující se k celním předpisům, kterým se rozhoduje v jednotlivém případě a který má právní účinky vůči jedné nebo více dotčeným osobám;
- 10) „celním režimem“ některý z následujících režimů, do něhož může být zboží v souladu s kodexem propuštěno:
 - a) propuštění do volného oběhu;
 - b) zvláštní režimy;
 - c) vývoz;
- 11) „celními formalitami“ všechny činnosti, které musí osoby a celní orgány provést za účelem dosažení souladu s celními předpisy;
- 12) „dovozcem“ osoba, která má pravomoc určit a která určila, že zboží ze třetí země má vstoupit na celní území Unie, nebo není-li stanoveno jinak, osoba, která je považována za domnělého dovozce;
- 13) „domnělým dovozcem“ osoba podílející se na prodeji na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí na celní území Unie, která je oprávněna používat zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES;

- 14) „vývozcem“ osoba, která má pravomoc určit a která určila, že zboží má opustit celní území Unie;
- 15) „celním zástupcem“ osoba zmocněná jinou osobou, aby v jednání dané osoby s celními orgány prováděla úkony a formality vyžadované celními předpisy;
- 16) „údaji“ jakékoli digitální a nedigitální znázornění úkonů, skutečností nebo informací a jakákoli kompilace těchto úkonů, skutečností nebo informací, a to i ve formě dokumentu a zvukové, vizuální nebo audiovizuální nahrávky;
- 17) „celním dozorem“ shromažďování a analýza informací týkajících se zboží, které vstupuje na celní území Unie, toto území opouští nebo jím prochází, s cílem sledovat tento pohyb na úrovni Unie a zajistit jednotné uplatňování celních kontrol, dodržování celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány a přispět k analýze a řízení rizik;
- 18) „rizikem“ pravděpodobnost a dopad události, která by mohla nastat v souvislosti se zbožím převáženým mezi celním územím Unie a zeměmi mimo toto území a v souvislosti s výskytem zboží, které není zbožím Unie, na celním území Unie a která by:
- a) ohrozila finanční nebo hospodářské zájmy Unie a jejích členských států;
 - b) představovala hrozbu pro bezpečnost a zabezpečení Unie a jejích občanů a rezidentů nebo
 - c) bránila řádnému používání opatření Unie nebo vnitrostátních opatření;
- 19) „hospodářskou analýzou“ hodnocení nebo kvantifikace politiky nebo hospodářského jevu s cílem pochopit, jak hospodářské faktory ovlivňují fungování politiky, zeměpisné oblasti nebo jakékoli skupiny osob, za účelem přijetí lepších rozhodnutí pro budoucnost;
- 20) „řízením rizik“ systematické zjišťování rizik, a to i určením profilů rizikových hospodářských subjektů, a provádění všech nezbytných opatření s cílem omezit vystavení rizikům;
- 21) „celním dohledem“ obecná činnost celních orgánů, kterou se má zajistit dodržování celních předpisů a v příslušných případech jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány nebo kterou se má jinak přispět k řízení rizik souvisejících se zbožím a jeho dodavatelskými řetězci;
- 22) „celními kontrolami“ zvláštní úkony prováděné celními orgány za účelem zajištění dodržování celních předpisů a jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány nebo za účelem jiného přispění k řízení rizik souvisejících se zbožím a jeho dodavatelskými řetězci;
- 23) „namátkovými kontrolami“ celní kontroly založené na zásadách náhodného výběru vzorků, pokud jde o soubory zájmu;
- 24) „držitelem zboží“ osoba, která má nad zbožím fyzickou kontrolu;

- 25) „dopravcem“:
- a) v souvislosti se vstupem osoba, která přepravuje zboží na celní území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží na toto území. Avšak
 - i) v případě kombinované přepravy se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co vstoupil na celní území Unie, pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek;
 - ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení pravidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila náložný list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží na celní území Unie;
 - b) v souvislosti s výstupem osoba, která zboží vyváží z celního území Unie nebo která přebírá odpovědnost za přepravu zboží z tohoto území. Avšak:
 - i) v případě kombinované přepravy, při níž aktivní dopravní prostředek opouštějící celní území Unie pouze přepravuje jiný dopravní prostředek, který se po příjezdu aktivního dopravního prostředku na místo určení pohybuje po vlastní ose jako aktivní dopravní prostředek, se „dopravcem“ rozumí osoba, která provozuje dopravní prostředek, který se poté, co opustil celní území Unie a přijel na místo určení, pohybuje po vlastní ose;
 - ii) v případě námořní nebo letecké dopravy v rámci režimu sdílení pravidel nebo smluvních ujednání se „dopravcem“ rozumí osoba, která uzavřela smlouvu a vystavila náložný list nebo letecký nákladní list pro konkrétní přepravu zboží z celního území Unie;
- 26) „analýzou rizik“ zpracování údajů, informací nebo dokumentů, včetně osobních údajů, za účelem určení nebo kvantifikace možných rizik, případně s využitím analytických metod a umělé inteligence ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../...²⁴;
- 27) „signálem rizika“ náznak možného rizika na základě automatizovaných operací zpracování údajů, informací nebo dokumentů v rámci analýzy rizik;
- 28) „výsledkem analýzy rizik“ v případě signálu rizika určení, zda se má za to, že riziko je, či není přítomno, a to na základě automatického procesu nebo dalšího posouzení signálu rizika člověkem;
- 29) „kontrolním doporučením“ stanovisko celního orgánu nebo Celního úřadu EU ohledně toho, zda a případně kdy, kde a jakým celním orgánem má být provedena celní kontrola, včetně určení jiných možných opatření než celní kontroly;

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../20.., kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci (akt o umělé inteligenci) a mění určité legislativní akty Unie [COM(2021) 206 final] [(2021/0106(COD))].

- 30) „rozhodnutím o kontrole“ individuální akt, kterým celní orgány rozhodnou, zda se má uskutečnit kontrola, či nikoli;
- 31) „výsledkem kontroly“ předběžný a konečný výsledek kontroly, včetně případných dalších uvedených opatření, a příslušné orgány dotčené případným výsledkem nebo opatřením;
- 32) „společnou prioritní oblastí kontroly“ výběr konkrétních celních režimů, druhů zboží, dopravních tras, druhů dopravních prostředků nebo hospodářských subjektů, na něž se vztahují zvýšené úrovně analýzy rizik a opatření ke zmírnění rizik a celních kontrol během určitého období, aniž by byly dotčeny jiné kontroly obvykle prováděné celními orgány;
- 33) „společnými kritérii a normami týkajícími se rizik“ parametry pro analýzu rizik pro danou rizikovou oblast a související normy týkající se praktického uplatňování kritérií;
- 34) „strategií dohledu“ přístup k řešení konkrétního rizika, jehož cílem je dosáhnout přiměřené a účinné rovnováhy mezi úsilím v oblasti operativního celního dohledu a zmírňujícími opatřeními v celém dodavatelském řetězci;
- 35) „zásilkou“ zboží, které jeden odesílatel dopraví jednomu příjemci tímž dopravním prostředkem, včetně multimodální dopravy, a které pochází ze stejného území nebo třetí země, které je stejného druhu, třídy nebo popisu nebo které je zabaleno společně na základě stejné přepravní smlouvy;
- 36) „celním statutem“ status zboží vyjadřující, že se jedná o zboží Unie nebo o zboží, které není zbožím Unie;
- 37) „zbožím Unie“ zboží, které spadá do některé z těchto kategorií:
- a) zboží zcela získané na celním území Unie, k němuž nebylo přidáno zboží dovezené ze třetích zemí;
 - b) zboží přepravené na celní území Unie ze třetích zemí a propuštěné do volného oběhu;
 - c) zboží získané nebo vyrobené na celním území Unie buď zcela ze zboží uvedeného v písmenu b), nebo ze zboží uvedeného v písmenech a) a b);
- 38) „zbožím, které není zbožím Unie“ zboží jiné než uvedené v bodě 46 nebo zboží, které ztratilo svůj celní status zboží Unie;
- 39) „propuštěním zboží“ úkon, kterým celní orgány nebo jiné osoby jejich jménem povolují nakládat se zbožím za podmínek celního režimu, do kterého má být zboží propuštěno;
- 40) „vstupním souhrnným celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má vstoupit na celní území Unie;

- 41) „výstupním souhrnným celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem a v dané lhůtě informuje celní orgány o tom, že zboží má opustit celní území Unie;
- 42) „celním prohlášením pro dočasné uskladnění“ úkon, kdy osoba předepsanou formou a způsobem uvede, že zboží je v dočasném uskladnění;
- 43) „celním prohlášením“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli, aby bylo zboží propuštěno do určitého celního režimu, v příslušných případech s uvedením konkrétních opatření, jež mají být použita;
- 44) „deklarantem“ osoba, která podává celní prohlášení, celní prohlášení pro dočasné uskladnění, vstupní souhrnné celní prohlášení, výstupní souhrnné celní prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu nebo oznámení o zpětném vývozu vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je toto prohlášení nebo oznámení podáno;
- 45) „prohlášením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie, s výjimkou zboží, které se nachází v režimu svobodného celního pásma nebo v režimu dočasného uskladnění, z celního území Unie;
- 46) „oznámením o zpětném vývozu“ úkon, jímž osoba předepsanou formou a způsobem projevuje vůli přepravit zboží, které není zbožím Unie a které se nachází v režimu svobodného celního pásma nebo v režimu dočasného uskladnění, z celního území Unie;
- 47) „prodejem na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí“ prodej na dálku v případě zboží dovezeného ze třetích zemí nebo třetích území ve smyslu čl. 14 odst. 4 bodu 2 směrnice 2006/112/ES;
- 48) „výrobce“:
- a) výrobce výrobku podle jiných právních předpisů vztahujících se na tento výrobek, nebo
 - b) producent, pokud jde o zemědělské produkty vymezené v čl. 38 odst. 1 SFEU nebo o suroviny, nebo
 - c) neexistuje-li výrobce nebo producent uvedený v písmenech a) a b), fyzická nebo právnická osoba nebo sdružení osob, jež výrobek vyrobily nebo ho nechaly vyrobit a tento výrobek uvádějí na trh pod jménem nebo ochrannou známkou dotyčné osoby;
- 49) „dodavatelem výrobku“ fyzická nebo právnická osoba či sdružení osob v dodavatelském řetězci, jež výrobek zcela nebo zčásti vyrábí, ať už jako výrobce, nebo za jiných okolností;
- 50) „dočasným uskladněním“ situace, kdy je zboží, které není zbožím Unie, dočasně uskladněno pod celním dohledem v období od okamžiku, kdy dopravce oznámí jeho příchod na celní území, do okamžiku, kdy je zboží propuštěno do daného celního režimu;

- 51) „zušlechtěnými výrobky“ zboží v režimu zušlechtovacího styku, které je výsledkem zušlechtovacích operací;
- 52) „zušlechtovacími operacemi“:
- a) opracování zboží, včetně jeho montáže, sestavení nebo přizpůsobení jinému zboží;
 - b) zpracování zboží;
 - c) zničení zboží;
 - d) oprava zboží, včetně jeho obnovy a seřízení;
 - e) použití zboží, které není v zušlechtěných výrobcích obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu těchto výrobků, a to i když je při použití zcela nebo zčásti spotřebováno (dále jen „příslušenství pro výrobu“);
- 53) „držitelem režimu tranzitu“ osoba, která podává tranzitní prohlášení nebo poskytuje informace požadované pro propuštění zboží do uvedeného režimu nebo na jejíž účet je dotyčné celní prohlášení podáváno nebo informace poskytovány;
- 54) „výtěžností“ množství nebo procentní podíl zušlechtěných výrobků získaných zušlechtěním určitého množství zboží v režimu zušlechtovacího styku;
- 55) „třetí zemí“ země nebo území mimo celní území Unie;
- 56) „zjednodušeným sazebním zacházením při prodeji na dálku“ zjednodušené sazební zacházení při prodeji na dálku stanovené v čl. 1 odst. 4 a 5 a v části první hlavě II písmenu G přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87;
- 57) „celním dluhem“ povinnost osoby zaplatit částku dovozního nebo vývozního cla, které se podle platných celních předpisů vztahuje na konkrétní zboží;
- 58) „dlužníkem“ osoba odpovědná za celní dluh;
- 59) „dovozním clem“ clo splatné při dovozu zboží;
- 60) „vývozním clem“ clo splatné při vývozu zboží;
- 61) „vrácením“ vrácení částky již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla;
- 62) „prominutím“ zproštění povinnosti platit částku dovozního nebo vývozního cla, které ještě nebylo zaplaceno;
- 63) „nákupní provizí“ odměna, kterou platí dovozce zprostředkovateli za zastupování při koupi hodnoceného zboží;
- 64) „krizí“ událost nebo situace, která náhle ohrožuje bezpečnost, zabezpečení, zdraví a život občanů, hospodářských subjektů a pracovníků celních orgánů a vyžaduje bezodkladná opatření, pokud jde o vstup, výstup nebo tranzit zboží.

Kapitola 3

Rozhodnutí, která souvisejí s použitím celních předpisů

ODDÍL 1

OBEČNÉ ZÁSADY

Článek 6

Rozhodnutí přijatá na žádost

1. Podá-li osoba žádost o rozhodnutí související s použitím celních předpisů, poskytne tato osoba veškeré informace, které příslušné celní orgány vyžadují za účelem přijetí daného rozhodnutí.

Je rovněž možné, aby žádost o rozhodnutí podalo více osob a aby se přijaté rozhodnutí vztahovalo na několik osob, v souladu s podmínkami stanovenými v celních předpisech.

Není-li stanoveno jinak, je příslušným celním orgánem orgán v místě usazení žadatele.

2. Celní orgány ověří neprodleně a nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne obdržení žádosti o přijetí rozhodnutí, zda jsou splněny podmínky pro přijetí této žádosti.

Pokud celní orgány zjistí, že žádost obsahuje veškeré nezbytné k tomu, aby mohly rozhodnutí přijmout, sdělí přijetí této žádosti žadateli ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci.

Pokud celní orgány zjistí, že žádost neobsahuje veškeré nezbytné informace, požádají žadatele, aby příslušné doplňující informace poskytl v přiměřené lhůtě nepřesahující 30 kalendářních dnů. I v případě, že celní orgány požádaly žadatele o doplňující informace, rozhodnou, zda je žádost úplná a lze ji přijmout, nebo zda je neúplná a bude zamítnuta, ve lhůtě, která nepřesáhne 60 kalendářních dnů ode dne podání první žádosti. Pokud celní orgány v této lhůtě žadateli výslovně neoznámí, zda byla žádost přijata, považuje se žádost po uplynutí 60 kalendářních dnů za přijatou.

3. Není-li stanoveno jinak, příslušné celní orgány přijmou rozhodnutí uvedené v odstavci 1 nejpozději do 120 kalendářních dnů ode dne přijetí žádosti a neprodleně je oznámí žadateli.

Nejsou-li celní orgány schopny dodržet lhůtu pro přijetí rozhodnutí, informují o tom žadatele ještě před uplynutím této lhůty s uvedením důvodů a další lhůty, kterou považují za nezbytnou k přijetí rozhodnutí. Není-li stanoveno jinak, tato další lhůta nepřesáhne 30 kalendářních dnů.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, celní orgány mohou prodloužit lhůtu pro přijetí rozhodnutí, jak je stanoveno v celních předpisech, pokud žadatel prodloužení

požaduje k provedení úprav s cílem zajistit splnění podmínek a kritérií pro vydání rozhodnutí. Takové úpravy a další lhůta potřebná k jejich provedení se sdělí celním orgánům, které rozhodnou o prodloužení.

Pokud celní orgány nepřijmou rozhodnutí ve lhůtách stanovených v prvním, druhém a třetím pododstavci, může se žadatel domnívat, že žádost byla zamítnuta, a může se proti takovému zamítavému rozhodnutí odvolat. Žadatel může rovněž informovat Celní úřad EU o tom, že celní orgány nepřijaly rozhodnutí v příslušných lhůtách.

4. Nestanoví-li rozhodnutí nebo celní předpisy jinak, nabývá rozhodnutí účinku dnem, kdy je žadatel obdrží nebo kdy se má za to, že je obdržel. S výjimkou případů uvedených v čl. 17 odst. 2 jsou přijatá rozhodnutí vykonatelná celními orgány od téhož dne.
5. Pokud není v celních předpisech stanoveno jinak, rozhodnutí platí bez časového omezení.
6. Před tím, než celní orgány přijmou rozhodnutí, kterým by byl žadatel nepříznivě dotčen, sdělí žadateli důvody, na jejichž základě hodlají rozhodnout, a umožní mu vyjádřit ve stanovené lhůtě počínající dnem, kdy obdržel sdělení nebo kdy se má za to, že je obdržel, svůj názor („právo být vyslechnut“). Po uplynutí této lhůty se žadateli příslušnou formou oznámí rozhodnutí.

První pododstavec se nepoužije v žádném z těchto případů:

- a) ve vztahu k rozhodnutí týkajícímu se závazných informací podle čl. 13 odst. 1;
 - b) pokud se jedná o zamítnutí možnosti uplatnit celní kvótu v případě, že bylo dosaženo stanoveného objemu celní kvóty podle čl. 145 odst. 4 [prvního](#) pododstavce;
 - c) pokud to vyžaduje povaha nebo úroveň ohrožení bezpečnosti a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území, ohrožení zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, ohrožení životního prostředí nebo spotřebitelů;
 - d) pokud je účelem rozhodnutí zajistit provedení jiného rozhodnutí, k němuž měl žadatel možnost vyjádřit svůj názor, aniž jsou dotčeny právní předpisy dotyčného členského státu;
 - e) pokud by se tím narušilo vyšetřování zahájené za účelem boje proti podvodům;
 - f) v jiných zvláštních případech.
7. Rozhodnutí, kterým je nepříznivě dotčen žadatel, uvádí důvody, na nichž je založeno, a obsahuje poučení o právu na opravný prostředek podle článku 16.
 8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) výjimek s ohledem na určení příslušného celního úřadu uvedeného v odst. 1 třetím pododstavci tohoto článku;

- b) podmínek pro přijetí žádosti podle odstavce 2 tohoto článku;
 - c) případů, kdy se lhůta pro přijetí konkrétního rozhodnutí, včetně možného prodloužení této lhůty, liší od lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku;
 - d) případů podle odstavce 4 tohoto článku, kdy rozhodnutí nabývá účinku od jiného dne, než je den, kdy žadatel rozhodnutí obdržel nebo se má za to, že je obdržel;
 - e) případů podle odstavce 5 tohoto článku, kdy rozhodnutí není platné bez časového omezení;
 - f) délky lhůty podle odst. 6 prvního pododstavce tohoto článku;
 - g) zvláštních případů podle odst. 6 druhého pododstavce písm. f) tohoto článku.
9. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro:
- a) předkládání a přijímání žádostí o rozhodnutí podle odstavců 1 a 2;
 - b) přijímání rozhodnutí podle tohoto článku, v příslušných případech mimo jiné co se týká práva být vyslechnut a konzultace s jinými dotčenými členskými státy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 7

Provádění a uplatňování rozhodnutí přijatých na žádost

1. Držitel rozhodnutí je povinen dodržovat povinnosti vyplývající z tohoto rozhodnutí.
2. Držitel rozhodnutí průběžně sleduje splnění podmínek a kritérií a plnění povinností vyplývajících z rozhodnutí a v příslušných případech zavede vnitřní kontroly umožňující předcházet nezákonným nebo nestandardním transakcím, odhalovat je a opravovat.
3. Držitel rozhodnutí neprodleně uvědomí celní orgány o všech skutečnostech, které nastanou po přijetí rozhodnutí a které mohou ovlivnit platnost nebo obsah uvedeného rozhodnutí.
4. Celní orgány pravidelně sledují, zda držitel rozhodnutí i nadále splňuje příslušná kritéria a plní příslušné povinnosti, zejména schopnost držitele rozhodnutí předcházet chybám, reagovat na ně a napravovat je prostřednictvím vhodných vnitřních kontrol. Na základě této monitorovací činnosti posoudí celní orgány v příslušných případech rizikový profil držitele rozhodnutí. Pokud je doba, po kterou je držitel rozhodnutí usazen na celním území Unie, kratší než tři roky, celní orgány jej během prvního roku po vydání rozhodnutí podrobně sledují.
5. Celní orgány sdělí Celnímu úřadu EU rozhodnutí přijatá na žádost a veškeré monitorovací činnosti, které provádějí v souladu s odstavcem 4. Celní úřad EU vezme tyto informace v úvahu pro účely řízení rizik.

6. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 zaznamenávají celní orgány svá rozhodnutí do stávajících elektronických systémů pro výměnu informací vyvinutých členskými státy a Komisí. Členské státy a Komise mají přístup k těmto rozhodnutím a podkladovým informacím v těchto systémech.
7. Aniž jsou dotčeny právní předpisy v jiných oblastech, které stanoví, v kterých případech jsou rozhodnutí neplatná nebo nicotná, mohou celní orgány, které přijaly rozhodnutí, toto rozhodnutí kdykoli prohlásit za neplatné, zrušit ho nebo změnit, neodpovídá-li celním předpisům. Celní orgány vyrozumí Celní úřad EU o takovém prohlášení celních rozhodnutí za neplatná, o jejich zrušení a změně.
8. Ve zvláštních případech celní orgány:
 - a) rozhodnutí znovu posoudí;
 - b) pozastaví platnost rozhodnutí, které nemá být prohlášeno za neplatné, zrušeno nebo změněno.
9. Celní orgán příslušný pro přijetí rozhodnutí pozastaví platnost rozhodnutí namísto jeho prohlášení za neplatné, zrušení nebo změny, jestliže:
 - a) tento celní orgán se domnívá, že jsou k prohlášení rozhodnutí za neplatné, jeho zrušení nebo změně možná dány dostatečné důvody, avšak nemá dosud všechny údaje potřebné k tomu, aby o prohlášení rozhodnutí za neplatné nebo jeho zrušení či změně rozhodl;
 - b) tento celní orgán se domnívá, že nejsou splněny podmínky rozhodnutí nebo že držitel rozhodnutí neplní povinnosti, které mu toto rozhodnutí ukládá, a že je vhodné dát držiteli rozhodnutí čas na to, aby přijal taková opatření, která splnění těchto podmínek či povinností zajistí;
 - c) o pozastavení platnosti rozhodnutí žádá jeho držitel z toho důvodu, že dočasně není schopen plnit podmínky stanovené v rozhodnutí nebo povinnosti uložené tímto rozhodnutím.

V případech podle odst. 1 písm. b) a c) držitel rozhodnutí oznámí celnímu orgánu příslušnému pro přijetí rozhodnutí opatření, která provede, aby zajistil splnění daných podmínek či povinností, a sdělí mu též lhůtu, kterou potřebuje k přijetí těchto opatření.
10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) podrobných pravidel pro sledování rozhodnutí podle odstavců 2 až 4 tohoto článku;
 - b) konkrétních případů a pravidel pro opětovné posouzení rozhodnutí podle odstavce 8 tohoto článku.

Článek 8

Platnost rozhodnutí na úrovni Unie

S výjimkou případů, kdy je v rozhodnutí stanoveno, že jeho účinek je omezen na jeden nebo několik členských států, jsou rozhodnutí, která souvisejí s použitím celních předpisů, platná na celém celním území Unie.

Článek 9

Prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatná

1. Celní orgány prohlásí rozhodnutí přijaté ve prospěch držitele rozhodnutí za neplatné, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) rozhodnutí bylo přijato na základě nesprávných nebo neúplných informací;
 - b) držitel rozhodnutí věděl nebo si měl být vědom toho, že informace byly nesprávné nebo neúplné;
 - c) rozhodnutí by bylo jiné, pokud by informace byly správné a úplné.
2. Prohlášení rozhodnutí za neplatné se oznámí držiteli rozhodnutí.
3. Není-li rozhodnutím v souladu s celními předpisy stanoveno jinak, nabývá prohlášení rozhodnutí za neplatné účinku dnem, kdy nabylo účinku původní rozhodnutí.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla pro prohlášení rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby za neplatné. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 10

Zrušení a změna rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby

1. V případech, jež nejsou uvedeny v článku [9](#), je rozhodnutí, které bylo přijato ve prospěch osoby, zrušeno nebo změněno:
 - a) pokud nebyla nebo již není splněna jedna nebo více podmínek pro přijetí tohoto rozhodnutí, nebo
 - b) na žádost držitele rozhodnutí.
2. Není-li stanoveno jinak, lze rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušit pouze vůči osobě, jež neplní povinnost, která je jí tímto rozhodnutím uložena.
3. Zrušení rozhodnutí nebo jeho změna se sdělí držiteli rozhodnutí.
4. Na zrušení nebo změnu rozhodnutí se vztahuje čl. 6 odst. [4](#).

Ve výjimečných případech, vyžadují-li to oprávněné zájmy držitele rozhodnutí, však mohou celní orgány až o jeden rok odložit datum nabytí účinku zrušení rozhodnutí nebo jeho změny. Toto datum se uvede v rozhodnutí o zrušení či změně.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) případů podle odstavce 2, kdy může být rozhodnutí přijaté ve prospěch více osob a určené těmto osobám zrušeno rovněž s ohledem na jiné osoby, než je osoba, která neplní povinnost uloženou podle tohoto rozhodnutí;
 - b) výjimečných případů, v nichž mohou celní orgány odložit datum, k němuž zrušení nebo změna nabývají účinku, podle odstavce 4 druhého pododstavce.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro zrušení nebo změny rozhodnutí přijatých ve prospěch osoby. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 11

Rozhodnutí přijatá bez předchozí žádosti

S výjimkou případů, kdy celní orgán jedná jako justiční orgán, se ustanovení čl. 6 odst. [4](#), [5](#), [6](#), [7](#), čl. 7 odst. [7](#) a článků [8](#), [9](#) a [10](#) použijí rovněž v případě rozhodnutí přijatých celními orgány bez předchozí žádosti dotčené osoby.

Článek 12

Omezení vztahující se na rozhodnutí o zboží, které bylo propuštěno do celního režimu nebo do dočasného uskladnění

Pokud o to nepožádá dotčená osoba, není zrušením, změnou nebo pozastavením platnosti rozhodnutí přijatého ve prospěch této osoby dotčeno zboží, které bylo již v době nabytí účinku zrušení, změny nebo pozastavení platnosti propuštěno do celního režimu a stále se v celním režimu nebo v dočasném uskladnění nachází na základě zrušeného, změněného nebo pozastaveného rozhodnutí.

ODDÍL 2

ZÁVAZNÉ INFORMACE

Článek 13

Rozhodnutí týkající se závazných informací

1. Celní orgány přijmou na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazných informací o sazebním zařazení zboží (dále jen „rozhodnutí o ZISZ“), rozhodnutí týkající se závazných informací o původu zboží (dále jen „rozhodnutí o ZIPZ“) a rozhodnutí týkající se závazných informací o určování celní hodnoty (dále jen „rozhodnutí o ZIUCH“).

Tato žádost není přijata, nastane-li některý z těchto případů:

- a) pokud je, nebo již byla, žádost podána u téhož nebo jiného celního úřadu, a to držitelem rozhodnutí nebo na jeho účet:
 - i) v případě rozhodnutí o ZISZ s ohledem na stejné zboží;
 - ii) v případě rozhodnutí o ZIPZ s ohledem na stejné zboží a za stejných okolností, které rozhodují o získání statusu původu zboží;
 - iii) v případě rozhodnutí o ZIUCH s ohledem na zboží za stejných okolností, které určují celní hodnotu;
 - b) pokud žádost nesouvisí se žádným ze zamýšlených použití rozhodnutí týkajícího se závazných informací nebo žádným ze zamýšlených použití celního režimu.
2. Rozhodnutí týkající se závazných informací jsou závazná pouze pro účely sazebního zařazení zboží nebo určení původu či celní hodnoty zboží:
- a) pro celní orgány ve vztahu k držiteli rozhodnutí, a to pouze pro zboží, u něhož byly splněny celní formalities po dni, kterým rozhodnutí nabývá účinku;
 - b) pro držitele rozhodnutí ve vztahu k celním orgánům, a to pouze s účinkem ode dne, kdy držitel obdrží nebo se má za to, že obdržel, oznámení o rozhodnutí.
3. Rozhodnutí týkající se závazných informací jsou platná po dobu tří let ode dne, kdy dotýčné rozhodnutí nabývá účinku.
4. Chce-li držitel rozhodnutí uplatnit rozhodnutí týkající se závazných informací v rámci konkrétního celního režimu, může prokázat:
- a) v případě rozhodnutí o ZISZ, že dané zboží ve všech ohledech odpovídá zboží, jež je v rozhodnutí uvedeno;
 - b) v případě rozhodnutí o ZIPZ, že dané zboží a okolnosti rozhodující o získání statusu původu zboží ve všech ohledech odpovídají zboží a okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny;
 - c) v případě rozhodnutí o ZIUCH, že okolnosti určující celní hodnotu daného zboží ve všech ohledech odpovídají okolnostem, jež jsou v rozhodnutí uvedeny.

Článek 14

Provádění a uplatňování rozhodnutí týkajících se závazných informací

1. Rozhodnutí o ZISZ pozbývají platnosti před uplynutím lhůty uvedené v čl. 13 odst. 3, pokud přestanou být v souladu s právními předpisy v důsledku některého z těchto případů:
 - a) přijetí změny nomenklatur podle čl. 145 odst. 2 písm. a) a b);

- b) přijetí opatření podle čl. 146 odst. 4.

V takových případech pozbývá rozhodnutí o ZISZ platnosti s účinkem ode dne použitelnosti této změny či opatření.

2. Rozhodnutí o ZIPZ pozbývají platnosti před uplynutím lhůty uvedené v čl. 13 odst. 3 v kterémkoliv z těchto případů:
 - a) pokud Unie přijme právně závazný akt nebo uzavře dohodu, která se stane použitelnou v Unii, a rozhodnutí o ZIPZ přestane být v souladu s právními předpisy, které jsou v nich stanoveny, s účinkem ode dne použitelnosti tohoto aktu nebo dohody;
 - b) pokud rozhodnutí o ZIPZ přestane být v souladu s Dohodou o pravidlech původu uzavřenou v rámci Světové obchodní organizace (WTO) nebo s poradními dobrozdáními, informacemi, dobrozdáními a podobnými akty týkajícími se určení původu zboží, přijatými k zajištění jednotnosti při výkladu a uplatňování této dohody, s účinkem ode dne jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Rozhodnutí o ZIUCH pozbývají platnosti před uplynutím lhůty uvedené v čl. 13 odst. 3 v těchto případech:
 - a) pokud v důsledku přijetí právně závazného aktu Unie není rozhodnutí o ZIUCH v souladu s uvedeným aktem, s účinkem ode dne použitelnosti uvedeného aktu;
 - b) pokud rozhodnutí o ZIUCH přestane být v souladu s článkem VII Všeobecné dohody o clech a obchodu nebo s Dohodou o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu (Dohoda Světové obchodní organizace o celní hodnotě) z roku 1994 nebo s rozhodnutími přijatými za účelem výkladu této dohody Výborem pro celní hodnocení, s účinkem ode dne jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
4. Rozhodnutí týkající se závazných informací nepozbývají platnosti se zpětným účinkem.
5. Odchylně od čl. 7 odst. 7 a článku 9 prohlásí celní orgány rozhodnutí týkající se závazných informací za neplatná pouze tehdy, byla-li vydána na základě nesprávných nebo neúplných informací poskytnutých žadateli.
6. Celní orgány zruší rozhodnutí týkající se závazných informací podle čl. 7 odst. 7 a článku 10. Tato rozhodnutí se však nezruší na žádost držitele rozhodnutí.
7. Rozhodnutí týkající se závazných informací nelze měnit.
8. Celní orgány zruší rozhodnutí o ZISZ, pokud již nejsou slučitelná s výkladem některé z nomenklatur podle čl. 145 odst. 2 písm. a) a b) na základě kteréhokoliv z následujících případů:

- a) vysvětlivek uvedených v čl. 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážce nařízení (EHS) č. 2658/87 s účinkem ode dne jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*;
 - b) rozsudku Soudního dvora Evropské unie s účinkem ode dne zveřejnění výroku rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*;
 - c) rozhodnutí o sazebním zařazení, stanovisek k sazebnímu zařazení nebo změn vysvětlivek k nomenklatuře harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží přijatých Světovou celní organizací zřízenou Úmluvou o zřízení Rady pro celní spolupráci, podepsanou v Bruselu dne 15. prosince 1950, s účinkem ode dne zveřejnění sdělení Komise v řadě „C“ *Úředního věstníku Evropské unie*.
9. Rozhodnutí o ZIPZ a o ZIUCH se zruší, pokud již nejsou slučitelná s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie, s účinkem ode dne zveřejnění výroku rozsudku v *Úředním věstníku Evropské unie*.
10. Pokud rozhodnutí týkající se závazných informací pozbude platnosti v souladu s odst. 1 písm. b) nebo odstavci 2 nebo 3 nebo je zrušeno v souladu s odstavci 6, 8 nebo 9, toto rozhodnutí se může nadále používat, pokud jde o závazné smlouvy založené na daném rozhodnutí a uzavřené před pozbytím jeho platnosti nebo před jeho zrušením. Toto prodloužené používání neplatí v případech, kdy se rozhodnutí o ZIPZ přijme ohledně zboží, které má být vyvezeno.
- Období prodlouženého používání uvedeného v prvním pododstavci nepřesáhne šest měsíců ode dne, ke kterému pozbylo rozhodnutí týkající se závazných informací platnosti nebo bylo zrušeno. Opatření uvedené v čl. 146 odst. 4, opatření uvedené v článku 151 nebo opatření uvedené v článku 158 však může takové prodloužené používání vyloučit nebo stanovit kratší lhůtu. Jedná-li se o produkty, pro něž se předkládá potvrzení o dovozu nebo vývozu při vyřizování celních formalit, je doba šesti měsíců nahrazena dobou platnosti potvrzení.
- Aby mohl držitel rozhodnutí uplatnit prodloužené používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací, podá žádost celnímu orgánu, který rozhodnutí přijal, do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí pozbylo platnosti nebo bylo zrušeno, a uvede množství, pro která je doba prodlouženého používání požadována, a členský stát nebo členské státy, v nichž bude zboží v rámci období prodlouženého používání celně odbaveno. Tento celní orgán přijme rozhodnutí o prodlouženém používání a neprodleně je oznámí držiteli, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy obdrží všechny informace nezbytné pro přijetí tohoto rozhodnutí.
11. Komise celním orgánům oznámí případy, kdy:
- a) je pozastaveno přijímání rozhodnutí týkajících se závazných informací pro zboží, jehož správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu či stanovení celní hodnoty není zajištěno, nebo
 - b) je zrušeno pozastavení uvedené v písmenu a).
12. S cílem zajistit správné a jednotné sazební zařazení nebo určení původu zboží či stanovení celní hodnoty může Komise přijmout rozhodnutí požadující, aby členské

státy zrušily rozhodnutí o ZISZ, rozhodnutí o ZIPZ nebo rozhodnutí o ZIUCH. Před přijetím takového rozhodnutí sdělí Komise držiteli rozhodnutí o ZISZ, ZIPZ nebo ZIUCH důvody, na jejichž základě hodlá rozhodnout, a umožní mu vyjádřit se ve stanovené lhůtě počínající dnem, kdy dotyčná osoba obdržela sdělení nebo kdy se má za to, že je obdržela.

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro přijímání rozhodnutí uvedených v odstavci 12 tohoto článku, zejména pokud jde o sdělování důvodů, na nichž Komise zamýšlí založit své rozhodnutí, dotčeným osobám, jakož i o lhůtu, v níž mohou tyto osoby vyjádřit svůj názor.
14. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla:
 - a) pro používání rozhodnutí týkajícího se závazných informací poté, co pozbude platnosti nebo je zrušeno, podle odstavce 10;
 - b) pro vyrozumění celních orgánů ze strany Komise podle odst. 11 písm. a) a b).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

15. Komise v prováděcích aktech přijme rozhodnutí požadující po členských státech zrušení rozhodnutí uvedených v odstavci 12. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 262 odst. 2.

ODDÍL 3

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Článek 15

Rozhodnutí justičního orgánu

Články [16](#) a [17](#) se nepoužijí na opravné prostředky podané s cílem prohlásit za neplatné, zrušit nebo změnit rozhodnutí, které souvisí s použitím celních předpisů, přijaté justičním orgánem nebo celními orgány jednajícími jako justiční orgány.

Článek 16

Právo na opravný prostředek

1. Každá osoba má právo podat opravný prostředek proti jakémukoli rozhodnutí celních orgánů, které souvisí s použitím celních předpisů a přímo a osobně se jí týká.

Právo na opravný prostředek má rovněž každá osoba, která požádala celní orgány o rozhodnutí a ve lhůtách uvedených v čl. 6 odst. [3](#) neobdržela rozhodnutí o své žádosti.

2. Opravný prostředek lze podat nejméně ve dvou stupních:

- a) nejdříve u celních orgánů, justičního orgánu nebo jiných orgánů určených k tomuto účelu členskými státy;
 - b) následně u vyššího nezávislého orgánu, jímž může být v souladu s platnými předpisy členských států justiční orgán nebo rovnocenný zvláštní orgán.
3. Opravný prostředek se podává v členském státě, v němž bylo rozhodnutí přijato nebo o ně bylo požádáno.
 4. Členské státy zajistí, aby řízení o opravném prostředku umožnilo rychlé potvrzení nebo opravu rozhodnutí celních orgánů.

Článek 17

Přerušení výkonu rozhodnutí

1. Podání opravného prostředku nemá odkladný účinek na výkon napadeného rozhodnutí.
2. Celní orgány však přeruší výkon rozhodnutí, a to zcela nebo částečně, mají-li odůvodněné pochybnosti, zda je napadené rozhodnutí v souladu s celními předpisy, nebo hrozí-li dotyčné osobě nenahraditelná škoda.
3. V případech uvedených v odstavci 2, je-li důsledkem napadeného rozhodnutí vyměření dovozního nebo vývozního cla, je přerušení výkonu tohoto rozhodnutí podmíněno poskytnutím jistoty, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení nezjistí, že by taková jistota pravděpodobně způsobila dlužníkovi vážné hospodářské obtíže.

ODDÍL 4

POPLATKY A NÁKLADY

Článek 18

Zákaz poplatků a nákladů

1. Celní orgány si neúčtují poplatky za provádění celních kontrol nebo jakýchkoli jiných úkonů podle celních předpisů v úředních hodinách příslušných celních úřadů.
2. Celní orgány si mohou účtovat poplatky nebo mohou požadovat úhradu vzniklých nákladů za poskytování zvláštních služeb, zejména za:
 - a) požadovanou přítomnost zaměstnanců celních správ mimo stanovené úřední hodiny nebo jejich požadovanou přítomnost v jiných prostorách, než jsou prostory celní správy;
 - b) analýzy nebo znalecké zprávy o zboží a poštovní poplatky za vrácení zboží žadateli, zejména v souvislosti s rozhodnutími přijatými podle článku [13](#) nebo s poskytováním informací podle článku [39](#);

- c) kontroly zboží nebo odběry vzorků za účelem ověření nebo zničení zboží, při kterých vznikají jiné náklady než náklady spojené s prací zaměstnanců celních správ;
- d) výjimečná kontrolní opatření, jsou-li nutná s ohledem na povahu zboží nebo na možné riziko.

Hlava II

POVINNOSTI A PRÁVA OSOB V SOUVISLOSTI S CELNÍMI PŘEDPISY

Kapitola 1

Registrace

Článek 19

Registrace

1. Hospodářské subjekty usazené na celním území Unie se zaregistrují u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou usazeny, za účelem získání registračního a identifikačního čísla hospodářských subjektů (číslo EORI). Je-li to možné, zahrnuje tato registrace rovněž elektronickou identifikaci hospodářského subjektu ve vnitrostátních systémech elektronické identifikace uvedených v nařízení (EU) č. 910/2014.
2. Registrované hospodářské subjekty informují celní orgány o každé změně svých registračních údajů, zejména pokud se jedná o změnu místa usazení.
3. Ve zvláštních případech se hospodářské subjekty, které nejsou usazené na celním území Unie, zaregistrují u celních orgánů příslušných v místě, kde poprvé podaly celní prohlášení nebo požádaly o rozhodnutí.
4. Není-li stanoveno jinak, nemusí se jiné osoby než hospodářské subjekty zaregistrovat u celních orgánů.

Mají-li osoby uvedené v prvním pododstavci povinnost se zaregistrovat:

- a) zaregistrují se, pokud jsou usazené na celním území Unie, u celních orgánů příslušných v místě, kde jsou usazené;
 - b) zaregistrují se, pokud nejsou usazené na celním území Unie, u celních orgánů příslušných v místě, kde poprvé podaly celní prohlášení nebo požádaly o rozhodnutí.
5. Ve zvláštních případech prohlásí celní orgány registraci za neplatnou.
 6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

- a) minimálních požadavků na údaje pro registraci podle odstavce 1;
 - b) zvláštních případů uvedených v odstavci 3;
 - c) případů podle odst. 4 prvního pododstavce, kdy se povinnost registrace u celních orgánů vztahuje na jiné osoby než hospodářské subjekty;
 - d) případů podle odstavce 5, kdy celní orgány prohlásí registraci za neplatnou;
 - e) celního orgánu příslušného pro registraci.
7. Komise v prováděcích aktech stanoví celní orgán příslušný pro registraci podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 262 odst. 2.

Kapitola 2

Dovozce a domnělý dovozce

Článek 20

Dovozci

1. Dovozce plní tyto povinnosti:
 - a) poskytuje, uchovává a zpřístupňuje celním orgánům, jakmile jsou k dispozici, a v každém případě před propuštěním zboží, veškeré informace požadované s ohledem na uskladnění nebo celní režim, do kterého má být zboží propuštěno podle článků [88](#), [118](#), [132](#) a [135](#), nebo za účelem vyřízení režimu pasivního zušlechťovacího styku;
 - b) zajišťuje správný výpočet a úhradu cel a veškerých dalších použitelných poplatků;
 - c) zajišťuje, aby zboží vstupující na celní území Unie nebo je opouštějící bylo v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, a poskytuje, uchovává a zpřístupňuje příslušné záznamy o tomto souladu;
 - d) jakékoli jiné povinnosti dovozce stanovené v celních předpisech.
2. Dovozce je usazen na celním území Unie.
3. Odchylně od odstavce 2 nemusí být na celním území Unie usazení tito dovozci nebo osoby:
 - a) dovozce, který propouští zboží do režimu tranzitu nebo dočasného použití;
 - b) dovozce dovážející zboží, které zůstává v dočasném uskladnění;
 - c) osoby, které příležitostně propouštějí zboží do celních režimů, za předpokladu, že to celní orgány považují za odůvodněné;

- d) osoby usazené v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, které předkládají zboží u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž jsou tyto osoby usazeny, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie;
- e) domnělý dovozce, který je zastoupen nepřímým zástupcem usazeným na celním území Unie.

Článek 21

Domnělí dovozci

1. Odchylně od čl. 20 odst. 1 písm. [a\)](#) domnělí dovozci poskytnou nebo zpřístupní informace o prodeji na dálku v případě zboží, které má být dovezeno na celní území Unie, nejpozději v den následující po dni, kdy byla přijata platba, a v každém případě před propuštěním zboží.
2. Aniž jsou dotčeny informace požadované pro propuštění zboží do volného oběhu v souladu s čl. 88 odst. [3 písm. a\)](#), splňují informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku alespoň požadavky stanovené v čl. 63c odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 282/2011.
3. Je-li zboží, které dříve dovezl domnělý dovozce v rámci prodeje na dálku, vráceno na adresu původního odesílatele nebo na jinou adresu mimo celní území Unie, domnělý dovozce zruší platnost informací o propuštění zboží do volného oběhu a předloží nebo zpřístupní důkaz o výstupu zboží z celního území Unie.

Kapitola 3

Vývozce

Článek 22

Vývozci

1. Vývozce plní tyto povinnosti:
 - a) poskytuje, uchovává a zpřístupňuje celním orgánům, jakmile jsou k dispozici, a v každém případě před propuštěním zboží, veškeré informace požadované v souvislosti s celním režimem, do něhož je zboží propuštěno podle článků [99](#) a [140](#), nebo za účelem vyřízení režimu dočasného použití;
 - b) zajišťuje správný výpočet a výběr cel a případných dalších poplatků;
 - c) zajišťuje, aby zboží vstupující na celní území Unie nebo je opouštějící bylo v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, a poskytuje, uchovává a zpřístupňuje příslušné záznamy o tomto souladu;
 - d) jakékoli jiné povinnosti stanovené v celních předpisech.

2. Vývozce je usazen na celním území Unie.
3. Odchylně od odstavce 2 nemusí být na celním území Unie usazení tito vývozci:
 - a) vývozce, který propouští zboží do tranzitu, vyřizuje režim dočasného použití nebo vyváží zboží, které bylo v dočasném uskladnění;
 - b) osoby, které příležitostně propouštějí zboží do celních režimů, za předpokladu, že to celní orgány považují za odůvodněné;
 - c) osoby usazené v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, které předkládají zboží u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž jsou tyto osoby usazeny, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie.

Kapitola 4

Oprávněný hospodářský subjekt a obchodníci kategorie „Trust and Check“

Článek 23

Žádost o status oprávněného hospodářského subjektu a jeho povolení

1. Osoba, která pobývá, je ustavena nebo registrována na celním území Unie a která splňuje kritéria stanovená v článku [24](#), může požádat o status oprávněného hospodářského subjektu.

Po konzultaci s ostatními orgány, je-li to nezbytné, udělí celní orgány jeden nebo oba z těchto typů povolení:

- a) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, které držiteli umožňuje využívat zjednodušení v souladu s celními předpisy, nebo
 - b) povolení oprávněného hospodářského subjektu pro bezpečnost a zabezpečení, které držitele opravňuje k usnadněním týkajícím se bezpečnosti a zabezpečení.
2. Oba typy povolení uvedené v odst. 1 druhém pododstavci lze držet současně.
3. Osoby uvedené v odstavci 1 plní povinnosti stanovené v čl. 7 odst. [2](#) a [3](#). Celní orgány sledují, zda hospodářský subjekt trvale splňuje kritéria a podmínky pro status oprávněného hospodářského subjektu v souladu s čl. 7 odst. 4.

Celní orgány nejméně jednou za tři roky provedou důkladné sledování činností a interních záznamů oprávněného hospodářského subjektu.

4. Status oprávněného hospodářského subjektu je uznáván celními orgány ve všech členských státech, s výhradou odstavce 5 tohoto článku a článku [24](#).
5. Na základě uznání statusu oprávněného hospodářského subjektu a za předpokladu splnění požadavků pro konkrétní typ zjednodušení stanovených v celních předpisech

povolí celní orgány danému subjektu využívat výhod plynoucích z tohoto zjednodušení. Celní orgány znovu nepřezkoumávají kritéria, která již byla přezkoumána při udělení statusu.

6. Oprávněný hospodářský subjekt uvedený v odstavci 1 využívá více usnadnění než jiné hospodářské subjekty s ohledem na celní kontroly podle typu uděleného povolení, včetně menšího počtu fyzických kontrol a kontrol dokumentů. Status oprávněného hospodářského subjektu se pro účely řízení rizik v oblasti cel zohlední příznivě.
7. Celní orgány udělí výhody vyplývající ze statusu oprávněného hospodářského subjektu osobám usazeným ve třetích zemích, které splňují podmínky a plní povinnosti stanovené v příslušných právních předpisech těchto zemí nebo území, pokud jsou tyto podmínky a povinnosti uznány Uníí jako rovnocenné podmínkám a povinnostem uloženým oprávněným hospodářským subjektům usazeným na celním území Unie. Takové udělení výhod je založeno na zásadě vzájemnosti, ledaže by Unie rozhodla jinak, a podpořeno mezinárodní dohodou Unie nebo právními předpisy Unie v oblasti společné obchodní politiky.
8. Zavede se společný mechanismus pro zajištění kontinuity obchodní činnosti v reakci na narušení obchodních toků z důvodu zvýšení stupně bezpečnostní pohotovosti, uzavření hranic a/nebo přírodních katastrof, nebezpečných mimořádných událostí či jiných závažných incidentů, přičemž celní orgány mohou v co největší míře usnadnit a urychlit odbavování prioritních zásilek týkajících se oprávněných hospodářských subjektů.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) druhu a četnosti monitorovacích činností prováděných jak osobami uvedenými v odstavci 1, tak celními orgány uvedenými v odstavci 3;
 - b) zjednodušení pro oprávněné hospodářské subjekty podle odstavce 5;
 - c) usnadnění podle odstavce 6.
10. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro konzultace týkající se určení statusu oprávněných hospodářských subjektů podle odst. 1 druhého pododstavce, včetně lhůt pro odpověď. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 24

Udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu

1. Kritéria pro udělení statusu oprávněného hospodářského subjektu jsou tato:
 - a) žadatel se nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení celních a daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy; protiprávním jednáním a přestupky, které je třeba vzít v úvahu, jsou protiprávní jednání a přestupky související s hospodářskou nebo obchodní činností;

- b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a případně dopravních záznamů, umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních orgánů a dokládající, že případný nesoulad byl účinně napraven; žadatel zajistí, aby příslušní zaměstnanci obdrželi pokyny informovat celní orgány, vyvstanou-li potíže s dodržováním předpisů, a stanoví postupy, jak o těchto potížích celní orgány informovat;
 - c) finanční solventnost, jež je považována za prokázanou, pokud je žadatel v dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti;
 - d) pokud jde o povolení podle čl. 23 odst. 1 písm. [a\)](#), praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisejí s vykonávanou činností;
 - e) pokud jde o povolení podle čl. 23 odst. 1 písm. [b\)](#), odpovídající normy bezpečnosti, zabezpečení a dodržování předpisů přizpůsobené vykonávané činnosti. Normy se považují za splněné, pokud žadatel prokáže, že uplatňuje odpovídající opatření s cílem zajistit bezpečnost a zabezpečení mezinárodního dodavatelského řetězce, včetně oblastí kontroly fyzické integrity a kontroly přístupu, logistických procesů a nakládání se zvláštními druhy zboží, personálu a identifikace obchodních partnerů.
2. Komise v prováděcích aktech stanoví způsoby uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 25

Udělení statusu obchodníka kategorie „Trust and Check“

1. Dovozce nebo vývozce, který pobývá nebo je registrován na celním území Unie, splňuje kritéria stanovená v odstavci 3 a v rámci své podnikatelské činnosti provádí pravidelné celní operace po dobu nejméně tří let, může požádat o status obchodníka kategorie „Trust and Check“ u celního orgánu členského státu, v němž je usazen.
2. Celní orgány udělí status po konzultaci s ostatními orgány, je-li to nezbytné, a poté, co měly přístup k příslušným údajům žadatele za poslední tři roky, aby mohly posoudit splnění kritérií uvedených v odstavci 3.
3. Celní orgány udělí status obchodníka kategorie „Trust and Check“ osobě, která splňuje všechna tato kritéria:
 - a) žadatel se nedopustil žádného vážného nebo opakovaného porušení celních a daňových předpisů a nemá žádný záznam, pokud jde o závažné trestné činy; protiprávním jednáním a přestupky, které je třeba vzít v úvahu, jsou protiprávní jednání a přestupky související s hospodářskou nebo obchodní činností;
 - b) žadatel prokáže vysokou úroveň kontroly svých operací a toku zboží prostřednictvím systému správy obchodních a dopravních záznamů,

umožňující přiměřenou kontrolu ze strany celních orgánů a dokládající, že případný nesoulad byl účinně napraven; žadatel zajistí, aby příslušní zaměstnanci informovali celní orgány, vyvstanou-li potíže s dodržováním předpisů, a stanoví postupy, jak o těchto potížích celní orgány informovat;

- c) finanční solventnost, jež je považována za prokázanou, pokud je žadatel v dobré finanční situaci, která mu umožňuje plnit své závazky s řádným ohledem na charakteristiky druhu dané podnikatelské činnosti. Konkrétně v průběhu posledních tří let před podáním žádosti plnil žadatel své finanční závazky, pokud jde o platby cla a všech ostatních dávek, daní nebo poplatků, které se vybírají při dovozu nebo vývozu nebo v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží, včetně DPH a spotřebních daní splatných ve vztahu k operacím uvnitř Unie;
- d) praktické normy pro způsobilost nebo odbornou kvalifikaci, které přímo souvisejí s druhem a rozsahem vykonávané činnosti, včetně toho, že příslušní zaměstnanci jsou poučeni o tom, jak komunikovat s celními orgány prostřednictvím celního datového centra EU;
- e) odpovídající normy bezpečnosti, zabezpečení a dodržování předpisů přizpůsobené druhu a rozsahu vykonávané činnosti. Normy se považují za splněné, pokud žadatel prokáže, že uplatňuje odpovídající opatření s cílem zajistit bezpečnost a zabezpečení mezinárodního dodavatelského řetězce, včetně oblastí kontroly fyzické integrity a kontroly přístupu, logistických procesů a nakládání se zvláštními druhy zboží, personálu a identifikace obchodních partnerů;
- f) žadatel má elektronický systém, který celním orgánům poskytuje nebo zpřístupňuje v reálném čase veškeré údaje o pohybu zboží a o tom, zda osoba uvedená v odstavci 1 splňuje všechny požadavky vztahující se na toto zboží, včetně požadavků týkajících se bezpečnosti a zabezpečení a v příslušných případech sdílení těchto údajů v celním datovém centru EU:
 - i) celní záznamy;
 - ii) účetní systém;
 - iii) obchodní a přepravní záznamy;
 - iv) sledovací a logistický systém, který identifikuje zboží jako zboží Unie nebo zboží, které není zbožím Unie, a v příslušných případech uvádí místo, kde se zboží nachází;
 - v) licence a povolení udělené v souladu s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány;
 - vi) úplné záznamy potřebné ke kontrole správnosti vyměření celních dluhů.

4. Osoby uvedené v odstavci 1 plní povinnosti stanovené v čl. 7 odst. [2](#) a [3](#). Celní orgány sledují, zda hospodářský subjekt trvale splňuje kritéria a podmínky pro status oprávněného hospodářského subjektu v souladu s čl. 7 odst. 4.

Celní orgány nejméně jednou za tři roky provedou důkladné sledování činnosti a interních záznamů obchodníka kategorie „Trust and Check“. Obchodník kategorie „Trust and Check“ informuje celní orgány o veškerých změnách ve své podnikové struktuře, vlastnictví, solventnosti, obchodních modelech nebo o jakýchkoli jiných významných změnách své situace a činnosti. Celní orgány status obchodníka kategorie „Trust and Check“ znovu posoudí, má-li některá z těchto změn významný dopad na status obchodníka kategorie „Trust and Check“. Celní orgány mohou platnost tohoto povolení pozastavit, dokud není rozhodnuto o novém posouzení.

5. Změní-li obchodník kategorie „Trust and Check“ členský stát usazení, mohou celní orgány přijímajícího členského státu po konzultaci s členským státem, který původně udělil dotýčný status, a po obdržení předchozích záznamů o hospodářských subjektech znovu posoudit povolení pro obchodníka kategorie „Trust and Check“. Během nového posuzování může celní orgán členského státu, který udělil původní povolení, platnost tohoto povolení pozastavit.

Obchodník kategorie „Trust and Check“ informuje celní orgány přijímajícího členského státu o veškerých změnách ve své podnikové struktuře, vlastnictví, solventnosti, obchodních modelech nebo o jakýchkoli jiných významných změnách své situace a činnosti, má-li některá z těchto změn dopad na status obchodníka kategorie „Trust and Check“.

6. V případě podezření, že se obchodník kategorie „Trust and Check“ podílí na podvodné činnosti v souvislosti se svou hospodářskou nebo obchodní činností, se platnost jeho statusu pozastavuje.

Pokud celní orgány platnost povolení pro obchodníka kategorie „Trust and Check“ pozastavily, prohlásily je za neplatné nebo zrušily v souladu s články [7](#), [9](#) a [10](#), přijmou opatření nezbytná k zajištění pozastavení platnosti povolení uvedených v odstavci 7 tohoto článku a usnadnění uvedených v odstavci 8 tohoto článku, jejich prohlášení za neplatná nebo zrušení.

7. Celní orgány mohou obchodníkům kategorie „Trust and Check“ povolit, aby:
 - a) poskytli část údajů o svém zboží po propuštění tohoto zboží v souladu s čl. 59 odst. [3](#);
 - b) prováděli určité kontroly a propouštěli zboží při přijetí tohoto zboží v místě podnikání dovozce, vlastníka nebo příjemce a/nebo při dodání z místa podnikání vývozce, vlastníka nebo odesílatele v souladu s článkem [61](#);
 - c) se mělo za to, že poskytují nezbytné záruky pro řádný průběh operací pro účely získání povolení pro zvláštní režimy v souladu s články [102](#), [103](#), [109](#) a [123](#);
 - d) periodicky stanovovali celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla vztahující se k veškerému zboží propuštěnému tímto obchodníkem v souladu s čl. 181 odst. [4](#);
 - e) odložili úhradu celního dluhu v souladu s článkem [188](#).
8. Obchodníci kategorie „Trust and Check“ využívají více usnadnění než jiné hospodářské subjekty s ohledem na celní kontroly podle uděleného povolení, včetně

menšího počtu fyzických kontrol a kontrol dokumentů. Status obchodníka kategorie „Trust and Check“ se pro účely řízení rizik v oblasti cel zohlední příznivě.

9. Odchylně od článku 110, má-li dovozce nebo vývozce zboží vstupujícího na celní území nebo opouštějícího celní území status obchodníka kategorie „Trust and Check“, považuje se toto zboží za zboží s podmíněným osvobozením od cla a zůstává pod celním dohledem až do konečného místa určení, bez povinnosti propustit je do tranzitu. Obchodník kategorie „Trust and Check“ odpovídá za úhradu cla, jiných daní a jiných poplatků v členském státě usazení a v místě, kde bylo povolení uděleno.
10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením druhu a četnosti monitorovacích činností uvedených v odstavci 4 tohoto článku.
11. Komise v prováděcích aktech stanoví:
 - a) pravidla pro konzultace s ostatními orgány za účelem určení statusu obchodníka kategorie „Trust and Check“ podle odstavce 2;
 - b) způsoby uplatňování kritérií uvedených v odstavci 3;
 - c) pravidla pro konzultace s celními orgány podle odstavce 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 26

Přechodná ustanovení týkající se oprávněných hospodářských subjektů pro celní zjednodušení

1. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 4 mohou celní orgány udělit osobám splňujícím kritéria status oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení a umožnit jim využívat některých zjednodušení a usnadnění v souladu s celními předpisy.
2. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 posoudí celní orgány platná povolení oprávněných hospodářských subjektů pro celní zjednodušení, aby ověřily, zda jejich držitelům může být přiznán status obchodníka kategorie „Trust and Check“. Pokud tomu tak není, status oprávněných hospodářských subjektů pro celní zjednodušení a zjednodušení podle čl. 23 odst. [5](#) se zruší.
3. Dokud není povolení znovu posouzeno, nebo do data stanoveného v čl. 265 odst. 3, podle toho, co nastane dříve, zůstává uznání statusu oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení v platnosti, pokud se nepoužijí články [9](#) a [10](#) o prohlášení rozhodnutí za neplatná, o jejich zrušení nebo změně.

Kapitola 5

Zastupování v celním řízení

Článek 27

Celní zástupci

1. Každá osoba se může nechat zastoupit celním zástupcem.

Toto zastupování může být přímé, kdy celní zástupce jedná jménem a na účet jiné osoby, nebo nepřímé, kdy celní zástupce jedná vlastním jménem, ale na účet jiné osoby.

Nepřímý celní zástupce jednající vlastním jménem, avšak na účet dovozce nebo vývozce, se pro účely článku 20 považuje za dovozce a pro účely článku 22 za vývozce.

2. Celní zástupce je usazen na celním území Unie.

Není-li stanoveno jinak, je od tohoto požadavku upuštěno, jestliže celní zástupce jedná na účet osob, u nichž se nepožaduje, aby byly usazeny na celním území Unie.

3. Celní zástupce, který má status obchodníka kategorie „Trust and Check“, je jako takový uznán pouze tehdy, jedná-li jako nepřímý zástupce. Jedná-li celní zástupce jako přímý zástupce, může být uznán za obchodníka kategorie „Trust and Check“ tehdy, pokud byl tento status přiznán osobě, jejímž jménem a na jejíž účet tento zástupce jedná.

4. Komise v souladu s právními předpisy Unie stanoví podmínky, za nichž může celní zástupce poskytovat služby na celním území Unie.

5. Členské státy uplatňují vůči celním zástupcům, kteří nejsou usazeni na celním území Unie, podmínky stanovené v souladu s odstavcem 4.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:

- a) případů, ve kterých se nepoužije upuštění od požadavku podle odst. 2 druhého pododstavce;
- b) podmínek, za nichž může celní zástupce poskytovat služby na celním území Unie podle odstavce 4.

Článek 28

Zplnomocnění zástupců

1. Při jednání s celními orgány uvede celní zástupce, že jedná na účet zastupované osoby, a upřesní, zda se jedná o zastupování přímé či nepřímé.

Osoba, která neuvede, že jedná jako celní zástupce, nebo uvede, že jedná jako celní zástupce, aniž je k tomu zmocněna, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a na vlastní účet.

2. Celní orgány mohou od osob, které uvádí, že jednají jako celní zástupce, požadovat, aby předložily doklad o svém zmocnění zastupovanou osobou.

Ve zvláštních případech celní orgány nepožadují, aby byl takový doklad předložen.

3. Celní orgány nepožadují, aby osoba, která jedná jako celní zástupce a úkony a formality vykonává pravidelně, při každé příležitosti předkládala doklad o svém zmocnění, pokud je schopna tento doklad předložit na žádost celních orgánů.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů, kdy celní orgány nepožadují doklad o zmocnění podle odstavce 2 tohoto článku.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla pro udělování a prokazování zmocnění podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Hlava III

CELNÍ DATOVÉ CENTRUM EU

Článek 29

Funkce a účel celního datového centra EU

1. Celní datové centrum EU poskytuje bezpečný a kyberneticky odolný soubor elektronických služeb a systémů k používání údajů, včetně osobních údajů, pro celní účely. Poskytuje tyto funkce:
 - a) umožňuje elektronické provádění celních předpisů;
 - b) zajišťuje kvalitu, integritu, sledovatelnost a nepopiratelnost údajů, které jsou v něm zpracovávány, včetně změny těchto údajů;
 - c) zajišťuje soulad s ustanoveními nařízení (EU) 2016/679, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²⁵ a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680²⁶ o zpracování osobních údajů;

²⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- d) umožňuje analýzu rizik, hospodářskou analýzu a analýzu dat, a to i pomocí systémů umělé inteligence v souladu s [aktem o umělé inteligenci, 2021/0106 (COD)]²⁷;
 - e) umožňuje interoperabilitu těchto služeb a systémů s jinými elektronickými systémy, platformami nebo prostředími za účelem spolupráce v souladu s hlavou XIII;
 - f) integruje jednotný celní portál Evropské unie pro výměnu certifikátů zřízený článkem 4 nařízení (EU) 2022/2399;
 - g) umožňuje výměnu informací se třetími zeměmi;
 - h) umožňuje celní dozor nad zbožím.
2. Úkony, které osoby, Komise, celní orgány, Celní úřad EU nebo jiné orgány vykonávají prostřednictvím funkcí uvedených v odstavci 1, zůstávají úkony těchto osob, Komise, celních orgánů, Celního úřadu EU nebo jiných orgánů, třebaže byly automatizovány.
3. Komise vyvine, zavede a spravuje celní datové centrum EU, včetně zpřístupnění technických specifikací pro zpracování údajů v centru, a stanoví rámec pro kvalitu údajů.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem změn funkcí uvedených v odstavci 1 s cílem zohlednit nové úkoly svěřené orgánům podle článku 31 tohoto nařízení právními předpisy Unie nebo přizpůsobit tyto funkce vyvíjejícím se potřebám těchto orgánů při provádění celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví:
- a) technická opatření pro správu a používání elektronických systémů, které členské státy a Komise vyvinuly podle čl. 16 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013;
 - b) pracovní program pro postupné ukončování těchto systémů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 30

Vnitrostátní žádosti o použití údajů z celního datového centra EU

1. Členské státy mohou vyvinout aplikace nezbytné pro připojení k celnímu datovému centru EU za účelem poskytování údajů celnímu datovému centru EU a zpracování údajů z tohoto datového centra.

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) .../.. (Úř. věst. L...,.././..., s.). [Úř. věst.: vložit do textu číslo nařízení obsaženého v dokumentu COM(2021) 206 final, 2021/0106(COD) a do poznámky pod čarou vložit číslo, datum a název uvedeného nařízení a odkaz na *Úřední věstník*]

2. Členské státy mohou Celní úřad EU požádat, aby vyvinul aplikace uvedené v odstavci 1. V takovém případě tyto členské státy jejich vývoj financují.
3. Jestliže Celní úřad EU vyvine aplikaci podle odstavce 2, zpřístupní ji všem členským státům.

Článek 31

Účely zpracovávání osobních a jiných údajů v celním datovém centru EU

1. Osoby mohou mít přístup k údajům, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, uloženým nebo jinak dostupným v celním datovém centru EU, které byly předány touto osobou nebo na její účet nebo které byly určeny této osobě nebo zamýšleny pro tuto osobu. Tento přístup se uskutečňuje výlučně za účelem:
 - a) plnění oznamovacích povinností uvedené osoby podle celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně určení odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně, které mohou být splatné v Unii, a
 - b) prokázání toho, že tato osoba dodržuje celní předpisy a jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
2. Celní orgán může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v nezbytném rozsahu pro tyto účely:
 - a) plnění úkolů v souvislosti s prováděním celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně určení odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně, které mohou být splatné v Unii, a ověřování souladu s těmito právními předpisy;
 - b) plnění úkolů týkajících se kontrol a řízení rizik podle hlavy IV;
 - c) plnění úkolů nezbytných pro spolupráci za podmínek stanovených v hlavě XIII.

K zajištění účinnosti celních kontrol mohou všechny celní orgány obdržet a zpracovávat údaje vyplývající z celní kontroly, pokud bylo odhaleno nevyhovující zboží.
3. Celní úřad EU může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v nezbytném rozsahu pro tyto účely:
 - a) plnění úkolů v souvislosti s řízením rizik v oblasti cel, jak je stanoveno v hlavě IV kapitole 3;
 - b) plnění úkolů stanovených v hlavě XII kapitole 2;
 - c) plnění úkolů souvisejících se spoluprací podle hlavy XIII.

4. Komise může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v nezbytném rozsahu pro tyto účely:
- a) plnění úkolů v souvislosti s řízením rizik podle hlavy IV kapitoly 3;
 - b) plnění úkolů týkajících se sazebního zařazení zboží, jeho původu a hodnoty a celního dozoru nad ním podle hlav I a IX;
 - c) plnění úkolů v souvislosti s omezujícími opatřeními a řešením krizí v souladu s hlavou XI;
 - d) plnění úkolů ve vztahu k Celnímu úřadu EU v souladu s hlavou XII;
 - e) plnění úkolů nezbytných pro spolupráci za podmínek stanovených v hlavě [XIII](#);
 - f) posuzování a hodnocení výkonnosti celní unie podle hlavy XV kapitoly 1;
 - g) sledování provádění a zajišťování jednotného uplatňování celních předpisů nebo jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, včetně určení odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně, které mohou být splatné v Unii;
 - h) vypracovávání statistik a dalších analýz stanovených v právních předpisech Unie, pro něž jsou nezbytné údaje v celním datovém centru EU.
5. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro vykonávání jeho činností týkajících se celních záležitostí podle článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 a nařízení Rady (ES) č. 515/97, a to za podmínek ochrany údajů stanovených ve výše zmíněných nařízeních.
6. Úřad evropského veřejného žalobce (EPPO) může mít na žádost přístup k údajům, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro plnění jeho úkolů podle článku 4 nařízení Rady (EU) 2017/1939²⁸, pokud se jednání vyšetřované úřadem EPPO týká celní oblasti, a to za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku.
7. Daňové orgány členských států mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro určení odpovědnosti jakékoli osoby za clo, poplatky a daně, jež mohou být splatné v Unii v souvislosti s příslušným zbožím, a za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku.

²⁸ Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

8. Příslušné orgány ve smyslu čl. 3 bodu 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625²⁹ mohou mít přístup k údajům, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro prosazování právních předpisů Unie upravujících uvádění potravin, krmiv a rostlin na trh nebo jejich bezpečnost a pro spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat rizika vstupu nevyhovujících výrobků do Unie, a to za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku.
9. Orgány dozoru nad trhem určené členskými státy v souladu s článkem 10 nařízení (EU) 2019/1020 mohou zpracovávat údaje, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro prosazování právních předpisů Unie upravujících uvádění výrobků na trh nebo jejich bezpečnost a pro spolupráci s celními orgány s cílem minimalizovat rizika vstupu nevyhovujícího zboží do Unie, a to za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku.
10. Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) může mít na žádost přístup k údajům, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, výlučně a v rozsahu nezbytném pro plnění jejich úkolů v souladu s článkem 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794, pokud se tyto úkoly týkají celních záležitostí, a to za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku.
11. Jiné vnitrostátní orgány a subjekty Unie, včetně Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), mohou zpracovávat neosobní údaje uložené nebo jinak dostupné v celním datovém centru EU za podmínek stanovených v prováděcím aktu přijatém podle odstavce 14 tohoto článku za účelem:
 - a) provádění úkolů souvisejících s plněním celních formalit;
 - b) plnění úkolů, které těmto orgánům ukládají právní předpisy Unie;
 - c) plnění úkolů souvisejících s prováděním činností řízení rizik na úrovni Unie podle článku 52.
12. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 mohou Komise, úřad OLAF a Celní úřad EU po svém zřízení zpracovávat údaje, včetně osobních údajů, ze stávajících elektronických systémů pro výměnu informací vyvinutých Komisí podle nařízení (EU) č. 952/2013 výhradně pro účely uvedené v odstavcích 4, 5 a 6.

²⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem změny odstavců 2 až 4 s cílem objasnit a doplnit účely v nich stanovené s ohledem na vyvíjející se potřeby při provádění celních nebo jiných právních předpisů.
14. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla a postupy pro přístup k údajům nebo zpracování údajů, včetně osobních a obchodně citlivých údajů, které jsou uloženy nebo jsou jinak dostupné v celním datovém centru EU, ze strany orgánů uvedených v odstavcích 6 až 11. Při určování těchto pravidel a postupů Komise u každého orgánu nebo kategorie orgánů:
- a) posoudí stávající záruky uplatňované dotčeným orgánem s cílem zajistit, aby byly údaje zpracovávány v souladu s daným účelem;
 - b) zajistí přiměřenost a nezbytnost zpracování ve vztahu k danému účelu;
 - c) určí konkrétní kategorie údajů, k nimž může mít orgán přístup nebo které může zpracovávat;
 - d) uváží, zda je nutné, aby dotčený orgán určil konkrétní kontaktní místo, osobu nebo osoby nebo poskytl další záruky;
 - e) posoudí potřebu omezit následné sdílení údajů;
 - f) určí podmínky a způsoby podávání žádostí o přístup k údajům, včetně osobních nebo obchodně citlivých údajů, a to, který ze společných správců umožní přístup do celního datového centra EU.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 32

Osobní údaje v celním datovém centru EU

1. Osobní údaje následujících kategorií subjektů údajů mohou být zpracovávány v celním datovém centru EU výlučně a v rozsahu nezbytném pro účely stanovené v článku 31:
- a) subjekty údajů registrované nebo žádající o registraci jako hospodářské subjekty v souladu s článkem 19;
 - b) subjekty údajů, které se příležitostně podílejí na činnostech, na něž se vztahují celní předpisy nebo jiné právní předpisy uplatňované celními orgány;
 - c) subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou obsaženy v podkladech uvedených v článku 40 nebo v jakémkoli dalším dokladu požadovaném pro splnění povinností uložených celními předpisy a jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány;
 - d) subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou obsaženy v údajích shromážděných pro účely řízení rizik podle čl. 50 odst. 3 písm. a);

- e) zmocnění pracovníci celních orgánů, orgánů jiných než celní orgány nebo jakýchkoli jiných příslušných orgánů či oprávněných subjektů, jejichž osobní údaje jsou nezbytné k zajištění náležité kontroly a dohledu nad přístupem k informacím v celním datovém centru EU;
 - f) zaměstnanci nebo zmocněné třetí strany jednající jménem Komise, Celního úřadu EU nebo jiných subjektů Unie oprávněných k přístupu do celního datového centra EU.
2. V souladu s článkem 31 mohou být v celním datovém centru EU zpracovávány tyto kategorie osobních údajů:
- a) osobní údaje v rámci modelu celních údajů EU uvedeného v článku 36;
 - b) osobní údaje obsažené v údajích shromážděných pro účely řízení rizik podle čl. 50 odst. 3 písm. a);
 - c) osobní údaje nezbytné k zajištění náležité identifikace pracovníků oprávněných zpracovávat údaje v celním datovém centru EU podle odst. 1 písm. e) a f).
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem změny nebo doplnění kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku s cílem zohlednit vývoj informačních technologií a pokrok v oblasti informační společnosti.

Článek 33

Doba uchovávání osobních údajů v celním datovém centru EU

1. Osobní údaje v celním datovém centru EU mohou být uchovávány prostřednictvím zvláštní služby po dobu nejvýše deseti let ode dne, kdy jsou tyto údaje v rámci této služby zaznamenány. Případy stanovené v článku 48 a vyšetřování zahájená úřadem OLAF, úřadem EPPO nebo orgány členských států, řízení o nesplnění povinnosti zahájená Komisí a správní a soudní řízení týkající se osobních údajů mají s ohledem na dobu uchovávání těchto údajů odkladný účinek.
2. Po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 se osobní údaje podle okolností vymažou nebo anonymizují.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla pro anonymizaci osobních údajů po uplynutí doby jejich uchovávání.

Článek 34

Úlohy a povinnosti týkající se osobních údajů zpracovávaných v celním datovém centru EU

1. Celní orgány členských států, Komise a Celní úřad EU se pro účely řízení rizik a spolupráce podle čl. 31 odst. 2 písm. b) a c), čl. 31 odst. 3 písm. a) a c) a čl. 31 odst. 4 písm. a) a e) považují za společné správce při zpracovávání osobních údajů v celním datovém centru EU.

2. Každý celní orgán se považuje za správce ve vztahu k osobním údajům, které zpracovává pro účely uvedené v čl. 31 odst. 2 písm. a).
3. Komise se považuje za jediného správce ve vztahu k osobním údajům, které zpracovává pro účely uvedené v čl. 31 odst. 4 písm. c), d), f) a g).
4. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 se Komise, úřad OLAF, úřad EPPO a Celní úřad EU považují za jedině správce ve vztahu ke zpracování údajů podle čl. 31 odst. 12.
5. Společní správci uvedení v odstavci 1:
 - a) spolupracují na včasném zpracování žádostí subjektů údajů a usnadňují výkon práv subjektů údajů;
 - b) vzájemně si napomáhají v záležitostech týkajících se identifikace a řešení jakéhokoli porušení zabezpečení osobních údajů v souvislosti se společným zpracováním;
 - c) vyměňují si příslušné informace nezbytné k informování subjektů údajů podle kapitoly III oddílu 2 nařízení (EU) 2016/679, kapitoly III oddílu 2 nařízení (EU) 2018/1725 a případně kapitoly III směrnice (EU) 2016/680;
 - d) zajišťují a chrání bezpečnost, integritu, dostupnost a důvěrnost osobních údajů zpracovávaných společně podle článku 32 nařízení (EU) 2016/679, článku 33 nařízení (EU) 2018/1725 a případně článku 25 směrnice (EU) 2016/680.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví příslušné úlohy a vztahy společných správců vůči subjektům údajů v souladu s článkem 26 nařízení (EU) 2016/679 a článkem 28 nařízení (EU) 2018/1725. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 35

Omezení práv subjektů údajů

1. Pokud by výkon práva subjektu údajů na přístup k osobním údajům a práva na omezení zpracování podle článků 15 a 18 nařízení (EU) 2016/679 a článků 17 a 20 nařízení (EU) 2018/1725 nebo oznámení případů porušení zabezpečení osobních údajů podle čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 ohrožily probíhající šetření týkající se fyzické osoby v oblasti cel, provádění celních kontrol nebo řízení zvláštního rizika zjištěného ve vztahu k fyzické osobě v oblasti cel, mohou celní orgány, Celní úřad EU a Komise podle čl. 23 odst. 1 písm. c), e), f) a h) nařízení (EU) 2016/679 a Komise a Celní úřad EU podle čl. 25 odst. 1 písm. a), c), e) a g) nařízení (EU) 2018/1725 tato práva zcela nebo částečně omezit, je-li toto omezení nezbytné a přiměřené.
2. Celní orgány, Komise a Celní úřad EU posoudí nezbytnost a přiměřenost omezení podle odstavce 1 v jednotlivých případech předtím, než jsou tato omezení uplatněna, přičemž zváží možná rizika pro práva a svobody subjektu údajů.

3. Při zpracovávání osobních údajů, jež obdržely od jiných organizací v souvislosti se svými úkoly, konzultují celní orgány, Celní úřad EU nebo Komise jednající jako správce nebo společný správce tyto organizace ohledně možných důvodů pro uložení omezení podle odstavce 1 a ohledně nezbytnosti a přiměřenosti omezení podle odstavce 1, a to před uplatněním těchto omezení.
4. Pokud celní orgány, Komise nebo Celní úřad EU zcela nebo zčásti omezí práva podle odstavce 1, učiní tyto kroky:
 - a) ve své odpovědi na žádost informují dotčený subjekt údajů o uloženém omezení a o hlavních důvodech tohoto omezení a o možnosti podat stížnost u vnitrostátních orgánů pro ochranu údajů nebo u evropského inspektora ochrany údajů nebo podat opravný prostředek u vnitrostátního soudu nebo u Soudního dvora Evropské unie a
 - b) zaznamenají důvody omezení, včetně posouzení nezbytnosti a přiměřenosti omezení, a zdůvodnění, proč by poskytnutí přístupu ohrozilo řízení rizik a celní kontroly.

Poskytnutí informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) lze odložit, neprovést nebo odepřít v souladu s čl. 25 odst. 8 nařízení (EU) 2018/1725 nebo v případě, že by poskytnutí těchto informací narušilo účely omezení.

5. Celní orgány, Komise nebo Celní úřad EU zahrnou do oznámení o ochraně údajů zveřejněných na jejich internetových stránkách / intranetu oddíl poskytující subjektům údajů obecné informace o možnosti omezení práv subjektů údajů.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví ochranná opatření pro předcházení zneužití osobních údajů, na něž se vztahují nebo by se mohla vztahovat omezení, a nedovolenému přístupu k těmto údajům nebo jejich předávání. Tato ochranná opatření zahrnují vymezení úloh, povinností a procesních kroků a řádné sledování omezení a pravidelný přezkum jejich uplatňování, který se provádí nejméně jednou za šest měsíců. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 36

Model celních údajů EU

Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení s cílem stanovit údaje potřebné pro plnění účelů uvedených v čl. 31 odst. 1 až 4. Tyto požadavky na údaje představují model celních údajů EU.

Článek 37

Technické prostředky pro spolupráci

1. Komise, Celní úřad EU a celní orgány využívají celní datové centrum EU při výměnách s orgány a subjekty Unie uvedenými v čl. 31 odst. 6 až 11 v souladu s tímto nařízením.

2. Pokud jde o ostatní formality a systémy Unie uvedené v příloze nařízení (EU) 2022/2399, celní datové centrum EU zajistí interoperabilitu prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví, zřízeného uvedeným nařízením.
3. Pokud jiné orgány než celní orgány nebo subjekty Unie využívají elektronické prostředky zavedené právními předpisy Unie, používané k dosažení cílů právních předpisů Unie nebo uvedené v těchto předpisech, může se spolupráce uskutečnit prostřednictvím interoperability těchto elektronických prostředků s celním datovým centrem EU.
4. Jestliže jiné orgány než celní orgány nevyužívají elektronické prostředky zavedené právními předpisy Unie, používané k dosažení cílů právních předpisů Unie nebo uvedené v těchto předpisech, mohou tyto orgány využívat zvláštní služby a systémy celního datového centra EU v souladu s článkem 31.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla týkající se technických podmínek interoperability a připojení podle odstavců 3 a 4. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 38

Výměna doplňujících informací mezi celními orgány a hospodářskými subjekty

1. Celní orgány a hospodářské subjekty si zejména pro účely vzájemné spolupráce při zjišťování rizik a předcházení rizikům mohou vyměňovat jakékoli informace, které celní předpisy přímo nevyžadují. Tato výměna se může uskutečnit na základě písemné dohody a může zahrnovat přístup celních orgánů do elektronických systémů hospodářských subjektů.
2. Nedohodnou-li se obě strany jinak nebo nestanoví-li jinak platné předpisy, jsou veškeré informace, které během spolupráce uvedené v odstavci 1 poskytne jedna strana straně druhé, důvěrné.

Článek 39

Poskytování informací celními orgány

1. Každá osoba může celní orgány požádat o informace o používání celních předpisů. Celní orgány mohou tuto žádost zamítnout, pokud se nevztahuje k činnosti spojené se skutečně zamýšleným mezinárodním obchodem se zbožím.
2. Celní orgány vedou pravidelný dialog s hospodářskými subjekty a dalšími orgány, které se podílejí na mezinárodním obchodu se zbožím. Podporují transparentnost tím, že zcela zpřístupňují celní předpisy, obecná správní rozhodnutí a formuláře žádostí, a to pokud možno bezplatně a prostřednictvím internetu.

Článek 40

Informace a podklady

1. Při poskytování nebo zpřístupňování údajů a informací požadovaných pro konkrétní celní režim, do něhož je nebo má být zboží propuštěno, poskytnou nebo zpřístupní osoby digitální kopie originálů tištěných dokumentů, existují-li takové tištěné originály, které byly použity k získání těchto údajů a informací.
2. Do data stanoveného v čl. 266 odst. 3 jsou při podávání celního prohlášení podklady, které jsou nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení, ve vlastnictví deklaranta a jsou celním orgánům k dispozici v okamžiku podání celního prohlášení.
3. Má se za to, že podklady v případě příslušných necelních formalit Unie uvedených v příloze nařízení (EU) 2022/2399 byly poskytnuty nebo zpřístupněny nebo jsou ve vlastnictví deklaranta, pokud celní orgány mohou získat potřebné údaje z příslušných necelních systémů Unie prostřednictvím jednotného celního portálu Evropské unie pro výměnu certifikátů v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) a c) uvedeného nařízení.
4. Osoby poskytují podklady rovněž tehdy, je-li to nezbytné pro řízení rizik v oblasti cel a celní kontroly.
5. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, mohou celní orgány povolit hospodářským subjektům vypracování podkladů uvedených v odstavci 3.
6. Není-li u konkrétních dokladů stanoveno jinak, uchovává dotčená osoba doklady a informace pro účely celních kontrol po dobu alespoň tří let, a to jakýmkoli způsobem, který je dostupný a přijatelný pro celní orgány. Tato lhůta začíná běžet:
 - a) od konce roku, v němž bylo zboží propuštěno;
 - b) od konce roku, v němž zboží přestává být předmětem celního dohledu, v případě zboží propuštěného do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití;
 - c) od konce roku, v němž byl daný celní režim vyřízen nebo v němž bylo ukončeno dočasné uskladnění, v případě zboží, které bylo propuštěno do jiného celního režimu, nebo zboží v dočasném uskladnění.
7. Aniž je dotčen čl. 182 odst. 4, zjistí-li se při celní kontrole ve vztahu k celnímu dluhu, že je nutno příslušný zápis v účetních dokladech opravit, a byla-li o tom dotčená osoba informována, uchovávají se doklady a informace po dobu tří let od uplynutí lhůty uvedené v odstavci 6 tohoto článku.
8. Byl-li podán opravný prostředek nebo zahájeno správní či soudní řízení, uchovávají se doklady a informace po dobu stanovenou v odstavci 1 nebo do ukončení řízení o opravném prostředku nebo správního či soudního řízení, podle toho, co nastane později.

Hlava IV

CELNÍ DOHLED, CELNÍ KONTROLY A ŘÍZENÍ RIZIK

Kapitola 1

Celní dohled

Článek 41

Celní dohled

1. Zboží, které má vstoupit na celní území Unie nebo je opustit, podléhá celnímu dohledu a může podléhat celním kontrolám.
2. Zboží vstupující na celní území Unie zůstává pod celním dohledem po dobu nutnou k určení jeho celního statusu.
3. Zboží, které není zbožím Unie, zůstává pod celním dohledem do okamžiku změny jeho celního statusu nebo do okamžiku, kdy opustí celní území Unie či je zničeno.
4. Při vstupu na celní území Unie podléhá zboží Unie celnímu dohledu do okamžiku potvrzení jeho celního statusu, pokud není propuštěno do režimu konečného užití.
5. Zboží Unie propuštěné do režimu konečného užití podléhá celnímu dohledu v těchto případech:
 - a) pokud je zboží vhodné pro opakované použití, po dobu nejdéle dvou let od data prvního použití zboží pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;
 - b) dokud nebylo zboží použito pro účely uvedené v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla;
 - c) dokud zboží neopustí celní území Unie, není zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
 - d) dokud nebylo zboží použito k jiným účelům, než které jsou uvedeny v žádosti o osvobození od cla nebo snížení sazby cla, a nebylo zapláceno příslušné dovozní clo.
6. Zboží Unie propuštěné do režimu vývozu nebo do režimu pasivního zušlechťovacího styku je pod celním dohledem do doby, než opustí celní území Unie, je přenecháno ve prospěch státu nebo je zničeno nebo je zrušena platnost celního prohlášení nebo příslušných údajů o vývozu.
7. Zboží Unie propuštěné do režimu vnitřního tranzitu podléhá celnímu dohledu do doby příchodu na místo určení na celní území Unie.

8. Držitel zboží, které je pod celním dohledem, může na základě povolení celních orgánů zboží kdykoli zkontrolovat nebo z něj odebrat vzorky, zejména s cílem určit jeho sazební zařazení, celní hodnotu nebo celní status.

Článek 42

Příslušné celní úřady

1. Nestanoví-li jiné právní předpisy uplatňované celními orgány jinak, určí místní a věcnou příslušnost svých celních úřadů členské státy.
2. Členské státy zajistí, aby byly úřední hodiny na těchto úřadech dostatečné a vhodné, přičemž zohlední povahu přepravy a zboží a celní režimy, do nichž má být zboží propuštěno, aby nebyla bržděna ani narušena plynulost mezinárodní dopravy.
3. Celním úřadem příslušným pro dohled nad propuštěním zboží do určitého celního režimu je celní úřad, do jehož působnosti spadá místo, kde je dovozce nebo vývozce usazen.

Odchylně od prvního pododstavce je celním úřadem příslušným pro dohled nad propuštěním zboží do určitého celního režimu ve vztahu k jiným dovozcům a vývozcům než obchodníkům kategorie „Trust and Check“ a domnělým dovozcům celní úřad, do jehož působnosti spadá místo, v němž bylo nebo mělo být podáno celní prohlášení v souladu s čl. 63 odst. 4, nebýt změny ve způsobu poskytování informací podle čl. 63 odst. 2.

4. Celní úřad, do jehož působnosti spadá místo usazení obchodníka kategorie „Trust and Check“ nebo domnělého dovozce:
 - a) dohlíží na propuštění zboží do příslušného celního režimu;
 - b) provádí celní kontroly za účelem ověření poskytnutých informací a v případě potřeby si vyžádá další podklady;
 - c) v odůvodněných případech požádá o provedení celní kontroly celní úřad příslušný pro místo odeslání nebo konečné místo určení zboží;
 - d) pokud existuje riziko, které vyžaduje přijetí opatření, jakmile zboží vstoupí na celní území Unie nebo předtím, než opustí celní území Unie, požádá celní úřad příslušný pro místo, kde zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští, aby provedl celní kontroly;
 - e) provádí celní formality za účelem výběru částky dovozního nebo vývozního cla, jež odpovídá celnímu dluhu.
5. Celní úřad příslušný pro místo odeslání nebo konečné místo určení zboží nebo podle odst. 4 písm. d) pro místo, kde zboží vstupuje na celní území Unie nebo je opouští, provádí celní kontroly požadované celním úřadem, do jehož působnosti spadá místo usazení dovozce, a poskytne uvedenému celnímu úřadu výsledky těchto kontrol, aniž jsou dotčeny jeho vlastní kontroly související se zbožím, jež vstupuje na celní území Unie nebo je opouští.

6. Příslušné celní úřady mají přístup k informacím nezbytným pro zajištění správného uplatňování právních předpisů.
8. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určení jiných příslušných celních úřadů, než je úřad uvedený v odstavci 3, včetně celních úřadů vstupu a výstupu, a procesní pravidla pro spolupráci mezi celními úřady podle odstavce 5. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Kapitola 2

Celní kontroly

Článek 43

Celní kontroly

1. Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly 3 této hlavy, mohou celní orgány provádět veškeré celní kontroly, které považují za nezbytné, včetně namátkových kontrol.
2. Celní kontroly mohou zahrnovat zejména kontrolu zboží, odebrání vzorků, ověřování pravosti, integrity, správnosti a úplnosti údajů poskytnutých kteroukoli osobou a existence, pravosti, správnosti a platnosti dokladů, přezkum účetnictví a obchodních záznamů a zdrojů údajů hospodářských subjektů, kontrolu dopravních prostředků, kontrolu zavazadel a jiného zboží přepravovaného osobami nebo na osobách a provádění úředních šetření a dalších podobných činností. Celní kontroly v případě potřeby zahrnují zpracování elektronických údajů, včetně zdroje údajů poskytnutých celnímu datovému centru EU.
3. Mají-li být u téhož zboží provedeny jinými orgány jiné kontroly než celní, usilují celní orgány v úzké spolupráci s těmito jinými orgány o to, aby tyto kontroly byly pokud možno prováděny současně s celními kontrolami a na stejném místě jako celní kontroly (jedno správní místo), přičemž celní orgány zastávají koordináční úlohu.

Článek 44

Ověření poskytnutých údajů

1. Celní orgány mohou za účelem ověření správnosti údajů poskytnutých osobami celním orgánům:
 - a) kontrolovat údaje a podklady, včetně přístupu ke zdrojům údajů, které mají hospodářské subjekty v držení nebo které na jejich účet uchovávají poskytovatelé služeb;
 - b) požadovat poskytnutí jiných dokladů nebo údajů, včetně údajů, které mají hospodářské subjekty v držení nebo které na jejich účet uchovávají poskytovatelé služeb;
 - c) požadovat přístup k elektronickým záznamům dané osoby;

- d) kontrolovat zboží;
 - e) odebírat vzorky za účelem analýzy nebo důkladné kontroly zboží.
- 2. Celní orgány mohou kdykoli požadovat, aby bylo zboží vyloženo a vybaleno za účelem jeho kontroly, odběru vzorků nebo kontroly dopravních prostředků, kterými je zboží přepravováno.
 - 3. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření k ověřování informací podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 45

Kontrola zboží a odběr vzorků

- 1. Přepravu zboží na místa, kde bude kontrolováno a kde budou odebrány vzorky, jakož i veškerou nezbytnou manipulaci, která je s kontrolou zboží či odebráním vzorků spojená, zajišťuje dovozce, vývozce nebo dopravce sám nebo na svou odpovědnost. Vzniklé náklady nese dovozce nebo vývozce.
- 2. Dovoze, vývozce nebo dopravce má právo být přítomen či zastoupen při kontrole zboží a odbírání vzorků. Mají-li k tomu celní orgány přiměřené důvody, mohou vyžadovat, aby byl dovozce, vývozce nebo dopravce přítomen či zastoupen při kontrole zboží nebo odbírání vzorků nebo aby jim poskytl potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.
- 3. Jsou-li vzorky odebrány v souladu s platnými předpisy, nevzniká celním orgánům povinnost poskytnout za tyto vzorky jakoukoli náhradu, nesou však náklady na jejich analýzu nebo kontrolu.
- 4. Je-li kontrolována pouze část zboží nebo jsou-li odebrány vzorky, jsou výsledky této částečné kontroly nebo analýzy nebo kontroly vzorků platné pro veškeré zboží v téže zásilce.

Jestliže se však dovozce nebo vývozce domnívá, že výsledky částečné kontroly nebo analýzy nebo kontroly odebraných vzorků pro zbývající zboží neplatí, může požadovat provedení další kontroly zboží nebo odběru vzorků ze zboží. Žádosti se vyhová, pokud zboží ještě nebylo propuštěno, nebo v případě, že již propuštěno bylo, prokáže-li dovozce nebo vývozce, že zboží nebylo nijak upraveno.

- 5. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření týkající se kontroly zboží a odbírání vzorků ze zboží, jak je uvedeno v tomto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 46

Výsledky ověření

1. Výsledky ověření údajů poskytnutých dovozcem, vývozcem nebo dopravcem jsou podkladem pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno.
2. Nejsou-li poskytnuté údaje ověřeny, použije se odstavec [1](#) na základě údajů poskytnutých dovozcem nebo vývozcem.
3. Výsledky ověření zjištěné celními orgány mají stejnou dokazovací hodnotu na celém celním území Unie.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření týkající se výsledků ověření podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 47

Opatření k identifikaci zboží

1. Je-li k zajištění dodržování ustanovení upravujících příslušný celní režim, do kterého má být zboží propuštěno, nutná identifikace zboží, přijmou celní orgány či v příslušných případech hospodářské subjekty oprávněné k tomu celními orgány nezbytná opatření k identifikaci zboží.

Tato opatření k identifikaci zboží mají stejný právní účinek na celém celním území Unie.

2. Prostředky k identifikaci umístěné na zboží, obalu nebo dopravních prostředcích odstraní nebo zničí pouze celní orgány nebo jiné osoby oprávněné k tomu celními orgány, není-li v důsledku nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci jejich odstranění nebo zničení nezbytné k zajištění ochrany zboží nebo dopravních prostředků.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření, která představují opatření k identifikaci zboží podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 48

Kontroly po propuštění zboží

1. Pro účely celních kontrol mohou celní orgány po propuštění zboží:
 - a) ověřovat správnost a úplnost poskytnutých údajů a existenci, pravost, správnost a platnost veškerých podkladů;
 - b) provádět kontrolu účetnictví hospodářského subjektu a jiných záznamů vztahujících se k operacím s daným zbožím a k předešlým nebo následným obchodním operacím s tímto zbožím;
 - c) kontrolovat toto zboží a odebrat z něj vzorky, je-li jeho kontrola ještě možná;

- d) mít přístup k systémům hospodářských subjektů za účelem ověření dodržování povinnosti poskytovat nebo zpřístupňovat údaje celnímu datovému centru EU.
- 2. Tyto kontroly lze provést v prostorách dovozce nebo vývozce či držitele zboží nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.
- 3. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření, která se vztahují na kontroly uvedené v odstavci 1, včetně případů, kdy se operace uskutečňují ve více než jednom členském státě, a na uplatňování auditu a jiných vhodných metodik v souvislosti s těmito kontrolami. Tyto prováděcí akty se přijímají v souladu s čl. 262 odst. [4](#).

Článek 49

Letecká a námořní doprava uvnitř Unie

- 1. Celní kontroly nebo formality týkající se příručních a zapsaných zavazadel osob, které uskutečňují buď lety, nebo námořní cesty uvnitř Unie, se provádějí pouze v případě, kdy jsou tyto kontroly nebo formality stanoveny celními předpisy.
- 2. Odstavec 1 se použije, aniž jsou dotčeny:
 - a) bezpečnost a zabezpečení;
 - b) kontroly spojené s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.
- 3. Komise v prováděcích aktech stanoví přístavy nebo letiště, kde se celní kontroly a formality použijí na:
 - a) příruční a zapsaná zavazadla osob:
 - i) uskutečňujících let letadlem přilétajícím z letiště, jež není letištěm Unie, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na jiné letiště Unie;
 - ii) uskutečňujících let letadlem, které po mezipřistání na letišti Unie pokračuje na letiště, jež není letištěm Unie;
 - iii) vyživajících námořní dopravu stejným plavidlem, která má na své trase místo odplutí, zastávky nebo cílového určení v přístavu, jenž není přístavem Unie;
 - iv) na palubě rekreačních plavidel a turistických nebo obchodních letadel;
 - b) příruční a zapsaná zavazadla:
 - i) dopravená na letiště Unie na palubě letadla přilétajícího z letiště, jež není letištěm Unie, a překládaná na tomto letišti Unie do jiného letadla pokračujícího v letu v rámci Unie;
 - ii) naložená na letišti Unie do letadla pokračujícího v letu v rámci Unie a překládaná na jiném letišti Unie do letadla, jehož místem určení je letiště, jež není letištěm Unie.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Kapitola 3

Řízení rizik v oblasti cel

Článek 50

Obecné zásady

1. Celní orgány na základě řízení rizik a především na základě automatizované analýzy rizik určí, zda se na zboží, hospodářské subjekty a dodavatelské řetězce vztahují celní kontroly nebo jiná zmírňující opatření, a pokud ano, kde a kdy se tyto kontroly a jiná zmírňující opatření uskuteční.
2. Komise, Celní úřad EU a celní orgány používají řízení rizik v oblasti cel k rozlišení úrovní všech rizik spojených se zbožím, hospodářskými subjekty a dodavatelskými řetězci v souladu s ustanoveními této kapitoly.
3. Řízení rizik v oblasti cel zahrnuje alespoň následující činnosti, které jsou v příslušných případech organizovány periodicky:
 - a) shromažďování, zpracovávání, výměnu a analýzu příslušných údajů dostupných v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, včetně příslušných údajů od jiných orgánů než celních;
 - b) určení, analýzu, posouzení nebo předvídaní rizik, a to i na základě statistických a prediktivních metod a namátkových kontrol;
 - c) vypracování nezbytných opatření pro řízení rizik, včetně stanovení společných prioritních oblastí kontroly, společných kritérií a norem týkajících se rizik a strategií dohledu;
 - d) stanovení a přijímání opatření, mimo jiné výběr vhodných zmírňujících opatření a celních kontrol;
 - e) získávání zpětné vazby ohledně provádění činností v oblasti řízení rizik a kontroly;
 - f) sledování a přezkum činností v oblasti řízení rizik a kontroly s cílem tyto činnosti zlepšit.
4. Mezi zmírňující opatření může patřit:
 - a) pokyn dopravci nebo vývozci, že zboží nesmí být naloženo nebo přepraveno;
 - b) vyžádání si doplňujících informací nebo opatření;
 - c) určení situací, kdy může být vhodné opatření jiného celního orgánu;

- d) doporučení nejvhodnějšího místa a nejvhodnějších opatření pro provedení kontroly;
- e) určení trasy, která se má použít, a lhůty, kterou je třeba dodržet v případě, má-li zboží opustit celní území Unie.

Článek 51

Úlohy a povinnosti

1. Komise může stanovit společné prioritní oblasti kontroly a společná kritéria a normy týkající se rizik pro jakýkoli typ rizika, mimo jiné rizika související s finančními zájmy.
2. Aniž je dotčen odst. 6 písm. f) tohoto článku a článek 43, může Komise určit konkrétní oblasti v působnosti jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, které opravňují k přednostnímu zacházení při řízení rizik v oblasti cel a celních kontrolách.
3. Komise může:
 - a) poskytovat Celnímu úřadu EU politické směry týkající se projektů řízení rizik a strategií dohledu;
 - b) požádat Celní úřad EU, aby prováděl pravidelné nebo *ad hoc* hodnocení provádění jakýchkoli činností v oblasti řízení rizik;
 - c) požádat Celní úřad EU, aby vypracoval strategii dohledu pro veškerá rizika a prováděl posouzení hrozeb.
4. Pro účely uvedené v odstavcích 1 až 3 může Komise shromažďovat, zpracovávat a analyzovat údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, a to i od jiných orgánů než celních.
5. Celní úřad EU provádí činnosti řízení rizik na úrovni Unie na základě směrů celní politiky uvedených v odst. 3 písm. a) a priorit uvedených v odstavci 2. Jeho úkolem je:
 - a) shromažďovat, zpracovávat a analyzovat údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, a to i od jiných orgánů než celních;
 - b) napomáhat Komisi při vymezování společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik na základě operačních znalostí a technických odborných znalostí v oblasti řízení rizik;
 - c) na žádost podle odstavce 3 vypracovat strategie dohledu, v příslušných případech s jinými než celními orgány, a provádět posouzení hrozeb;
 - d) vyměňovat si příslušné údaje s celními orgány a s jinými orgány pro účely této hlavy, pokud možno prostřednictvím celního datového centra EU, v souladu s článkem [53](#);

- e) vypracovat a provádět společnou analýzu rizik za účelem generování signálů rizika, výsledků analýzy rizik a v příslušných případech vydávat celním orgánům kontrolní doporučení a stanovit jiná vhodná zmírňující opatření, včetně uplatňování společných prioritních oblastí kontroly a společných kritérií a norem týkajících se rizik stanovených Komisí a řešení krizových situací;
 - f) informovat úřad OLAF, pokud zjistí nebo má podezření, že došlo k podvodu, a poskytnout mu veškeré potřebné údaje týkající se těchto případů.
6. Celní orgány na základě údajů dostupných v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů:
- a) shromažďují, zpracovávají a analyzují údaje dostupné v celním datovém centru EU a z jiných zdrojů, a to i od jiných orgánů než celních;
 - b) provádějí vnitrostátní činnosti v oblasti řízení rizik, včetně analýzy rizik, spolupráce a výměny informací o řízení rizik s příslušnými vnitrostátními orgány, a přijímají zmírňující opatření;
 - c) provádějí vnitrostátní postupy nezbytné pro uplatňování společných kritérií a norem týkajících se rizik a společných prioritních oblastí kontroly;
 - d) uplatňují signály rizika, výsledky analýzy rizik a kontrolní doporučení vydaná Celním úřadem EU;
 - e) celním orgánům jiných členských států vydávají kontrolní doporučení a oznamují další vhodná zmírňující opatření;
 - f) přijímají rozhodnutí o kontrole;
 - g) provádějí kontroly v souladu s kapitolou 2 této hlavy a se všemi použitelnými společnými kritérii a normami týkajícími se rizik;
 - h) poskytují Celnímu úřadu EU odůvodnění v případě, že kontrolní doporučení nebylo provedeno.
7. Celní úřad EU informuje Komisi o svých činnostech v oblasti řízení rizik a o jejich výsledcích čtvrtletně, a je-li to nezbytné, nebo pokud o to Komise požádá, i *ad hoc*. Za tímto účelem poskytne Komisi veškeré nezbytné informace.
8. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 1 může Komise plnit úkoly Celního úřadu EU v oblasti řízení rizik uvedené v tomto článku.

Článek 52

Společná kritéria a normy týkající se rizik

1. Společná kritéria a normy týkající se rizik zahrnují všechny tyto prvky:
- a) popis rizik;

- b) faktory nebo ukazatele rizika, které se použijí pro výběr zboží nebo hospodářských subjektů, u nichž se provede celní kontrola;
 - c) povahu celních kontrol, které mají celní orgány uskutečnit;
 - d) uplatňování analýzy rizik a zmírňujících opatření v dodavatelském řetězci, včetně žádostí o informace nebo opatření a pokynů nenakládat nebo nepřepravovat zboží;
 - e) dobu uplatňování celních kontrol uvedených v písmenu c).
2. Při stanovení společných kritérií a norem týkajících se rizik se zohlední všechny tyto prvky:
- a) přiměřenost k riziku;
 - b) naléhavost nezbytného použití kontrol;
 - c) pravděpodobný očekávaný dopad na obchodní tok a na kontrolní zdroje jednotlivých členských států.

Článek 53

Informace důležité pro řízení rizik a kontroly

1. Veškeré informace o rizicích, signály rizika, výsledky analýzy rizik, kontrolní doporučení, rozhodnutí o kontrolách a výsledky kontrol se zaznamenávají v rámci operativního procesu, k němuž se vztahují, a v celním datovém centru EU, bez ohledu na to, zda byly založeny na vnitrostátní nebo společné analýze rizik, nebo zda byly založeny na náhodném výběru. Celní orgány sdílejí informace o rizicích mezi sebou, s Celním úřadem EU a s Komisí.
2. Celní orgány, Celní úřad EU a Komise mají právo zpracovávat prvky uvedené v odstavci 1 tohoto článku podle svých příslušných úloh a povinností uvedených v [článcích 51](#) a [54](#).
3. Celní úřad EU využívá pokud možno celní datové centrum EU k shromažďování údajů, dokladů nebo informací nebo k součinnosti s jakýmkoli jinými zdroji údajů, dokladů nebo informací, které Celní úřad EU, Komise nebo určitý celní orgán označily za významné pro řízení rizik.
4. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 1 plní Komise úkoly Celního úřadu EU uvedené v tomto článku.

Článek 54

Hodnocení řízení rizik v oblasti cel

1. Komise ve spolupráci s Celním úřadem EU a celními orgány alespoň jednou za dva roky vyhodnotí provádění řízení rizik s cílem neustále zlepšovat jeho operativní a

strategickou účinnost a efektivnost; Komise může navíc průběžně a v případech, kdy to považuje za nezbytné, zajistit provádění hodnoticích činností.

2. Za tímto účelem Celní úřad EU shromažďuje a analyzuje příslušné informace a provádí veškeré nezbytné činnosti. Celní úřad EU si v tomto ohledu může od jednoho nebo více členských států vyžádat pravidelné nebo *ad hoc* zprávy.
3. Za tímto účelem a k plnění své úlohy a povinností podle této hlavy může Komise zpracovávat veškeré relevantní informace dostupné prostřednictvím celního datového centra EU a může si od Celního úřadu EU a vnitrostátních orgánů vyžádat další informace.
4. Při stanovení společných kritérií rizik a společných prioritních oblastí kontroly Komise v příslušných případech zohlední hodnocení provedená podle tohoto článku.

Článek 55

Svěření prováděcích pravomocí

1. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření, která zajistí harmonizované uplatňování celních kontrol a řízení rizik, včetně výměny informací, stanovení společných kritérií a norem týkajících se rizik a společných prioritních oblastí kontroly uvedených v této hlavě. Tato opatření se zabývají alespoň těmito prvky:
 - a) informacemi, které mají být zaznamenány v celním datovém centru EU v souvislosti s řízením rizik a kontrolami, včetně informací o rizicích, výsledků analýzy rizik, kontrolních doporučení, rozhodnutí o kontrolách a výsledků kontrol, a právy na přístup k těmto informacím a jejich zpracování;
 - b) procesními opatřeními pro přechodné používání stávajících celních informačních systémů nebo přístup k nim, procesními opatřeními pro řízení interoperability mezi celním datovým centrem EU a jinými systémy;
 - c) procesními opatřeními v souvislosti s uplatňováním požadavku na podávání zpráv v souvislosti s kontrolami po propuštění zboží a namátkovými kontrolami;
 - d) ujednáními o spolupráci, včetně výměny informací, mezi Celním úřadem EU a konkrétními jinými orgány, institucemi a subjekty Unie a dalšími příslušnými vnitrostátními orgány;
 - e) určením odpovědného celního orgánu v případě zvláštních postupů řízení rizik, které se mohou týkat více než jednoho členského státu;
 - f) procesními aspekty kontrol, včetně kontrol po propuštění zboží, které se týkají více než jednoho členského státu, a dostupností výsledků vzorků a jiných kontrol mezi dotčenými celními orgány;
 - g) opatřeními pro sdílení informací o rizicích mezi celními orgány, Celním úřadem EU a Komisí;

- h) společnými prioritními oblastmi kontroly a společnými kritérii a normami týkajícími se rizik podle čl. 51 odst. 1 a 2 a článku 52, včetně způsobů jejich naléhavého použití, je-li to nezbytné.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

2. V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními, včetně způsobů jejich naléhavého použití s cílem účinně reagovat na krize nebo incidenty, které mohou představovat bezprostřední riziko pro bezpečnost či zabezpečení, a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle aktualizovat společné řízení rizik a přizpůsobit výměnu informací, společná kritéria a normy týkající se rizik a společné prioritní oblasti kontroly vývoji rizik, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. 5.

Hlava V

PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO CELNÍHO REŽIMU

Kapitola 1

Celní status zboží

Článek 56

Předpoklad celního statusu zboží Unie

1. Veškeré zboží na celním území Unie se považuje za zboží, které má celní status zboží Unie, nezjistí-li se, že zboží není zbožím Unie.
2. Ve zvláštních případech, kdy se předpoklad uvedený v odstavci 1 neuplatní, je třeba celní status zboží Unie prokázat.
3. Ve zvláštních případech nemá zboží zcela získané na celním území Unie celní status zboží Unie, pokud bylo získáno ze zboží v dočasném uskladnění nebo zboží propuštěného do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění, dočasného použití nebo aktivního zušlechťovacího styku.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) zvláštních případů, kdy se neuplatní předpoklad uvedený v odstavci 1;
 - b) podmínek pro povolení zjednodušeného prokazování celního statusu zboží Unie;
 - c) zvláštních případů, kdy zboží uvedené v odstavci 3 nemá celní status zboží Unie.

5. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla týkající se poskytování a ověřování důkazů o celním statusu zboží Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 57

Ztráta celního statusu zboží Unie

Zboží Unie přestává být zbožím Unie v těchto případech:

- a) opustí-li celní území Unie, pokud se nepoužijí pravidla týkající se vnitřního tranzitu;
- b) bylo-li zboží propuštěno do režimu vnějšího tranzitu, uskladnění nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní předpisy dovolují;
- c) bylo-li zboží propuštěno do režimu konečného užití a následně bylo buď přenecháno ve prospěch státu, nebo zničeno, přičemž po něm zůstal odpad;
- d) je-li po propuštění zboží zrušena platnost celního prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu.

Článek 58

Zboží Unie dočasně opouštějící celní území Unie

- 1. V případech uvedených v čl. 112 odst. 2 písm. [b\)](#), [c\)](#), [d\)](#) a [e\)](#) si zboží zachová celní status zboží Unie pouze tehdy, je-li tento status zjištěn za podmínek a způsobem, které jsou stanoveny celními předpisy.
- 2. Ve zvláštních případech se může zboží Unie pohybovat mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by podléhalo celnímu režimu, a dočasně též mimo toto území, aniž by došlo ke změně jeho celního statusu.
- 3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy se celní status zboží podle odstavce 2 tohoto článku nemění.

Kapitola 2

Propuštění zboží do celního režimu a jeho propuštění

Článek 59

Propuštění zboží do celního režimu

- 1. Dovožci, vývozcí a držitelé režimu, kteří mají v úmyslu propustit zboží do určitého celního režimu, poskytnou nebo zpřístupní údaje nezbytné pro dotčený režim, jakmile jsou k dispozici, v každém případě však před propuštěním zboží.

2. Domnělí dovozci poskytnou nebo zpřístupní informace o prodeji na dálku u zboží, které má být dovezeno na celní území Unie, nejpozději v den následující po dni, kdy byla přijata platba, v každém případě však před propuštěním zboží.
3. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány v řádně odůvodněných případech souvisejících s podklady nebo stanovením konečné hodnoty zboží obchodníkům kategorie „Trust and Check“ povolit, aby část údajů jiných než předběžné informace o nákladu poskytli až po propuštění zboží. Dovozce nebo vývozce poskytne vynechané informace ve stanovené lhůtě.
4. Po propuštění se zboží propustí do daného celního režimu. Není-li stanoveno jinak, je dnem propuštění zboží den, který se použije pro uplatnění ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží propuštěno, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formality.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením údajů a informací uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, jakož i konkrétních údajů, které lze poskytnout po propuštění zboží, a lhůt pro poskytnutí těchto údajů podle odstavce 3 tohoto článku.

Článek 60

Propuštění zboží

1. Celní orgány příslušné pro propuštění zboží do celního režimu v souladu s čl. 42 odst. 3 rozhodnou o propuštění zboží s přihlédnutím k výsledku analýzy rizik na základě údajů, které poskytl dovozce nebo vývozce, a v příslušných případech k výsledkům případné kontroly.
2. Zboží je propuštěno, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) dovozce nebo vývozce odpovídá za zboží;
 - b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny veškeré informace požadované celními orgány a minimální informace nezbytné pro daný režim;
 - c) podmínky pro propuštění zboží do dotyčného režimu podle článků [88](#), [118](#), [132](#) a [135](#) jsou splněny;
 - d) zboží nebylo vybráno pro kontrolu.
3. Celní orgány odmítnou zboží propustit v těchto případech:
 - a) nejsou-li splněny podmínky pro propuštění zboží do dotyčného režimu, včetně veškerých necelních formalit Unie ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení (EU) 2022/2399 týkajících se zboží;
 - b) pokud mají důkaz, že zboží není v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, ledaže tyto právní předpisy vyžadují předchozí konzultaci s jinými orgány;

- c) pokud mají důkaz, že poskytnuté údaje nejsou správné.
4. Celní orgány pozastaví propuštění zboží v těchto případech:
- a) mají-li důvod se domnívat, že zboží není v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány nebo že představuje vážné riziko pro zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin nebo pro životní prostředí nebo jakýkoli jiný veřejný zájem, včetně finančního zájmu, nebo
 - b) pokud o to ostatní orgány požádaly podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány.
5. Bylo-li propuštění zboží pozastaveno v souladu s odstavcem 4, konzultují celní orgány ostatní orgány, pokud to vyžadují příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, a
- a) odmítnou propuštění, pokud o to ostatní orgány požádaly podle jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, nebo
 - b) propustí zboží, pokud neexistují důvody domnívat se, že nebyly splněny ostatní požadavky a formality vyžadované jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány v souvislosti s tímto propuštěním, a
 - i) ostatní orgány propuštění zboží schválily nebo
 - ii) ostatní orgány neodpověděly ve lhůtě stanovené příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány nebo
 - iii) ostatní orgány celním orgánům oznámí, že je zapotřebí více času pro posouzení toho, zda je zboží v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, pod podmínkou, že nepožádaly o zachování pozastavení, a dovozce nebo vývozce umožní celním orgánům úplnou sledovatelnost tohoto zboží po dobu patnácti dnů ode dne oznámení ostatních orgánů nebo do doby, než ostatní orgány provedou posouzení a sdělí výsledek svých kontrol dovozci nebo vývozci, podle toho, co nastane dříve. Celní orgány umožní sledovat zboží i ostatním orgánům.
6. Aniž jsou dotčeny příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, má se za to, že celní orgány propustily zboží, pokud je nevybraly ke kontrole v přiměřené lhůtě poté, co:
- a) zboží domnělých dovozců vstoupilo na celní území Unie nebo
 - b) zboží dovozců bylo přepraveno do konečného místa určení nebo
 - c) vývozce zaslal informace před výstupem zboží.
7. Pokud celní orgány pozastavily propuštění zboží podle odstavce 4 nebo odmítly zboží propustit podle odstavce 3 nebo odst. 5 písm. a), zaznamenají své rozhodnutí a případně jakékoli další informace vyžadované právními předpisy Unie v celním datovém centru EU. Tyto informace se zpřístupní ostatním celním orgánům.

8. V případě, že celní orgány odmítly propustit zboží podle odstavce 3 nebo 5:
- a) pokud ostatní orgány nevznesly námitky, může být zboží následně propuštěno do jiného celního režimu, přičemž se uvede, že předtím bylo odmítnuto propuštění tohoto zboží do jiného celního režimu;
 - b) pokud ostatní orgány vznesly námitky proti propuštění zboží do jednoho nebo více celních režimů, celní orgány tyto informace zaznamenají v celním datovém centru EU a jednájí odpovídajícím způsobem.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením přiměřených lhůt uvedených v odstavci 6 tohoto článku.

Článek 61

Propuštění zboží obchodníky kategorie „Trust and Check“ jménem celních orgánů

1. Odchylně od čl. 60 odst. 1 mohou celní orgány obchodníkům kategorie „Trust and Check“ povolit, aby propustili zboží jejich jménem při přijetí tohoto zboží v místě podnikání dovozce, vlastníka nebo příjemce nebo při jeho odeslání z místa podnikání vývozce, vlastníka nebo odesílatele, za předpokladu, že jsou celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny údaje nezbytné pro příslušný režim a informace o příchodu nebo odeslání zboží v reálném čase.
2. Aniž je dotčen článek 43, mohou celní orgány povolit, aby obchodníci kategorie „Trust and Check“ prováděli určité kontroly zboží pod celním dohledem. V případech, kdy se na zboží vztahují jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, konzultují celní orgány před udělením tohoto povolení ostatní orgány a mohou se s nimi dohodnout na plánu kontrol.
3. Má-li obchodník kategorie „Trust and Check“ uvedený v odstavci 2 důvod se domnívat, že zboží není v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány, neprodleně o tom uvědomí celní orgány a v příslušných případech i ostatní orgány. V takovém případě rozhodnou o propuštění zboží celní orgány.
4. Celní orgány mohou kdykoli požádat, aby obchodník kategorie „Trust and Check“ předložil zboží ke kontrole na celním úřadu nebo v místě, kde mělo být zboží propuštěno.
5. Pokud celní orgány zjistí v souvislosti s povolením propouštět zboží jejich jménem nové závažné finanční riziko nebo jinou zvláštní situaci, mohou na určitou dobu způsobilost k propouštění zboží jejich jménem pozastavit a informovat o tom obchodníka kategorie „Trust and Check“. V takových případech rozhodnou o propuštění zboží celní orgány.

Článek 62

Změna informací pro propuštění zboží do celního režimu a zrušení jejich platnosti

1. Dovoze a vývozce změní jeden nebo více údajů poskytnutých pro propuštění zboží do celního režimu, pokud se dozvědí, že se příslušné informace v jejich záznamech změnilly, nebo pokud jim k tomu celní orgán dá pokyn nebo je informuje o problémech v souvislosti s přesností, úplností nebo kvalitou údajů, ledaže celní orgány oznámily, že mají v úmyslu provést kontrolu zboží nebo že zjistily, že poskytnuté údaje nejsou správné, nebo zboží již bylo předloženo celním orgánům.
2. Dovoze a vývozce zruší platnost údajů poskytnutých pro propuštění zboží do celního režimu, jakmile se dozvědí, že zboží nevstoupí na celní území Unie nebo je neopustí. Celní orgány zruší platnost údajů poskytnutých pro propuštění zboží do celního režimu, pokud po uplynutí 200 dnů ode dne, kdy byly informace poskytnuty nebo zpřístupněny, zboží nevstoupilo na celní území Unie nebo je neopustilo.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro změny a zrušení platnosti informací podle odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Kapitola 3

Přechodná ustanovení

Článek 63

Uvedení zboží v celním prohlášení

1. Do data uvedeného v čl. 265 odst. 4 je veškeré zboží, jež má být propuštěno do celního režimu, uvedeno v celním prohlášení, které je příslušné pro daný režim.
2. Od data stanoveného v čl. 265 odst. 4 mohou dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu pro propuštění zboží do celního režimu podat celní prohlášení nebo poskytnout či zpřístupnit příslušné informace pro daný režim prostřednictvím celního datového centra EU. Od data stanoveného v čl. 265 odst. 3 dovozci, vývozci a držitelé režimu tranzitu za účelem propuštění zboží do celního režimu poskytnou nebo zpřístupní příslušné informace pro daný režim prostřednictvím celního datového centra EU.
3. Ve zvláštních případech lze podat celní prohlášení jinými způsoby, než jsou metody elektronického zpracování dat.
4. Celní prohlášení se v závislosti na okolnostech podává jednomu z těchto subjektů:
 - a) celnímu úřadu příslušnému pro místo prvního příchodu zboží na celní území Unie nebo
 - b) celnímu úřadu příslušnému pro místo vykládky zboží dopraveného námořní nebo vzdušnou cestou;
 - c) celnímu úřadu určení režimu tranzitu, pokud zboží vstoupilo na celní území Unie v režimu tranzitu;

- d) celnímu úřadu příslušnému pro místo, kde se nachází zboží, jež má být propuštěno do režimu tranzitu;
 - e) celnímu úřadu příslušnému pro místo usazení oprávněného hospodářského subjektu pro celní zjednodušení, který je oprávněn uplatňovat centralizované celní řízení;
 - f) celnímu úřadu příslušnému pro místo, kde se nachází zboží, jež má opustit celní území Unie.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy lze podle odstavce 2 tohoto článku podat celní prohlášení jinými způsoby, než jsou metody elektronického zpracování dat.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví:
- a) postup pro podávání celního prohlášení v případech uvedených v odstavci 3;
 - b) pravidla pro určení jiných příslušných celních úřadů, než jsou úřady uvedené v odstavci 4, včetně celních úřadů vstupu a výstupu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 64

Standardní celní prohlášení

1. Standardní celní prohlášení obsahují veškeré náležitosti nezbytné pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.
2. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro podávání standardního celního prohlášení podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 65

Zjednodušené celní prohlášení

1. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 mohou celní orgány osobě povolit propuštění zboží do celního režimu na základě zjednodušeného celního prohlášení, které nemusí obsahovat některé údaje nebo podklady podle článku [40](#).
2. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 4 mohou celní orgány povolit pravidelné využívání zjednodušeného celního prohlášení.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro podávání zjednodušeného celního prohlášení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 66

Doplňkové celní prohlášení

1. V případě zjednodušeného celního prohlášení podle článku [65](#) nebo zápisu do záznamů deklaranta podle článku [73](#) podá deklarant u příslušného celního úřadu ve stanovené lhůtě doplňkové celní prohlášení obsahující údaje, které jsou nezbytné pro daný celní režim.

V případě zjednodušeného celního prohlášení podle článku [65](#) jsou ve stanovené lhůtě nezbytné podklady v držení deklaranta a jsou k dispozici celním orgánům.

Doplňkové celní prohlášení může být obecné, pravidelné nebo souhrnné povahy.

2. Od povinnosti podat doplňkové celní prohlášení se upustí v těchto případech:
- a) je-li zboží v režimu uskladnění v celním skladu;
 - b) v jiných zvláštních případech.
3. Celní orgány mohou od požadavku na podání doplňkového celního prohlášení upustit, jsou-li splněny tyto podmínky:
- a) zjednodušené celní prohlášení se týká zboží, jehož hodnota a množství jsou nižší než statistický práh;
 - b) zjednodušené celní prohlášení již obsahuje veškeré informace potřebné pro příslušný celní režim;
 - c) zjednodušené celní prohlášení není podáno zápisem do záznamů deklaranta.
4. Zjednodušené celní prohlášení uvedené v článku [65](#) nebo zápis do záznamů deklaranta uvedený v článku [73](#) a doplňkové celní prohlášení se považují za jeden nedělitelný doklad, který nabývá účinku dnem přijetí zjednodušeného celního prohlášení v souladu s článkem [69](#), respektive dnem zápisu zboží do záznamů deklaranta.
5. Pro účely článku [169](#) se za místo, kde má být doplňkové celní prohlášení podáno, považuje místo, kde bylo podáno celní prohlášení.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
- a) lhůty podle odst. 1 prvního pododstavce, v níž má být podáno doplňkové celní prohlášení;
 - b) lhůty podle odst. 1 druhého pododstavce, v níž mají být podklady v držení deklaranta a k dispozici celním orgánům;

- c) zvláštních případů, kdy se upustí od povinnosti podat doplňkové celní prohlášení podle odst. 2 písm. b).
7. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro podávání doplňkového celního prohlášení. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 67

Podání celního prohlášení

1. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3, aniž je dotčen čl. 66 odst. [1](#), může celní prohlášení podat každá osoba, která je schopna poskytnout veškeré informace, jež jsou požadovány pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení. Tato osoba je rovněž schopna celnímu úřadu předmětné zboží předložit nebo zajistit jeho předložení.

Vyplývají-li však z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, podá uvedené celní prohlášení tato osoba nebo její zástupce.
2. Odchylně od odst. 1 prvního pododstavce podá celní prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu pro zboží, které má být dovezeno na celní území Unie v rámci zvláštního režimu pro prodej na dálku podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES o prodeji na dálku, domnělý dovozce nebo je toto celní prohlášení podáno na jeho účet.
3. Deklarant je usazen na celním území Unie.
4. Odchylně od odstavce 3 nemusí být na celním území Unie usazeni tito deklaranti:
 - a) osoby podávající celní prohlášení pro režim tranzitu nebo dočasného použití;
 - b) osoby příležitostně podávající celní prohlášení, a to i pro účely konečného užití nebo aktivního zušlechťovacího styku, pokud to celní orgány považují za odůvodněné;
 - c) osoby usazené v zemi, jejíž území sousedí s celním územím Unie, které předkládají zboží, na něž se vztahuje celní prohlášení, u hraničního celního úřadu Unie sousedícího s touto zemí, pokud země, v níž jsou tyto osoby usazeny, poskytuje reciproční výhody osobám usazeným na celním území Unie;
 - d) domnělí dovozci podílející se na prodeji na dálku v případě zboží, které má být dovezeno na celní území Unie, v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES, pokud jmenují nepřímého zástupce.
5. Celní prohlášení podléhají úřednímu ověření.

Článek 68

Podání celního prohlášení před předložením zboží

1. Celní prohlášení lze podat před očekávaným předložením zboží celnímu úřadu. Není-li zboží předloženo do 30 dnů ode dne podání celního prohlášení, má se za to, že celní prohlášení nebylo podáno.
2. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro podávání celního prohlášení podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 69

Přijetí celního prohlášení

1. Celní prohlášení, která jsou v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole a s článkem 40, přijmou celní orgány okamžitě, za předpokladu, že zboží, na něž se vztahují, bylo předloženo celnímu úřadu.
2. Není-li stanoveno jinak, je den přijetí celního prohlášení celními orgány dnem rozhodným pro použití ustanovení upravujících celní režim, do kterého je zboží v celním prohlášení navrženo, a pro veškeré další dovozní nebo vývozní formalities.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro přijímání celních prohlášení, včetně použití těchto pravidel v případech uvedených v článku [72](#). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 70

Změna celního prohlášení

1. Deklarantovi se na jeho žádost povolí změna jednoho nebo více údajů uvedených v již přijatém celním prohlášení. Změnou však nesmí být rozšířena působnost celního prohlášení na jiné zboží než zboží, na které se původně vztahovalo.
2. Změna se nepovolí, jestliže je o její provedení požádáno poté, co došlo k některé z těchto událostí:
 - a) celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží;
 - b) celní orgány zjistily nesprávnost údajů uvedených v celním prohlášení;
 - c) celní orgány zboží propustily.
3. Na žádost deklaranta do tří let ode dne přijetí celního prohlášení může být povolena změna celního prohlášení po propuštění zboží, aby deklarant mohl splnit své povinnosti v souvislosti s propuštěním zboží do příslušného celního režimu.

4. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro změny celního prohlášení po propuštění zboží v souladu s odstavcem 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 71

Zrušení platnosti celního prohlášení

1. Na žádost deklaranta zruší celní orgány platnost již přijatého celního prohlášení v kterémkoli z těchto případů:
 - a) jsou-li přesvědčeny, že zboží má být neprodleně propuštěno do celního režimu;
 - b) jsou-li přesvědčeny, že v důsledku zvláštních okolností již není propuštění do celního režimu, do kterého bylo zboží navrženo v celním prohlášení, odůvodněné.

Pokud však celní orgány informovaly deklaranta o svém záměru provést kontrolu zboží, nepřijme se žádost o zrušení platnosti celního prohlášení dříve, než je tato kontrola provedena.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány ve zvláštních případech zrušit platnost celního prohlášení bez předchozí žádosti deklaranta.
3. Není-li stanoveno jinak, po propuštění zboží již platnost celního prohlášení nelze zrušit.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy je platnost celního prohlášení zrušena celními orgány podle odstavce 2 tohoto článku a po propuštění zboží podle odstavce 3 tohoto článku.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro zrušení platnosti celního prohlášení po propuštění zboží podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 72

Centralizované celní řízení

1. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 4 mohou celní orgány na žádost povolit, aby u celního úřadu příslušného pro místo, kde je osoba usazena, tato osoba podala celní prohlášení pro zboží, které je předkládáno celním orgánům na jiném celním úřadě.

Od požadavku na povolení podle prvního pododstavce lze upustit, pokud je celní prohlášení podáno a zboží předloženo celním úřadům podřízeným stejnému celnímu orgánu.

2. Žadatel o povolení uvedené v odstavci 1 je oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení podle čl. 23 odst. 1 písm. [a\)](#).

3. Celní úřad, u něhož je celní prohlášení podáno:
 - a) dohlíží na propuštění zboží do příslušného celního režimu;
 - b) provádí celní kontroly za účelem ověření celního prohlášení;
 - c) v odůvodněných případech požádá celní úřad, u něhož je zboží předkládáno, o provedení určitých celních kontrol za účelem ověření celního prohlášení a
 - d) provádí celní formality za účelem výběru částky dovozního nebo vývozního cla, jež odpovídá celnímu dluhu.
4. Celní úřad, u něhož je podáno celní prohlášení, a celní úřad, u něhož je předkládáno zboží, si vyměňují informace nezbytné pro ověření celního prohlášení a pro propuštění zboží.
5. Celní úřad, u něhož je zboží předkládáno, provádí – aniž jsou dotčeny jeho vlastní kontroly související se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo je opustilo – celní kontroly uvedené v odst. 3 písm. c) a poskytuje celnímu úřadu, u něhož bylo podáno celní prohlášení, výsledky těchto kontrol.
6. Celní úřad, u něhož bylo podáno celní prohlášení, zboží propustí, přičemž zohlední:
 - a) výsledky vlastních kontrol provedených za účelem ověření celního prohlášení;
 - b) výsledky kontrol provedených celním úřadem, u něhož je zboží předkládáno, za účelem ověření celního prohlášení a kontrol souvisejících se zbožím, jež vstoupilo na celní území Unie nebo je opustilo.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odst. 1 prvního pododstavce tohoto článku.
8. Komise v prováděcích aktech stanoví postup centralizovaného celního řízení podle tohoto článku, včetně příslušných celních formalit a kontrol. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 73

Zápis do záznamů deklaranta

1. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 4 mohou celní orgány osobě na žádost povolit podání celního prohlášení, včetně zjednodušeného celního prohlášení, ve formě zápisu do záznamů deklaranta, za předpokladu, že celní orgány mají v elektronickém systému deklaranta přístup k údajům z daného celního prohlášení v okamžiku podání celního prohlášení ve formě zápisu do záznamů deklaranta.
2. Celní prohlášení se považuje za přijaté v okamžiku zápisu zboží do záznamů.
3. Celní orgány mohou na žádost upustit od povinnosti předložit zboží. V takovém případě se zboží považuje za propuštěné v okamžiku zápisu do záznamů deklaranta.

Od uvedené povinnosti lze upustit v případech, kdy jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) deklarant je oprávněným hospodářským subjektem pro celní zjednodušení podle čl. 23 odst. 1 písm. [a](#));
- b) povaha a tok příslušného zboží to vyžadují a jsou celnímu orgánu známy;
- c) celní úřad vykonávající dohled má přístup ke všem informacím, jež považuje za nezbytné k tomu, aby v případě potřeby mohl uplatnit své právo provést kontrolu zboží, a
- d) v okamžiku zápisu do záznamů se na zboží již nevztahují jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, ledaže je v povolení uvedeno něco jiného.

Celní úřad vykonávající dohled může nicméně ve zvláštních případech požádat o předložení zboží.

- 4. V povolení se uvedou podmínky, za nichž je propuštění zboží povoleno.
- 5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1 tohoto článku.
- 6. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro zápis do záznamů deklaranta, včetně příslušných celních formalit a kontrol, a upuštění od povinnosti předložit zboží podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 74

Skončení platnosti

Platnost povolení pro zjednodušená celní prohlášení, centralizované celní řízení a zápis do záznamů deklaranta končí dnem uvedeným v čl. 265 odst. [3](#).

Kapitola 4 Nakládání se zbožím

Článek 75

Nakládání se zbožím

Pokud zboží nemůže být z jakéhokoli důvodu ponecháno v dočasném uskladnění, přijmou celní orgány neprodleně veškerá opatření, která jsou nezbytná pro nakládání se zbožím, v souladu s články [76](#), [77](#) a [78](#).

Článek 76

Zničení zboží

1. Mají-li k tomu celní orgány dostatečné důvody, mohou požadovat, aby bylo zboží, které jim bylo předloženo, zničeno, a o této skutečnosti vyrozumí dovozce, vývozce a držitele zboží. Náklady na zničení zboží nese dovozce nebo vývozce.
2. Má-li být zničení provedeno na odpovědnost držitele rozhodnutí o právu duševního vlastnictví ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013³⁰, musí být provedeno celními orgány nebo pod jejich dohledem.
3. Považují-li to celní orgány za nezbytné a přiměřené, mohou zabavit a zničit nebo jinak znehodnotit výrobek, který jim nebyl předložen a který představuje riziko pro zdraví a bezpečnost konečných uživatelů. Náklady na takové opatření nese dovozce nebo vývozce.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro zničení zboží. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 77

Opatření přijímaná celními orgány

1. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, včetně zabavení, prodeje, darování pro humanitární účely nebo zničení zboží, pro nakládání se zbožím v těchto případech:
 - a) nebyla-li splněna jedna z povinností stanovených celními předpisy týkající se vstupu zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie nebo bylo-li zboží vyjmutο z celního dohledu;
 - b) pokud zboží nemůže být propuštěno z některého z těchto důvodů:
 - i) ve lhůtě stanovené celními orgány nebylo možné provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat hospodářskému subjektu;
 - ii) doklady, které musí být poskytnuty před umístěním nebo propuštěním zboží do požadovaného celního režimu, nebyly poskytnuty;
 - iii) ve stanovené lhůtě nebyly uhrazeny platby nebo nebyla poskytnuta jistota, které měly být uhrazeny nebo poskytnuty v souvislosti s dovozním nebo vývozním clem;
 - iv) zboží nesplňuje podmínky pro propuštění stanovené v článku 60;

³⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 15).

- c) pokud zboží nebylo v přiměřené lhůtě po propuštění odebráno;
 - d) pokud se po propuštění zjistí, že zboží nesplňovalo podmínky pro toto propuštění, nebo
 - e) pokud je zboží přenecháno ve prospěch státu v souladu s článkem 78.
2. Zboží, které není zbožím Unie a které bylo přenecháno ve prospěch státu, zajištěno nebo zabaveno, se považuje za zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu. Zanesení se do záznamů provozovatele celního skladu, popřípadě do záznamů celních orgánů, pokud mají zboží v držení ony.
- Pokud již celní orgány obdržely údaje o zboží, které má být zničeno, přenecháno ve prospěch státu, zajištěno nebo zabaveno, uvede se do záznamů odkaz na tyto údaje.
3. Náklady na opatření uvedená v odstavci 1 nese:
- a) v případě uvedeném v odst. 1 písm. a) dopravce, dovozce nebo držitel režimu tranzitu nebo osoba, jež celními orgány neumožnila dohled nad zbožím;
 - b) v případech uvedených v odst. 1 písm. b), c) a d) dovozce, vývozce nebo držitel režimu tranzitu;
 - c) v případě uvedeném v odst. 1 písm. e) osoba, jež zboží přenechá ve prospěch státu.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek a postupu pro zabavení zboží.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro prodej zboží celními orgány podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 78

Přenechání zboží

- 1. Zboží, které není zbožím Unie, a zboží v režimu konečného užití může držitel režimu nebo v příslušných případech držitel zboží na základě předchozího povolení celních orgánů přenechat ve prospěch státu.
- 2. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro přenechání zboží ve prospěch státu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Hlava VI

ZBOŽÍ VSTUPUJÍCÍ NA CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

Kapitola 1

Předběžné informace o nákladu

Článek 79

Vstup zboží

Zboží může vstoupit na celní území Unie pouze tehdy, pokud dopravce nebo jiné osoby poskytnou nebo zpřístupnili příslušným celním orgánům předběžné informace o nákladu podle článku [80](#).

Článek 80

Předběžné informace o nákladu

1. Dopravci, kteří přepravují zboží na celní území Unie, očekávanému celnímu úřadu prvního vstupu ve stanovených lhůtách pro každou zásilku poskytnou nebo zpřístupní předběžné informace o nákladu.
2. Předběžné informace o nákladu zahrnují alespoň dovozce odpovědného za zboží, jedinečný referenční údaj pro danou zásilku, odesílatele, příjemce, popis zboží, sazební zařazení, hodnotu, údaje o trase a povaze a identifikaci dopravního prostředku přepravujícího zboží a náklady na dopravu. Předběžné informace o nákladu se poskytnou předtím, než zboží vstoupí na celní území Unie.
3. Dovozece může poskytnout část předběžných informací o nákladu ve lhůtách stanovených v souladu s odstavcem 1. Pokud již dovozce poskytl nebo zpřístupnil část požadovaných předběžných informací o nákladu, spojí dopravce své vlastní doplňující informace s informacemi dovozce.
4. Dovozece je informován, pokud dopravce spojí informace o zásilce s jeho předchozími informacemi.
5. Ve zvláštních případech, kdy od dopravce nebo dovozce nelze získat všechny předběžné informace o nákladu podle odstavců 1 a 2, může být jejich předložení uloženo jiným osobám, jež mají tyto informace k dispozici a mají právo je poskytnout.
6. Od povinnosti stanovené v odstavci 1 se upustí:
 - a) u dopravních prostředků a zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území;

- b) u zboží, které vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie, a
 - c) v ostatních případech, které jsou řádně odůvodněny druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadovány mezinárodními dohodami.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
- a) očekávaného celního úřadu prvního vstupu podle odstavce 1;
 - b) doplňujících údajů, které mají být poskytnuty jako předběžné informace o nákladu podle odstavce 2;
 - c) lhůt uvedených v odstavcích 1 a 3;
 - d) zvláštních případů a jiných osob, jimž může být uloženo poskytnutí předběžných informací o nákladu podle odstavce 5;
 - e) případů, v nichž se upouští od povinnosti poskytnout nebo zpřístupnit předběžné informace o nákladu z důvodu, že toto upuštění je řádně odůvodněno druhem zboží nebo dopravy, jak je uvedeno v odst. 6 písm. c);
 - f) podmínek, za nichž může osoba, která informace poskytuje nebo zpřístupňuje, omezit viditelnost své identifikace na jednu nebo více dalších osob, které rovněž předkládají údaje, aniž by bylo dotčeno použití všech údajů pro účely celního dohledu.
8. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro poskytování a přijímání předběžných informací o nákladu podle odstavců 1 až 5. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).
9. Do data uvedeného v čl. 265 odst. 3 se za předběžné informace o nákladu považuje vstupní souhrnné celní prohlášení.

Článek 81

Analýza rizik na základě předběžných informací o nákladu

1. Aniž jsou dotčeny činnosti Celního úřadu EU uvedené v hlavě [XII](#), celní úřad prvního vstupu ve stanovených lhůtách zajistí, aby byla především pro účely bezpečnosti a zabezpečení a pokud možno i pro jiné účely provedena analýza rizik založená na předběžných informacích o nákladu a jiných informacích poskytnutých nebo zpřístupněných prostřednictvím celního datového centra EU, a na základě výsledků této analýzy rizik přijme nezbytná opatření.
2. Celní úřad prvního vstupu může přijmout vhodná zmírňující opatření, včetně:
 - a) pokynu pro dopravce, že zboží nesmí být naloženo nebo přepraveno;
 - b) vyžádání si doplňujících informací nebo opatření;

- c) určení situací, kdy může být vhodné opatření jiného celního orgánu;
 - d) doporučení nejvhodnějšího místa a nejvhodnějších opatření pro provedení kontroly.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůt, v nichž má být provedena analýza rizik a přijata nezbytná opatření podle odstavce 1 tohoto článku, a zmírňujících opatření podle odstavce 2 tohoto článku.
 4. Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 se analýza rizik provádí na základě vstupního souhrnného celního prohlášení.

Článek 82

Změna a zrušení platnosti předběžných informací o nákladu

1. Dopravce informuje dotčené celní orgány o odklonech od trasy nákladu oznámené v předběžných informacích o nákladu.
2. Dovozece a dopravce změní jeden nebo více údajů v předběžných informacích o nákladu, pokud se dozvědí, že se příslušné informace v jejich záznamech změnily, nebo pokud o to celní orgán požádá nebo jim k tomu dá pokyn kvůli správnosti, úplnosti nebo kvalitě údajů, ledaže celní orgány informovaly dopravce, že mají v úmyslu provést kontrolu zboží nebo že zjistily, že předběžné informace o nákladu nejsou správné, nebo zboží již bylo předloženo celním orgánům.
3. Dopravce zruší co nejdříve platnost předběžných informací o nákladu u zboží, které není dovezeno na celní území Unie. Celní orgány zruší platnost předběžných informací o nákladu tohoto zboží po uplynutí 200 dnů ode dne, kdy byly tyto informace poskytnuty nebo zpřístupněny.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro změny předběžných informací o nákladu podle odstavce 2 a pro zrušení platnosti předběžných informací o nákladu podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 83

Oznámení příjezdu

1. Dopravce oznámí příjezd dopravního prostředku vstupujícího na celní území Unie a zásilek v něm obsažených skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu.
2. Ve zvláštních případech, kdy od dopravce nelze získat všechny údaje o zásilkách, může být povinnost oznámit příchod zásilek skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu uložena následnému dopravci nebo jiným osobám, jež mají tyto informace k dispozici a mají právo je poskytnout.
3. Informace o příjezdu dopravního prostředku a zásilek mohou být celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny jinými prostředky, než je celní datové centrum EU. V

takových případech se informace poskytnuté nebo zpřístupněné těmito jinými prostředky předají do celního datového centra EU.

4. Pokud se na příjezd dopravního prostředku a zásilek v něm obsažených nevztahuje oznámení uvedené v odstavci 1, oznámí dopravce příchod zboží přepraveného na celní území Unie námořní nebo vzdušnou cestou v přístavu nebo na letišti, kde se zboží vykládá nebo překládá.
5. Odchylně od odstavce 4 neoznámí dopravce zboží, které bylo přepraveno na celní území Unie a jež se v rámci své cesty vykládá a opět nakládá na stejný dopravní prostředek, aby bylo možno vyložit nebo naložit jiné zboží, v témže přístavu nebo na témže letišti.
6. Dopravce nevyloží na celním území Unie zboží, pro něž nebyly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny minimální předběžné informace o nákladu, pokud celní orgány dopravce nepožádaly o předložení zboží v souladu s článkem 85.
7. Odchylně od odstavce 6 mohou celní orgány v případě bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho části, povolit dopravci vyložení zboží.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů uvedených v odstavci 2 a jiných osob, kterým může být uložena povinnost oznámit příchod zásilek skutečnému celnímu úřadu prvního vstupu.
9. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro oznamování příjezdu podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 84

Doprava na příslušné místo

1. Dopravce, který zboží přepravuje na celní území Unie, je dopraví neprodleně, po trase určené celními orgány a případně způsobem, který tyto orgány stanoví, k celnímu úřadu určenému celními orgány či na jakékoli jiné místo určené nebo schválené těmito orgány.
2. Nemůže-li dopravce splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 z důvodu nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci, neprodleně informuje celní orgány o této situaci a o přesném místě, kde se zboží nachází.
3. Celní orgány určí opatření, která budou přijata k zajištění celního dohledu nad zbožím uvedeným v odstavci 1 nebo nad lodí či letadlem a veškerým zbožím na palubě této lodě nebo tohoto letadla za okolností stanovených v odstavci 2 a v příslušných případech k zajištění jeho následné dopravy k celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo do svobodného pásma.
4. Zboží přepravované do svobodného pásma je do daného svobodného pásma přepraveno přímo, námořní nebo vzdušnou cestou nebo, je-li přepravováno po zemi,

aniž by prošlo jinou částí celního území Unie, jestliže je část hranice svobodného pásma totožná s pozemní hranicí mezi členským státem a třetí zemí.

5. Celní orgán může na základě dohody uzavřené s příslušnou třetí zemí podrobit celním kontrolám zboží, které se dosud nachází mimo celní území Unie. Celní orgány s tímto zbožím zacházejí stejně jako se zbožím přepraveným na celní území Unie.
6. Odchylně od odstavců 1 a 2 se mohou na zboží přepravované v příhraničních oblastech nebo potrubím a dráty, na přepravu zanedbatelného hospodářského významu nebo na zboží přepravované cestujícími vztahovat zvláštní pravidla, za předpokladu, že tím není ohrožen celní dohled a možnosti celní kontroly.
7. Odstavec 1 se nevztahuje na dopravní prostředky a zboží přepravované dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území.
8. Články [83](#) a [85](#) se nepoužijí, jestliže zboží Unie, které je přepravováno beze změny celního statusu v souladu s čl. 58 odst. [2](#), vstupuje na celní území Unie poté, co toto území dočasně opustilo námořní nebo vzdušnou cestou a bylo přepraveno po přímé trase bez zastávky mimo celní území Unie.

Článek 85

Předložení celním orgánům

1. Vyžadují-li to celní orgány nebo jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, předloží dopravce zboží, které vstoupilo na celní území Unie, celním orgánům po jeho příchodu k určenému celnímu úřadu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány nebo do svobodného pásma.
2. Celní orgány vyžadují, aby dopravce předložil zboží a poskytl předběžné informace o nákladu uvedené v článku [80](#), pokud tyto informace nebyly poskytnuty již dříve.
3. Zboží předložené celnímu úřadu se bez souhlasu celních orgánů nepřemístí z místa, kde bylo celnímu úřadu předloženo.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro určení a schválení jiných míst než určeného celního úřadu, jak je uvedeno v odstavci 1.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro předkládání zboží celním orgánům podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 86

Dočasné uskladnění zboží

1. Zboží, které není zbožím Unie, je dočasně uskladněno od okamžiku, kdy dopravce oznámí jeho příchod na celní území Unie, do doby, než je propuštěno do celního režimu, nebo do doby, než celní orgány upraví jeho situaci v souladu s odstavcem 6.
2. Zboží vstupující na celní území v režimu tranzitu je dočasně uskladněno poté, co bylo předloženo celnímu úřadu určení na celním území Unie v souladu s předpisy upravujícími režim tranzitu obsaženými v hlavě VIII kapitole 2, dokud není propuštěno do jiného celního režimu nebo dokud celní orgány neupraví jeho situaci v souladu s odstavcem 6.
3. Dočasně uskladněné zboží se skladuje pouze v celních skladech nebo v odůvodněných případech na jiných místech určených nebo schválených celními orgány.
4. Provozovatel dočasného skladu nebo celního skladu uchová zboží v dočasném uskladnění, nesmí je však upravovat ani měnit jeho vzhled nebo technické vlastnosti.
5. Zboží, které není zbožím Unie a je dočasně uskladněno, je propuštěno do celního režimu nejpozději tři dny od oznámení jeho příchodu nebo nejpozději šest dní od oznámení jeho příchodu v případě schváleného příjemce podle čl. 116 odst. 4 písm. b), pokud celní orgány nepožadují předložení tohoto zboží. Ve výjimečných případech může být tato lhůta prodloužena.
6. Pokud zboží nemůže být z řádně doloženého důvodu ponecháno v dočasném uskladnění, přijmou celní orgány neprodleně veškerá nezbytná opatření k nakládání se zbožím v souladu s kapitolou 4 této hlavy.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro určení nebo schválení míst uvedených v odstavci 3 tohoto článku a případů, kdy může být lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku prodloužena.

Článek 87

Přechodné ustanovení týkající se povolení k provozování dočasného skladu

Do data stanoveného v čl. 265 odst. 3 celní orgány znovu posoudí povolení k provozování dočasného skladu, aby ověřily, zda může být jejich držitelům uděleno povolení k uskladnění v celním skladu. Pokud tomu tak není, povolení k provozování dočasného skladu se zruší.

Kapitola 2 Propuštění do volného oběhu

Článek 88

Oblast působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Unie a které má být uvedeno na trh Unie nebo je zamýšleno k soukromému použití nebo k osobní spotřebě na celním území Unie, se propustí do volného oběhu.
2. Propuštění zboží do volného oběhu se nepovažuje za prokázání shody s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.
3. Podmínky pro propuštění zboží do volného oběhu jsou tyto:
 - a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny požadované údaje, které musí zahrnovat alespoň dovozce odpovědného za zboží, prodávajícího, kupujícího, výrobce, dodavatele výrobku, pokud se liší od výrobce, odpovědný hospodářský subjekt v Unii podle článku 4 nařízení (EU) 2019/1020 a článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/XXXX³¹, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží, jedinečný referenční údaj pro danou zásilku a její umístění a seznam příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány;
 - b) jsou zaplacený nebo zajištěny splatné dovozní clo nebo jiné poplatky, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel nebo ochranných opatření, ledaže je zboží předmětem žádosti o čerpání celní kvóty nebo dovozce je obchodníkem kategorie „Trust and Check“;
 - c) zboží vstoupilo na celní území Unie a
 - d) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění a změny tohoto nařízení stanovením údajů, které mají být poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům pro propuštění zboží do volného oběhu podle odst. 3 písm. a) tohoto článku.

Článek 89

Uplatňování obchodněpolitických opatření na aktivní a pasivní zušlechťovací styk

1. Pokud byly do volného oběhu propuštěny zušlechtěné výrobky získané v rámci aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 168 odst. 3, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se propuštění zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, do volného oběhu.
2. Odstavec 1 se nepoužije na odpad a zbytky.
3. Pokud byly do volného oběhu propuštěny zušlechtěné výrobky získané v rámci aktivního zušlechťovacího styku a výpočet částky dovozního cla se provádí podle čl. 167 odst. 1, použijí se obchodněpolitická opatření týkající se tohoto zboží pouze

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/... ze dne .../.../2023 o obecné bezpečnosti výrobků, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 a o zrušení směrnice Rady 87/357/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES (Úř. věst. L ...).

tehdy, pokud těmto opatřením podléhá zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

4. Obchodněpolitická opatření se nepoužijí na zušlechtěné výrobky propuštěné do volného oběhu z režimu pasivního zušlechťovacího styku, pokud:
 - a) zušlechtěné výrobky si zachovají původ v Unii ve smyslu článku [148](#);
 - b) součástí pasivního zušlechťovacího styku je oprava, včetně systému prosté výměny uvedeného v článku 143, nebo
 - c) režim pasivního zušlechťovacího styku následuje po činnostech dalšího zpracování v souladu s článkem [139](#).

Kapitola 3

Osvobození od dovozního cla

Článek 90

Oblast působnosti a účinek

1. Zboží, které není zbožím Unie a původně bylo vyvezeno z celního území Unie jako zboží Unie a které je ve lhůtě tří let vráceno na toto území a v celním prohlášení navrženo na propuštění do volného oběhu, je na žádost dotyčné osoby osvobozeno od dovozního cla.

První pododstavec se použije i v případě, že vrácené zboží představuje pouze část zboží dříve vyvezeného z celního území Unie.
2. Pokud to zvláštní okolnosti odůvodňují, lze tříletou lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.
3. Bylo-li vrácené zboží před vývozem z celního území Unie propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě konkrétního konečného užití, přizná se osvobození od cla podle odstavce 1 pouze tehdy, má-li toto zboží být propuštěno do volného oběhu k témuž konečnému užití.

Má-li být dotyčné zboží propuštěno do volného oběhu k jinému konečnému užití, sníží se částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyměřená při propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.
4. Ztratí-li zboží Unie svůj celní status podle článku [57](#) a je-li následně propuštěno do volného oběhu, použijí se odstavce 1, 2 a 3 tohoto článku.
5. Osvobození od dovozního cla se poskytuje pouze tehdy, je-li zboží vráceno ve stavu, v němž bylo vyvezeno.
6. Osvobození od dovozního cla je podloženo informacemi, jež potvrzují splnění podmínek pro osvobození.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů, kdy se zboží považuje za vrácené ve stavu, v němž bylo vyvezeno, podle odstavce 5 tohoto článku.
8. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro poskytování informací podle odstavce 6 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 91

Zboží, na které se vztahovala opatření stanovená v rámci společné zemědělské politiky

1. Není-li ve zvláštních případech stanoveno jinak, osvobození od dovozního cla podle článku [90](#) se nepřizná zboží, na které se vztahovala opatření stanovená v rámci společné zemědělské politiky, jež zahrnují jeho vývoz z celního území Unie.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 92

Zboží, které bylo předtím propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku

1. Článek [90](#) se použije na zušlechtěné výrobky, které byly původně zpětně vyvezeny z celního území Unie poté, co byly propuštěny do režimu aktivního zušlechtovacího styku.
2. Na žádost dovozce a po předložení nezbytných informací se částka dovozního cla za zboží uvedené v odstavci 1 určí v souladu s čl. 168 odst. [3](#). Den zpětného vývozu se považuje za den propuštění zboží do volného oběhu.
3. Osvobození od dovozního cla podle článku [90](#) se nepřizná v případě zušlechtěných výrobků, které byly vyvezeny v souladu s čl. 109 odst. 2 písm. [c\)](#), není-li zajištěno, že zboží nebude propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku.

Článek 93

Produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z moře

1. Aniž je dotčen čl. 148 odst. [1](#), jsou od dovozního cla při svém propuštění do volného oběhu osvobozeny tyto produkty:
 - a) produkty mořského rybolovu a jiné produkty získané z teritoriálních vod třetí země loděmi registrovanými nebo přihlášenými výlučně v některém členském státě a plujícími pod vlajkou tohoto státu;
 - b) produkty, které byly získány z produktů uvedených v písmenu a) na palubě plavidel, která je zpracovávají, splňujících podmínky stanovené v písmenu a).

2. Osvobození od dovozního cla podle odstavce 1 je podloženo doklady o splnění podmínek stanovených v uvedeném odstavci.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro poskytnutí dokladů podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Hlava VII

ZBOŽÍ OPOUŠTĚJÍCÍ CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

Kapitola 1

Výstup zboží a režim vývozu

Článek 94

Výstup zboží

1. Zboží může opustit celní území Unie pouze tehdy, pokud vývozce nebo jiné osoby příslušným celním orgánům poskytly nebo zpřístupnily informace před výstupem uvedené v článku [95](#).
2. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla týkající se formalit, které je třeba splnit před výstupem zboží a při jeho výstupu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 95

Informace před výstupem

1. Vývozci, kteří chtějí vyvézt zboží z celního území Unie, poskytnou minimální informace před výstupem ve stanovené lhůtě předtím, než zboží opustí celní území Unie.
2. Od povinnosti uvedené v odstavci 1 se upustí v jednom z těchto případů:
 - a) u dopravních prostředků a zboží přepravovaného dopravními prostředky, které pouze proplouvají teritoriálními vodami nebo prolétají vzdušným prostorem celního území Unie bez zastávky na tomto území;
 - b) v jiných zvláštních případech, které jsou řádně odůvodněny druhem zboží nebo dopravy nebo vyžadovány mezinárodními dohodami;
 - c) u zboží, které bylo dočasně vyvezeno z celního území Unie podle článku 58.
3. Minimální informace před výstupem podle odstavce 1 uvádějí, zda je zboží:
 - a) zbožím Unie, které má být propuštěno do režimu vývozu;

- b) zbožím Unie, které má být propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku;
 - c) zbožím Unie, které opustí celní území Unie poté, co bylo propuštěno do režimu konečného užití;
 - d) zbožím Unie, které má být dodáno při osvobození od DPH nebo spotřební daně v režimu dodávek v letadle nebo na lodi bez ohledu na místo určení daného letadla či lodi, pro něž se vyžaduje doklad o dodání;
 - e) zbožím Unie, které má být propuštěno do režimu vnitřního tranzitu, nebo
 - f) zbožím, které není zbožím Unie a které má být vyvezeno poté, co bylo dočasně uskladněno nebo propuštěno do celního režimu.
4. Dopravce může na celním území Unie naložit pouze zboží, o němž byly celnímu úřadu výstupu poskytnuty nebo zpřístupněny minimální informace před výstupem.
5. Dopravce vyveze zboží z celního území Unie ve stejném stavu, v jakém se nacházelo v okamžiku poskytnutí nebo zpřístupnění informací před výstupem.
6. Pokud vývozce neposkytl informace před výstupem nebo poskytnuté informace před výstupem neodpovídají příslušnému zboží, poskytne je dopravce celnímu úřadu výstupu ve stanovené lhůtě předtím, než zboží opustí celní území Unie.
7. Nezbytné údaje v informacích před výstupem se neprodleně poskytnou nebo zpřístupní celnímu úřadu výstupu.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění nebo změny tohoto nařízení stanovením:
- a) minimálních informací před výstupem, které mají být poskytnuty s přihlédnutím k režimu, do něhož má být zboží propuštěno, a ke skutečnosti, zda je zboží zbožím Unie, nebo zbožím, které není zbožím Unie;
 - b) zvláštní lhůty podle odstavců 1 a 6, v níž mají být poskytnuty nebo zpřístupněny informace před výstupem předtím, než zboží opustí celní území Unie, a to s přihlédnutím k druhu dopravy a dopravním prostředkům;
 - c) zvláštních případů, v nichž se upustí od povinnosti poskytnout nebo zpřístupnit informace před výstupem podle odst. 2 písm. b);
 - d) informací, které mají být oznámeny při výstupu zboží podle odstavce 8.
10. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro poskytování a přijímání informací před výstupem a potvrzení o výstupu podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.
11. Do konečného data stanoveného v čl. 265 odst. [3](#) se za informace před výstupem považuje výstupní souhrnné celní prohlášení, vývozní prohlášení, prohlášení o zpětném vývozu a oznámení o zpětném vývozu.

Změna a zrušení platnosti informací před výstupem

1. Vývozce nebo dopravce mohou změnit jeden nebo více údajů v informacích před výstupem poté, co byly poskytnuty nebo zpřístupněny.

Změnu nelze provést poté, co nastal některý z těchto případů:

- a) celní orgány informovaly o svém záměru provést kontrolu zboží;
 - b) celní orgány zjistily, že jeden nebo více údajů uvedených v informacích jsou nesprávné nebo neúplné;
 - c) celní orgány již povolily výstup zboží.
2. Vývozce nebo dopravce zruší co nejdříve platnost informací před výstupem u zboží, které není vyvezeno z celního území Unie. Celní orgány zruší platnost informací před výstupem týkajících se tohoto zboží po uplynutí 150 dnů ode dne, kdy byly tyto informace poskytnuty nebo zpřístupněny.
 3. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro změnu informací před výstupem podle odst. 1 prvního pododstavce a pro zrušení platnosti informací před výstupem podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4.](#)

Analýza rizik na základě informací před výstupem

1. Aniž jsou dotčeny činnosti Celního úřadu EU uvedené v hlavě IV, celní úřad vývozu ve stanovené lhůtě zajistí, aby byla především pro účely bezpečnosti a zabezpečení a pokud možno i pro jiné účely provedena analýza rizik založená na informacích před výstupem a dalších informacích poskytnutých nebo zpřístupněných prostřednictvím celního datového centra EU, a na základě výsledků této analýzy rizik přijme nezbytná opatření.
2. Celní úřad příslušný pro místo, kde je vývozce usazen, může přijmout vhodná zmírňující opatření, včetně:
 - a) pokynu pro vývozce nebo dopravce, že zboží nesmí být naloženo nebo přepraveno;
 - b) vyžádání si doplňujících informací nebo opatření;
 - c) určení situací, kdy by mohlo být vhodné opatření jiného orgánu;
 - d) doporučení nejvhodnějšího místa a nejvhodnějších opatření pro provedení kontroly;
 - e) určení trasy, která se má použít, a lhůty, kterou je třeba dodržet v případě, má-li zboží opustit celní území Unie.

3. Celní úřad výstupu rovněž provede analýzu rizik, pokud dopravce poskytne informace o zboží podle čl. 95 odst. [6](#).
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůt, v nichž má být provedena analýza rizik a na základě výsledků analýzy rizik přijata nezbytná opatření podle odstavce 1 tohoto článku, a zmírňujících opatření podle odstavce 2 tohoto článku.

Článek 98

Předložení zboží a potvrzení o výstupu

1. Nebyly-li informace před výstupem poskytnuty ve stanovené lhůtě nebo vyžadují-li to celní orgány či jiné právní předpisy uplatňované celními orgány, předloží dopravce zboží, které má opustit celní území Unie, celnímu úřadu výstupu před jeho odesláním.
2. Dopravce potvrdí celním orgánům výstup zboží z celního území Unie.

Článek 99

Režim vývozu

1. Zboží Unie a zboží, které není zbožím Unie, jež má opustit celní území Unie, se propustí do režimu vývozu.
2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu vývozu jsou tyto:
 - a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny minimální informace, které musí zahrnovat alespoň vývozce odpovědného za zboží, prodávajícího, kupujícího, hodnotu, původ, sazební zařazení, popis zboží a jeho umístění;
 - b) jsou zaplacený nebo zajištěny splatné vývozní clo nebo jiné poplatky a
 - c) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
3. Zboží, které má opustit celní území Unie, podléhá podle okolností:
 - a) vrácení nebo prominutí dovozního cla;
 - b) platbě vývozních náhrad;
 - c) formalitám vyžadovaným podle platných právních předpisů s ohledem na další poplatky.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění a změny tohoto nařízení stanovením údajů, jež se poskytnou nebo zpřístupní celním orgánům pro propuštění zboží do režimu vývozu, jak je uvedeno v odst. 2 písm. a).

5. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro vrácení DPH fyzickým osobám neusazeným v Unii, jak je uvedeno v odst. 3 písm. b). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 100

Osvobození od vývozního cla pro dočasně vyvezené zboží Unie

Aniž je dotčen článek [140](#), je zboží Unie, které je dočasně vyvezeno z celního území Unie, osvobozeno od vývozního cla pod podmínkou jeho zpětného dovozu.

Hlava VIII ZVLÁŠTNÍ REŽIMY

Kapitola 1 Obecná ustanovení

Článek 101

Oblast působnosti

1. Zboží může být propuštěno do kterékoli z těchto kategorií zvláštních režimů:
 - a) tranzit, což zahrnuje vnější a vnitřní tranzit;
 - b) uskladnění, což zahrnuje uskladnění v celním skladu a svobodná pásma;
 - c) zvláštní účel, což zahrnuje dočasné použití a konečné užití;
 - d) zušlechťování, což zahrnuje aktivní a pasivní zušlechťovací styk.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění a změny tohoto nařízení stanovením údajů, jež se poskytnou nebo zpřístupní celním orgánům pro propuštění zboží do zvláštních režimů.

Článek 102

Povolení

1. Dovozci nebo vývozci, kteří mají v úmyslu propustit zboží do zvláštního celního režimu, mají povolení vydané celními orgány pro:
 - a) použití režimu aktivního nebo pasivního zušlechťovacího styku, režimu dočasného použití nebo režimu konečného užití;

- b) provozování zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu, kromě případů, kdy skladovací zařízení provozuje samotný celní orgán.

Povolení stanoví podmínky pro použití těchto režimů nebo provozování těchto skladovacích zařízení.

- 2. Není-li stanoveno jinak, udělí celní orgány povolení uvedené v odstavci 1 pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) držitel povolení je usazen na celním území Unie, není-li stanoveno jinak pro režim dočasného použití nebo ve výjimečných případech pro režim konečného užití nebo aktivního zušlechťovacího styku;
- b) držitel povolení poskytuje nezbytné záruky pro řádný průběh operací; má se za to, že obchodník kategorie „Trust and Check“ splňuje tuto podmínku, pokud je činnost týkající se dotčeného zvláštního režimu zohledněna v povolení podle článku [25](#);
- c) celní orgány považovaly za nezbytné, aby v případě, že držitel povolení není obchodníkem kategorie „Trust and Check“, byla poskytnuta jistota za případný celní dluh nebo jiné poplatky související se zbožím propuštěným do zvláštního režimu;
- d) celní orgány mohou vykonávat celní dohled, aniž by musely zavést administrativní opatření, která jsou neúměrná daným hospodářským potřebám;
- e) pokud se povolení týká dočasného použití, držitel povolení zboží použije nebo zajistí jeho použití;
- f) pokud se povolení týká režimu zušlechťovacího styku, provádí držitel povolení u zboží zušlechťovací operace nebo zajišťuje jejich provádění;
- g) povolením pro režim zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii („přezkoumání hospodářských podmínek“).

- 3. Neodůvodňuje-li to jinak hospodářská povaha zušlechtění, celní orgány vydávající povolení si za účelem posouzení, zda udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, vyžádají před přijetím rozhodnutí o povolení stanovisko Celního úřadu EU, pokud:

- a) dovozní clo použitelné při propuštění zušlechtěných výrobků do volného oběhu je určeno na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží, které je propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, v souladu s čl. 168 odst. [3](#) a [4](#), a
- b) existuje důkaz, že zásadní zájmy výrobců v Unii budou pravděpodobně nepříznivě dotčeny. Má se za to, že takový důkaz existuje, pokud by se na zboží, které má být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, vztahovalo opatření zemědělské politiky, prozatímní nebo konečné antidumpingové clo, vyrovnávací clo, ochranné opatření nebo dodatečné clo vyplývající z pozastavení koncesí, jestliže bylo zboží propuštěno do volného oběhu.

4. Za účelem posouzení, zda udělením povolení pro režim pasivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, si celní orgány před přijetím rozhodnutí o povolení vyžádají stanovisko Celního úřadu EU, pokud existuje důkaz, že zásadní zájmy výrobců v Unii vyrábějících zboží, které je považováno za citlivé, budou pravděpodobně nepříznivě dotčeny, a zboží není určeno k opravě.
5. Na žádost podle odstavců 3 a 4 může Celní úřad EU zaujmout jedno z těchto stanovisek:
 - a) udělením povolení nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;
 - b) udělením povolení jsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii;
 - c) udělením povolení pro řádně odůvodněné a sledované množství zboží, které je vymezeno ve stanovisku, nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii.

Stanovisko Celního úřadu EU zohlední celní orgány vydávající povolení, jakož i jakékoli jiné celní orgány zabývající se podobnými povoleními. Celní orgány vydávající povolení nemusí stanovisko Celního úřadu EU zohlednit, pokud své rozhodnutí v tomto ohledu odůvodní.

6. Celní orgány, které udělují povolení, tato povolení poskytnou nebo zpřístupní v celním datovém centru EU. Pokud povolení pro zvláštní režimy obsahují obchodně citlivé informace, je přístup k jejich údajům omezen.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení s cílem stanovit:
 - a) výjimky z podmínek uvedených v odstavci 2;
 - b) případy uvedené v odstavci 3, kdy hospodářská povaha zušlechtění odůvodňuje, aby celní orgány posoudily, zda udělením povolení pro režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, bez stanoviska Celního úřadu EU;
 - c) seznam zboží považovaného za citlivé, jak je uvedeno v odstavci 4.
8. Komise v prováděcích aktech stanoví:
 - a) procesní pravidla pro udělování povolení pro režimy podle odstavce 1;
 - b) procesní pravidla pro vydávání stanoviska Celního úřadu EU a
 - c) množství a pravidla pro sledování prahové hodnoty podle odstavce 5.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

9. Do data stanoveného v čl. 265 odst. [1](#) se přezkoumání hospodářských podmínek podle odst. 2 písm. f) uskutečňuje na úrovni Unie a pořádá je Komise. Odkazuje-li se do tohoto data na stanovisko Celního úřadu EU podle této kapitoly, má se za to, že se

odkazuje na přezkoumání na úrovni Unie, jak je stanoveno v odstavci 5 tohoto článku.

Článek 103

Povolení se zpětným účinkem

1. Celní orgány udělí povolení se zpětným účinkem, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
 - a) jsou prokázány hospodářské důvody;
 - b) žádost nesouvisí s pokusem o klamavé jednání;
 - c) žadatel na základě účtů nebo záznamů prokázal, že:
 - i) jsou splněny veškeré požadavky daného režimu;
 - ii) zboží může v příslušných případech být pro rozhodné období identifikováno;
 - iii) uvedené účty nebo záznamy umožňují kontrolu daného režimu;
 - d) je možné splnit všechny formalities nezbytné pro nápravu situace u zboží, včetně případného zrušení platnosti příslušných předchozích záznamů;
 - e) žadateli nebylo uděleno povolení se zpětným účinkem v průběhu tří let ode dne přijetí žádosti;
 - f) nevyžaduje se stanovisko Celního úřadu EU za účelem posouzení, zda udělením povolení nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců v Unii, ledaže se žádost týká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží;
 - g) žádost se netýká provozování skladovacích zařízení pro uskladnění zboží v celním skladu;
 - h) pokud se žádost týká obnovení povolení pro stejný druh operace a zboží, je podána do tří let od pozbytí platnosti původního povolení.
2. Celní orgány mohou povolení se zpětným účinkem udělit i tehdy, pokud zboží propuštěné do celního režimu již není dostupné v okamžiku, kdy byla žádost o toto povolení přijata.

Článek 104

Záznamy

1. Držitel povolení, dovozce nebo vývozce a všechny osoby, které provádějí činnost zahrnující uskladnění, opracování nebo zpracování zboží nebo prodej či nákup zboží ve svobodných pásmech, vedou příslušné záznamy v podobě schválené celními orgány a poskytují nebo zpřístupňují tyto záznamy v celním datovém centru EU.

Záznamy obsahují informace a údaje, které celním orgánům umožní dohled nad dotyčným režimem, zejména pokud jde o identifikaci zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, jeho celní status a pohyb.

2. Má se za to, že obchodník kategorie „Trust and Check“ splňuje povinnost stanovenou v odstavci 1.

Článek 105

Vyřízení zvláštního režimu

1. V případech jiných než režim tranzitu, a aniž je dotčen celní dohled v souvislosti s konečným užitím podle článku [135](#), je zvláštní režim vyřízen v okamžiku, kdy se zboží propuštěné do daného režimu či zušlechtěné výrobky propustí do následného celního režimu, opustí celní území Unie nebo jsou zničeny a nezůstane po nich žádný odpad nebo jsou přenechány ve prospěch státu podle článku [78](#).
2. Celní orgány režim tranzitu vyřídí, pokud je na základě porovnání údajů, které byly poskytnuty nebo zpřístupněny celnímu úřadu odesláním, s údaji poskytnutými nebo zpřístupněnými celnímu úřadu určení, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.
3. Celní orgány přijmou veškerá opatření potřebná k tomu, aby napravily situaci u zboží, u něhož nebyl příslušný režim vyřízen v souladu se stanovenými podmínkami.
4. Není-li stanoveno jinak, proběhne vyřízení režimu ve stanovené lhůtě.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůty uvedené v odstavci 4.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro vyřízení zvláštního režimu podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 106

Převod práv a povinností

1. Celní orgány mohou držiteli povolení pro jiný zvláštní režim, než je tranzit, povolit, aby zcela nebo zčásti převedl svá práva a povinnosti ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do tohoto zvláštního režimu, na dovozce nebo vývozce, kteří rovněž splňují podmínky pro daný režim.
2. Držitel povolení, který převádí svá práva a povinnosti, informuje celní orgány o převodu a o vyřízení režimu, ledaže celní orgány udělily povolení rovněž dovozci nebo vývozci, na kterého se práva a povinnosti převádějí.
3. Pokud se převod práv a povinností týká více než jednoho členského státu, konzultují celní orgány, které převod povolují, ostatní dotčené členské státy.

4. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro převod práv a povinností držitele povolení ve vztahu ke zboží, které bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu, než je tranzit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 107

Pohyb zboží

1. Ve zvláštních případech mohou dovozci a vývozci přepravovat zboží propuštěné do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo zboží ve svobodném pásmu mezi různými místy na celním území Unie.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením případů a podmínek, kdy mohou dovozci a vývozci přepravovat zboží podle odstavce 1 tohoto článku.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro pohyb zboží propuštěného do jiného zvláštního režimu, než je tranzit, nebo zboží ve svobodném pásmu podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 108

Obvyklé formy manipulace

1. Zboží, které bylo propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu zušlechtění nebo které bylo umístěno do svobodného pásma, může být podrobeno obvyklým formám manipulace, jejichž cílem je zajistit uchování zboží, zlepšit jeho vzhled nebo obchodní jakost nebo je upravit pro distribuci nebo další prodej.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením obvyklých forem manipulace se zbožím podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 109

Rovnocenné zboží

1. Rovnocenným zbožím je zboží Unie, které je uskladněno, použito nebo zpracováno místo zboží propuštěného do zvláštního režimu.

V režimu pasivního zušlecht'ovacího styku je rovnocenným zbožím zboží, které není zbožím Unie a které je zpracováno místo zboží Unie, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlecht'ovacího styku.

Není-li stanoveno jinak, má rovnocenné zboží stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako zboží, které nahrazuje.

2. Je-li zajištěn řádný průběh režimu, zejména pokud jde o celní dohled, celní orgány na žádost povolí:
- a) použití rovnocenného zboží v režimu uskladnění v celním skladu, svobodných pásem, konečného užití a zušlechtění;
 - b) použití rovnocenného zboží v režimu dočasného použití ve zvláštních případech;
 - c) v případě režimu aktivního zušlechtovacího styku vývoz zušlechtěných výrobků získaných z rovnocenného zboží před dovozem zboží, které nahrazují;
 - d) v případě režimu pasivního zušlechtovacího styku dovoz zušlechtěných výrobků získaných z rovnocenného zboží před vývozem zboží, které nahrazují.
- Má se za to, že obchodník kategorie „Trust and Check“ splňuje podmínku zajištění řádného průběhu režimu, pokud je činnost týkající se použití rovnocenného zboží pro dotyčný režim zohledněna v povolení podle článku [25](#).
3. Použití rovnocenného zboží není povoleno v žádném z těchto případů:
- a) provádí-li se v režimu aktivního zušlechtovacího styku pouze obvyklé formy manipulace vymezené v článku [108](#);
 - b) platí-li zákaz vracet dovozní clo nebo přiznávat osvobození od dovozního cla pro nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě zušlechtěných výrobků v režimu aktivního zušlechtovacího styku a pro něž je vydán nebo vystaven doklad o původu v rámci preferenční dohody mezi Unií a některými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí;
 - c) pokud by to vedlo k neoprávněné výhodě týkající se dovozního cla, nebo je-li to stanoveno v právních předpisech Unie.
4. V případě uvedeném v odst. 2 písm. c), a pokud by zušlechtěné výrobky podléhaly vývoznímu clu, jestliže by nebyly vyvezeny v rámci aktivního zušlechtovacího styku, poskytne držitel povolení jistotu k zajištění úhrady vývozního cla pro případ, že zboží, které není zbožím Unie, nebude dovezeno ve lhůtě uvedené v čl. 138 odst. [3](#).
5. Komise má pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení s cílem stanovit:
- a) výjimky podle odst. 1 třetího pododstavce;
 - b) podmínky, za nichž se používá rovnocenné zboží podle odstavce 2;
 - c) zvláštní případy, kdy se rovnocenné zboží použije v režimu dočasného použití podle odst. 2 písm. b);
 - d) případy, kdy použití rovnocenného zboží není povoleno podle odst. 3 písm. c).

6. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro používání rovnocenného zboží povolené podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Kapitola 2

Tranzit

ODDÍL 1

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 110

Oblast působnosti

1. Zboží se propustí do režimu tranzitu při vstupu na celní území, pokud již nebylo propuštěno do režimu tranzitu uvedeného v člancích [111](#) a [112](#) nebo pokud nebylo propuštěno do jiného celního režimu ve lhůtě stanovené v čl. 86 odst. [4](#).
2. Držitel zboží se považuje za dovozce nebo vývozce zboží a je povinen zaplatit clo a jiné daně a poplatky, pokud celní orgány nemají údaje o jiném dovozci nebo vývozci.
3. Zboží propuštěné do tranzitního režimu Unie zůstává v tomto režimu, dokud není propuštěno do jiného celního režimu.

Článek 111

Vnější tranzit

1. Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu zboží, které není zbožím Unie, mezi dvěma místy na celním území Unie, aniž by toto zboží podléhalo:
 - a) dovoznímu clu či jiným poplatkům, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel či ochranných opatření;
 - b) obchodněpolitickým opatřením, pokud nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.
2. Ve zvláštních případech se zboží Unie propustí do režimu vnějšího tranzitu.
3. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:
 - a) v režimu vnějšího tranzitu Unie;
 - b) v souladu s Úmluvou TIR, pokud tato přeprava:
 - i) byla zahájena nebo má být ukončena mimo celní území Unie;
 - ii) probíhá mezi dvěma místy na celním území Unie přes území třetí země;

- c) v souladu s Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou, pokud jde o tranzit;
 - d) na podkladě formuláře 302 v rámci Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951, a formuláře EU 302;
 - e) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy má být zboží Unie propuštěno do režimu vnějšího tranzitu.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro použití odst. 3 písm. b) až e) na celním území Unie, a to s ohledem na potřeby Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 112

Vnitřní tranzit

1. Režim vnitřního tranzitu umožňuje za podmínek stanovených v odstavci 2 přepravu zboží Unie mezi dvěma místy na celním území Unie přes třetí zemi beze změny celního statusu.
2. Přeprava uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje jedním z těchto způsobů:
- a) v režimu vnitřního tranzitu Unie, je-li tato možnost upravena v mezinárodní dohodě;
 - b) v souladu s Úmluvou TIR;
 - c) v souladu s Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou, pokud jde o tranzit;
 - d) na podkladě formuláře 302 stanoveného v Dohodě mezi stranami Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil, podepsané v Londýně dne 19. června 1951, a formuláře EU 302;
 - e) v rámci poštovního systému v souladu s akty Světové poštovní unie, pokud je zboží přepravováno držiteli nebo pro držitele práv a povinností vyplývajících z těchto aktů.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro použití odst. 2 písm. b) až e) na celním území Unie, a to s ohledem na potřeby Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 113

Jediné území pro účely tranzitu

Je-li zboží přepravováno z jednoho místa na celním území Unie do jiného místa v souladu s Úmluvou TIR, Úmluvou ATA nebo Istanbulskou úmluvou, na podkladě formuláře 302, formuláře EU 302 nebo v rámci poštovního systému, považuje se celní území Unie pro účely této přepravy za jediné území.

Článek 114

Vyloučení osob z operací TIR

1. Pokud celní orgány některého členského státu rozhodnou o vyloučení osoby z operací TIR na základě článku 38 Úmluvy TIR, vztahuje se toto rozhodnutí na celé celní území Unie a žádné celní úřady nepřijmou karnety TIR předložené touto osobou.
2. Členský stát oznámí své rozhodnutí podle odstavce 1 spolu s datem jeho použitelnosti ostatním členským státům a Komisi a Celnímu úřadu EU.

Článek 115

Schválený odesílatel a schválený příjemce pro účely TIR

1. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby osoba (schválený příjemce) přijímala zboží přepravované v souladu s Úmluvou TIR na schváleném místě, aby byl režim ukončen v souladu s čl. 1 písm. d) Úmluvy TIR.
2. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby osoba (schválený odesílatel) odesílala zboží přepravované v souladu s Úmluvou TIR na schváleném místě, aby byl režim zahájen v souladu s čl. 1 písm. c) Úmluvy TIR.

Pro účely prvního pododstavce je schválený odesílatel oprávněn používat zvláštní typ celních závěr podle čl. 116 odst. 4 písm. [c\)](#).

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělování povolení podle odstavců 1 a 2.

ODDÍL 3 TRANZIT UNIE

Článek 116

Povinnosti držitele tranzitního režimu Unie a dopravce a příjemce zboží přepravovaného v tranzitním režimu Unie

1. Držitel tranzitního režimu Unie odpovídá za splnění všech těchto povinností:
 - a) poskytnutí údajů, které celním orgánům umožní dohled nad zbožím, včetně alespoň totožnosti zboží, které bylo do tohoto režimu propuštěno, dopravního prostředku, dovozce nebo vývozce, celního statusu a pohybu;

- b) předložení zboží ve stanovené lhůtě celnímu úřadu určení v nezměněném stavu spolu s požadovanými údaji a při dodržení opatření přijatých celními orgány k zajištění identifikace tohoto zboží;
 - c) dodržování celních předpisů vztahujících se na režim;
 - d) nestanoví-li celní předpisy jinak, poskytnutí jistoty k zajištění úhrady částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu nebo zaplacení jiných poplatků, které mohou u zboží vzniknout.
2. Povinnosti držitele režimu jsou splněny a režim tranzitu je ukončen, jakmile je zboží propuštěné do tohoto režimu spolu s požadovanými informacemi k dispozici celnímu úřadu určení v souladu s celními předpisy.
3. Dopravce nebo příjemce zboží, který zboží přijímá s vědomím, že se přepravuje v tranzitním režimu Unie, je rovněž odpovědný za předložení zboží celnímu úřadu určení v nezměněném stavu, ve stanovené lhůtě a při dodržení opatření přijatých celními orgány k zajištění identifikace tohoto zboží.
4. Celní orgány mohou na žádost povolit kterékoli z následujících zjednodušení, pokud jde o propuštění zboží do tranzitního režimu Unie nebo vyřízení tohoto režimu:
- a) status schváleného odesílatele, který držiteli povolení umožňuje propouštět zboží do tranzitního režimu Unie bez jeho předložení celnímu úřadu;
 - b) status schváleného příjemce, který držiteli povolení umožňuje přijímat zboží přepravované v tranzitním režimu Unie na schváleném místě a vyřídit tento režim v souladu s odstavcem 2;
 - c) použití zvláštního typu celních závěr, pokud se celní závěra vyžaduje pro zajištění identifikace zboží propuštěného do tranzitního režimu Unie;
 - d) použití elektronického přepravního dokladu k propuštění zboží do tranzitního režimu Unie, pokud tento přepravní doklad obsahuje nezbytné informace a tyto informace jsou dostupné celním orgánům v místě odeslání i v místě určení, aby byl umožněn celní dohled nad zbožím a vyřízení daného režimu.
5. Celní orgány provádějí alespoň jednou za tři roky podrobné monitorování činností schválených odesílatelů a příjemců s cílem posoudit jejich soulad s požadavky povolení.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení dalším upřesněním požadavků na údaje podle odst. 1 písm. a) a b) a podmínek pro udělování povolení podle odstavce 4.
7. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro:
- a) propouštění zboží do tranzitního režimu Unie a vyřízení tohoto režimu;
 - b) fungování zjednodušení uvedených v odstavci 4.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 117

Zboží přepravované v režimu vnějšího tranzitu Unie přes území třetí země

1. Režim vnějšího tranzitu Unie se vztahuje na zboží, které je přepravováno přes třetí zemi, je-li splněna jedna z těchto podmínek:
 - a) tuto možnost stanoví mezinárodní dohoda;
 - b) přeprava přes tuto třetí zemi je uskutečněna na základě jediného přepravního dokladu vystaveného na celním území Unie.
2. V případě uvedeném v odst. 1 písm. b) se po dobu, kdy se zboží nachází mimo celní území Unie, účinky režimu vnějšího tranzitu Unie pozastaví.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro celní dohled nad zbožím, které je přepravováno přes území třetí země v režimu vnějšího tranzitu Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Kapitola 3 Uskladnění

ODDÍL 1 SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 118

Oblast působnosti

1. Režim uskladnění umožňuje skladovat na celním území Unie zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:
 - a) dovoznímu clu;
 - b) jiným poplatkům podle jiných příslušných platných předpisů;
 - c) obchodněpolitickým opatřením, pokud nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.
2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu uskladnění jsou tyto:
 - a) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny minimální údaje, které musí zahrnovat alespoň dovozce odpovědného za zboží, výrobce, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží a seznam příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány na toto zboží, není-li stanoveno jinak, a

- b) zboží splňuje jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
3. Zboží Unie může být propuštěno do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného celního pásma v souladu s jinými právními předpisy Unie uplatňovanými celními orgány nebo proto, aby se na ně vztahovalo rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla. Zboží Unie může do celního skladu nebo do svobodného pásma vstoupit, může v něm být uskladněno, přepravováno, lze ho v něm užít, zušlechtit nebo spotřebovat. V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu uskladnění.
 4. Dovozece propustí zboží, které není zbožím Unie a které bylo dovezeno do celního skladu nebo do svobodného pásma, do příslušného režimu uskladnění.
 5. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro propouštění zboží Unie do režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného celního pásma, jak je uvedeno v odstavci 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Článek 119

Informace o uskladnění

1. Provozovatel celního skladu nebo svobodného pásma celním orgánům poskytne nebo zpřístupní minimální údaje nezbytné pro uplatnění ustanovení upravujících skladování zboží, které se v něm nachází, zejména údaje uvedené v čl. 118 odst. 2 písm. a), celní status zboží propuštěného do režimu uskladnění a následný pohyb tohoto zboží.
2. Pokud dovozce nebo dopravce již poskytl nebo zpřístupnil všechny informace uvedené v odstavci 1 nebo část těchto informací, propojí provozovatel celního skladu nebo svobodného pásma své vlastní doplňující informace s informacemi dovozce nebo dopravce.
3. Hospodářský subjekt nesmí přijmout zboží, u něhož nebyly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny minimální informace.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením minimálních informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 120

Změna a zrušení platnosti informací o uskladnění

1. Provozovatel celního skladu nebo svobodného pásma může změnit jeden nebo více údajů v informacích o zboží v jeho zařízení poté, co byly poskytnuty nebo zpřístupněny, ledaže celní orgány informovaly provozovatele, že mají v úmyslu provést kontrolu zboží nebo že zjistily, že informace o zboží nejsou správné.

2. Dovozce, dopravce nebo provozovatel skladu ve svobodném pásmu co nejdříve zruší platnost informací o zboží, které nebylo dovezeno na celní území Unie. Celní orgány zruší platnost informací o tomto zboží po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy byly tyto informace poskytnuty nebo zpřístupněny.

Článek 121

Délka trvání režimu uskladnění

1. Doba, po kterou se zboží může nacházet v režimu uskladnění, není omezena.
2. Za výjimečných okolností mohou celní orgány stanovit lhůtu, v níž musí být režim uskladnění vyřízen, zejména pokud druh a povaha zboží mohou v případě dlouhodobého skladování ohrozit zdraví a život lidí, zvířat nebo rostlin nebo životní prostředí.

ODDÍL 2

USKLADNĚNÍ V CELNÍM SKLADU

Článek 122

Uskladnění v celních skladech

1. Režim uskladnění v celním skladu umožňuje skladovat zboží, které není zbožím Unie, v prostorách nebo na jiných místech schválených pro tento režim celními orgány a pod celním dohledem („celní sklady“).
2. Celní sklady může pro celní skladování zboží použít jakýkoli dovozce („veřejný celní sklad“) nebo mohou být použity pro skladování zboží dovezeného držitelem povolení k celnímu skladování („soukromý celní sklad“).

Článek 123

Povolení k provozování celních skladů

1. Provozování celního skladu vyžaduje povolení celních orgánů, pokud provozovatelem celního skladu není samotný celní orgán. Povolení stanoví podmínky pro provozování celního skladu.
2. Povolení uvedené v odstavci 1 se udělí pouze osobám, jež splňují tyto podmínky:
 - a) jsou usazeny na celním území Unie;
 - b) poskytují nezbytné záruky pro řádný průběh operací;
 - c) má se za to, že obchodník kategorie „Trust and Check“ splňuje tuto podmínku, pokud je provozování celního skladu zohledněno v povolení uvedeném v článku [25](#);

- d) poskytnou jistotu za případný celní dluh.
- 3. Povolení uvedené v odstavci 1 se udělí pouze tehdy, pokud jsou celní orgány schopny vykonávat celní dohled, aniž by musely zavést administrativní opatření, která nejsou úměrná daným hospodářským potřebám.
- 4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 124

Přeprava zboží v celním skladu

- 1. Celní orgány mohou provozovateli celního skladu povolit přepravu zboží za těchto podmínek:
 - a) možnost přepravy zboží je stanovena v povolení k celnímu skladování;
 - b) provozovatelem celního skladu je oprávněný hospodářský subjekt kategorie „Trust and Check“;
 - c) informace o přepravě jsou zaznamenány v záznamech hospodářského subjektu a jsou poskytnuty nebo zpřístupněny celním orgánům odeslání a příchodu zboží.
- 2. Komise v prováděcích aktech stanoví postup pro přepravu zboží v celním skladu podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 125

Zušlechtění v celním skladu

Je-li to hospodářsky odůvodněné a není-li tím nepříznivě dotčen celní dohled, mohou celní orgány povolit, aby zboží v celním skladu bylo následně propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku nebo režimu konečného užití za účelem jeho zušlechtění v celním skladu, a to za podmínek stanovených uvedenými režimy.

Článek 126

Celní dohled

Za zajištění toho, že zboží v režimu uskladnění v celním skladu není vyjmutο z celního dohledu, odpovídá držitel povolení.

ODDÍL 3

SVOBODNÁ PÁSMATA

Článek 127

Vymezení svobodných pásem

1. Členské státy mohou některé části celního území Unie prohlásit za svobodná pásma.
Pro každé svobodné pásmo členský stát určí zeměpisné vymezení a místa vstupu a výstupu.
2. Členské státy sdělí Komisi informace o svých svobodných pásmech, která jsou v provozu.
3. Svobodná pásma jsou ohrazena.
Obvod a místa vstupu do svobodného pásma a výstupu z něj podléhají celnímu dohledu.
4. Osoby, zboží a dopravní prostředky vstupující do svobodných pásem nebo z nich vystupující mohou být podrobeny celním kontrolám.

Článek 128

Stavby a činnosti ve svobodných pásmech

1. Ke stavbě budov ve svobodném pásmu je zapotřebí předchozí povolení celních orgánů.
2. S výhradou celních předpisů je ve svobodném pásmu povolena jakákoli průmyslová či obchodní činnost nebo poskytování služeb. Provozování těchto činností a poskytování služeb musí být předem oznámeno celním orgánům.
3. S ohledem na povahu daného zboží nebo potřeby celního dohledu či požadavky na bezpečnost a zabezpečení mohou celní orgány činnosti uvedené v odstavci 2 zakázat nebo omezit.
4. Celní orgány mohou zakázat výkon činnosti ve svobodném pásmu osobám, které neposkytují potřebnou záruku dodržování celních předpisů.

Článek 129

Zboží, které není zbožím Unie, ve svobodných pásmech

1. Zboží, které není zbožím Unie, umístěné ve svobodném pásmu lze propustit do volného oběhu nebo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, dočasného použití nebo konečného užití za podmínek stanovených pro tyto režimy.

V takových případech se zboží nepovažuje za zboží v režimu svobodného celního pásma.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení týkající se zásob nebo zásobovacích skladů, u nichž tak daný režim stanoví, odstavec 1 nevylučuje použití nebo spotřebování zboží, jehož propuštění do volného oběhu nebo režimu dočasného použití by nepodléhalo uplatnění dovozního cla stanoveného v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky nebo opatření zakazujících použití tohoto zboží v Unii.

Toto použití nebo spotřeba vyžaduje, aby byly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny příslušné informace.

Článek 130

Přeprava zboží ze svobodného pásma

Zboží může být ze svobodného pásma vyvezeno pouze tehdy, bylo-li propuštěno do jiného celního režimu.

Článek 131

Celní status

1. Na žádost dotyčné osoby stanoví celní orgány celní status zboží jako zboží Unie u tohoto zboží:
 - a) zboží Unie, které vstupuje do svobodného pásma;
 - b) zboží Unie, které ve svobodném pásmu prošlo zušlechťovacími operacemi;
 - c) zboží, které bylo ve svobodném pásmu propuštěno do volného oběhu.
2. Zboží, které je ze svobodného pásma přepraveno do jiné části celního území Unie nebo které je propuštěno do celního režimu, se považuje za zboží, které není zbožím Unie, pokud se jeho celní status zboží Unie neprokáže.
3. Pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo opatření na kontrolu vývozu stanovených v rámci společné zemědělské politiky nebo obchodní politiky se však takové zboží považuje za zboží Unie, pokud se nezjistí, že nemá celní status zboží Unie.

Kapitola 4

Zvláštní účel

ODDÍL 1

DOČASNÉ POUŽITÍ

Článek 132

Oblast působnosti

1. Režim dočasného použití umožňuje, aby zboží, které není zbožím Unie a které má být vyvezeno, podléhalo na celním území Unie zvláštnímu účelu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, a aniž by se na ně vztahovaly:
 - a) jiné poplatky podle jiných příslušných platných předpisů;
 - b) obchodněpolitická opatření, pokud nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.
2. Režim dočasného použití lze použít pouze v případě, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) zboží nemá být kromě běžného snížení hodnoty způsobeného jeho používáním nijak změněno;
 - b) je možné zajistit identifikaci zboží, které bylo do režimu propuštěno, s výjimkou případů, kdy s ohledem na povahu zboží nebo zamýšlené použití nemůže neprovedení identifikace vést ke zneužití režimu nebo kdy je v případě uvedeném v článku 109 možné ověřit splnění podmínek stanovených pro rovnocenné zboží;
 - c) v případě potřeby bylo uděleno povolení v souladu s článkem 102 a před propuštěním zboží byly celním orgánům poskytnuty nebo zpřístupněny minimální údaje, které musí zahrnovat alespoň dovozce odpovědného za zboží, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis a zamýšlené použití zboží;
 - d) jsou splněny požadavky pro úplné nebo částečné osvobození od cla stanovené v celních předpisech;
 - e) zboží bylo přepraveno na celní území Unie;
 - f) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) zvláštního účelu podle odstavce 1 tohoto článku;
 - b) požadavků pro úplné osvobození od dovozního cla podle odst. 2 písm. d) tohoto článku.

Článek 133

Doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití

1. Celní orgány stanoví dobu, během níž musí být zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití, propuštěno do následného celního režimu. Tato doba je dostatečně dlouhá pro dosažení cíle povoleného použití.
2. Lhůta, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití za stejným účelem a na odpovědnost téhož držitele povolení, nesmí přesáhnout 24 měsíců, a to i v případě, že byl režim vyřízen tím, že zboží bylo propuštěno do jiného zvláštního režimu a následně opět do režimu dočasného použití.
3. Pokud za mimořádných okolností nelze povoleného použití dosáhnout během doby uvedené v odstavcích 1 a 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost dovozce povolit přiměřené prodloužení uvedené doby.
4. Celková doba, po kterou může zboží setrvat v režimu dočasného použití, nepřesáhne s výjimkou nepředvídatelné události deset let.

Článek 134

Výše dovozního cla v případě dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla

1. Výše dovozního cla u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, činí 3 % z částky dovozního cla, které by bylo v případě uvedeného zboží splatné, kdyby bylo toto zboží v den propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

Částka je splatná za každý byt' jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.
2. Částka dovozního cla není vyšší než částka, která by byla splatná, kdyby dané zboží bylo v den propuštění do režimu dočasného použití propuštěno do volného oběhu.

ODDÍL 2 KONEČNÉ UŽITÍ

Článek 135

Režim konečného užití

1. Režim konečného užití umožňuje, aby bylo zboží propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla, která je stanovena v právních předpisech Unie, pod podmínkou, že dovozce přidělí zboží pro zvláštní účel.
2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu konečného užití jsou tyto:

- a) v případě potřeby bylo uděleno povolení v souladu s článkem [102](#);
 - b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny minimální údaje, které musí zahrnovat alespoň dovozce odpovědného za zboží, prodejce, kupujícího, výrobce, dodavatele výrobku, pokud se liší od výrobce, odpovědný hospodářský subjekt v Unii podle článku 4 nařízení (EU) 2019/1020 a článku 16 nařízení (EU) 2023/XXXX³², hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží, jedinečný referenční údaj pro danou zásilku a její umístění a seznam příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány na toto zboží;
 - c) je zapláceno nebo zajištěno případné splatné dovozní clo nebo jiné poplatky, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel nebo ochranných opatření, pokud se na zboží nevztahuje žádost o čerpání celní kvóty;
 - d) zboží bylo přepraveno na celní území Unie;
 - e) zboží splňuje příslušné jiné právní předpisy uplatňované celními orgány.
3. Pokud se zboží nachází ve výrobní fázi, ve které je nákladově účinným způsobem možné dosáhnout pouze předepsaného konečného užití, mohou celní orgány v povolení stanovit podmínky, za nichž se má za to, že zboží bylo použito k účelům uvedeným v právních předpisech Unie, které stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla.
4. Pokud je zboží vhodné pro opakované použití a celní orgány to považují za vhodné za účelem zamezení zneužití, pokračuje celní dohled po dobu nejdéle dvou let od data prvního použití zboží pro účely uvedené v právních předpisech Unie, které stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla.
5. Celní dohled u režimu konečného užití končí v kterémkoli z těchto případů:
- a) jakmile bylo zboží použito pro účely uvedené v právních předpisech Unie, které stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla;
 - b) jakmile zboží opustí celní území Unie, je zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
 - c) jakmile bylo zboží použito k jiným účelům, než které jsou uvedeny v právních předpisech Unie, jež stanoví osvobození od cla nebo snížené sazby cla, a bylo zapláceno příslušné dovozní clo.
6. Požaduje-li se výtěžnost, použije se na režim konečného užití článek [136](#).
7. Odpad a zbytky vzniklé při opracování nebo zpracování zboží podle předepsaného konečného užití a ztráty na základě přirozeného úbytku se považují za zboží, jež dosáhlo předepsaného konečného užití.

³² [Úřad pro publikace: vložit do textu konečný odkaz – viz pozn. pod čarou č. 19.]

8. Odpad a zbytky vzniklé při zničení zboží propuštěného do režimu konečného užití se považují za propuštěné do režimu uskladnění v celním skladu.

Kapitola 5 Zušlechtění

ODDÍL 1 OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 136

Výtěžnost

S výjimkou případů, kdy je výtěžnost vymezena ve zvláštních právních předpisech Unie, celní orgány stanoví buď výtěžnost či průměrnou výtěžnost zušlechtovací operace, nebo případně způsob, jak ji stanovit.

Výtěžnost nebo průměrná výtěžnost se stanoví na základě skutečných podmínek, za kterých jsou nebo budou zušlechtovací operace prováděny. Výtěžnost lze v příslušných případech upravit podle článku [10](#).

ODDÍL 2 AKTIVNÍ ZUŠLECHŤOVACÍ STYK

Článek 137

Oblast působnosti

1. Aniž je dotčen článek [109](#), umožňuje režim aktivního zušlechtovacího styku, aby pro účely jedné nebo několika zušlechtovacích operací na celním území Unie bylo použito zboží, které není zbožím Unie, aniž by toto zboží podléhalo:
 - a) dovoznímu clu či jiným poplatkům, včetně antidumpingových cel, vyrovnávacích cel či ochranných opatření;
 - b) obchodněpolitickým opatřením, pokud nezakazují vstup zboží na celní území Unie nebo jeho výstup z tohoto území.
2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu aktivního zušlechtovacího styku jsou tyto:
 - a) v případě potřeby bylo v souladu s článkem [102](#) uděleno povolení pro jedno z použití uvedených v odstavci 3 tohoto článku;
 - b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny minimální údaje, které musí zahrnovat alespoň dovozce odpovědného za zboží, prodávajícího, kupujícího, výrobce, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží a jeho

umístění a seznam příslušných jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány;

c) zboží bylo přepraveno na celní území Unie.

3. Dovozci mohou použít režim aktivního zušlechťovacího styku k:

- a) opravě zboží, které má být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku;
- b) zničení zboží, které má být propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku;
- c) výrobě zušlechtěných výrobků, v nichž lze zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku identifikovat, aniž by bylo dotčeno použití příslušenství pro výrobu;
- d) provedení operací na zboží propuštěném do režimu aktivního zušlechťovacího styku, jež zajistí dodržení technických požadavků pro propuštění zboží do volného oběhu;
- e) podrobení zboží propuštěného do režimu aktivního zušlechťovacího styku obvyklým formám manipulace v souladu s článkem 108;
- f) výrobě zušlechtěných výrobků se zbožím rovnocenným zbožím, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, v souladu s článkem 109.

Článek 138

Lhůta pro vyřízení režimu

1. Celní orgány stanoví lhůtu, v níž má být režim aktivního zušlechťovacího styku v souladu s článkem [105](#) vyřízen.

Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy bylo zboží, které není zbožím Unie, do tohoto režimu propuštěno, a zohledňuje dobu potřebnou pro provedení zušlechťovacích operací a vyřízení režimu.

2. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou celní orgány lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

V povolení může být uvedeno, že lhůta, která začíná v průběhu měsíce, čtvrtletí nebo pololetí, končí posledním dnem následujícího měsíce, čtvrtletí nebo pololetí.

3. V případě předčasného vývozu v souladu s čl. 109 odst. 2 písm. [c\)](#) se v povolení uvede lhůta, v níž musí být zboží, které není zbožím Unie, navrženo do režimu aktivního zušlechťovacího styku, přičemž se zohlední doba potřebná pro pořízení a přepravu zboží na celní území Unie.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci se stanoví v měsících a nepřesáhne šest měsíců. Začíná běžet dnem přijetí vývozního prohlášení vztahujícího se na zušlechtěné výrobky získané z odpovídajícího rovnocenného zboží.

4. Na žádost držitele povolení může být šestiměsíční lhůta uvedená v odstavci 3 prodloužena, a to i po jejím uplynutí, pokud celková lhůta nepřesáhne dvanáct měsíců.

Článek 139

Dočasný vývoz pro účely dalšího zpracování

Na žádost mohou celní orgány povolit, aby část zboží nebo veškeré zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku, nebo zušlechtěné výrobky byly dočasně vyvezeny pro účely dalšího zpracování mimo celní území Unie v souladu s podmínkami stanovenými pro režim pasivního zušlechtovacího styku.

ODDÍL 3 PASIVNÍ ZUŠLECHŤOVACÍ STYK

Článek 140

Oblast působnosti

1. Režim pasivního zušlechtovacího styku umožňuje, aby bylo zboží Unie dočasně vyvezeno z celního území Unie za účelem zušlechtovacích operací. Zušlechtěné výrobky, které jsou výsledkem zušlechtění tohoto zboží, mohou být na žádost držitele povolení nebo jakékoli jiné osoby usazené na celním území Unie, získá-li tato osoba souhlas držitele povolení a jsou-li splněny podmínky povolení, propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla.
2. Podmínky pro propuštění zboží do režimu pasivního zušlechtovacího styku jsou tyto:
 - a) v případě potřeby bylo uděleno povolení v souladu s článkem [102](#) a tímto článkem;
 - b) celním orgánům byly poskytnuty nebo zpřístupněny minimální údaje, které musí zahrnovat alespoň vývozce odpovědného za zboží, prodávajícího, kupujícího, hodnotu, původ, sazební zařazení a popis zboží;
 - c) jsou zaplaceny nebo zajištěny splatné vývozní clo nebo jiné poplatky;
 - d) zboží je v souladu s příslušnými jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány.
3. Celní orgány neudělí povolení pro režim pasivního zušlechtovacího styku v případě žádného z tohoto zboží Unie:
 - a) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla;

- b) zboží, které bylo před vývozem propuštěno do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou cla na základě jeho konečného užití, dokud účely tohoto konečného užití nejsou splněny, ledaže má toto zboží projít opravami;
 - c) zboží, jehož vývoz zakládá nárok na poskytnutí vývozních náhrad;
 - d) zboží, jemuž je na základě vývozu v rámci společné zemědělské politiky přiznána jiná finanční výhoda než náhrady uvedené v písmenu c).
4. Celní orgány stanoví lhůtu, během níž musí být dočasně vyvezené zboží dovezeno zpět na celní území Unie ve formě zušlechtěných výrobků a propuštěno do volného oběhu, aby mu mohlo být přiznáno úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla. Na odůvodněnou žádost držitele povolení mohou povolit přiměřené prodloužení této lhůty.

Článek 141

Zboží opravené nebo nahrazené bezplatně

1. Je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží bylo opraveno nebo nahrazeno bezplatně v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku výrobní vady nebo vady materiálu, nebo z toho důvodu, že zboží nesplňovalo specifikace, které kupující požadoval od prodávajícího, má toto zboží nárok na úplné osvobození od dovozního cla.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na případy, kdy výrobní vada nebo vada materiálu byly vzaty v úvahu již při prvním propuštění daného zboží do volného oběhu.

Článek 142

Zboží opravené nebo upravené v rámci mezinárodních dohod

1. Zušlechtěné výrobky získané ze zboží propuštěného do režimu pasivního zušlechtovacího styku se úplně osvobozují od dovozního cla, je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že:
 - a) toto zboží bylo opraveno či upraveno ve třetí zemi, s níž Unie uzavřela mezinárodní dohodu, ve které se takové osvobození stanoví, a
 - b) podmínky pro osvobození od dovozního cla stanovené v dohodě uvedené v písmenu a) jsou splněny.
2. Odstavec 1 se nevztahuje na zušlechtěné výrobky získané z rovnocenného zboží uvedeného v článku [109](#) ani na náhradní výrobky uvedené v článcích [143](#) a [144](#).

Článek 143

Systém prosté výměny

1. Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený výrobek („náhradní výrobek“) v souladu s odstavci 2 až 5 nahradil zušlechtěný výrobek.
2. Celní orgány na žádost povolí použití systému prosté výměny, je-li předmětem zušlechtovací operace oprava vadného zboží Unie, které není předmětem opatření stanovených v rámci společné zemědělské politiky ani zvláštních režimů pro některé druhy zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů.
3. Náhradní výrobky mají stejný osmimístný kód kombinované nomenklatury, stejnou obchodní jakost a stejné technické charakteristiky jako vadné zboží, pokud by bylo podrobeno opravě.
4. Bylo-li vadné zboží před vývozem používáno, musí být náhradní výrobky také použité.

Byl-li však náhradní výrobek dodán zdarma v důsledku smluvních nebo zákonných záručních povinností nebo v důsledku vady materiálu nebo výrobní vady, celní orgány od požadavku stanoveného v prvním pododstavci upustí.
5. Na náhradní výrobky se použijí ustanovení, která by se vztahovala na zušlechtěné výrobky.

Článek 144

Předčasný dovoz náhradních výrobků

1. Celní orgány povolí za podmínek, které samy stanoví, na žádost dotyčné osoby dovoz náhradních výrobků před vývozem vadného zboží.

V případě takového předčasného dovozu náhradního výrobku se poskytne jistota ve výši dovozního cla, které by bylo splatné, pokud by vadné zboží nebylo vyvezeno v souladu s odstavcem 2.
2. Vadné zboží se vyveze ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy celní orgány přijmou celní prohlášení s návrhem na propuštění náhradních výrobků do volného oběhu.
3. Pokud za mimořádných okolností nelze vadné zboží vyvézt ve lhůtě uvedené v odstavci 2, mohou celní orgány na odůvodněnou žádost držitele povolení udělit přiměřené prodloužení této lhůty.

Hlava IX

SAZEBNÍ ZAŘAZENÍ, PŮVOD A HODNOTA ZBOŽÍ

Kapitola 1

Společný celní sazebník a sazební zařazení zboží

Článek 145

Společný celní sazebník a celní dozor

1. Splatné dovozní a vývozní clo vychází ze společného celního sazebníku.

Další opatření stanovená ve zvláštních předpisech Unie upravujících obchod se zbožím se v příslušných případech uplatní podle sazebního zařazení tohoto zboží.
2. Společný celní sazebník obsahuje všechny tyto prvky:
 - a) kombinovanou nomenklaturu zboží, která je stanovena v nařízení (EHS) č. 2658/87;
 - b) jakoukoliv jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena zvláštními předpisy Unie, jež upravují uplatňování sazebních opatření při obchodu se zbožím;
 - c) smluvní nebo běžná autonomní cla pro zboží, které je zahrnuto do kombinované nomenklatury;
 - d) preferenční sazební opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými třetími zeměmi nebo skupinami třetích zemí;
 - e) preferenční sazební opatření přijatá jednostranně Unií vůči některým třetím zemím nebo skupinám třetích zemí;
 - f) autonomní opatření, na jejichž základě lze clo u určitého zboží snížit nebo zboží od cla osvobodit;
 - g) zvýhodněné sazební zacházení stanovené pro určité zboží z důvodu jeho povahy nebo na základě jeho konečného užití v rámci opatření uvedených v písmenech c) až f) nebo v písmenu h);
 - h) jiná opatření vyplývající ze zemědělských nebo obchodních nebo jiných právních předpisů Unie, která jsou založena na sazebním zařazení zboží, zejména prozatímní nebo konečné antidumpingové clo, vyrovnávací clo nebo ochranné opatření.
3. Splňuje-li dané zboží podmínky obsažené v opatřeních stanovených v odst. 2 písm. d) až g), mohou se tato opatření použít místo opatření uvedených v písmenu c) dotyčného odstavce. Tato opatření mohou být uplatněna se zpětnou účinností, jsou-li

dodrženy lhůty a splněny podmínky stanovené v příslušném opatření nebo v tomto nařízení, a:

- a) pokud jde o opatření stanovená v písmenech d) a e), tato opatření umožňují takovou zpětnou účinnost;
 - b) pokud jde o opatření stanovená v písmenu d), třetí země nebo skupina třetích zemí rovněž umožňuje takovou zpětnou účinnost.
4. Je-li použití opatření uvedených v odst. 2 písm. d) až g) nebo osvobození od opatření podle písmene h) uvedeného odstavce omezeno na určitý objem dovozu nebo vývozu, přestanou být opatření nebo osvobození v případě celních či jiných kvót uplatňována od okamžiku, kdy je dosaženo stanoveného objemu dovozu nebo vývozu.
- V případě celních stropů přestanou být tato opatření uplatňována na základě právního aktu Unie.
5. Celní orgány odmítnou použití zjednodušeného sazebního zacházení při prodeji na dálku, pokud na základě relevantních a objektivních údajů zjistí, že prodej na dálku u zboží dovezeného ze třetích zemí byl určen pro jiné osoby než osoby uvedené v čl. 14 odst. 2 písm. a) směrnice o DPH.
6. Komise může propuštění zboží do volného oběhu, vývoz a propuštění zboží do určitých zvláštních režimů pro účely uvedené v čl. 31 odst. 4 podrobit celnímu dozoru.
7. Komise v prováděcích aktech stanoví opatření pro jednotnou správu celních a jiných kvót a celních a jiných stropů podle odstavce 4 a pro řízení celního dozoru podle odstavce 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 146

Sazební zařazení zboží

1. Pro účely společného celního sazebníku spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury, do nichž má být toto zboží zařazeno.
2. Pro účely nesazebních opatření spočívá sazební zařazení zboží v určení jedné podpoložky nebo dalšího členění kombinované nomenklatury nebo jakékoli jiné nomenklatury, která je zcela nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře nebo k ní přidává další členění a která je stanovena právními předpisy Unie, do nichž má být uvedené zboží zařazeno.
3. Podpoložka nebo další členění určené podle odstavců 1 a 2 se použijí pro účely uplatňování opatření souvisejících s danou podpoložkou.

4. Komise může v prováděcích aktech stanovit sazební zařazení zboží podle odstavců 1 a 2.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

V řádně odůvodněných a naléhavých případech, které souvisejí s potřebou rychle zajistit správné a jednotné používání kombinované nomenklatury, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. 5.

Kapitola 2

Původ zboží

Článek 147

Nepreferenční původ

Pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží uvedená v článcích [148](#) a [149](#) se uplatní pro účely použití:

- a) společného celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v čl. 145 odst. 2 písm. [d\)](#) a [e\)](#);
- b) jiných než sazebních opatření stanovených zvláštními předpisy Unie upravujícími obchod se zbožím a
- c) jiných opatření Unie týkajících se původu zboží.

Článek 148

Získání původu

- 1. Zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území se považuje za zboží pocházející z této země nebo z tohoto území.
- 2. Zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
- 3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku [147](#), považuje za zboží zcela získané v jediné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v určité zemi nebo na určitém území, podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 149

Prokazování nepreferenčního původu

1. Uvede-li dovozce původ zboží podle celních předpisů, mohou celní orgány vyžadovat doklad o původu zboží.
2. Je-li původ zboží prokázán podle celních předpisů nebo jiných zvláštních předpisů Unie, mohou celní orgány v případě odůvodněných pochybností požadovat dodatečné doklady prokazující, že je původ stanoven v souladu s pravidly uvedenými v příslušných právních předpisech Unie.
3. Je-li to nezbytné z hlediska obchodu, může být dokument prokazující původ vydán v Unii v souladu s pravidly původu platnými v zemi určení nebo na území určení nebo jakoukoli jinou metodou pro určení země, v níž bylo zboží zcela získáno nebo v níž došlo k jeho poslednímu podstatnému zpracování.
4. Pokud se dovozce rozhodl použít zjednodušené sazební zacházení při prodeji na dálku podle čl. 156 odst. 2, celní orgány od dovozce nepožadují, aby původ zboží prokázal.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro poskytování a ověřování dokladů o původu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 150

Preferenční původ zboží

1. S cílem využít opatření podle čl. 145 odst. 2 písm. d) a e) nebo nesazebních preferenčních opatření musí být zboží v souladu s pravidly preferenčního původu uvedenými v odstavcích 2 až 5 tohoto článku.
2. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření obsažená v dohodách, které Unie uzavřela s určitými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí, se pravidla preferenčního původu stanoví v těchto dohodách.
3. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření přijatá jednostranně Unií vůči určitým třetím zemím nebo skupinám těchto zemí, vyjma těch, které jsou uvedeny v odstavci 5, přijme Komise v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel preferenčního původu. Tato pravidla vycházejí z kritéria, že je zboží zcela získáno, nebo z kritéria, že zboží je výsledkem dostatečného zpracování nebo opracování.
4. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření uplatňovaná v rámci obchodu mezi celním územím Unie a Ceutou a Melillou, obsažená v protokolu č. 2 k aktu o přistoupení z roku 1985, se pravidla preferenčního původu přijmou v souladu s článkem 9 uvedeného protokolu.

5. V případě zboží, na něž se vztahují preferenční opatření obsažená v preferenčních dohodách ve prospěch zámořských zemí a území přidružených k Unii, se pravidla preferenčního původu přijmou v souladu s článkem 203 SFEU.
6. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost země či území, na které se vztahuje preferenční režim, povolit této zemi nebo území u určitého zboží dočasnou odchylku od pravidel preferenčního původu uvedených v odstavci 3.

Dočasná odchylka je odůvodněna jedním z těchto důvodů:

- a) vnitřní nebo vnější faktory zemi nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dočasně brání v možnosti dodržovat pravidla preferenčního původu;
 - b) země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, požaduje čas na přípravu na dodržování těchto pravidel.
7. Žádost o odchylku podá Komisi dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim. V žádosti uvede podle druhého pododstavce důvody pro žádost o odchylku a přiloží příslušné podklady.
 8. Dočasná odchylka je omezena na dobu trvání účinků vnitřních nebo vnějších faktorů, které ji odůvodňují, nebo na dobu, kterou daná země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, potřebuje k zajištění dodržování pravidel.
 9. V případě, že je odchylka povolena, dotčená země nebo území, na které se vztahuje preferenční režim, dodržuje veškeré stanovené požadavky, pokud jde o informace, které mají být poskytovány Komisi ohledně využívání odchylky a řízení množství, pro něž je odchylka povolena.
 10. Pokud se dovozce rozhodne použít zjednodušené sazební zacházení při prodeji na dálku, nesmí využít opatření uvedených v čl. 145 odst. 2 písm. [d\)](#) a [e\)](#) ani nesazebních preferenčních opatření.
 11. Komise v prováděcích aktech stanoví:
 - a) procesní pravidla týkající se preferenčního původu zboží pro účely opatření uvedených v odstavci 1;
 - b) opatření, kterým se dané zemi nebo území, na něž se vztahuje preferenční režim, uděluje dočasná odchylka podle odstavce 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 151

Určení původu zvláštních druhů zboží

Komise může v prováděcích aktech stanovit opatření k určení původu zvláštních druhů zboží v souladu s pravidly původu, která se na tato zboží vztahují. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle zajistit správné a jednotné uplatňování pravidel původu, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. 5.

Kapitola 3

Hodnota zboží pro celní účely

Článek 152

Oblast působnosti

Celní hodnota zboží pro účely použití společného celního sazebníku a nesazebních opatření stanovených ve zvláštních předpisech Unie upravujících obchod se zbožím se určuje v souladu s články [153](#) a [157](#).

Článek 153

Metoda určování celní hodnoty na základě převodní hodnoty

1. Prvotním podkladem pro určení celní hodnoty zboží je převodní hodnota, tj. cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená za zboží prodané pro vývoz na celní území Unie, upravená podle článků 154 a 155.
2. Cenou, která byla nebo má být skutečně zaplacená, se rozumí celková platba, která byla nebo má být uskutečněna mezi kupujícím a prodávajícím nebo mezi kupujícím a třetí stranou ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a která zahrnuje veškeré platby, které byly nebo mají být uskutečněny jako podmínka prodeje dováženého zboží.
3. Převodní hodnota se uplatní, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:
 - a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o nakládání se zbožím nebo jeho použití kupujícím, s výjimkou kteréhokoli z těchto omezení:
 - i) omezení, která jsou uložena nebo vyžadována právními předpisy nebo orgány veřejné správy v Unii;
 - ii) omezení, která omezují zeměpisnou oblast, v níž může být zboží přeprodáváno;
 - iii) omezení, která neovlivňují podstatně celní hodnotu zboží;
 - b) prodej nebo cena nepodléhají podmínkám nebo plněním, jejichž hodnotu nelze ve vztahu ke zboží, které je ohodnocováno, určit;
 - c) žádná část výnosu z jakéhokoli následného přeprodeje zboží, nakládání se zbožím nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo ani nepřímo prodávajícímu, kromě případů, kdy lze provést přiměřenou úpravu;

- d) kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení, nebo jejich vztah neovlivnil cenu.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určení celní hodnoty v souladu s odstavci 1 a 2, včetně pravidel pro úpravu ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená, a pro použití podmínek uvedených v odstavci 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 154

Položky převodní hodnoty

1. Při určování celní hodnoty podle článku [153](#) se k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, připočítají:
- a) níže uvedené položky, pokud jsou hrazeny kupujícím, avšak nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být za zboží skutečně zaplacená:
- i) provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí;
 - ii) náklady na nádoby, které se pro celní účely považují za součást zboží, a
 - iii) náklady na balení zahrnující jak práci, tak materiál;
- b) hodnota, vhodným způsobem rozvržená, níže uvedeného zboží a služeb, pokud je kupující poskytuje přímo nebo nepřímo zdarma nebo za sníženou cenu pro použití při výrobě a prodeji k vývozu dováženého zboží, v rozsahu, v jakém tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená:
- i) materiály, součástky, díly a podobné položky obsažené v dováženém zboží;
 - ii) nářadí, matrice, slévačské formy a podobné položky použité k výrobě dováženého zboží;
 - iii) materiály spotřebované při výrobě dováženého zboží a
 - iv) technologie, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené mimo Unii a nezbytné pro výrobu dováženého zboží;
- c) poplatky za užívání práv a licenční poplatky týkající se hodnoceného zboží, které musí přímo nebo nepřímo uhradit kupující jako podmínku prodeje hodnoceného zboží, pokud tyto poplatky za užívání práv a licenční poplatky nejsou zahrnuty v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená;
- d) hodnota jakékoli části výnosu z jakéhokoli následného přeprodeje dováženého zboží, nakládání s dováženým zbožím nebo použití dováženého zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu, a
- e) níže uvedené náklady vzniklé před tím, než se zboží dostalo na místo, kde vstoupilo na celní území Unie:

- i) náklady na dopravu a pojištění dováženého zboží a
 - ii) poplatky za nakládku a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží.
- 2. Položky, které jsou na základě odstavce 1 připočteny k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, vychází výlučně z objektivních a měřitelných údajů.
- 3. Při určování celní hodnoty se k ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, nepřipočtou žádné jiné položky než ty, které jsou stanoveny v tomto článku.
- 4. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určování celní hodnoty v souladu s tímto článkem, včetně pravidel pro úpravu ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacená. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 155

Položky, které se do celní hodnoty nezahrnují

- 1. Při určování celní hodnoty podle článku [153](#) se nezahrnuje žádná z těchto položek:
 - a) náklady na dopravu dováženého zboží po jeho vstupu na celní území Unie;
 - b) poplatky za stavbu, instalaci, montáž, údržbu nebo technickou pomoc vzniklé po vstupu dováženého zboží, například průmyslových zařízení, strojů či vybavení, na celní území Unie;
 - c) úroky z finančního ujednání uzavřeného kupujícím a vztahujícího se na nákup dováženého zboží, bez ohledu na to, zda finanční prostředky poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže bylo financování dohodnuto písemně a jestliže může kupující, bude-li o to požádán, prokázat, že jsou splněny tyto podmínky:
 - i) toto zboží je skutečně prodáváno za cenu deklarovanou jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená;
 - ii) požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu uplatňovanou v dané zemi při podobných operacích v okamžiku poskytnutí finančních prostředků;
 - d) poplatky spojené s právem reprodukovat dovážené zboží v Unii; nákupní provize;
 - e) dovozní cla nebo jiné poplatky splatné v Unii při dovozu nebo prodeji zboží;
 - f) aniž je dotčen čl. 154 odst. 1 písm. c), platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo přeprodávat dovážené zboží, jestliže tyto platby nejsou podmínkou prodeje zboží pro vývoz do Unie.
- 2. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určování celní hodnoty v souladu s tímto článkem, včetně pravidel pro úpravu ceny, která byla nebo má být

skutečně zaplacená. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 156

Zjednodušení

1. Celní orgány mohou na žádost povolit, aby byly na základě specifických kritérií stanoveny níže uvedené částky, nejsou-li tyto částky vyčíslitelné ke dni přijetí celního prohlášení:
 - a) částky, které mají být zahrnuty do celní hodnoty v souladu s čl. 153 odst. 2, a
 - b) částky podle článků 154 a 155.
2. Pokud se dovozce rozhodl použít zjednodušené sazební zacházení při prodeji na dálku, ustanovení čl. 155 odst. 1 písm. [a\)](#) se nepoužije a do celní hodnoty se zahrnou jak náklady na dopravu dováženého zboží do místa, kde zboží vstupuje na celní území Unie, tak náklady na dopravu po jeho vstupu na toto území.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení podle odstavce 1.

Článek 157

Doplňkové metody určování celní hodnoty zboží

1. Nemůže-li být celní hodnota zboží určena podle článku [153](#), pokračuje se postupně podle odst. 2 písm. a) až d), přičemž se celní hodnota zboží určí podle prvního z těchto písmen, podle něhož ji lze určit.

Na žádost dovozce či vývozce nebo případně deklaranta se pořadí uplatnění písmen c) a d) odstavce 2 obrátí.

2. Celní hodnotou podle odstavce 1 je:
 - a) převodní hodnota u stejného zboží prodáváného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;
 - b) převodní hodnota u podobného zboží prodáváného pro vývoz na celní území Unie a vyváženého ve stejnou dobu nebo přibližně ve stejnou dobu jako zboží, které je ohodnocováno;
 - c) hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné dovážené zboží prodává na celním území Unie v největším úhrnném množství osobám, kterou nejsou ve vzájemném spojení s prodávajícími, nebo
 - d) vypočtená hodnota sestávající ze součtu těchto položek:

- i) nákladů na materiál a výrobu nebo jiné zpracování provedené při produkci dováženého zboží nebo hodnoty těchto položek;
 - ii) částky představující zisk a všeobecné výdaje ve výši, kterou producenti v zemi vývozu obvykle zahrnují do prodeje zboží téže povahy nebo téhož druhu jako hodnocené zboží pro vývoz do Unie;
 - iii) nákladů na položky uvedené v čl. 154 odst. 1 písm. [e](#)) nebo jejich hodnoty.
3. Nemůže-li být celní hodnota určena podle odstavce 1, určí se na základě údajů dostupných na celním území Unie s použitím přiměřených prostředků slučitelných se zásadami a obecnými ustanoveními:
- a) dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;
 - b) článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu;
 - c) této kapitoly.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určování celní hodnoty podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 158

Určení hodnoty zboží ve zvláštních situacích

Komise může v prováděcích aktech stanovit opatření, kterými se stanoví vhodná metoda určování celní hodnoty nebo kritéria pro určení celní hodnoty zboží ve zvláštních situacích. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle zajistit správné a jednotné uplatňování pravidel pro určování celní hodnoty zboží, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. [5](#).

Hlava X

CELNÍ DLUH A JISTOTY

Kapitola 1

Vznik celního dluhu

ODDÍL 1

CELNÍ DLUH PŘI DOVOZU

Článek 159

Propuštění do volného oběhu a dočasné použití

1. Dovozci vzniká v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu, do režimu konečného užití nebo do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla celní dluh.
2. Dlužníkem je dovozce. V případě nepřímého zastupování jsou dlužníky a za celní dluh společně a nerozdílně ručí dovozce a osoba, na jejíž účet dovozce jedná.

Není-li v důsledku informací poskytnutých nebo zpřístupněných pro účely režimů uvedených v odstavci 1 vybráno celé dovozní clo nebo jeho část, je dlužníkem rovněž osoba, která informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

3. Pokud se na prodej na dálku u zboží, které má být dovezeno ze třetích zemí nebo území zákazníkovi na celním území Unie, použije hlava XII kapitola 6 oddíl 4 směrnice 2006/112/ES, vznikne domnělému dovozci celní dluh v okamžiku, kdy je přijata platba za prodej na dálku, a dlužníkem je domnělý dovozce.

Článek 160

Zvláštní ustanovení týkající se nepůvodního zboží

1. Vývozci vzniká celní dluh v okamžiku propuštění výrobků určených k vývozu, pokud:
 - a) preferenční ujednání mezi Unií a některými třetími zeměmi nebo skupinami těchto zemí stanoví, že preferenční sazební zacházení s výrobky pocházejícími z Unie vyžaduje, aby nepůvodní zboží použité při jejich výrobě podléhalo zaplacení dovozního cla, a
 - b) pro tyto výrobky byl vydán nebo vyhotoven doklad o původu.

2. Vývozce vypočítá částku dovozního cla odpovídající dluhu, jako by nepůvodní zboží, které bylo použito při výrobě vyvážených výrobků, bylo ve stejný den propuštěno do volného oběhu.
3. V případě nepřímého zastupování se vývozce a osoba, na jejíž účet vývozce jedná, stávají dlužníky a ručí za celní dluh společně a nerozdílně.

Článek 161

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká celní dluh při dovozu nesplněním:
 - a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro vstup zboží, které není zbožím Unie, na celní území Unie, pro jeho odnětí celnímu dohledu nebo pro pohyb, zušlechtnění, uskladnění, dočasné uskladnění a dočasné použití zboží nebo nakládání s tímto zbožím na tomto území;
 - b) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro konečné užití zboží na celním území Unie;
 - c) podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Unie, propuštěno do celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití.
2. Celní dluh vzniká:
 - a) okamžikem, kdy povinnost, jejímž nesplněním vzniká celní dluh, není plněna nebo přestala být plněna, nebo
 - b) okamžikem, kdy je zboží propuštěno do celního režimu, zjistí-li se následně, že podmínka, na jejímž základě může být zboží propuštěno do daného celního režimu nebo mu může být přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití, nebyla ve skutečnosti splněna.
3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) a b) je dlužníkem kterákoli z těchto osob:
 - a) každá osoba, která měla splnit dané povinnosti;
 - b) každá osoba, která si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost, nebo která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění této povinnosti;
 - c) každá osoba, která získala nebo držela dotyčné zboží a v okamžiku získání nebo přijetí zboží si byla nebo měla být vědoma, že nebyla splněna povinnost podle celních předpisů.
4. V případech uvedených v odst. 1 písm. c) je dlužníkem osoba, která má splnit podmínky, na jejichž základě může být zboží propuštěno do celního režimu nebo na jejichž základě může být zboží přiznáno osvobození od cla či snížená sazba dovozního cla podle jeho konečného užití.

Jsou-li celním orgánům poskytnuty informace požadované podle celních předpisů upravujících podmínky, na jejichž základě může být zboží propuštěno do celního režimu, a nebylo-li v důsledku těchto informací vybráno celé dovozní clo nebo jeho část, je dlužníkem také osoba, která informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

Článek 162

Odpočet částky již zaplaceného dovozního cla

1. Vznikne-li podle čl. 161 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu se sníženou sazbou dovozního cla podle konečného užití zboží, odečte se částka dovozního cla zaplacená při propuštění zboží do volného oběhu od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

Ustanovení prvního pododstavce se použije, jestliže celní dluh vznikl u zbytků a odpadu po zničení předmětného zboží.

2. Vznikne-li podle čl. 159 odst. 1 nebo čl. 161 odst. 1 celní dluh u zboží, které bylo propuštěno do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, odečte se částka dovozního cla zaplacená v rámci částečného osvobození od částky dovozního cla odpovídající celnímu dluhu.

ODDÍL 2

CELNÍ DLUH PŘI VÝVOZU

Článek 163

Vývoz a pasivní zušlechťovací styk

1. Vývozci vzniká v okamžiku propuštění zboží podléhajícího vývoznímu clu do režimu vývozu nebo režimu pasivního zušlechťovacího styku celní dluh.
2. Dlužníkem je vývozce. V případě nepřímého zastupování se vývozce a osoba, na jejíž účet vývozce jedná, stávají dlužníky a ručí za celní dluh společně a nerozdílně.
3. Není-li v důsledku informací poskytnutých pro propuštění zboží do režimu vývozu vybráno celé vývozní clo nebo jeho část, je dlužníkem rovněž osoba, která informace poskytla a která si byla nebo měla být vědoma, že tyto informace nejsou pravdivé.

Článek 164

Celní dluh vzniklý nesplněním povinností nebo podmínek

1. U zboží podléhajícího vývoznímu clu vzniká celní dluh při vývozu nesplněním:
 - a) některé z povinností stanovených v celních předpisech pro výstup zboží;

- b) podmínek, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.
2. Celní dluh vzniká:
- a) okamžikem, kdy zboží skutečně opustilo celní území Unie, aniž byly celním orgánům poskytnuty informace o tomto vývozu;
 - b) okamžikem, kdy je zboží dodáno na jiné místo určení, než na které se vztahuje povolení, na jehož základě může zboží opustit celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla;
 - c) nemohou-li celní orgány určit okamžik uvedený v písmenu b), uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující k přiznání tohoto osvobození.
3. V případech uvedených v odst. 1 písm. a) je dlužníkem kterákoli z těchto osob:
- a) každá osoba, která měla splnit danou povinnost;
 - b) každá osoba, která si byla nebo měla být vědoma, že daná povinnost nebyla splněna, a která jednala na účet osoby, jež byla povinna splnit tuto povinnost;
 - c) každá osoba, která se zúčastnila úkonu, jenž vedl k nesplnění povinnosti a která si byla nebo měla být vědoma, že požadované informace nebyly poskytnuty nebo případně nebylo podáno celní prohlášení, ačkoli mělo být.
4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) je dlužníkem každá osoba, která má splnit podmínky, za nichž bylo povoleno, aby zboží opustilo celní území Unie s úplným nebo částečným osvobozením od vývozního cla.

ODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ PRO CELNÍ DLUH VZNIKLÝ PŘI DOVOZU A VÝVOZU

Článek 165

Celní dluh v případě zákazů a omezení

- 1. Celní dluh při dovozu nebo vývozu vzniká i v případě, že se týká zboží, na něž se vztahují jakékoli jiné právní předpisy uplatňované celními orgány při dovozu nebo vývozu.
- 2. Celní dluh však nevzniká v případě:
 - a) protiprávního vstupu padělaných peněz na celní území Unie nebo
 - b) vstupu omamných a psychotropních látek na celní území Unie, a to látek jiných než těch, které jsou pod přísným dohledem příslušných orgánů za účelem jejich použití pro lékařské a vědecké účely.

3. Pro účely sankcí za porušení celních předpisů se však má za to, že celní dluh vznikl, je-li podle tohoto nařízení nebo podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro vyměření sankcí.

Článek 166

Více dlužníků

Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající jednomu celnímu dluhu více osob, odpovídají za zaplacení uvedené částky společně a nerozdílně.

Článek 167

Obecná pravidla pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla

1. Částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží. Pravidly pro výpočet cla jsou pravidla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy u tohoto zboží vznikl celní dluh.
2. Není-li možné přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, má se za to, že vznikl v době, kdy celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, při níž vzniká celní dluh.

Pokud však informace dostupné celní orgánům umožňují určit, že celní dluh vznikl před tímto zjištěním, má se za to, že celní dluh vznikl v nejzazším časovém okamžiku, který může být určen jako situace, v níž celní dluh vzniká.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel uvedených v tomto článku pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem.

Článek 168

Zvláštní pravidla pro výpočet částky dovozního cla

1. Pokud u zboží, jež bylo propuštěno do celního režimu nebo dočasně uskladněno, vznikly na celním území Unie náklady spojené s uskladněním nebo obvyklými formami manipulace, tyto náklady nebo navýšení hodnoty se při výpočtu částky dovozního cla nezohlední, jestliže dovozce nebo vývozce nebo případně deklarant tyto náklady dostatečným způsobem prokáže.

Celní hodnota, množství, povaha a původ zboží, které není zbožím Unie a které bylo použito při operacích, se však při výpočtu částky dovozního cla zohledňují.
2. Dojde-li u zboží, které bylo propuštěno do celního režimu, na celním území Unie v důsledku obvyklých forem manipulace ke změně sazebního zařazení, použije se na zboží propuštěné do tohoto režimu na žádost dovozce nebo případně deklaranta původní sazební zařazení.

3. Vznikne-li u zušlechtěných výrobků pocházejících z režimu aktivního zušlechtovacího styku celní dluh, vyměří se částka dovozního cla odpovídající tomuto dluhu na žádost dovozce na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku.
4. Pokud zušlechtěné výrobky pocházejí z následných režimů aktivního zušlechtovacího styku, může dovozce požadovat, aby byl dluh určen pouze na základě sazebního zařazení, celní hodnoty, množství, povahy a původu zboží, které bylo propuštěno do prvního režimu aktivního zušlechtovacího styku.
5. Ve zvláštních případech se částka dovozního cla určí v souladu s odstavci 2, 3 a 4 tohoto článku bez žádosti dovozce nebo vývozce nebo případně deklaranta, aby se zabránilo obcházení sazebních opatření podle čl. 145 odst. 2 písm. [h](#)).
6. Vznikne-li celní dluh u zušlechtěných výrobků pocházejících z režimu pasivního zušlechtovacího styku nebo u náhradních výrobků podle čl. 143 odst. [1](#), vypočte se částka dovozního cla na základě nákladů na zušlechtovací operaci provedenou mimo celní území Unie.
7. Vznikl-li celní dluh podle článků [161](#) nebo [164](#) tohoto nařízení, a pokud nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, nebyly pokusem o klamavé jednání, platí rovněž toto:
 - a) zvýhodněné sazební zacházení se zbožím podle celních předpisů nebo
 - b) osvobození nebo úplné či částečné osvobození od dovozního nebo vývozního cla podle čl. 145 odst. 2 písm. d), e), f) a g) nebo článků 90, 91, 92 a 93 nebo článků 140, 141, 142, 143 a 144 nebo
 - c) osvobození podle nařízení (ES) č. 1186/2009.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel uvedených v tomto článku pro výpočet částky dovozního nebo vývozního cla u zboží, u něhož celní dluh vznikne v souvislosti se zvláštním režimem, a zvláštních případů uvedených v odstavci 5.

Článek 169

Místo vzniku celního dluhu

1. Celní dluh vzniká v místě, kde je dovozce nebo vývozce usazen.

Odchylně od prvního pododstavce vzniká ve vztahu k jiným dovozcům a vývozcům než obchodníkům kategorie „Trust and Check“ a domnělým dovozcům celní dluh v místě, kde bylo nebo mělo být podáno celní prohlášení v souladu s čl. 63 odst. 4, nebýt změny ve způsobu poskytování informací podle čl. 63 odst. 2.

Ve všech ostatních případech vzniká celní dluh v místě, kde nastaly skutečnosti vedoucí ke vzniku celního dluhu.

Nemůže-li být toto místo určeno, vzniká celní dluh v místě, kde celní orgány zjistí, že se zboží nachází v situaci, při níž vzniká celní dluh.

2. Pokud bylo zboží propuštěno do celního režimu, který nebyl vyřízen, nebo pokud nebylo dočasné uskladnění řádně ukončeno a místo, kde vznikl celní dluh, nemůže být určeno podle odst. 1 druhého nebo třetího pododstavce ve stanovené lhůtě, vzniká celní dluh v místě, kde bylo zboží propuštěno do daného režimu, nebo kde v tomto režimu vstoupilo na celní území Unie, nebo kde bylo dočasně uskladněno.
3. Pokud informace dostupné celním orgánům umožňují určit, že celní dluh pravděpodobně vznikl na více místech, má se za to, že celní dluh vznikl v místě, kde vznikl poprvé.
4. Pokud celní orgán zjistí, že celní dluh vznikl podle článku [161](#) nebo článku [164](#) v jiném členském státě a že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající tomuto dluhu je nižší než 10 000 EUR, považuje se tento celní dluh za celní dluh vzniklý v členském státě, ve kterém byl zjištěn.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůt podle odstavce 2.

Kapitola 2

Jistota za potenciální nebo existující celní dluh

Článek 170

Obecná ustanovení

1. Není-li stanoveno jinak, vztahuje se tato kapitola na jistoty za celní dluhy, které vznikly, jejichž platba je však odložena („existující celní dluhy“), a na jistoty, které jsou požadovány v případě, že může vzniknout celní dluh („potenciální celní dluhy“).
2. Pokud celní orgány požadují poskytnutí jistoty za potenciální nebo existující celní dluh, pokrývá tato jistota částku dovozního nebo vývozního cla a ostatních poplatků splatných v souvislosti s dovozem nebo vývozem zboží v situaci, kdy:
 - a) jistota je použita na propuštění zboží do tranzitního režimu Unie nebo
 - b) jistota může být použita ve více než jednom členském státě.

Jistota, kterou celní orgány přijaly nebo povolily, je platná na celém celním území Unie pro účely, pro které byla poskytnuta.

3. Jistotu poskytne dlužník nebo osoba, která se může stát dlužníkem, nebo povolí-li to celní orgány, jakákoli jiná osoba.
4. Aniž je dotčen článek [178](#), požadují celní orgány pro určité zboží pouze jednu jistotu.

Jistota poskytnutá pro konkrétní zboží se použije ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků u tohoto zboží, bez

ohledu na to, zda jsou poskytnuté či zpřístupněné informace o tomto zboží správné, či nikoli.

Nebyla-li jistota uvolněna, může se v mezích zajištěné částky použít rovněž na vybrání částek dovozního nebo vývozního cla a jiných poplatků, které jsou splatné po kontrole po propuštění daného zboží.

5. Na žádost osoby uvedené v odstavci 3 mohou celní orgány v souladu s čl. 176 odst. [1](#) a [2](#) povolit poskytnutí souborné jistoty ke krytí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu ve vztahu ke dvěma nebo více operacím nebo celním režimům.
6. Celní orgány jistotu sledují.
7. Jistota se nepožaduje v žádné z těchto situací:
 - a) od států, regionálních a místních orgánů veřejné správy nebo jiných veřejnoprávních subjektů v případě činností, v nichž vystupují jako orgány veřejné správy;
 - b) u zboží přepravovaného po Rýnu a rýnských vodních cestách a po Dunaji a dunajských vodních cestách;
 - c) u zboží přepravovaného zabudovaným přepravním zařízením;
 - d) ve zvláštních případech, kdy je zboží propuštěno do režimu dočasného použití;
 - e) u zboží přepravovaného námořní nebo vzdušnou cestou mezi přístavy Unie nebo mezi letišti Unie.
8. Celní orgány nemusí požadovat poskytnutí jistoty, jestliže výše dovozního nebo vývozního cla, které má být zajištěno, nepřesahuje statistický práh hodnoty ve výši 1 000 EUR.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením zvláštních případů, kdy není požadována jistota u zboží, které je propuštěno do režimu dočasného použití, jak je uvedeno v odst. 7 písm. d).
10. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro poskytování a sledování jistoty podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 171

Referenční částka povinné jistoty

1. Musí-li celní orgány požadovat jistotu a mohou-li v době, kdy je jistota požadována, stanovit přesnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, jistota tuto přesnou částku pokryje.

Není-li možné stanovit přesnou částku, vyměří se jistota ve výši nejvyšší možné částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků, které dle odhadu celních orgánů vznikly nebo mohou vzniknout.

2. Aniž je dotčen [článek 176](#), je-li pro částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiných poplatků, jejichž výše se mění v čase, poskytnuta souborná jistota, vyměří se jistota ve výši, která zajistí, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celním dluhům a jiných poplatků bude vždy pokryta.

Článek 172

Referenční částka předběžné jistoty

Není-li poskytnutí jistoty povinné, avšak celní orgány si nejsou jisty tím, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude zaplacená ve stanovené lhůtě, požadují jistotu ve výši, která nesmí přesáhnout částku uvedenou v [článku 171](#).

Článek 173

Poskytnutí jistoty

1. Jistota může být poskytnuta jednou z těchto forem:
 - a) jakýmkoli platebním prostředkem, který celní orgány uznávají, v eurech nebo v měně členského státu, ve kterém se jistota požaduje;
 - b) závazkem ručitele;
 - c) jinou formou jistoty, která poskytuje rovnocennou záruku, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude zaplacená.
2. Poskytnutí jistoty formou složení hotovosti nebo jiným rovnocenným platebním prostředkem se provádí podle platných předpisů členského státu, ve kterém je jistota požadována.

Je-li jistota poskytnuta jakýmkoli platebním prostředkem, který celní orgány uznávají, neplatí z ní celní orgány žádné úroky.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s [článkem 261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením formy jistoty podle odst. 1 písm. c).

Článek 174

Volba jistoty

Osoba, která je povinná poskytnout jistotu, si může zvolit, kterou z forem jistoty uvedených v čl. 173 odst. 1 poskytne.

Pokud však zvolená forma jistoty není slučitelná s řádným prováděním daného celního režimu, mohou ji celní orgány odmítnout.

Celní orgány mohou požadovat, aby byla zvolená forma jistoty zachována po určitou dobu.

Článek 175

Ručitel

1. Ručitelem uvedeným v čl. 173 odst. 1 písm. b) je třetí osoba, která pobývá, je registrována nebo usazena na celním území Unie. Není-li ručitelem úvěrová instituce, finanční instituce nebo pojišťovna akreditovaná v Unii v souladu s platnými právními předpisy Unie, schválí ručitele celní orgány, které jistotu požadují.
2. Ručitel se písemně zaváže, že zaplatí zajištěnou částku dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků.
3. Celní orgány mohou schválení navrhovaného ručitele nebo navrhovaného druhu jistoty odmítnout, pokud dle jejich názoru není možné zaručit, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude ve stanovené lhůtě uhrazena.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel týkajících se forem poskytnutí jistoty a pravidel vztahujících se na ručitele uvedeného v tomto článku.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro zrušení závazku a odstoupení od závazku, který poskytl ručitel uvedený v tomto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 176

Souborná jistota

1. Celní orgány mohou udělit povolení uvedené v čl. 170 odst. 5 pouze osobám, jež splňují tyto podmínky:
 - a) jsou usazeny na celním území Unie;
 - b) splňují kritéria stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. a);
 - c) jsou pravidelnými uživateli příslušných celních režimů nebo provozovateli dočasných skladů nebo splňují kritéria stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. d).
2. Celní orgány mohou hospodářskému subjektu splňujícímu kritéria stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. b) a c) a obchodníkovi kategorie „Trust and Check“ povolit, aby

poskytl soubornou jistotu za potenciální celní dluhy a jiné poplatky se sníženou částkou záruky nebo aby byl zproštěn povinnosti jistotu poskytnout.

3. Celní orgány mohou oprávněnému hospodářskému subjektu pro celní zjednodušení a obchodníkovi kategorie „Trust and Check“ povolit, aby na základě žádosti poskytl soubornou jistotu za existující celní dluhy a jiné poplatky se sníženou částkou záruky.
4. Souborná jistota se sníženou částkou záruky podle odstavce 3 je rovnocenná poskytnutí jistoty.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek pro udělení povolení k použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle odstavce 2.
6. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro určení částky jistoty včetně snížené částky záruky podle odstavce 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 177

Dočasné zákazy týkající se použití souborných jistot

1. V souvislosti se zvláštními režimy nebo dočasným uskladením se může Komise rozhodnout dočasně zakázat použití kterékoli z těchto jistot:
 - a) souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu podle čl. 176 odst. [2](#);
 - b) souborné jistoty podle článku 176 u zboží, u kterého byly zjištěny rozsáhlé podvody.
2. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) nebo b), lze použití souborné jistoty se sníženou částkou záruky nebo zproštění povinnosti poskytnout jistotu nebo použití souborné jistoty podle článku [176](#) povolit, pokud dotyčná osoba splňuje některou z těchto podmínek:
 - a) dotyčná osoba může prokázat, že při operacích, které vykonávala v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí uvedenému v odstavci 1, nevznikl v souvislosti s dotčeným zbožím celní dluh;
 - b) pokud v průběhu dvou let předcházejících rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 celní dluhy vznikly, může tato osoba prokázat, že tyto dluhy byly ve stanovené lhůtě dlužníkem či dlužníky nebo ručitelem plně uhrazeny.

Pro získání povolení používat dočasně zakázanou soubornou jistotu musí dotyčná osoba splňovat rovněž kritéria stanovená v čl. 24 odst. 1 písm. [b\)](#) a [c\)](#).

3. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla pro dočasné zákazy týkající se použití souborných jistot podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s těmito opatřeními a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle posílit ochranu finančních zájmů Unie a jejích členských států, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. 5.

Článek 178

Doplňující nebo nová jistota

Zjistí-li celní orgány, že poskytnutá jistota nezaručuje nebo již nezaručuje spolehlivě či dostatečně, že částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu a jiných poplatků bude uhrazena ve stanovené lhůtě, vyžadují od všech osob uvedených v čl. 170 odst. 3, aby podle svého uvážení buď poskytly doplňující jistotu, nebo nahradily původní jistotu novou jistotou.

Článek 179

Uvolnění jistoty

1. Celní orgány jistotu okamžitě uvolní, jakmile celní dluh nebo odpovědnost za jiné poplatky zanikne nebo již nemůže vzniknout.
2. Zanikl-li celní dluh nebo odpovědnost za jiné poplatky částečně nebo může-li vzniknout jen s ohledem na část zajištěné částky, uvolní se na žádost dotyčné osoby odpovídající část jistoty, pokud částka, o kterou se jedná, takový krok opodstatňuje.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením lhůt pro uvolnění jistoty.
4. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla týkající se uvolnění jistoty podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Kapitola 3

Výběr, platba, vrácení a prominutí částky dovozního nebo vývozního cla

ODDÍL 1

STANOVENÍ VÝŠE DOVOZNÍHO NEBO VÝVOZNÍHO CLA, OZNÁMENÍ CELNÍHO DLUHU A ZAÚČTOVÁNÍ

Článek 180

Stanovení výše dovozního nebo vývozního cla

1. Dovoze a vývozce vypočítají výši splatného dovozního nebo vývozního cla. Má se za to, že celní orgány při propuštění zboží souhlasí s výši splatného dovozního nebo vývozního cla, kterou vypočítali dovozce a vývozce, aniž jsou dotčeny kontroly po propuštění zboží. Pokud tato osoba částku nevypočítá nebo pokud celní orgány nesouhlasí s částkou vypočtenou touto osobou, stanoví celní orgány příslušné pro místo, kde celní dluh vznikl nebo kde se má za to, že vznikl, v souladu s článkem [169](#), částku splatného dovozního nebo vývozního cla, jakmile k tomu mají potřebné informace.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány do data stanoveného v čl. 265 odst. [3](#) v případě, že bylo podáno celní prohlášení, souhlasit s výši splatného dovozního nebo vývozního cla stanoveného v celním prohlášení, aniž jsou dotčeny kontroly po propuštění zboží. Nesouhlasí-li celní orgány s touto částkou, stanoví výši splatného dovozního nebo vývozního cla, jakmile k tomu mají potřebné informace.
3. Pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla není celým číslem, lze tuto částku zaokrouhlit.

Pokud je částka uvedená v prvním pododstavci vyjádřena v eurech, nelze ji zaokrouhlit více než na nejbližší celé číslo nahoru nebo dolů.

Dovozci a vývozci usazení v členském státě, jehož měnou není euro, mohou uplatňovat ustanovení druhého pododstavce obdobně, nebo se od ustanovení tohoto pododstavce odchýlit za předpokladu, že pravidla upravující zaokrouhlování nemají větší finanční dopad než pravidlo stanovené v druhém pododstavci.

Článek 181

Oznámení celního dluhu

1. Po propuštění zboží se má za to, že celní orgány oznámily celní dluh dovozci nebo vývozci.

2. Pokud celní orgány stanovily částku splatného dovozního nebo vývozního cla, oznámí ji dlužníkovi způsobem předepsaným v místě, kde celní dluh vznikl nebo kde se má za to, že vznikl, v souladu s článkem [169](#).

Oznámení uvedené v prvním pododstavci se nepoužije v žádném z těchto případů:

- a) pokud bylo do doby konečného stanovení výše dovozního nebo vývozního cla uloženo prozatímní antidumpingové clo nebo prozatímní vyrovnávací clo nebo prozatímní ochranné opatření;
 - b) pokud je částka splatného dovozního nebo vývozního cla vyšší než částka stanovená na základě rozhodnutí, které bylo učiněno v souladu s článkem 13;
 - c) pokud bylo původní rozhodnutí neoznámit celní dluh nebo jej oznámit s částkou dovozního nebo vývozního cla, která je nižší než splatné dovozní nebo vývozní clo, učiněno na základě obecných předpisů, jež byly později zrušeny rozhodnutím soudu;
 - d) jsou-li celní orgány celními předpisy zproštěny povinnosti oznámit celní dluh.
3. Musí-li celní orgány oznámit výši splatného dovozního nebo vývozního cla v souladu s odstavcem 2, oznámí celní dluh dlužníkovi v okamžiku, kdy mohou tuto výši stanovit a přijmout příslušné rozhodnutí.

Pokud by však oznámení celního dluhu mělo vliv na trestní vyšetřování, mohou celní orgány toto oznámení odložit do doby, kdy již trestní vyšetřování neohroží.

4. Celní orgány mohou obchodníkovi kategorie „Trust and Check“ povolit, aby vypočítal celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží, které tento hospodářský subjekt propustil jménem celních orgánů během období, které nepřesáhne 31 kalendářních dnů, a sdělil ho celním orgánům s rozpisem částek vztahujících se k jednotlivým zásilkám zboží. Nesouhlasí-li celní orgány s vypočtenou a sdělenou částkou, určí výši splatného dovozního nebo vývozního cla.
5. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány v případě, že se na prodej na dálku u zboží, které má být dovezeno ze třetích zemí zákazníkovi na celním území Unie, použijí ustanovení hlavy XII kapitoly 6 oddílu 4 směrnice 2006/112/ES, povolit, aby domnělý dovozce vypočítal a sdělil celní dluh odpovídající celkové výši dovozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému tomuto domnělému dovozci během jednoho měsíce do konce následujícího měsíce s rozpisem částek vztahujících se k jednotlivým zásilkám zboží. Tímto sdělením lze pozměnit informace nebo zrušit platnost informací, které domnělý dovozce poskytl v souladu s čl. 59 odst. [2](#). Nesouhlasí-li celní orgány s vypočtenou a sdělenou částkou, určí výši splatného dovozního nebo vývozního cla. Má se za to, že celní orgány oznámily celní dluh, pokud nevyjádřily nesouhlas se sdělením v přiměřené lhůtě poté, co je obchodník předložil.
6. Do data stanoveného v čl. 265 odst. [3](#) mohou celní orgány v případě, že bylo podáno celní prohlášení, a za předpokladu, že platba byla zajištěna, umožnit, aby byl celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k

veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě ve stanovené době oznámen na konci této doby. Doba stanovená celními orgány nepřesáhne 31 dní.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením:
 - a) případů uvedených v odst. 2 druhém pododstavci písm. d), kdy jsou celní orgány zproštěny povinnosti oznámit celní dluh;
 - b) přiměřené lhůty pro posouzení neexistence nesouhlasu podle odstavce 5;
 - c) informací, které mají být uvedeny ve sdělení domnělého dovozce podle odstavce 5.

Článek 182

Promlčení celního dluhu

1. Celní orgány neoznámí celní dluh dlužníkovi po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu.
2. Pokud celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, prodlouží se tříletá lhůta uvedená v odstavci 1 na nejméně pět a nejvýše deset let v souladu s vnitrostátním právem.
3. Lhůty stanovené v odstavcích 1 a 2 se pozastaví, pokud:
 - a) je podán opravný prostředek podle článku [16](#);
 - b) toto pozastavení se uplatní ode dne, kdy byl opravný prostředek podán, a po dobu trvání řízení o tomto opravném prostředku, nebo
 - c) celní orgány dlužníkovi v souladu s čl. 6 odst. 6 sdělily důvody, na jejichž základě hodlají oznámit celní dluh; toto pozastavení se uplatní ode dne tohoto sdělení do uplynutí lhůty, během níž je dlužníkovi umožněno vyjádřit svůj názor.
4. Je-li povinnost zaplatit clo obnovena podle čl. 193 odst. [7](#), považují se lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2 za pozastavené ode dne podání žádosti o vrácení nebo prominutí cla v souladu s článkem [198](#) do dne, kdy bylo učiněno rozhodnutí o vrácení nebo prominutí cla.

Článek 183

Zaúčtování

1. Celní orgány uvedené v článku [180](#) zaúčtují v souladu s vnitrostátními právními předpisy výši splatného dovozního nebo vývozního cla, která byla oznámena podle článku [181](#).

Povinnost celních orgánů uvedená v prvním pododstavci se nepoužije v případech uvedených v čl. 181 odst. 2 [druhém](#) pododstavci.

2. Celní orgány nemusí zaúčtovat částky dovozního nebo vývozního cla, které podle článku [182](#) odpovídají celnímu dluhu, který již nebylo možné dlužníkovi oznámit.
3. Členské státy stanoví praktické postupy pro zaúčtování částek dovozního nebo vývozního cla. Tyto postupy se mohou lišit podle toho, zda jsou celní orgány s ohledem na okolnosti, za nichž celní dluh vznikl, přesvědčeny, že tyto částky budou zaplacený.

Článek 184

Lhůty pro zaúčtování

1. Celní orgány zaúčtují částku splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů od propuštění zboží, s výjimkou případů, kdy je zboží propuštěno do dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou celní orgány v souladu s čl. 181 odst. [4](#) celkovou výši dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému obchodníkovi kategorie „Trust and Check“ během stanovené doby zaúčtovat celkově na konci této doby.

Toto zaúčtování se provede do čtrnácti dnů od uplynutí dotyčné doby.

3. Odchylně od odstavce 1 může být celková výše dovozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému domnělému dovozci během jednoho měsíce v souladu s čl. 181 odst. [5](#) zaúčtována celkově do konce následujícího měsíce společně s rozpisem částek vztahujících se k jednotlivým zásilkám zboží.
4. Do data stanoveného v čl. 265 odst. [3](#) mohou celní orgány v případě, že bylo podáno celní prohlášení, a za předpokladu, že platba byla zajištěna, umožnit, aby byl celní dluh odpovídající celkové výši dovozního nebo vývozního cla ve vztahu k veškerému zboží propuštěnému jedné a téže osobě ve stanovené době, která nesmí přesáhnout 31 dnů, oznámen na konci této doby.

Toto zaúčtování se provede do čtrnácti dnů od uplynutí dotyčné doby.

5. Lze-li zboží propustit s výhradou určitých podmínek, které upravují stanovení výše splatného dovozního nebo vývozního cla nebo jeho výběr, provede se zaúčtování do čtrnácti dnů ode dne, kdy je stanovena výše splatného dovozního nebo vývozního cla nebo kdy je stanovena povinnost toto clo zaplatit.

Týká-li se však celní dluh prozatímního antidumpingového cla, prozatímního vyrovnávacího cla nebo prozatímního ochranného opatření, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do dvou měsíců ode dne vyhlášení nařízení, kterým se stanoví konečné clo, v *Úředním věstníku Evropské unie*.

6. Vznikne-li celní dluh za jiných podmínek, než které jsou uvedeny v odstavci 1, zaúčtuje se částka splatného dovozního nebo vývozního cla do čtrnácti dnů ode dne,

kdy mohou celní orgány stanovit výši příslušného dovozního nebo vývozního cla a přijmout rozhodnutí.

7. Odstavec 6 se použije v případě částky dovozního nebo vývozního cla, která má být vybrána nebo dovybrána, pokud částka splatného dovozního nebo vývozního cla nebyla zaúčtována v souladu s odstavci 1 až 6 nebo byla stanovena a zaúčtována ve výši, která je nižší než splatná částka.
8. Lhůty pro zaúčtování uvedené v odstavcích 1 až 6 se nepoužijí za nepředvídatelných okolností nebo v případech vyšší moci.
9. Zaúčtování může být odloženo v případě uvedeném v čl. 181 odst. 3 [druhém](#) pododstavci do doby, kdy oznámení celního dluhu již neohrozí trestní vyšetřování.

Článek 185

Svěření prováděcích pravomocí

Komise v prováděcích aktech stanoví opatření k zajištění vzájemné pomoci mezi celními orgány v případě vzniku celního dluhu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

ODDÍL 2

PLATBA ČÁSTKY DOVOZNÍHO NEBO VÝVOZNÍHO CLA

Článek 186

Obecné lhůty pro platbu a pozastavení těchto lhůt

1. Dlužník zaplatí částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu oznámenému v souladu s článkem [181](#) ve lhůtě, kterou stanoví celní orgány.

Aniž je dotčen čl. 17 odst. [2](#), nepřesáhne tato lhůta deset dní ode dne, kdy je dlužníkovi oznámen celní dluh.

Celní orgány mohou tuto lhůtu prodloužit na žádost dlužníka, pokud byla výše splatného dovozního nebo vývozního cla stanovena během kontrol po propuštění zboží podle článku [48](#). Aniž je dotčen čl. 190 odst. [2](#), nepřesahuje toto prodloužení lhůty dobu nutnou k tomu, aby mohl dlužník učinit příslušné kroky ke splnění své povinnosti.

2. Odchylně od odstavce 1 zaplatí dlužník částku dovozního cla odpovídající celnímu dluhu oznámenému podle čl. 181 odst. [5](#) nejpozději do uplynutí lhůty pro oznámení celního dluhu.
3. Je-li dlužník oprávněn použit při placení některou z úlev uvedených v člancích [188](#) až [190](#), platbu provede do uplynutí lhůty nebo lhůt stanovených pro tyto úlevy.

4. Lhůta pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu se pozastaví v kterémkoli z těchto případů:
 - a) je-li podána žádost o prominutí cla podle článku [198](#);
 - b) má-li být zboží zabaveno, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu;
 - c) pokud celní dluh vznikl podle článku 161 a dlužníků je více.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel pro pozastavení lhůty pro zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu podle odstavce 3 a stanovením doby pozastavení.

Článek 187

Platba

1. Platba se provádí v hotovosti nebo obdobnými platebními prostředky, včetně započtení přeplatku, v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
2. Platbu může místo dlužníka provést třetí osoba.
3. Dlužník může vždy zaplatit celou částku dovozního nebo vývozního cla nebo její část před uplynutím lhůty, která mu byla pro platbu poskytnuta.

Článek 188

Odklad platby

Celní orgány na žádost dotyčné osoby a pod podmínkou poskytnutí jistoty povolí odklad platby splatného cla kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) odděleně pro jednotlivé částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 184 odst. [1](#) nebo čl. 184 odst. [7](#);
- b) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla zaúčtované v souladu s čl. 184 odst. 1 během doby stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů;
- c) hromadně pro všechny částky dovozního nebo vývozního cla, které jsou součástí celkového zaúčtování v souladu s čl. 184 odst. 2, 3 a 4.

Článek 189

Doba odkladu platby

1. Doba odkladu platby podle článku [188](#) činí 30 dní.

2. Je-li platba odložena podle čl. 188 písm. [a\)](#), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy byl celní dluh oznámen dlužníkovi.
3. Je-li platba odložena podle čl. 188 písm. [b\)](#), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne hromadná lhůta. Doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní hromadné lhůty.
4. Je-li platba odložena podle čl. 188 písm. [c\)](#), doba odkladu platby začíná následující den po dni, kdy uplyne lhůta stanovená pro propuštění dotyčného zboží. Doba se zkrátí o počet dní odpovídající polovině počtu dní dotyčné lhůty.
5. Je-li počet dní v dobách podle odstavců 3 a 4 lichý, rovná se počet dní, o něž se doba 30 dnů podle uvedených odstavců zkrátí, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.
6. Je-li doba podle odstavců 3 a 4 vyjádřena v týdnech, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacená nejpozději v pátek čtvrtého týdne následujícího po dotyčném týdnu.

Je-li tato doba vyjádřena v měsících, mohou členské státy stanovit, že částka dovozního nebo vývozního cla, jejíž splatnost byla odložena, má být zaplacená do šestnáctého dne měsíce následujícího po dotyčném měsíci. Tyto doby nelze prodloužit ani v případě, že jejich konec připadá na státní svátek.

Článek 190

Jiné úlevy při placení

1. Za podmínky, že bude poskytnuta jistota, mohou celní orgány dlužníkovi kromě odkladu platby povolit i jiné úlevy při placení.
2. Jsou-li podle odstavce 1 umožněny úlevy při placení, účtuje se z částky dovozního nebo vývozního cla úrok z úvěru.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z úvěru rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě *C Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací, v první den měsíce splatnosti, zvýšené o jeden procentní bod.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z úvěru rovná sazbě použité v první den daného měsíce národní centrální bankou během jejích hlavních refinančních operací, zvýšené o jeden procentní bod, nebo v případě členských států, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu dotyčného členského státu, zvýšené o jeden procentní bod.

3. Celní orgány mohou od vyžadování jistoty nebo účtování úroku z úvěru upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by to vyvolalo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.
4. Celní orgány od účtování úroku z úvěru upustí v případě, že částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

Článek 191

Vymáhání platby

Nebyla-li částka splatného dovozního nebo vývozního cla zaplacená ve stanovené lhůtě, zajistí celní orgány zaplacení této částky všemi způsoby, jež jsou jim k dispozici podle právních předpisů příslušného členského státu.

Článek 192

Úroky z prodlení

1. K částce dovozního nebo vývozního cla se ode dne uplynutí stanovené lhůty do dne platby připočítá úrok z prodlení.

V členských státech, jejichž měnou je euro, se sazba úroku z prodlení rovná úrokové sazbě zveřejněné v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie*, kterou Evropská centrální banka použila během svých hlavních refinančních operací, v první den měsíce splatnosti, zvýšené o dva procentní body.

V členských státech, jejichž měnou není euro, se sazba úroku z prodlení rovná sazbě použité v první den daného měsíce národní centrální bankou během jejích hlavních refinančních operací, zvýšené o dva procentní body, nebo v případě členských států, kde není sazba národní centrální banky k dispozici, nejvíce odpovídající sazbě použité v první den daného měsíce na peněžním trhu dotyčného členského státu, zvýšené o dva procentní body.

2. Pokud celní dluh vznikl na základě článku [161](#) nebo článku [164](#) nebo pokud je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení.

Sazba úroku z prodlení se stanoví v souladu s odstavcem 1.

3. Celní orgány mohou od účtování úroku z prodlení upustit, pokud se na základě zdokumentovaného posouzení situace dlužníka zjistí, že by účtování úroku z prodlení způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže.
4. Celní orgány od účtování úroku z prodlení upustí v případě, že částka připadající na jeden úkon výběru je nižší než 10 EUR.

ODDÍL 3

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ

Článek 193

Vrácení a prominutí

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto oddíle, celní orgány vrací nebo promíjí částky dovozního nebo vývozního cla z kteréhokoli z těchto důvodů:

- a) přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla;
 - b) vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám;
 - c) chyba ze strany příslušných orgánů;
 - d) v zájmu spravedlnosti;
 - e) zrušení platnosti údajů, na jejichž základě byl pro příslušné zboží stanoven celní dluh, nebo v příslušných případech odpovídajícího celního prohlášení.
2. Celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla uvedenou v odstavci 1, pokud činí alespoň 10 EUR, ledaže dotčená osoba požádá o vrácení nebo prominutí částky nižší.
3. Pokud mají celní orgány za to, že by clo mělo být vráceno nebo prominuto na základě článků [196](#) a [197](#), příslušný členský stát postoupí věc k rozhodnutí Komisi v kterémkoli z těchto případů:
- a) celní orgány mají za to, že zvláštní okolnosti jsou důsledkem nesplnění povinností ze strany Komise;
 - b) celní orgány mají za to, že se Komise dopustila chyby ve smyslu článku 196;
 - c) okolnosti případu souvisejí s výsledky šetření Unie prováděného podle nařízení (ES) č. 515/97 nebo podle jiných právních předpisů Unie nebo dohod, které Unie uzavřela se zeměmi nebo skupinami zemí, obsahujících ustanovení o provádění takových šetření Unie;
 - d) částka, kterou může být dotčená osoba povinna zaplatit v souvislosti s jednou nebo více dovozními či vývozními operacemi, je v důsledku chyby nebo zvláštních okolností rovna částce 500 000 EUR nebo tuto částku převyšuje.
- Bez ohledu na první pododstavec se věc nepostoupí v těchto situacích:
- a) Komise již přijala rozhodnutí v případě obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky;
 - b) Komise se již případem obsahujícím srovnatelné skutkové a právní otázky zabývá.
4. Pokud celní orgány ve lhůtách uvedených v čl. 198 odst. [1](#) samy zjistí, že částka dovozního nebo vývozního cla má být vrácena nebo prominuta podle článků [194](#), [196](#) a [197](#), vrátí ji nebo prominou z vlastního podnětu, s výhradou pravidel týkajících se rozhodovacích pravomocí.
5. Clo se nevrátí ani nepromine, je-li situace, která vedla k oznámení celního dluhu, výsledkem klamavého jednání dlužníka.
6. Pokud celní orgány clo vrátí, nejsou povinny platit úrok, s výjimkou případů uvedených v odst. 1 písm. a) a c).

Celní orgány však nejsou v těchto případech vrácení cla povinny platit úrok, pokud částku dovozního nebo vývozního cla vrátí bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že je vratná. Pokud celní orgány tuto částku bez zbytečného odkladu nevrátí a dlužník zahájí řízení s cílem získat vrácení cla, platí se úrok za období ode dne zaplacení cla do dne jeho vrácení.

Úrok se navíc zaplatí, jestliže rozhodnutí o vrácení cla nebylo provedeno do tří měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy nedodržení časové lhůty bylo mimo kontrolu celních orgánů.

V takových případech se úrok platí ode dne uplynutí tříměsíční lhůty do dne, kdy je clo vráceno. Úroková sazba se stanoví v souladu s článkem [190](#).

7. Jestliže celní orgány clo vrátí nebo prominou omylem, a není-li původní celní dluh promlčen podle článku [182](#), původní celní dluh se obnoví.

V takových případech se jakýkoli úrok zaplacený podle odst. 6 druhého pododstavce nahradí.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením pravidel, podle nichž bude přijímat rozhodnutí podle odstavce 3, zejména pokud jde o:

- a) podmínky pro převzetí věci;
- b) lhůtu pro přijetí rozhodnutí a pozastavení této lhůty;
- c) sdělování důvodů, na nichž Komise zamýšlí založit rozhodnutí, před přijetím rozhodnutí, jež by na dotčenou osobu mělo nepříznivý dopad;
- d) oznamování rozhodnutí;
- e) důsledky nepřijetí nebo neoznámení tohoto rozhodnutí.

9. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro vrácení a prominutí cla a pro rozhodnutí podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 262 odst. [2](#).

Má-li být o stanovisku výboru podle čl. 262 odst. [1](#) rozhodnuto písemným postupem, použije se čl. 262 odst. [6](#).

Článek 194

Přeplatky na částkách dovozního nebo vývozního cla

- 1. Částka dovozního nebo vývozního cla se vrátí nebo promine, pokud původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu přesahuje splatnou částku nebo pokud byl celní dluh dlužníkovi oznámen v rozporu s čl. 181 odst. 1 písm. [c\)](#) a [d\)](#).
- 2. Pokud žádost o vrácení nebo prominutí vychází ze skutečnosti, že se v době propuštění zboží do volného oběhu na dotyčné zboží vztahovala snížená nebo nulová sazba dovozního cla v rámci celní kvóty, celního stropu nebo jiného zvýhodněného

sazebního režimu, clo se vrátí nebo promine za předpokladu, že v okamžiku podání byly k žádosti připojeny nezbytné doklady a je splněna některá z těchto podmínek:

- a) v případě celní kvóty nebyl její objem vyčerpán;
- b) v ostatních případech nedošlo k obnovení běžné celní sazby.

Článek 195

Vadné zboží nebo zboží neodpovídající smluvním podmínkám

1. Celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního cla, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - a) oznámení celního dluhu se vztahuje na zboží, které dovozce odmítl vzhledem k tomu, že bylo v okamžiku propuštění vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno;
 - b) zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo skutečnosti, že neodpovídá smluvním podmínkám;
 - c) zboží opustilo celní území Unie nebo celní orgány na žádost dotyčné osoby povolily, aby bylo zboží propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku, včetně zničení, nebo do režimu vnějšího tranzitu, režimu uskladnění v celním skladu nebo režimu svobodného celního pásma.
2. Celní orgány částku dovozního cla nevrátí ani neprominou v žádném z těchto případů:
 - a) zboží bylo předtím, než bylo propuštěno do volného oběhu, propuštěno do zvláštního režimu za účelem zkoušek, ledaže se prokáže, že skutečnost, že zboží bylo vadné nebo neodpovídalo smluvním podmínkám, za běžných okolností v průběhu takových zkoušek nebylo možné zjistit;
 - b) k vadnému stavu zboží bylo přihlédnuto při přípravě smluvních podmínek, zejména ceny, předtím, než bylo zboží propuštěno do celního režimu, s nímž je spojen vznik celního dluhu;
 - c) žadatel zboží prodal po zjištění, že je vadné nebo že neodpovídá smluvním podmínkám.
3. Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před propuštěním.

Článek 196

Chyba ze strany celních orgánů

1. V případech jiných než těch, které jsou uvedeny v čl. 193 odst. 1 písm. [e\)](#) a v [článcích 194, 195 a 197](#), celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla, pokud v důsledku chyby na své straně oznámily částku odpovídající celnímu dluhu nižší, než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit;
 - b) dlužník jednal v dobré víře.
2. Pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 194 odst. 2, celní orgány clo vrátí nebo prominou, jestliže skutečnost, že nebyla uplatněna snížená nebo nulová sazba cla, byla důsledkem chyby na jejich straně a informace, na jejichž základě bylo zboží propuštěno, nebo případně celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu obsahovaly všechny údaje a byly k nim přiloženy všechny doklady nezbytné pro uplatnění snížené nebo nulové sazby.
3. Pokud bylo preferenční zacházení se zbožím uděleno na základě systému správní spolupráce s orgány třetí země, považuje se vydání potvrzení těmito orgány v případě, že se ukáže jako nesprávné, za chybu, kterou nebylo možné přiměřeným způsobem zjistit ve smyslu odst. 1 písm. a).

Vydání nesprávného potvrzení však není chybou, je-li potvrzení založeno na nesprávném popisu skutečností podaném vývozcem, s výjimkou případů, kdy je patrné, že si orgány vydávající potvrzení byly nebo měly být vědomy toho, že zboží nesplňuje podmínky pro preferenční zacházení.

Má se za to, že dlužník jednal v dobré víře, je-li schopen prokázat, že v období dotyčných obchodních operací jednal s náležitou péčí, aby zajistil splnění všech podmínek pro preferenční zacházení.

Dlužník se však nemůže odvolat na dobrou víru, zveřejní-li Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o tom, že existují odůvodněné pochybnosti, zda daná země nebo území správně uplatňuje preferenční režim.

Článek 197

Jednání v zájmu spravedlnosti

1. V případech jiných než uvedených v čl. 193 odst. 1 písm. e) a v článcích 194, 195 a 196 celní orgány vrátí nebo prominou částku dovozního nebo vývozního cla v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka.
2. Má se za to, že zvláštní okolnosti podle odstavce 1 existují, pokud je z okolností případu zřejmé, že se dlužník ve srovnání s jinými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost nachází v mimořádné situaci a že by v případě neexistence těchto okolností neutrpěl újmu způsobenou výběrem částky dovozního nebo vývozního cla.

Článek 198

Postup při vrácení a prominutí cla

1. Žádosti o vrácení nebo prominutí cla podle článku 193 se předkládají celním orgánům v těchto lhůtách:

- a) v případě přeplatků na částkách dovozního nebo vývozního cla, chyby ze strany příslušných orgánů nebo jednání v zájmu spravedlnosti ve lhůtě tří let ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;
- b) v případě vadného zboží nebo zboží neodpovídajícího smluvním podmínkám do jednoho roku ode dne, kdy byl celní dluh oznámen;
- c) v případě zrušení platnosti údajů nebo případně celního prohlášení, na jejichž základě bylo zboží propuštěno, do jednoho roku ode dne zrušení platnosti těchto údajů nebo tohoto celního prohlášení, není-li v pravidlech týkajících se zrušení platnosti stanoveno jinak.

Lhůty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) se prodlouží, prokáže-li žadatel, že mu v podání žádosti ve stanovené lhůtě zabránily nepředvídatelné okolnosti nebo vyšší moc.

- 2. Pokud celní orgány nemohou na základě uvedených důvodů přiznat vrácení nebo prominutí částky dovozního nebo vývozního cla, jsou povinny přezkoumat odůvodněnost žádosti o vrácení nebo prominutí cla v kontextu ostatních důvodů pro vrácení nebo prominutí uvedených v článku [193](#).
- 3. Pokud byl proti oznámení celního dluhu podán opravný prostředek podle článku [16](#), příslušná lhůta uvedená v odst. 1 prvním pododstavci, jakož i přezkoumání žádosti o vrácení a prominutí cla a související lhůty se pozastaví ode dne podání opravného prostředku po dobu trvání řízení o tomto opravném prostředku.
- 4. Pokud celní orgán povolí vrácení nebo prominutí cla v souladu s články [196](#) a [197](#), informuje o tom dotyčný členský stát Komisi.
- 5. Komise v prováděcích aktech stanoví procesní pravidla pro informování Komise podle odstavce 4 a informace, které mají být poskytnuty. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. [4](#).

Kapitola 4

Zánik celního dluhu

Článek 199

Zánik

- 1. Aniž jsou dotčeny platné právní předpisy týkající se nevybrání částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu v případě soudně prohlášené nesolventnosti dlužníka, povinnost zaplatit celní dluh při dovozu nebo vývozu zaniká:
 - a) pokud již dlužníkovi nelze oznámit celní dluh podle článku [181](#);
 - b) zaplacením částky dovozního nebo vývozního cla;
 - c) s výhradou odstavce 5 prominutím částky dovozního nebo vývozního cla;

- d) je-li u zboží propuštěného do celního režimu s povinností zaplatit dovozní nebo vývozní clo zrušena platnost údajů, na jejichž základě bylo propuštění provedeno, nebo celního prohlášení;
 - e) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zabaveno nebo zajištěno a současně nebo následně zabaveno;
 - f) je-li zboží podléhající dovoznímu nebo vývoznímu clu zničeno pod celním dohledem nebo přenecháno ve prospěch státu;
 - g) zmizí-li zboží nebo nejsou-li splněny povinnosti vyplývající z celních předpisů následkem úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty tohoto zboží v důsledku jeho povahy, nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci nebo na příkaz celních orgánů; pro účely tohoto písmene se zboží považuje za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno;
 - h) vznikl-li celní dluh podle článku 161 nebo článku 164 a jsou-li splněny tyto podmínky:
 - i) nedostatky, které vedly ke vzniku celního dluhu, neměly zásadní vliv na správné provádění dočasněho uskladnění nebo daného celního režimu a nebyly pokusem o klamavé jednání;
 - ii) veškeré formalities nezbytné k nápravě situace zboží jsou následně splněny;
 - i) bylo-li zboží propuštěné do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití vyvezeno se souhlasem celních orgánů;
 - j) vznikl-li celní dluh podle článku 160 a jsou-li zrušeny formalities za účelem přiznání preferenčního sazebního zacházení podle uvedeného článku;
 - k) vznikl-li celní dluh s výhradou odstavce 6 podle článku 161 a je-li celním orgánům náležitě prokázáno, že zboží nebylo použito nebo spotřebováno a opustilo celní území Unie.
2. V případech uvedených v odst. 1 písm. e) se však pro účely sankcí za porušení celních předpisů má za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle tohoto nařízení a podle právních předpisů členského státu dovozní nebo vývozní clo nebo existence celního dluhu základem pro stanovení sankcí.
3. Zanikne-li v souladu s odst. 1 písm. g) celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s osvobozením od cla nebo se sníženou sazbou dovozního cla na základě jeho konečného užití, považují se zbytky nebo odpad vzniklé v důsledku zničení zboží za zboží, které není zbožím Unie.
4. Platná ustanovení týkající se paušálních sazeb pro nenahraditelnou ztrátu v důsledku povahy zboží se použijí, pokud dotčená osoba neprokáže, že skutečná ztráta je vyšší než ztráta vypočtená za použití paušální sazby pro dotčené zboží.

5. Odpovídá-li za zaplacení částky dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu více osob a je-li clo prominuto, povinnost zaplatit celní dluh zaniká pouze v případě osoby nebo osob, kterým je clo prominuto.
6. V případě uvedeném v odst. 1 písm. k) povinnost zaplatit celní dluh nezaniká u osoby nebo osob, které se pokusily o klamavé jednání.
7. Vznikl-li celní dluh podle článku [161](#), zaniká ve vztahu k osobě, která se nepokusila o klamavé jednání a která přispěla k boji proti podvodům.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem [261](#) akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením seznamu nedostatků, jež nemají zásadní vliv na správné provádění dočasného uskladnění nebo daného celního režimu, jak je uvedeno v odst. 1 písm. h) bodě i).

Článek 200

Uplatňování sankcí

Zanikne-li celní dluh na základě čl. 199 odst. 1 písm. [h](#)), nezaniká oprávnění členských států uplatnit sankce za nedodržení celních předpisů.

Hlava XI OMEZUJÍCÍ OPATŘENÍ A MECHANISMUS ŘEŠENÍ KRIZÍ

Kapitola 1 Omezující opatření

Článek 201

Úloha Celního úřadu EU a celních orgánů

1. Celní úřad EU přispívá ke správnému uplatňování omezujících opatření přijatých v souladu s článkem 215 SFEU tím, že sleduje provádění opatření spadajících do jeho působnosti a s výhradou přezkumu a povolení ze strany Komise poskytuje celním orgánům vhodné pokyny.
2. Celní orgány přijmou veškerá nezbytná opatření, aby dodržely omezující opatření, přičemž přihlížejí k pokynům Celního úřadu EU.

Článek 202

Podávání zpráv

1. Celní úřad EU podává Komisi pravidelně a v případě potřeby zprávy o provádění omezujících opatření celními orgány a o jejich případném porušení.

2. Celní orgány informují Celní úřad EU, Komisi a vnitrostátní orgány členských států příslušné pro uplatňování sankcí o veškerých podezřeních a případech týkajících se obcházení omezujících opatření a o svých zmírňujících opatřeních v tomto ohledu.

Kapitola 2

Mechanismus řešení krizí

Článek 203

Příprava protokolů a postupů

1. Celní úřad EU připraví postupy a protokoly, které lze aktivovat podle čl. 204 odst. 1 v případě:
 - a) krize na hranicích jednoho nebo více členských států, která má dopad na celní postupy;
 - b) krize v jiném odvětví, která vyžaduje zásah celních orgánů ve spolupráci s příslušnými orgány;
 - c) s cílem zajistit rychlou, účinnou a přiměřenou reakci na danou situaci.
2. Protokoly a postupy se mohou vztahovat zejména na:
 - a) uplatňování společných kritérií rizik, společných prioritních oblastí kontroly a rizikových profilů, vhodných zmírňujících opatření a celních kontrol;
 - b) rámec pro spolupráci umožňující dočasné poskytnutí celních úředníků a vybavení pro celní kontroly z jednoho členského státu jinému členskému státu.

Článek 204

Aktivace mechanismu řešení krizí

1. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost jednoho nebo více členských států nebo Celního úřadu EU přijmout přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4 a 5 tohoto nařízení prováděcí akt, který s přihlédnutím k protokolům a postupům uvedeným v článku 203 stanoví vhodná a nezbytná opatření a ujednání, která by se měla použít k řešení krizové situace nebo ke zmírnění jejích negativních účinků.
2. Celní úřad EU koordinuje uplatňování a provádění vhodných opatření a ujednání celními orgány a dohlíží na ně a o výsledcích tohoto provádění podává Komisi zprávu.
3. Celní úřad EU zřídí útvar pro reakci na krize, který je trvale k dispozici po celou dobu trvání krize.
4. Celní orgány provádějí a uplatňují opatření a ujednání přijatá podle tohoto článku a podávají o jejich provádění a uplatňování zprávu Celnímu úřadu EU.

Hlava XII

CELNÍ ÚŘAD EVROPSKÉ UNIE

Kapitola 1

Zásady

Článek 205

Právní status

1. Celní úřad EU je subjektem Unie a má právní subjektivitu.
2. Celní úřad EU má v každém členském státě nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou vnitrostátní právo daného členského státu přiznává právnickým osobám. Může zejména nabývat nebo zcizovat movitý a nemovitý majetek a být účastníkem soudních řízení.
3. Celní úřad EU zastupuje jeho výkonný ředitel.

Článek 206

Sídlo

Sídlem Celního úřadu EU je [...].

Článek 207

Poslání a cíle Celního úřadu EU

1. Celní úřad EU přispívá k plnění poslání celních orgánů podle článku [2](#).
2. Aniž jsou dotčeny příslušné povinnosti Komise, úřadu OLAF a členských států, sleduje Celní úřad EU tyto cíle:
 - a) Celní úřad EU přispívá k operativnímu řízení celní unie, a tím koordinuje a dohlíží na operativní spolupráci mezi celními orgány a sdílenými zdroji a poskytuje technické odborné znalosti s cílem zvýšit efektivnost a dosahování výsledků;
 - b) Celní úřad EU vyvíjí, provozuje a udržuje informační technologie k provádění postupů stanovených v tomto nařízení a přispívá k optimálnímu využívání dostupných údajů pro účely celního dohledu, kontroly a řízení rizik;
 - c) Celní úřad EU podporuje celní orgány při dosahování jednotného provádění celních předpisů, zejména s cílem zajistit, aby byly celní kontroly a řízení rizik prováděny harmonizovaným způsobem;

- d) Celní úřad EU přispívá k prosazování jiných právních předpisů Unie uplatňovaných celními orgány.

Kapitola 2

Úkoly

Článek 208

Hlavní úkoly

1. Celní úřad EU plní úkoly v oblasti řízení rizik v souladu s hlavou IV kapitolou [3](#).
2. Celní úřad EU plní úkoly související s omezujícími opatřeními a mechanismem řešení krizí v souladu s hlavou XI.
3. Celní úřad EU provádí činnosti v oblasti budování kapacit, poskytuje celním orgánům operativní podporu a zajišťuje koordinaci. Celní úřad EU zejména:
 - a) provádí diagnostiku a monitorování hraničních přechodů a dalších kontrolních míst, vypracovává společné normy a vydává doporučení týkající se osvědčených postupů;
 - b) provádí měření výkonnosti celní unie a podporuje Komisi při jejím hodnocení výkonnosti celní unie v souladu s hlavou XV kapitolou 1;
 - c) připravuje minimální společný obsah odborné přípravy pro celní úředníky v Unii a sleduje jeho využívání celními orgány;
 - d) přispívá k systému uznávání na úrovni Unie, pokud jde o univerzity a jiné školy, které nabízejí programy odborné přípravy a vzdělávání v oblasti cel;
 - e) koordinuje a podporuje vytváření specializovaných středisek excelence členskými státy pro účely celé Unie v příslušných celních oblastech, zejména co se týká odborné přípravy a celních laboratoří;
 - f) usnadňuje a koordinuje činnosti výzkumu a inovací v oblasti cel;
 - g) vypracovává a šíří provozní příručky pro praktické uplatňování celních postupů a pracovních metod a vypracovává v tomto ohledu společné normy;
 - h) vydává stanovisko ohledně toho, zda udělením povolení pro zvláštní režimy nejsou nepříznivě dotčeny zájmy výrobců v Unii, podle čl. 102 odst. 3, 4 a 5;
 - i) spolupracuje se subjekty Unie a jinými vnitrostátními orgány než celními v souladu s čl. 240 odst. 9;
 - j) koordinuje a podporuje operativní spolupráci mezi celními orgány a mezi celními orgány a jinými orgány na vnitrostátní úrovni podle hlavy XIII;
 - k) organizuje a koordinuje společné kontroly uvedené v článku 241;

- l) poskytuje Komisi podporu a odborné znalosti při řešení složitých případů týkajících se zařazení, určování hodnoty a původu zboží a sledování rozhodnutí a jejich uplatňování v této souvislosti.
4. Celní úřad EU provádí činnosti v oblasti správy a zpracování údajů nezbytné pro plnění jeho úkolů a pro vývoj vnitrostátních aplikací podle článku 30 tohoto nařízení.

Článek 209

Ostatní úkoly

Komise může Celní úřad EU pověřit níže uvedenými úkoly spojenými s prováděním programů financování celnictví:

- a) činnosti související s vývojem, provozem a údržbou systémů informačních technologií používaných k provádění celní unie, jako je celní datové centrum EU, jak je stanoveno v hlavě [III](#);
- b) poskytování podpory Komisi při vypracování a provádění operační strategie pro činnosti související s přidělováním, financováním a pořízováním vybavení pro celní kontroly, včetně posuzování potřeb, společného zadávání zakázek a společného sdílení vybavení.

Článek 210

Další úkoly

Celnímu úřadu EU mohou být přiděleny další úkoly v oblasti volného pohybu, dovozu a vývozu zboží pocházejícího ze třetích zemí, pokud tak stanoví příslušné právní akty Unie. Jsou-li tyto úkoly přiděleny nebo svěřeny Celnímu úřadu EU, musí být pro jejich provádění zajištěny odpovídající finanční a lidské zdroje.

Kapitola 3 Organizace Celního úřadu EU

Článek 211

Správní a řídicí struktura

Správní a řídicí struktura Celního úřadu EU sestává ze:

- a) správní rady, která plní funkce stanovené v článku [215](#);
- b) výkonné rady, která plní funkce stanovené v článku 217;
- c) výkonného ředitele, který vykonává úkoly stanovené v článku 219;
- d) zástupce výkonného ředitele, který plní úkoly stanovené v článku 221, pokud správní rada rozhodne o zřízení takové funkce.

ODDÍL 1

SPRÁVNÍ RADA

Článek 212

Složení správní rady

1. Správní rada je složena z jednoho zástupce každého členského státu a dvou zástupců Komise, přičemž všichni mají hlasovací právo.
2. Správní rada zahrnuje i jednoho člena určeného Evropským parlamentem, bez hlasovacího práva.
3. Každý člen správní rady má náhradníka. Náhradník zastupuje člena v jeho nepřítomnosti.
4. Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě svých znalostí problematiky celnictví a s ohledem na své dovednosti v oblasti řízení, správy a rozpočtu. Všechny strany zastoupené ve správní radě se snaží omezit obměnu svých zástupců, aby byla zajištěna kontinuita činnosti rady. Všechny strany usilují o dosažení genderově vyváženého zastoupení ve správní radě.
5. Funkční období členů a jejich náhradníků činí čtyři roky. Toto funkční období lze prodloužit.

Článek 213

Předseda správní rady

1. Správní rada volí z řad zástupců Komise předsedu a z ostatních svých členů s hlasovacím právem místopředsedu.
2. Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, jeho místo automaticky zaujme místopředseda.
3. Funkční období předsedy a místopředsedy činí čtyři roky. Toto funkční období může být jednou prodlouženo. Skončí-li však kdykoli v průběhu jejich funkčního období jejich členství ve správní radě, končí tímž dnem automaticky i jejich funkční období.

Článek 214

Zasedání správní rady

1. Zasedání správní rady svolává předseda.
2. Výkonný ředitel se účastní jednání, nemá však hlasovací právo.

3. Řádná zasedání správní rady se konají alespoň dvakrát ročně. Správní rada se schází rovněž z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny svých členů.
4. Správní rada může k účasti na zasedání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu, jejíž názor může být relevantní.
5. Členům správní rady a jejich náhradníkům mohou být s výhradou ustanovení jednacího řádu na zasedáních nápomocní poradci nebo odborníci.
6. Je-li na pořadu jednání důvěrná záležitost nebo střet zájmů, správní rada tuto záležitost projedná a rozhodne o ní bez přítomnosti dotčeného člena. Prováděcí pravidla k tomuto ustanovení mohou být stanovena v jednacím řádu.
7. Sekretariát správní rady zajišťuje Celní úřad EU.

Článek 215

Funkce správní rady

1. Správní rada:
 - a) udává obecné směry činnosti Celního úřadu EU;
 - b) přijímá dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem roční rozpočet Celního úřadu EU a vykonává další funkce v souvislosti s rozpočtem Celního úřadu EU podle kapitoly 4;
 - c) provádí hodnocení a přijímá souhrnnou výroční zprávu o činnosti Celního úřadu EU, včetně přehledu plnění jeho úkolů a jeho celkové výkonnosti při dosahování cílů celní politiky, a do 1. července každého roku zasílá zprávu i hodnocení Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru. Souhrnná výroční zpráva o činnosti se zveřejňuje;
 - d) přijímá finanční pravidla použitelná pro Celní úřad EU v souladu s článkem 222;
 - e) přijímá strategii pro boj proti podvodům úměrnou riziku podvodů, přičemž zohledňuje náklady a přínosy opatření, jež mají být zavedena;
 - f) přijímá pravidla pro předcházení střetu zájmů a řešení střetu zájmů u svých členů a každoročně na svých internetových stránkách zveřejňuje prohlášení o zájmech členů správní rady;
 - g) na základě analýzy potřeb přijímá a pravidelně aktualizuje plány pro komunikaci a šíření informací uvedené v článku 232;
 - h) přijímá svůj jednací řád;
 - i) v souladu s odstavcem 2 vykonává ve vztahu k zaměstnancům Celního úřadu EU pravomoci, které služební řád svěřuje orgánu oprávněnému ke jmenování a

které pracovní řád ostatních zaměstnanců svěřuje orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy³³ (dále jen „pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování“);

- j) přijímá prováděcí pravidla ke služebnímu řádu úředníků a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců v souladu s čl. 110 odst. 2 služebního řádu;
 - k) je-li to vhodné, zřídí útvar interního auditu;
 - l) přijímá bezpečnostní pravidla Celního úřadu EU ve smyslu článku 233;
 - m) jmenuje výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele, je-li takové místo vytvořeno, a v příslušných případech prodlužuje jejich funkční období nebo je odvolává z funkce v souladu s článkem 217;
 - n) jmenuje účetního, který může být účetním Komise, na něhož se vztahuje služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců a který je při výkonu svých povinností zcela nezávislý;
 - o) přijímá veškerá rozhodnutí o zřízení vnitřních struktur Celního úřadu EU a v případě potřeby o jejich změnách, a to s ohledem na potřeby činnosti Celního úřadu EU a na řádné rozpočtové řízení;
 - p) povoluje uzavírání pracovních ujednání v souladu s čl. 240 odst. 9;
 - q) zřizuje pracovní skupiny a skupiny odborníků a přijímá jejich jednací řád;
 - r) přijímá návrh jednotného programového dokumentu podle čl. 22 odst. 3 před jeho předložením Komisi za účelem vyjádření jejího stanoviska;
 - s) s ohledem na stanovisko Komise přijímá dvoutřetinovou většinou členů s hlasovacím právem a v souladu s článkem 216 jednotný programový dokument Celního úřadu EU;
 - t) přijímá strategii zvyšování efektivity a synergií;
 - u) přijímá strategii spolupráce se třetími zeměmi a/nebo mezinárodními organizacemi;
 - v) přijímá strategii pro organizační řízení a systémy vnitřní kontroly.
2. Správní rada v souladu s článkem 110 služebního řádu přijme rozhodnutí na základě čl. 2 odst. 1 služebního řádu a článku 6 pracovního řádu, kterým přeneše příslušné pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a kterým stanoví podmínky, za nichž může být toto přenesení pravomocí pozastaveno. Výkonný ředitel je oprávněn tyto pravomoci přenést na jiné osoby.
3. Vyžadují-li to výjimečné okolnosti, může správní rada rozhodnutím dočasně pozastavit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného

³³ Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1).

ředitele a pravomocí přenesených výkonným ředitelem na další osoby a vykonávat je sama, nebo je přenést na některého ze svých členů nebo na jiného zaměstnance, než je výkonný ředitel.

Článek 216

Pravidla hlasování ve správní radě

1. Aniž je dotčen čl. 215 odst. 1 písm. b), m) a s), přijímá správní rada rozhodnutí absolutní většinou svých členů s hlasovacím právem.
2. Rozhodnutí uvedené v čl. 215 odst. 1 písm. b), c), e), f), j), m), n), o) a s) může být přijato pouze v případě, že zástupci Komise hlasovali kladně. Pro účely přijímání rozhodnutí podle čl. 215 odst. 1 písm. s) se souhlas zástupců Komise vyžaduje pouze u těch prvků rozhodnutí, které se netýkají ročního a víceletého pracovního programu Celního úřadu EU.
3. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. V nepřítomnosti člena s hlasovacím právem je k výkonu hlasovacího práva oprávněn jeho náhradník.
4. Předseda se účastní hlasování.
5. Výkonný ředitel se hlasování neúčastní.
6. Jednací řád správní rady stanoví podrobnější pravidla hlasování, zejména podmínky, za nichž může člen zastupovat jiného člena.

ODDÍL 2 VÝKONNÁ RADA

Článek 217

Výkonná rada

1. Správní radě je nápomocna výkonná rada.
2. Výkonná rada:
 - a) dohlíží na přípravné práce pro rozhodnutí přijímaná správní radou;
 - b) v součinnosti se správní radou zajišťuje vhodná následná opatření na základě zjištění a doporučení plynoucích ze zpráv o interních či externích auditech a hodnocení, jakož i z vyšetřování, jež provádí úřad OLAF a úřad EPPO;
 - c) dohlíží na provádění rozhodnutí správní rady s cílem posílit dohled nad správním a rozpočtovým řízením.
3. Je-li to z naléhavých důvodů nezbytné, může výkonná rada přijímat některá prozatímní rozhodnutí jménem správní rady, zejména pokud jde o tyto záležitosti:

- a) ve věcech správního řízení, včetně pozastavení přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování, a v rozpočtových záležitostech;
 - b) byla-li zjištěna krizová situace, jak je stanoveno v hlavě XI, která vyžaduje okamžité opatření nebo úpravu činností Celního úřadu EU.
- 5. Výkonná rada se skládá ze dvou zástupců Komise ve správní radě a tří dalších členů jmenovaných správní radou z řad jejích členů s hlasovacím právem. Předseda správní rady je rovněž předsedou výkonné rady. Výkonný ředitel se účastní zasedání výkonné rady, nemá však hlasovací právo. Rozhodnutí výkonné rady se přijímají prostou většinou. Rozhodnutí s ohledem na odst. 2 písm. b) mohou být přijata pouze v případě, že jeden zástupce Komise hlasoval kladně.
 - 6. Funkční období členů výkonné rady činí čtyři roky a lze je prodloužit. Funkční období členů výkonné rady skončí v okamžiku, kdy skončí jejich členství ve správní radě.
 - 7. Výkonná rada pořádá řádná zasedání nejméně jednou za tři měsíce. Dále se výkonná rada schází z podnětu předsedy nebo na žádost svých členů.
 - 8. Správní rada stanoví jednací řád výkonné rady.

ODDÍL 3

VÝKONNÝ ŘEDITEL

Článek 218

Jmenování, odvolání a prodloužení funkčního období

- 1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec Celního úřadu EU v souladu s čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Výkonného ředitele jmenuje správní rada na základě zásluh a doložených správních a řídicích dovedností, jakož i relevantních schopností a zkušeností ze seznamu alespoň tří kandidátů navržených Komisí na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení.

Smlouvu s výkonným ředitelem uzavírá jménem Celního úřadu EU předseda správní rady.
- 2. Funkční období výkonného ředitele činí pět let. Před uplynutím tohoto období Komise včas provede posouzení, které zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy Celního úřadu EU.
- 3. Správní rada může na návrh Komise, který zohlední posouzení uvedené v odstavci 2, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to nejvýše o dalších pět let.
- 4. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se po skončení celého funkčního období nesmí zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.

5. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze na základě rozhodnutí správní rady jednající na návrh Komise.
6. Správní rada přijímá rozhodnutí o jmenování, prodloužení funkčního období nebo odvolání výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele dvoutřetinovou většinou svých členů s hlasovacím právem.

Článek 219

Úkoly a povinnosti výkonného ředitele

1. Výkonný ředitel řídí Celní úřad EU. Je odpovědný správní radě.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise a správní rady, jedná výkonný ředitel při plnění svých úkolů nezávisle a nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády ani jiného subjektu.
3. Je-li k tomu výkonný ředitel vyzván, podá o plnění svých úkolů a celkové výkonnosti Celního úřadu EU zprávu Evropskému parlamentu a Radě.
4. Výkonný ředitel je právním zástupcem Celního úřadu EU.
5. Výkonný ředitel odpovídá za plnění úkolů, které Celnímu úřadu EU ukládá toto nařízení. Výkonný ředitel zejména:
 - a) zajišťuje běžnou správu Celního úřadu EU;
 - b) provádí rozhodnutí správní rady;
 - c) připravuje návrh jednotného programového dokumentu podle článku 223 a po konzultaci s Komisí jej předkládá správní radě;
 - d) provádí jednotný programový dokument podle článku 223 a podává zprávy o jeho provádění výkonné radě a správní radě;
 - e) vypracovává souhrnnou výroční zprávu o činnosti Celního úřadu EU a předkládá ji správní radě k posouzení a přijetí;
 - f) vypracovává akční plán týkající se opatření v návaznosti na závěry zpráv o interním nebo externím auditu a hodnocení, jakož i vyšetřování úřadů OLAF a EPPO a dvakrát za rok podává zprávy o pokroku Komisi a pravidelně výkonné radě a správní radě;
 - g) aniž je dotčena vyšetřovací pravomoc úřadů EPPO a OLAF, chrání finanční zájmy Unie uplatňováním interních preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami a zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a v příslušných případech ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí;
 - h) pro Celní úřad EU vypracovává interní strategii pro boj proti podvodům, strategii zvyšování efektivity a synergií, strategii spolupráce se třetími zeměmi

a/nebo mezinárodními organizacemi a strategii pro organizační řízení a systémy vnitřní kontroly a předkládá je správní radě ke schválení;

- i) připravuje návrh finančních pravidel vztahujících se na Celní úřad EU a předkládá je správní radě k přijetí po konzultaci s Komisí;
- j) připravuje předběžné návrhy odhadu příjmů a výdajů Celního úřadu EU podle článku 224 a plnění jeho rozpočtu;
- k) pokud jde o zaměstnance Celního úřadu EU, vykonává pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování podle čl. 215 odst. 1 písm. i), pokud na něj byly tyto pravomoci přeneseny v souladu s čl. 215 odst. 2;
- l) přijímá rozhodnutí o vnitřních strukturách Celního úřadu EU, v případě potřeby včetně zastupování funkcí, které mohou zahrnovat každodenní řízení Celního úřadu EU, a případně přijímá změny těchto rozhodnutí, a to s ohledem na potřeby týkající se činností Celního úřadu EU a řádného rozpočtového řízení;
- m) sjednává a po schválení správní radou podepíše dohodu o sídle Celního úřadu EU a případně podobné dohody s hostitelskými členskými státy, v nichž se nacházejí místní kanceláře;
- n) vypracovává praktická opatření k provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001³⁴ a předkládá je správní radě k přijetí;
- o) podporuje rozmanitost a usiluje o zajištění genderové vyváženosti, pokud jde o přijímání zaměstnanců Celního úřadu EU;
- p) usiluje o přijímání zaměstnanců na co nejširším zeměpisném základě, přičemž má na paměti, že kritéria pro přijímání zaměstnanců musí být založena výhradně na zásluhách.

Článek 220

Zástupce výkonného ředitele

1. Správní rada může rozhodnout o zřízení funkce zástupce výkonného ředitele, který bude výkonnému řediteli nápomocen.
2. Rozhodne-li správní rada o zřízení funkce zástupce výkonného ředitele, vztahují se na něj odpovídajícím způsobem ustanovení článku 217.

Článek 221

Úkoly a povinnosti zástupce výkonného ředitele

³⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Je-li zřízena funkce zástupce výkonného ředitele, je zástupce nápomocen výkonnému řediteli při řízení Celního úřadu EU a při plnění úkolů uvedených v článku 218. Není-li výkonný ředitel přítomen, není-li způsobilý k výkonu funkce nebo není-li jeho pozice obsazena, zaujme zástupce výkonného ředitele jeho místo.

Kapitola 4

Sestavování a struktura rozpočtu Celního úřadu EU

Článek 222

Obecná ustanovení

Správní rada po konzultaci s Komisí přijme finanční pravidla pro Celní úřad EU. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715³⁵ pouze tehdy, je-li to nezbytné pro činnost Celního úřadu EU, a to s předchozím souhlasem Komise.

Článek 223

Jednotný programový dokument

1. Každý rok vypracuje výkonný ředitel návrh jednotného programového dokumentu, který obsahuje zejména víceletý a roční program v souladu s ustanoveními nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 a s příslušnými ustanoveními finančních pravidel Celního úřadu EU přijatých podle článku 222 tohoto nařízení, přičemž zohlední pokyny Komise. Roční a víceleté programy jsou v souladu s celní politikou a celkovými prioritami celní unie.
2. Správní rada předá návrh jednotného programového dokumentu Komisi, Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému účetnímu dvoru do 31. ledna roku předcházejícího programovému období.
3. Správní rada přijme jednotný programový dokument každý rok do 30. listopadu. Jednotný programový dokument, jakož i jakoukoli pozdější aktualizovanou verzi tohoto dokumentu předá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Za konečný se jednotný programový dokument považuje po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie a v případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.
4. Roční pracovní program stanoví podrobné cíle a očekávané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Obsahuje rovněž popis činností, které mají být financovány, a uvádí finanční a lidské zdroje, které jsou na jednotlivé činnosti přiděleny. Roční

³⁵ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. L 122, 10.5.2019, s. 1).

pracovní program je v souladu s víceletým pracovním programem uvedeným v odstavci 5. Jasně uvádí, které úkoly byly oproti předcházejícímu rozpočtovému roku přidány, změněny nebo zrušeny. Je-li Celnímu úřadu EU svěřen nový úkol v oblasti působnosti tohoto nařízení, správní rada přijatý roční pracovní program pozmění. Jakákoli podstatná změna ročního pracovního programu se přijme stejným postupem jako původní roční pracovní program. Správní rada může pravomoc k provádění nepodstatných změn ročního pracovního programu přenést na výkonného ředitele.

5. Víceletý pracovní program stanoví celkový strategický plán včetně cílů, očekávaných výsledků a ukazatelů výkonnosti. Pro každou činnost jsou v něm rovněž uvedeny orientační finanční a lidské zdroje, které se považují za nutné pro dosažení stanovených cílů. Strategický plán se v příslušných případech aktualizuje a prokazuje, že Celní úřad EU přispívá k dosažení politických priorit Unie.

Článek 224

Sestavování rozpočtu

1. Výkonný ředitel vypracuje každoročně předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Celního úřadu EU pro následující rozpočtový rok, včetně plánu pracovních míst, a předá jej správní radě. Informace uvedené v předběžném návrhu odhadu jsou v souladu s návrhem jednotného programového dokumentu podle čl. 223 odst. 1.
2. Správní rada na základě předběžného návrhu odhadu uvedeného v odstavci 1 přijme návrh odhadu příjmů a výdajů Celního úřadu EU pro následující rozpočtový rok.
3. Návrh odhadu příjmů a výdajů Celního úřadu EU zašle správní rada Komisi každý rok do 31. ledna.
4. Komise předkládá návrh odhadu příjmů a výdajů rozpočtovému orgánu společně s návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie.
5. Na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů zaneše Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, jež považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a vyšší příspěvku, který má být poskytnut ze souhrnného rozpočtu, a předloží jej rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 SFEU.
6. Rozpočtový orgán schválí prostředky na příspěvek pro Celní úřad EU ze souhrnného rozpočtu Unie.
7. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst Celního úřadu EU.
8. Správní rada přijímá rozpočet Celního úřadu EU. Za konečný se tento rozpočet považuje po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. Rozpočet Celního úřadu EU se v případě potřeby odpovídajícím způsobem upraví.

Článek 225

Struktura rozpočtu

1. Odhady všech příjmů a výdajů Celního úřadu EU se vypracovávají každý rozpočtový rok a uvedou se v rozpočtu Celního úřadu EU. Rozpočtový rok odpovídá roku kalendářnímu.
2. Rozpočet Celního úřadu EU je co do příjmů a výdajů vyrovnaný.
3. Aniž jsou dotčeny jiné zdroje, příjmy Celního úřadu EU tvoří:
 - a) příspěvek Unie zapsaný v souhrnném rozpočtu Unie;
 - b) jakékoli dobrovolné finanční příspěvky členských států;
 - c) případné finanční prostředky Unie ve formě dohod o přiznání příspěvku nebo grantů v souladu s finančními pravidly Celního úřadu EU uvedenými v článku 222 a s ustanoveními příslušných nástrojů na podporu politik Unie;
 - d) poplatky za publikace a veškeré služby poskytované Celním úřadem EU.
4. Výdaje Celního úřadu EU zahrnují platy zaměstnanců, správní náklady a náklady na infrastrukturu a provozní výdaje.
5. Rozpočtové závazky na akce související s projekty velkého rozsahu, jež přesahují jeden rozpočtový rok, mohou být rozloženy do několika ročních splátek.

Článek 226

Plnění rozpočtu Celního úřadu EU

1. Rozpočet Celního úřadu EU plní výkonný ředitel.
2. Výkonný ředitel každoročně zašle rozpočtovému orgánu veškeré informace potřebné k výkonu jeho hodnotících povinností.

Článek 227

Předkládání účetní závěrky a udělení absolutoria

1. Účetní Celního úřadu EU zašle předběžnou účetní závěrku za rozpočtový rok (rok N) účetnímu Komise a Účetnímu dvoru do 1. března následujícího rozpočtového roku (rok N+1).
2. Celní úřad EU zašle do 31. března roku N+1 zprávu o rozpočtovém a finančním řízení za rok N Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.
3. Účetní Komise zašle Účetnímu dvoru do 31. března roku N+1 předběžnou účetní závěrku Celního úřadu EU konsolidovanou se závěrkou Komise.
4. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Celního úřadu EU podle článku 246 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom)

2018/1046³⁶ vypracuje účetní Celního úřadu EU konečnou účetní závěrku Celního úřadu EU za uvedený rok. Výkonný ředitel ji zašle výkonné radě k vyjádření stanoviska. Toto stanovisko přijímá správní rada.

5. Účetní Celního úřadu EU zašle do 1. července roku N+1 konečnou účetní závěrku za rok N spolu se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.
6. Konečná účetní závěrka za rok N se do 15. listopadu roku N+1 zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.
7. Výkonný ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho připomínky do 30. září roku N+1. Tuto odpověď zašle též správní radě.
8. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro hladký průběh udílení absolutoria za rozpočtový rok N v souladu s čl. 261 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046.
9. Na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament před 15. květnem roku N+2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu za rok N.

Článek 228

Boj proti podvodům

1. V zájmu boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním jednáním v rámci Celního úřadu EU se bez omezení použijí ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013.
2. Celní úřad EU do šesti měsíců ode dne [XXX] přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném úřadem OLAF³⁷ a s použitím vzoru uvedeného v příloze zmíněné dohody přijme vhodné předpisy vztahující se na jeho zaměstnance.
3. Evropský účetní dvůr má pravomoc provádět na základě dokumentů i na místě audit u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří od Celního úřadu EU obdrželi finanční prostředky Unie.
4. Úřad OLAF může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96³⁸ s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantem nebo

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

³⁷ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

³⁸ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

zakázkou financovanou Celním úřadem EU nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu finanční zájmy Unie.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2, 3 a 4, obsahují smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantech Celního úřadu EU ustanovení výslovně zmocňující Evropský účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a šetření, a to v souladu s jejich příslušnými pravomocemi. Pracovní ujednání s příslušnými orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi se týkají pomoci a spolupráce těchto orgánů a mezinárodních organizací při auditech a šetřeních prováděných Účetním dvorem a úřadem OLAF.
6. V souladu s nařízením (EU) 2017/1939 může úřad EPPO vyšetřovat a stíhat podvody a jiná protiprávní jednání poškozující finanční zájmy Unie, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371³⁹.

Kapitola 5

Ustanovení o zaměstnancích

Článek 229

Obecná ustanovení

Na zaměstnance Celního úřadu EU se vztahuje služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie k provedení služebního a pracovního řádu.

Článek 230

Vyslání národních odborníků a další pracovníci

1. Celní úřad EU může využívat vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou zaměstnanci Celního úřadu EU.
2. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do Celního úřadu EU.

Článek 231

Výsady a imunity

Na Celní úřad EU a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o fungování Evropské unie.

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29).

Kapitola 6

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 232

Transparentnost a komunikace

1. Na dokumenty v držení Celního úřadu EU se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001. Do šesti měsíců ode dne prvního zasedání přijme správní rada podrobná pravidla pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Zpracování osobních údajů Celním úřadem EU se řídí nařízením (EU) 2018/1725. Správní rada do šesti měsíců ode dne prvního zasedání stanoví opatření pro uplatňování nařízení (EU) 2018/1725 Celním úřadem EU, včetně opatření týkajících se jmenování pověřence Celního úřadu EU pro ochranu osobních údajů. Tato opatření se stanoví po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů.
3. Celní úřad EU může z vlastního podnětu provádět komunikační činnost v oblasti svých pravomocí. Přidělení zdrojů na komunikační činnost nesmí být na úkor účinného plnění úkolů Celního úřadu EU. Komunikační činnost se provádí v souladu s příslušnými plány pro komunikaci a šíření informací přijatými správní radou.

Článek 233

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací a citlivých neutajovaných informací

1. Celní úřad EU přijme své vlastní bezpečnostní předpisy založené na zásadách a pravidlech stanovených v bezpečnostních předpisech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací, mimo jiné včetně ustanovení o výměně těchto informací se třetími zeměmi a o jejich zpracovávání a uchovávání, která jsou obsažena v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443⁴⁰ a (EU, Euratom) 2015/444⁴¹. Jakékoli správní ujednání o výměně utajovaných informací s příslušnými orgány třetí země, nebo při neexistenci tohoto ujednání jakékoli výjimečné *ad hoc* poskytnutí utajovaných informací Evropské unie uvedeným orgánům musí předem schválit Komise.
2. Správní rada přijme bezpečnostní předpisy Celního úřadu EU po schválení Komisí. Při posuzování navržených bezpečnostních předpisů Komise zajistí jejich slučitelnost s rozhodnutími (EU, Euratom) 2015/443 a (EU, Euratom) 2015/444.

⁴⁰ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁴¹ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

3. Členové správní rady, výkonný ředitel, externí odborníci, kteří se účastní *ad hoc* pracovních skupin, a zaměstnanci Celního úřadu EU dodržují povinnost zachovávat požadavky na důvěrnost podle článku 339 SFEU, a to i po skončení svých funkcí.
4. Celní úřad EU může přijmout opatření nezbytná k usnadnění výměny informací týkajících se jeho úkolů s Komisí a členskými státy a, je-li to nezbytné, s příslušnými orgány, institucemi a jinými subjekty Unie. Jakékoli správní ujednání uzavřené za tímto účelem, pokud jde o sdílení utajovaných informací EU, nebo při neexistenci tohoto ujednání jakékoli výjimečné *ad hoc* poskytnutí utajovaných informací EU musí předem schválit Komise.

Článek 234

Jazyková ujednání

1. Na Celní úřad EU se vztahují ustanovení nařízení Rady č. 1⁴².
2. O vnitřním jazykovém režimu Celního úřadu EU rozhoduje správní rada.
3. Překladačské služby potřebné pro fungování Celního úřadu EU zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 235

Hodnocení

1. Nejpozději do [Úřad pro publikace – vložit datum = pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých pět let Komise zajistí, aby bylo v souladu s pokyny Komise provedeno hodnocení výsledků Celního úřadu EU, pokud jde o jeho cíle, mandát, úkoly a správu a umístění.
2. Hodnocení se zejména zabývá případnou potřebou upravit mandát Celního úřadu EU a finančními dopady jakékoli takové úpravy.
3. Při každém druhém hodnocení podle odstavce 1 se posoudí výsledky dosažené Celním úřadem EU s ohledem na jeho cíle, mandát, úkoly a správu, včetně posouzení toho, zda je další trvání Celního úřadu EU s ohledem na tyto cíle, mandát, správu a úkoly nadále odůvodněné.
4. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích hodnocení uvedeného v odstavci 2. Závěry hodnocení se zveřejní.

Článek 236

Odpovědnost Celního úřadu EU

⁴² Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

1. Smluvní odpovědnost Celního úřadu EU se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Celním úřadem EU.
3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Celní úřad EU v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu způsobenou jeho útvary nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich povinností.
4. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody podle odstavce 3.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Celnímu úřadu EU je upravena ustanoveními služebního řádu úředníků nebo pracovního řádu ostatních zaměstnanců vztahujícími se na tyto zaměstnance.
6. Finanční odpovědnost Unie a členských států za závazky Celního úřadu EU je omezena výší jejich příspěvku, který byl již poskytnut na správní náklady.

Článek 237

Dohoda o sídle a provozní podmínky

1. Nezbytná ujednání související s umístěním Celního úřadu EU v hostitelském členském státě a s prostory, které tento členský stát dává k dispozici, a zvláštní pravidla, která se v hostitelském členském státě vztahují na výkonného ředitele, členy správní rady, zaměstnance Celního úřadu EU a jejich rodinné příslušníky, se stanoví v dohodě o sídle uzavřené mezi Celním úřadem EU a členským státem, kde se sídlo nachází, poté, co k tomu správní rada dá souhlas, nejpozději však do [Úřad pro publikace – vložit datum = dva roky ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost].
2. Hostitelský členský stát Celního úřadu EU poskytne pro zajištění fungování tohoto úřadu co nejlepší podmínky, včetně vícejazyčné, evropsky zaměřené školní výuky a vhodných dopravních spojení.
3. Vyžadují-li to zvláštní okolnosti, může výkonný ředitel rozhodnout o zřízení místní kanceláře v jiném členském státě za účelem účinnějšího, efektivnějšího a soudržnějšího plnění úkolů Celního úřadu EU.

Před rozhodnutím o zřízení místní kanceláře výkonný ředitel získá předchozí souhlas Komise, správní rady a příslušného členského státu. Rozhodnutí vychází z náležité analýzy nákladů a přínosů, která prokazuje zejména přidanou hodnotu tohoto rozhodnutí. Rozhodnutím se určí rozsah činností, jež mají být v místní kanceláři vykonávány, a to způsobem, který zabráni zbytečným nákladům a zdvojování administrativních funkcí Celního úřadu EU.

Článek 238

Zahájení činnosti Celního úřadu EU

1. Celní úřad EU se zřizuje od roku 2026 a plně fungovat začne od roku 2028.
2. Komise odpovídá za zřízení a počáteční fungování Celního úřadu EU do doby, než bude mít tento úřad provozní kapacitu k plnění svého rozpočtu. Za tímto účelem:
 - a) dokud výkonný ředitel po svém jmenování správní radou v souladu s článkem [218](#) nepřevzme své povinnosti, může Komise určit úředníka Komise, který bude působit jako dočasný výkonný ředitel a vykonávat úkoly svěřené výkonnému řediteli;
 - b) odchýlně od čl. 215 odst. 1 písm. i) a do přijetí rozhodnutí podle čl. 215 odst. 2 vykonává dočasný výkonný ředitel pravomoci orgánu oprávněného ke jmenování;
 - c) Komise může Celnímu úřadu EU nabídnout pomoc, zejména vysláním úředníků Komise, aby vykonávali činnosti Celního úřadu EU v rámci odpovědnosti dočasného výkonného ředitele nebo výkonného ředitele;
 - d) dočasný výkonný ředitel může schvalovat všechny platby kryté prostředky zapsanými v rozpočtu Celního úřadu EU a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci, a to po přijetí plánu pracovních míst Celního úřadu EU.

Hlava XIII CELNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 239

Vnitřní celní spolupráce

1. Aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 515/97, spolupracují celní orgány mezi sebou navzájem, s Komisí a s Celním úřadem EU v souladu s celními předpisy a veškerými dalšími právními předpisy Unie, které takovou spolupráci stanoví, s cílem zajistit správné a jednotné uplatňování těchto právních předpisů a podpořit plnění jejich poslání, jak je stanoveno v článku 2.
2. Celní orgány mohou dočasně povolát celní úředníky, aby pracovali v celních orgánech jiného členského státu. Celní úřad EU je o tom informován a může tato přidělení koordinovat.
3. Celní orgány mohou provádět společné kontroly nad rámec kontrol stanovených v článku 241. Celní orgány o těchto společných kontrolách informují Celní úřad EU.
4. Komise, úřad OLAF a Celní úřad EU si mohou vyměňovat údaje týkající se spolupráce uvedené v této hlavě, včetně informací o rizicích. Celní úřad EU zajistí účinné využívání těchto informací při svých činnostech v oblasti řízení rizik v souladu s touto hlavou a hlavou [XII](#).

Rámec pro spolupráci s jinými orgány

1. Celní orgány spolupracují s jinými orgány na vnitrostátní úrovni, mimo jiné s orgány dozoru nad trhem, sanitárními a fytosanitárními orgány, donucovacími orgány a daňovými orgány, v oblasti jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány, výběru cel a daní a v dalších příslušných oblastech spolupráce. Celní orgány v příslušných případech spolupracují rovněž s příslušnými subjekty, skupinami odborníků, agenturami, úřady nebo sítěmi, které koordinují činnosti jiných orgánů na úrovni Unie. Celní orgány v příslušných případech spolupracují také s dalšími příslušnými stranami na úrovni EU, jak je uvedeno v odstavci 9, přičemž o tom dotčené celní orgány vyrozumí Celní úřad EU.
2. Spolupráce uvedená v odstavci 1 se uskutečňuje pravidelně a strukturovaným způsobem. Sleduje zejména tyto cíle:
 - a) přispívání k legislativnímu vývoji v oblastech politiky, které jsou relevantní pro cla, a sledování tohoto vývoje;
 - b) výměna údajů, zejména údajů důležitých pro řízení rizik v souladu s hlavou IV kapitolou 3;
 - c) rozvoj soudržných a koordinovaných strategií dohledu pro řízení rizik u zboží v oblastech působnosti celních i jiných orgánů v souladu s hlavou IV kapitolou 3;
 - d) operativní provádění, včetně provádění společných kontrol podle článku 241.
3. Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, a s výhradou jejího předchozího schválení, uzavírá Celní úřad EU pracovní ujednání za účelem vypracování a aktualizace rámce pro spolupráci uvedenou v odstavci 1, jež se týkají dalších příslušných stran, jak je uvedeno v odstavci 9, a která udávají směry pro jeho praktické provádění, cíle a klíčové oblasti spolupráce v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a hlavou III tohoto nařízení.
4. Spolupracuje-li celní orgán s jiným orgánem v jiném členském státě, oznámí to celnímu orgánu tohoto členského státu. Pokud se spolupráce týká více než dvou členských států, oznámí to dotčené celní orgány Celnímu úřadu EU, který může poskytovat operativní a koordinační podporu v souladu s článkem 208.
5. Členské státy podávají každoročně Celnímu úřadu EU zprávu o uplatňování rámce pro spolupráci. Celní úřad EU zohlední zjištění vyplývající z těchto zpráv při svých monitorovacích činnostech podle čl. 208 odst. 3 písm. a) a ve svých úkolech týkajících se měření výkonnosti podle čl. 208 odst. 3 písm. b).
6. Do data uvedeného v čl. 238 odst. 1 může Komise plnit úkoly Celního úřadu EU podle odstavce 3.
7. Celní úřad EU může spolupracovat s jinými orgány na vnitrostátní úrovni a s Komisí a dalšími orgány, institucemi, agenturami, sítěmi a subjekty Unie za účelem přispění k cílům uvedeným v odstavci 2 a k rámci pro spolupráci podle odstavce 3.

Za tímto účelem může Celní úřad EU se souhlasem správní rady a po schválení Komisí uzavřít pracovní ujednání se subjekty Unie nebo jinými orgány na vnitrostátní úrovni. Z těchto správních ujednání nevyplývají žádné právní závazky a je v nich vymezena povaha, rozsah a způsob zamýšlené spolupráce.

8. Celní úřad EU úzce spolupracuje s úřadem OLAF v případě, že se v rámci některé z jeho činností v oblasti spolupráce vyskytne podvod nebo podezření na podvod.
9. Celní úřad EU může vytvořit rámec pro operativní spolupráci s jinými subjekty EU, včetně Europolu a agentury Frontex, v souladu s odstavci 2, 4 a 5 a může se účastnit strategických analýz a hodnocení hrozeb, politických cyklů, inovačních programů, činností odborné přípravy, sítí a jiných činností, které jsou důležité pro plnění jeho úkolů a jsou organizovány těmito jinými subjekty, a přispívat k nim.

Článek 241

Společné kontroly

1. Celní úřad EU plánuje, organizuje a koordinuje společné kontroly, které provádějí celní orgány, v příslušných případech ve spolupráci s jinými orgány, subjekty a agenturami podle čl. 240 odst. 9.
2. Za tímto účelem se Celní úřad EU řídí prioritami celní politiky a zajišťuje nezbytné vazby a koordinaci s činnostmi v oblasti boje proti podvodům prováděnými úřadem OLAF a úřadem EPPO a s vnitrostátními celními vyšetřováními.
3. Aby mohl Celní úřad EU vypracovat zprávu a provést hodnocení, poskytnou celní orgány Celnímu úřadu EU zpětnou vazbu ohledně činností a kontrol, které provedly v rámci společné kontroly.

Článek 242

Opatření přijímaná celními orgány

1. V souladu s jinými právními předpisy uplatňovanými celními orgány mohou celní orgány přijmout kterékoli z těchto opatření:
 - a) shromažďování konkrétních údajů pro všechny zásilky, včetně automatizovaných kontrol necelních formalit Unie, pokud jsou tyto údaje uloženy v ústředním registru Unie;
 - b) poskytování statistik, analýz a trendů, zejména v oblasti rizik;
 - c) usnadňování a koordinace kontrol prováděných jinými orgány;
 - d) provádění kontrol některých zásilek vybraných na základě řízení rizik v souladu s hlavou IV a s ohledem na analýzu uvedenou v písmenu b);
 - e) konzultace s jinými orgány před propuštěním zboží podle článku 60;

- f) přijímání veškerých nezbytných opatření týkajících se nevyhovujícího zboží, včetně zabavení, prodeje nebo zničení tohoto zboží;
 - g) uplatňování rámce pro spolupráci podle článku 240;
 - h) upozorňování jiných orgánů na rizika, která jsou důležitá pro jejich činnost;
 - i) přijímání následných opatření, pokud pohyb zboží porušuje jiné právní předpisy uplatňované celními orgány;
 - j) jakékoli jiné doplňkové opatření.
2. Členský stát může na základě některých jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány určit specializovaný celní hraniční přechod. Omezení, která pro hospodářské subjekty vyplývají z povinnosti přepravovat zboží přes specializované celní hraniční přechody, nesmějí být nepřiměřená s ohledem na sledovaný cíl, přičemž se náležitě přihlédne k okolnostem, které mohou tuto povinnost odůvodňovat.
3. Členský stát oznámí určení těchto hraničních přechodů podle odstavce 2 Celnímu úřadu EU a Celní úřad EU aktualizuje a zveřejní seznam těchto specializovaných celních hraničních přechodů.
4. Za účelem snazšího určení, uplatňování a prosazování jiných právních předpisů uplatňovaných celními orgány Komise vypracuje a pravidelně aktualizuje integrovaný seznam právních předpisů Unie, které stanoví požadavky vztahující se na zboží podléhající celním kontrolám s cílem chránit veřejné zájmy, a zveřejní jej na svých internetových stránkách.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením jiných doplňkových opatření podle odst. 1 písm. j).

Článek 243

Mezinárodní celní spolupráce

Aniž jsou dotčeny pravomoci Komise, a s výhradou jejího předchozího schválení, může Celní úřad EU uzavírat pracovní ujednání s orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi. Z těchto ujednání nevyplývají pro Unii žádné právní závazky.

Článek 244

Výměna údajů se třetími zeměmi

1. Komise, celní orgány a Celní úřad EU si mohou vyměňovat a sdílet údaje s celními a jinými orgány třetích zemí pro účely celní spolupráce, pokud mezinárodní dohoda Unie, celní předpisy, právní předpisy Unie v oblasti společné obchodní politiky nebo společné zahraniční a bezpečnostní politiky, jakož i jiné právní předpisy Unie uplatňované celními orgány takovou výměnu stanoví a je zajištěno, že předání

osobních údajů je v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2018/1725, resp. kapitolou V nařízení (EU) 2016/679.

Komise je informována o výměnách údajů mezi celními orgány a Celním úřadem EU s celními a jinými orgány třetích zemí.

2. Výměna podle odstavce 1 se může týkat zejména těchto kategorií údajů:
 - a) prvků údajů obsažených v rozhodnutích přijatých celními orgány nebo v podobných rozhodnutích přijatých ve třetích zemích, jež se týkají závazných informací, statusu oprávněného hospodářského subjektu, určení celní hodnoty, celního statusu zboží nebo zvláštních režimů;
 - b) prvků údajů obsažených v celních prohlášeních, oznámeních a dokladech o celním statusu zboží a v podkladech, podaných buď u celních orgánů členských států nebo Komise, nebo u orgánů třetích zemí příslušných pro celní záležitosti, nebo vydaných těmito orgány;
 - c) údajů o určených rizicích, zjištěních a výsledcích získaných celními orgány členských států nebo Komisí na straně jedné a orgány třetích zemí příslušnými pro celní záležitosti na straně druhé, a to v rámci provádění analýzy rizik a kontrol.
3. Výměna podle odstavce 1 se uskutečňuje prostřednictvím vhodných bezpečných komunikačních prostředků, a to buď na žádost, nebo z vlastního podnětu, a podléhá zachování důvěrnosti údajů a ochraně osobních údajů v souladu s články 31, [35 a odstavcem 1 tohoto článku](#).
4. Výměnou podle odstavce 1 nejsou dotčeny výměny informací prováděné podle ustanovení o vzájemné správní pomoci obsažených v dohodách mezi Unií a třetími zeměmi a ustanovení nařízení (ES) č. 517/97.
5. Členský stát může být v souladu s postupy a podmínkami stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 6 zmocněn k zahájení jednání se třetí zemí za účelem uzavření dvoustranné dohody o výměně podle odstavce 1 nebo zachování stávající dohody. Tato dvoustranná dohoda se přestane uplatňovat, jakmile vstoupí v platnost dohoda o výměně celních informací mezi Unií a dotyčnou třetí zemí.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijmout v souladu s článkem 261 akt v přenesené pravomoci za účelem doplnění tohoto nařízení stanovením podmínek a postupů, podle nichž může být členský stát zmocněn k zahájení jednání podle odstavce 5. Ty zahrnují oznámení dotčeného členského státu určené Komisi a všem ostatním členským státům o možném obsahu dvoustranné dohody a posouzení ze strany Komise, pokud jde o dopad této dohody na právní předpisy Unie a budoucí jednání na úrovni Unie, včetně toho, zda je její obsah omezen na plnění závazků podle práva Unie nebo mezinárodního práva. Akt v přenesené pravomoci stanoví rovněž monitorování provádění těchto dohod.
8. Komise prostřednictvím prováděcího aktu do 90 dnů od obdržení oznámení rozhodne, zda členskému státu povolí uzavřít dvoustrannou dohodu. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 262 odst. 2.

V závažných a naléhavých případech, které souvisejí s tímto povolením a které jsou řádně odůvodněny potřebou rychle umožnit požadovanou výměnu informací, přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty postupem podle čl. 262 odst. 5.

Hlava XIV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ A NETRESTNÍCH SANKCÍCH

Kapitola 1

Obecná ustanovení

Článek 245

Předmět

Tato hlava stanoví seznam porušení celních předpisů a netrestních sankcí za tato porušení. Nebrání členským státům v přijetí přísnějších opatření stanovením správních nebo trestních sankcí v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy. Nejsou jí dotčena ani jiná protiprávní jednání stanovená podle právních předpisů Unie.

Článek 246

Obecné požadavky

1. Porušení celních předpisů představují jednání nebo opomenutí uvedená v článku [252](#).
2. Porušení celních předpisů představuje podněcování, napomáhání či navádění k jednání nebo opomenutí podle článku [252](#).

Porušení celních předpisů představuje pokus o jednání nebo opomenutí podle článku 252.
3. Členské státy určí, zda k porušení předpisů podle článku [252](#) došlo úmyslně, kvůli zjevné nedbalosti nebo zjevnému omylu.
4. Administrativní nebo méně závažné chyby nepředstavují porušení celních předpisů, ledaže může celní orgán prokázat, že k nim došlo úmyslně nebo v důsledku zjevné nedbalosti či zjevného omylu.
5. V případě jednání nebo opomenutí, jež mělo za následek porušení celních předpisů podle článku [252](#) a k němuž došlo v reakci na mimořádné a nepředvídatelné okolnosti, jež s dotčenou osobou nesouvisí a jejichž důsledkům nebylo možné přes vynaložení veškeré náležité péče zabránit, je vyloučena odpovědnost osoby, která se jich dopustila.

Článek 247

Polehčující okolnosti

1. Pokud osoba odpovědná za jednání nebo opomenutí vedoucí k porušení celních předpisů podle článku [252](#) předloží důkaz, že jednala v dobré víře, zohlední se to při stanovení sankce podle článku 254.
2. Za účelem snížení sankce za porušení celních předpisů se vezmou v úvahu tyto okolnosti:
 - a) dotyčné zboží nepodléhá jiným právním předpisům uplatňovaným celními orgány;
 - b) porušení celních předpisů nemá vliv na stanovení výše cla a jiných daní, které mají být zaplaceny;
 - c) osoba odpovědná za porušení celních předpisů účinně spolupracuje s celním orgánem.

Článek 248

Přítěžující okolnosti

Při ukládání sankce za porušení celních předpisů podle článku 254 se vezmou v úvahu tyto přítěžující okolnosti:

- a) osoba odpovědná za porušení celních předpisů byla již dříve sankcionována za porušení celních předpisů nebo se dopouští soustavného a opakovaného porušování celních předpisů;
- b) porušení celních předpisů významně ovlivňuje jiné právní předpisy uplatňované celními orgány;
- c) porušení celních předpisů má významný finanční dopad na výběr cel nebo jiných poplatků;
- d) porušení celních předpisů představuje hrozbu pro bezpečnost a zabezpečení Unie a osob pobývajících na jejím území.

Článek 249

Promlčecí lhůta

1. Členské státy stanoví promlčecí lhůtu pro zahájení řízení o porušení celních předpisů podle článku [252](#) v rozmezí od pěti do deseti let ode dne, kdy k danému jednání nebo opomenutí došlo.
2. Členské státy zajistí, aby v případě soustavného nebo opakovaného porušování celních předpisů začala promlčecí lhůta běžet dnem, kdy bylo jednání nebo opomenutí představující porušení celních předpisů ukončeno.

3. Členské státy zajistí, aby byl běh promlčecí lhůty přerušen jakýmkoli úkonem příslušného orgánu, který byl oznámen dotyčné osobě a který se týká vyšetřování nebo soudního řízení ve věci téhož porušení celních předpisů. Promlčecí lhůta začíná běžet dnem provedení úkonu, který má za následek její přerušení.
4. Členské státy zajistí, aby po uplynutí lhůty v délce osmi let ode dne uvedeného v odstavcích 1 nebo 2 bylo zahájení nebo pokračování řízení týkajícího se porušení celních předpisů podle článku 252 vyloučeno.
5. Členské státy zajistí, aby promlčecí lhůta pro výkon rozhodnutí o uložení sankce činila tři roky. Tato lhůta začíná běžet dnem, kdy se rozhodnutí stane pravomocným.
6. Členské státy stanoví případy, kdy je běh promlčecích lhůt podle odstavců 1, 4 a 5 pozastaven.

Článek 250

Soudní příslušnost

Členské státy mají v souladu s vnitrostátními právními předpisy soudní příslušnost s ohledem na porušení celních předpisů podle článku [252](#), k nimž došlo zcela nebo zčásti na území daného členského státu.

Článek 251

Spolupráce mezi členskými státy

1. Došlo-li k porušení celních předpisů podle článku [252](#) ve více než jednom členském státě a příslušný orgán členského státu zahájí jako první řízení ve věci tohoto porušení, spolupracuje tento příslušný orgán s příslušnými orgány členských států, jichž se týká totéž porušení celních předpisů, pokud jde o stejnou osobu a stejné skutečnosti.
2. Komise monitoruje spolupráci mezi členskými státy podle odstavce 1.

Kapitola 2

Porušení celních předpisů Unie a netrestní sankce

Článek 252

Porušení celních předpisů Unie

1. Porušení celních předpisů představují tato jednání nebo opomenutí:
 - a) situace, kdy držitel rozhodnutí, které se týká uplatňování celních předpisů, nesplní povinnosti vyplývající z uvedeného rozhodnutí a neinformuje neprodleně celní orgány o všech skutečnostech, které nastanou po přijetí

rozhodnutí těmito orgány a které ovlivňují jeho pokračující platnost nebo obsah, v souladu s hlavami I a II;

- b) nedodržení povinnosti poskytnout celním orgánům informace podle tohoto nařízení, včetně nepodání celního prohlášení;
 - c) poskytnutí neúplných, nepřesných, neplatných, nepravdivých, nesprávných nebo padělaných informací nebo dokladů celním orgánům;
 - d) situace, kdy odpovědná osoba neuchovává doklady a informace týkající se splnění celních formalit;
 - e) vyjmutí zboží z celního dohledu;
 - f) nesplnění povinností souvisejících s celními režimy ze strany odpovědné osoby;
 - g) nezaplacení dovozního nebo vývozního cla osobou povinnou clo zaplatit ve lhůtě stanovené podle hlavy X kapitoly 3.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy stanovit další jednání a opomenutí, která představují porušení celních předpisů.
3. Do 180 dní ode dne použitelnosti tohoto článku sdělí členské státy Komisi platné vnitrostátní právní předpisy podle odstavce 2 tohoto článku a neprodleně jí oznámí veškeré pozdější změny, které se těchto předpisů týkají.

Článek 253

Obecné požadavky na sankce

1. Aniž jsou dotčeny sankce stanovené v článku 254, mohou členské státy stanovit dodatečné sankce za porušení celních předpisů podle článku 252 a veškerá opatření nezbytná k zajištění uplatňování těchto sankcí. Tyto sankce jsou účinné, přiměřené a odrazující.
2. Do 180 dní ode dne použitelnosti tohoto článku sdělí členské státy Komisi platné vnitrostátní právní předpisy podle odstavce 1 tohoto článku a neprodleně jí oznámí veškeré pozdější změny, které se těchto předpisů týkají.

Článek 254

Minimální netrestní sankce

Uplatňují-li se sankce za porušení celních předpisů podle článku [252](#), mají alespoň jednu či několik z níže uvedených forem, přičemž je současně zajištěno, aby byly tyto sankce účinné, přiměřené a odrazující, a jsou zohledněny polehčující okolnosti podle článku 247 a přitěžující okolnosti podle článku 248:

- a) peněžní pokuta uložená celními orgány, případně včetně narovnání použitého namísto trestní sankce, vypočítaná na základě těchto minimálních částek nebo procentních podílů:
- i) má-li porušení celních předpisů dopad na cla a jiné poplatky, vypočítá se peněžní pokuta na základě částky cla a jiných poplatků, které nebyly zaplacený, takto:
- 1) pokud došlo k porušení celních předpisů úmyslně, peněžní pokutu tvoří částka v rozmezí od 100 % do 200 % částky cla a jiných poplatků, které nebyly zaplacený;
 - 2) v ostatních případech sestává peněžní pokuta z částky v rozmezí od 30 % do 100 % částky cla a jiných poplatků, které nebyly zaplacený;
- ii) nelze-li peněžní pokutu vypočítat podle bodu i), vypočítá se peněžní pokuta na základě celní hodnoty zboží takto:
- 1) pokud došlo k porušení celních předpisů úmyslně, peněžní pokutu tvoří částka v rozmezí od 100 % do 200 % částky celní hodnoty zboží;
 - 2) v ostatních případech sestává peněžní pokuta z částky v rozmezí od 30 % do 100 % částky celní hodnoty zboží;
- iii) pokud se porušení celních předpisů netýká konkrétního zboží, tvoří peněžní pokutu částka v rozmezí od 150 EUR do 150 000 EUR;
- b) zrušení, pozastavení platnosti nebo změna celních rozhodnutí v držení dotyčné osoby, týká-li se porušení celních předpisů tohoto rozhodnutí;
- c) zabavení zboží a dopravního prostředku.

Akty nebo rozhodnutí týkající se sankcí uplatňovaných v případě jakéhokoli porušení celních předpisů se zaznamenají v celním datovém centru EU spolu s výsledkem celních kontrol.

Hlava XV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Kapitola 1

Měření výkonnosti celní unie

Článek 255

Oblast působnosti a cíle

1. Komise nejméně jednou ročně posoudí a vyhodnotí výkonnost celní unie. To zahrnuje měření celních činností prováděných celními orgány členských států a případně kandidátských zemí na vnitrostátní úrovni a na úrovni hraničních přechodů. Toto měření může vycházet ze stávajících nástrojů vyvinutých za tímto účelem Komisí a členskými státy.
2. Při plnění tohoto úkolu je Komisi nápomocen Celní úřad EU. Na podporu Komise při hodnocení výkonnosti celní unie Celní úřad EU zjistí, jak celní činnosti a operace podporují dosažení strategických cílů a priorit celní unie a přispívají k úloze celních orgánů stanovené v článku 2. Celní úřad EU zejména určí hlavní trendy, silné a slabé stránky, mezery a potenciální rizika a předloží Komisi doporučení ke zlepšení.

Článek 256

Vymezení rámce a výroční zprávy

1. Celní úřad EU ve spolupráci s celními orgány vypracovává zprávy a jiné druhy dokumentů k dosažení cílů stanovených v článku 255.
2. Členské státy poskytují Celnímu úřadu EU údaje obsahující informace jak na vnitrostátní úrovni, tak na úrovni hraničních přechodů. Na základě údajů obdržených od celních orgánů vypracuje Celní úřad EU výroční zprávu obsahující fakta a údaje o uplynulém roce pro každý celní orgán na vnitrostátní úrovni a na úrovni hraničních přechodů.
3. Celní úřad EU předloží návrh výroční zprávy Komisi ke schválení.
4. Komise zprávu ověří a poté ji pro informaci předá členským státům.
5. Komise v prováděcích aktech stanoví údaje uvedené v odstavci 2, jakož i jejich úroveň důvěrnosti a koncepci rámce pro měření výkonnosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Kapitola 2

Monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Článek 257

Monitorování

Komise sleduje pravidelně provádění tohoto nařízení, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím a analýzám relevantním pro účely monitorování, které poskytují nebo zpřístupňují celní orgány a Celní úřad EU v celním datovém centru EU.

Článek 258

Hodnocení a podávání zpráv

1. Do ... [Úřad pro publikace – vložit datum = pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých pět let provede Komise hodnocení tohoto nařízení s ohledem na cíle, které sleduje, a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Tato zpráva obsahuje:

- a) přehled pokroku, kterého členské státy dosáhly v souvislosti s prováděním tohoto nařízení;
 - b) posouzení tohoto nařízení z hlediska účinnosti, účelnosti, soudržnosti, relevance a přidané hodnoty Unie, zejména pokud jde o cíle uvedené v článku 2.
2. Na žádost Komise a v souladu s kapitolou [1](#) této hlavy poskytnou členské státy informace o provádění tohoto nařízení, které jsou nezbytné pro vypracování zprávy podle odstavce 2.

Kapitola 3

Přepočet měny a lhůty

Článek 259

Přepočet měny

1. Příslušné orgány zveřejní a/nebo zpřístupní na internetu směnný kurz, který se použije v případě, je-li na základě jednoho z následujících důvodů nutné provést přepočet měny:
 - a) faktory, na jejichž základě je určována celní hodnota zboží, jsou vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, v němž se celní hodnota určuje;
 - b) hodnota eura v národních měnách je požadována pro účely určení sazebního zařazení zboží a výše dovozního a vývozního cla, včetně hodnotových prahů ve společném celním sazebníku.
2. Je-li přepočet měny nutný z důvodů jiných než uvedených v odstavci 1, hodnota eura v národních měnách, jež má být použita v rámci celních předpisů, se stanoví alespoň jednou ročně.
3. Komise v prováděcích aktech stanoví pravidla pro přepočet měn pro účely uvedené v odstavcích 1 a 2. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 262 odst. 4.

Článek 260

Lhůty, data a termíny

1. Není-li stanoveno jinak, a pokud je v celních předpisech uvedena lhůta, datum nebo termín, nelze tuto lhůtu prodloužit ani zkrátit a toto datum nebo termín odložit ani přesunout.
2. Nestanoví-li celní předpisy jinak, použijí se pravidla pro lhůty, data a termíny uvedená v nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71⁴³.

Kapitola 4

Přenesení pravomoci a postup projednávání ve výboru

Článek 261

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 a 265 je svěřena Komisi.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 a 265 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 4, 6, 7, 10, 14, 19, 23, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 56, 58, 59, 60, 63, 65, 66, 71, 72, 73, 77, 80, 81, 83, 85, 86, 88, 90, 91, 95, 97, 99, 101, 102, 105, 107, 108, 109, 111, 115, 116, 119, 123, 132, 148, 150, 156, 167, 168, 169, 170, 173, 175, 176, 179, 181, 186, 193, 199, 242, 244 a 265 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen,

⁴³ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 262

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro celní kodex. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
5. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.
6. Má-li být stanovisko výboru získáno písemným postupem a odkazuje-li se na tento odstavec, ukončuje se tento postup bez výsledku pouze tehdy, pokud tak ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru.

Kapitola 5 Závěrečná ustanovení

Článek 263

Zrušení

1. Nařízení (EU) č. 952/2013 se zrušuje.
2. Odkazy na nařízení (EU) č. 952/2013 se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.
3. Od data stanoveného v čl. 265 odst. 4 se odkazy na celní prohlášení považují za odkazy zahrnující poskytnutí údajů nezbytných k propuštění zboží do celního režimu s využitím kapacit celního datového centra EU.
4. Od data stanoveného v čl. 265 odst. 4 se odkazy na deklaranta považují za odkazy zahrnující dopravce, dovozce, vývozce nebo v příslušných případech držitele režimu tranzitu.

Článek 264

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 265

Použitelnost

1. Články 205 až 237 se použijí ode dne 1. ledna 2028.
2. Ode dne 1. března 2028 se použijí tato ustanovení:
 - a) ustanovení o zjednodušeném sazebním zacházení podle čl. 145 odst. [5](#), [6](#) a [7](#) a čl. 147 písm. [a](#)) bodu [ii](#));
 - b) ustanovení o zjednodušeném sazebním zacházení při prodeji na dálku podle čl. 149 odst. 4, čl. 150 odst. 10 a čl. 156 odst. 2;
 - c) ustanovení o domnělých dovozcích podle čl. 20 odst. 3 písm. e), článku 21, čl. 59 odst. 2, čl. 60 odst. 6 písm. a), čl. 67 odst. 2, čl. 67 odst. 4 písm. d), čl. 159 odst. 2, čl. 181 odst. 5 a čl. 184 odst. 3.
3. Funkce celního datového centra EU stanovené v článku 29 jsou plně v provozu do 31. prosince 2037.
4. Od 1. března 2032 mohou hospodářské subjekty začít plnit své oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení s využitím celního datového centra EU.
5. Celní orgány znovu posoudí povolení udělená podle nařízení (EU) č. 952/2013 v období od 1. ledna 2035 do 31. prosince 2037.
6. Před 31. prosincem 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení centralizovaného celního řízení podle článku 72. Komise může, je-li to nezbytné, předložit legislativní návrh s cílem zajistit spravedlivé rozdělení práv a povinností členských států v souvislosti s vyměřením celního dluhu při dovozu a odpovědností za něj.
7. Do 31. prosince 2035 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu za účelem posouzení zejména:
 - d) účinnosti celního dohledu nad obchodníky kategorie „Trust and Check“ prováděného celními orgány členského státu usazení a účinnosti provádění ustanovení upravujících místo vzniku celního dluhu;
 - e) účinnosti celního dohledu nad jinými hospodářskými subjekty než obchodníky kategorie „Trust and Check“;
 - f) možného dopadu změn uvedených v odstavci 8.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 261 akty v přenesené pravomoci za účelem změny tohoto nařízení, je-li to vhodné s ohledem na zprávu uvedenou v odstavci 7, a to vypuštěním nebo úpravou odchylek stanovených v čl. 42 odst. 3 druhém pododstavci a v čl. 169 odst. 1 druhém pododstavci.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

[...]

[...]

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví celní kodex Unie a zřizuje Celní úřad Evropské unie a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 952/2013.

1.2 Příslušné oblasti politik

Oblast politiky: Jednotný trh, inovace a digitální agenda – okruh 1

Činnost:

Spolupráce v oblasti cel (Clo) – položka 03 05 01

Celní úřad EU (nová položka – 03 05 XX)

1.3 Návrh se týká:

X nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci¹

X prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci

1.4 Cíle

1.4.1 Obecné cíle

Umožnit celním orgánům v celé EU **fungovat jako jeden celek**, aby:

- a) účinně a účelně chránily jednotný trh, občany a hodnoty EU zajištěním souladu s rostoucí řadou nefinančních požadavků;
- b) zajistily řádný, účinný a včasný výběr splatných cel a daní, včetně odrazování od celních úniků, a tím předcházely ztrátě příjmů jak pro rozpočet EU, tak pro členské státy;
- c) usnadňovaly legitimní obchod při zajištění náležité rovnováhy mezi usnadněním a zajištěním účinných kontrol všech možných druhů rizik, a to s co nejnižšími náklady a administrativní zátěží.

¹ Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.2 Specifické cíle

1. **Posílit v EU řízení rizik v oblasti cel.**
2. **Snížit administrativní zátěž** a zjednodušit postupy pro obchodníky, spotřebitele a celní orgány, aniž by byl ohrožen účinný celní dohled.
3. Zajistit **rovné podmínky mezi elektronickým a tradičním obchodem**, pokud jde o cla, v souladu s pravidly pro DPH.
4. **Zlepšit přístup k údajům a jejich využívání** pro strategická opatření v oblasti cel s cílem lépe podporovat lepší řízení rizik, reakci na krize, měření výkonnosti celní unie a jednodušší pravidla pro obchod.
5. **Umožnit celní unii, aby fungovala** jako jeden celek tím, že zajistí účinnou ochranu v celé EU bez ohledu na to, kde zboží překračuje hranice, a to i v krizových situacích.

Z hlediska výdajů jsou tyto cíle dosahovány prostřednictvím reformy celních postupů podpořené těmito dvěma hlavními výstupy: **novým celním datovým centrem EU** a novým **Celním úřadem EU (EUCA)**.

1.4.3 Očekávané výsledky a dopady

Útvary EU:

V rámci reformy by došlo k významné změně způsobu, jakým se nakládá s celními IT systémy Evropské komise. Komise vyvine, zavede a bude spravovat nové celní datové centrum EU, přičemž může rozhodnout o přenesení tohoto úkolu na Celní úřad EU. Tento úřad má mimoto od Komise převzít podstatnou část vývoje a provozu stávajících transevropských informačních systémů². Současnou úlohu Komise při podpoře spolupráce celních orgánů a spolupráce mezi orgány, operativní podpoře a koordinaci a budování operativních kapacit by z velké části nahradil a prohloubil Celní úřad EU. Komise by si zachovala svou politickou a legislativní úlohu.

Celní úřad EU by pomáhal rozvíjet a zefektivňovat strategie (napříč orgány), včetně získávání zpravodajských informací, inovací, přípravy na krizi, provádění analýz EU a synchronizovaných operací. Celní úřad EU by využíval nové datové centrum k vyvíjení dodatečného úsilí na úrovni EU v klíčových oblastech, jako je řízení rizik, odborná příprava, monitorování a hodnocení výkonnosti, a k přenesení svého kritického množství, zaměření a organizačního/koordinačního mandátu na klíčové úkoly, které je třeba plnit „jako jeden celek“. Celní úřad EU by rovněž sledoval společné provádění zjednodušení pro obchodníky, včetně obchodníků, u nichž se uplatňuje přístup „Trust and Check“, a vyvíjel by miniaplikace na podporu služeb k usnadnění obchodu, jakož i řízení celkového obchodního rozhraní s celní unií.

Celní úřad EU by tak hrál klíčovou a hlubší úlohu při dosahování účinnějšího a jednoduššího provádění celních pravidel a postupů. Zajistil by skutečnou

² Z více než 120 celních systémů provozovaných GR TAXUD bude většina plně předána Celnímu úřadu EU; jedná se v zásadě o systémy provádějící nebo podporující procesní a operativní činnosti celních orgánů (například: systém rozhodování celních orgánů, ICS2, NCTS, EBTI, SMS atd.). Aplikace podporující politiku nebo řízení programu zůstanou na druhou stranu i nadále v odpovědnosti GR TAXUD (TARIC, ART, KN, Surveillance 3 atd.).

strategickou kapacitu. To by pomohlo systematicky poskytovat ochranu a usnadnění EU ve prospěch občanů, podniků a všech dotčených politik a útvarů EU. EU by měla prospěch z lepšího předcházení ztrátám příjmů a ze zvýšeného výběru cel v důsledku zrušení prahové hodnoty ve výši 150 EUR.

Celní správy členských států:

Vzhledem k novému paradigmatu celního datového centra EU by se pracovní zátěž týkající se celních IT systémů v členských státech v průběhu let výrazně snížila, neboť členské státy by nemusely udržovat základní informační systémy v oblasti cel. Na vnitrostátní úrovni by byly zachovány pouze informační systémy, u nichž vnitrostátní specifika nebo integrace vyžadují přizpůsobení, a i v těchto případech by se využívaly kapacity celního datového centra EU, což by tento úkol usnadnilo.

Členské státy by měly prospěch z nového mechanismu EU pro analýzu celních údajů a analýzu rizik prováděnou na ústřední úrovni v rámci Celního úřadu EU a interagovaly by s tímto mechanismem.

Členské státy by měly prospěch ze snížení požadavků na zaměstnance na plný úvazek v důsledku společného plnění úkolů v Celním úřadu EU, zejména v oblasti řízení rizik, IT a celkových funkcí v rámci správy cel. To neukládá snížení počtů osob jako takových, ale vnitrostátní celní správy by mohly své zdroje využívat efektivněji.

Členské státy by měly prospěch z lepšího provádění celních předpisů a zajištění hodnoty EU v oblasti politik. Společných zájmů v oblasti ochrany občanů, spotřebitelů, obchodu a podnikání, které se odrážejí ve společných politikách týkajících se norem výrobků, bezpečnosti, zabezpečení, zdraví atd., by bylo dosaženo účinněji, účelněji a systematictěji na všech místech vstupu, čímž by se omezily možnosti nezákonného obchodu obcházet prosazování práva v jednom členském státě prostřednictvím vstupu na jiném místě vnější hranice.

Členské státy by rovněž těžily z lepšího předcházení ztrátám příjmů (krácení cel) a ze zvýšeného výběru cel v důsledku zrušení prahové hodnoty ve výši 150 EUR.

Podniky a obchod:

Hospodářské subjekty by měly značný prospěch ze zásadní změny celních postupů, která by se uskutečnila přímo prostřednictvím celního datového centra EU.

Zjednodušení a racionalizace kroků v celních postupech by přinesly prospěch všem obchodníkům. Počet míst pro poskytování údajů se sníží a údaje se poskytují jedinému rozhraní EU namísto 27 vnitrostátních rozhraní a procesů. Údaje mohou být poskytnuty předem a znovu použity namísto jejich opakovaného poskytování. Požadavky na údaje jsou vyváženy tak, aby lépe odpovídaly obchodním praktikám: údaje jsou v zásadě vyžadovány od osob, které mají nejlepší předpoklady k jejich poskytnutí, údaje jsou přijímány ve více formátech a je zrušena úloha deklaranta. Celní úřad EU posiluje spolupráci mezi vnitrostátními celními orgány rovněž na hranicích v praxi a podporuje jednotné provádění jednodušších postupů.

Byly by poskytovány některé dodatečné informace (zejména co se týká výrobce zboží). Úsilí potřebné k poskytnutí dodatečných informací by však bylo více než vykompenzováno zjednodušením a omezením celních postupů.

Lepší zacílení celních kontrol by zlepšilo ochranu legitimních podniků před dodavatelskými řetězci nedodržujícími předpisy a před bezpečnostními hrozbami plynoucími z dodavatelských řetězců a prostřednictvím lepšího prosazování regulačních opatření by omezilo nekalou hospodářskou soutěž. Tím se zlepši ochrana pracovních míst, inovací a investic. Mimoto by se významně posílila odolnost dodavatelských řetězců v krizových situacích, jako jsou hromadné výskyty nálezů nebo bezpečnostní incidenty, a to zajištěním okamžitého, konkrétního a jednotného zaměření se na rizikové toky při současné minimalizaci rozsahu a míry narušení a udržováním neustálé připravenosti na krizi na základě dlouhodobé spolupráce s ostatními příslušnými orgány.

Obchodníci kategorie „Trust and Check“ by měli prospěch z lepšího partnerství s celními orgány. Tito obchodníci by splňovali podmínky podobné současným požadavkům na oprávněné hospodářské subjekty a rovněž by zajišťovali dodatečnou transparentnost, a to systematickým zpřístupňováním údajů celním systémům. Tyto údaje by mohli dopravci znovu použít v procesech poskytování předběžných informací o nákladu a toky zboží by mohly být při příchodu „propuštěny samy“ (zboží by v zásadě pokračovalo v přepravě, přičemž procesy poskytování předběžných informací o nákladu by celním orgánům umožnily zasáhnout, pokud by to bylo nezbytné). Obchodníci kategorie „Trust and Check“ by měli prospěch z menšího počtu cílenějších celních kontrol, obvykle by dostávali předběžná varování a kontroly a formality by byly pokud možno odloženy na vhodná místa. Na základě dohody s jinými orgány by některé nefinanční kontroly mohly být rovněž přesunuty z hranice a provedeny obchodníkem kategorie „Trust and Check“. Snížily by se požadavky na jistotu.

Pokud jde o elektronický obchod, zrušení prahové hodnoty pro osvobození od cla by znamenalo, že by muselo být poskytnuto více celních informací, přičemž je třeba mít na paměti, že od července 2021 jsou podle nových pravidel DPH pro elektronický obchod již údaje poskytovány pro veškeré dovážené zboží. Celní datové centrum EU by poskytovalo jednotné rozhraní, které by usnadnilo jak poskytování informací od zprostředkovatelů elektronického obchodu, tak zpracovávání těchto informací pro celní orgány.

Platformy elektronického obchodu, které se přímo zabývají dodržováním celních předpisů, budou mít prospěch ze skutečnosti, že svým klientům nabídnou konečnou cenu a s největší pravděpodobností zaznamenají snížení počtu stížností a navrácení zboží kvůli neočekávaným nákladům na dodržení předpisů na hranicích, což sníží tření, k němuž v současné době dochází v jejich dodavatelských řetězcích. Celkově by upřednostňovaná možnost měla vést k nižším nákladům hospodářských subjektů na dodržování předpisů, zejména při dovozu. Téměř by se tím odstranila potřeba zahájit stávající režim „vnitřního tranzitu“ a podat související celní prohlášení v případech, kdy je zboží přepravováno z členského státu vstupu do členského státu propuštění.

Občané – spotřebitelé:

Odstranění prahové hodnoty pro osvobození od cla ve výši 150 EUR může vytvořit mírný tlak na růst cen pro spotřebitele zboží s hodnotou nižší, než je tato částka; zjednodušení a stabilizace postupů však zvýší účinnost dodavatelského řetězce a dopad na náklady a ceny bude záviset na faktorech týkajících se hospodářské soutěže.

Občané a spotřebitelé budou mít prospěch z transparentnějších a předvídatelnějších postupů při nákupech v rámci elektronického obchodu ze zemí mimo EU a z menšího počtu překvapivých žádostí o zaplacení cla a poplatků za logistické služby, jakož i návštěv poštovních úřadů ve srovnání se základním scénářem, což zmírní současné problémy s neočekávanými poplatky a zpožděními. Občané a spotřebitelé budou mít v rámci politik EU značný prospěch z lepší a viditelnější ochrany před následky škodlivých a podvodných výrobků, a to díky systematickému zlepšování při odhalování škodlivých dodavatelských řetězců v celé EU.

1.4.4 Ukazatele výkonnosti

Ukazatele jsou uvedeny v níže uvedených oddílech. Reforma posílí rovněž základ pro hodnocení výkonnosti celní unie jako takové tím, že za tímto účelem umožní zpracovávání operativních údajů na úrovni celé EU.

1. Zlepšení výběru příjmů operativním řízením rizik na úrovni EU:

- Výběr příjmů u zboží v hodnotě nad 150 EUR
- Míra nezaplacených cel
- Počet strategií řízení rizik s jinými orgány (odpovědnými např. za daně a boj proti podvodům)
- Zabavení

2. Lepší odhalování nevyhovujících dovážených výrobků operativním řízením rizik na úrovni EU:

- Počet strategií dohledu s jinými orgány (odpovědnými např. za boj proti podvodům, dozor nad trhem, potraviny, ochranu zvířat a zdraví, bezpečnost výrobků)
- Zabavení

3. Usnadnění obchodních toků pro důvěryhodné hospodářské subjekty:

- Počet obchodníků kategorie „Trust and Check“
- Procentní podíl obchodů uskutečněných obchodníky kategorie „Trust and Check“
- Počet postupů potřebných k obchodování se zbožím
- Počet auditů provedených u obchodníků kategorie „Trust and Check“

- Počet pozastavených povolení pro obchodníky kategorie „Trust and Check“
- 4. Výběr příjmů z elektronického obchodu:**
- Výběr příjmů u zásilek v hodnotě do 150 EUR
 - Počet zásilek v hodnotě do 150 EUR
- 5. Využití údajů pro strategická opatření v oblasti cel:**
- Objem a druh dostupných údajů
 - Počet chyb v údajích a zásahů
 - Interoperabilita s dalšími zdroji údajů (čas a rozsah)
- 6. (Fungování jako jeden celek) Zlepšení jednotného provádění a postupů (zamezení spekulativnímu výběru přístavů, tzv. port shopping):**
- Počet kontrol a zpětná vazba týkající se kontrol
 - Minimální normy pro řízení rizik
 - Počet rizikových profilů EU a výsledky kontrol
 - Počet kontrolních doporučení
- 7. (Fungování jako jeden celek) Zmocnění celních orgánů, aby jednaly stejně:**
- Počet a kvalita školení
 - Počet společných činností, projektů, pracovních setkání

1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1 *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Návrh zahrnuje reformu celních postupů, zejména:

- a) přípravu a zavedení společného prostředí pro správu údajů (celního datového centra EU) pro celní operace na úrovni EU;
- b) zřízení Celního úřadu EU s operativním mandátem k provádění klíčových úkolů na úrovni EU, především průběžného rozvoje a řízení datového centra, společného řízení rizik, řešení krizí a činností spolupráce, aby celní unie mohla plnit své funkce a zajišťovat svou společnou politickou hodnotu jednotně bez ohledu na to, kde zboží překračuje vnější hranice EU.

Očekává se, že reforma bude zavedena takto:

První fáze (2024–2027):

IT / datové centrum EU

- příprava počátečních prvků struktury datového centra EU, včetně přípravy sběru údajů o elektronickém obchodu a počátečních případů použití v oblasti interoperability,
- vize, plán, kalkulace nákladů a strategie zadávání zakázek pro dokončení funkcí datového centra a obchodních aplikací,
- kontinuita stávajících informačních systémů podle celního kodexu Unie a plánování přechodu.

Celní úřad EU

- zřízení úřadu v roce 2026 s cílem zahájit jeho činnost v roce 2028, přijetí dočasného výkonného ředitele a malého počtu zaměstnanců, kteří budou provádět nábor, opatření pro hostování a umístění úřadu, jakož i požadované administrativní postupy potřebné pro operativní připravenost v roce 2028,
- příprava počátečních činností pro předání pracovní skupinou Komise, která připraví síť a postupy pro řízení rizik tak, aby byly připraveny zpracovávat údaje EU, jakmile Celní úřad EU zahájí svou činnost.

Druhá fáze (2028–2034):

IT / datové centrum EU

- potenciálně zahájení předávání prvních prvků datového centra a souvisejících centrálních systémů (např. ICS2, elektronického obchodu, jednotného portálu) Celnímu úřadu EU ze strany Komise, které by mělo být dokončeno do roku 2030, během tříletého období Celní úřad EU převezme kapacitu a Komise převede kapacitu pro pořizování a řízení IT,
- kompletní infrastruktura a kapacity datového centra do roku 2031,
- přechod celních systémů (centrálních a vnitrostátních) na datové centrum.

Celní úřad EU

- postupné předávání některých činností z Komise na Celní úřad EU, postupný rozvoj nových činností podle tohoto návrhu ze strany Celního úřadu EU,
- přenesení některých prováděcích úkolů z Komise na Celní úřad EU prostřednictvím dohod o přiznání příspěvku.

1.5.2 Přidaná hodnota ze zapojení Unie

Důvody pro akci na evropské úrovni (*ex ante*):

Jak bylo analyzováno v posouzení dopadů připojeném k tomuto legislativnímu návrhu, řešenými problémy jsou potíže celních orgánů při plnění jejich poslání chránit EU (v případě finančních i nefinančních rizik); náročná povaha celních formalit pro legální obchod; nesoulad mezi celním modelem a novými obchodními modely elektronického obchodu; omezená dostupnost a využívání údajů pro celní postupy (včetně účinného řízení rizik) a rozdíly mezi členskými státy při provádění celních předpisů. K důsledkům těchto problémů patří ztráta příjmů pro členské státy a Unii; vstup nevyhovujících a nebezpečných výrobků na jednotný trh a související

škody způsobené spotřebitelům a podnikům v EU a životnímu prostředí a využívání dodavatelských řetězců k trestné činnosti.

Reforma řeší problémy, které členské státy nemohou vyřešit samy. Opatření na úrovni Unie mají zásadní význam pro reformu postupů celní unie, správu údajů a řízení s cílem řešit zjištěné problémy. Volba nástroje (nařízení) je zásadní, neboť celní unie musí poskytnout právní jistotu obchodu i orgánům veřejné správy, aby byl zajištěn plynulý tok legálního obchodu a zároveň umožněn účinný zásah orgánů veřejné správy na základě rizik za účelem provádění hlavních prvků *acquis* EU, zejména v oblastech jednotného trhu, bezpečnosti a vlastních zdrojů.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*):

Návrh je zaměřen na příčiny problémů: nepřiměřenost a nadměrnou složitost celních postupů, včetně provozování elektronického obchodu, roztržitou a složitou digitalizaci celních postupů a roztržitou strukturu správy celní unie. Stanoví reformu celních postupů, včetně zacházení s elektronickým obchodem, spolu se společným prostředím pro správu údajů (celní datový prostor EU) a zřízením Celního úřadu EU, který bude zajišťovat operativní úroveň správy. Tyto prvky se vzájemně posilují, což umožňuje významné snížení zátěže jak u orgánů veřejné správy, tak u hospodářských subjektů ze soukromého sektoru a významné zlepšení jednotného provádění politik EU prostřednictvím celní unie, jak je analyzováno v posouzení dopadů.

1.5.3 Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

[Hodnocení programu Clo 2020](#) dospělo k závěru, že program významně přispěl k lepšímu fungování celní unie a její modernizaci. Posílil spolupráci a výměnu informací, od usnadnění sbližování na strategické úrovni až po sbližování přístupů, výklad předpisů, správní postupy, osvědčené postupy a pravidla na operativní úrovni. Program byl obzvláště důležitý při přechodu na bezpapírové celní prostředí. V hodnocení však byly určeny rovněž oblasti, v nichž je zapotřebí zlepšení, zejména i) rozdíly v uplatňování celních kontrol, ii) podvody v oblasti elektronického obchodu, iii) hospodářské subjekty, které nevnímají přínosy celního kodexu Unie a vyjadřují obavy ohledně iv) složitosti celního IT prostředí, celních předpisů a postupů. Hodnocení programu ukázalo, že pro Komisi a členské státy by bylo přínosné sdílet více celních údajů. To by přispělo k lepšímu měření nákladů a přínosů provedených investic.

Další důkazy v tomto ohledu jsou obsaženy v [průběžném hodnocení celního kodexu Unie](#), v němž se poukazuje na flexibilitu, pokud jde o metody a sankce k řešení nedodržování celních předpisů a sledování hospodářských subjektů, které jsou považovány za důvěryhodné (oprávněné hospodářské subjekty).

Podniky rovněž potvrzují rozdílné uplatňování celního kodexu Unie. V rozsáhlém průzkumu pro externí studii týkající se oprávněných hospodářských subjektů (téměř 2 000 odpovědí) se 28 % z 900 důvěryhodných hospodářských subjektů působících

ve více než jednom členském státě domnívá, že některé přínosy se mohou v jednotlivých členských státech značně lišit³.

Pokud jde o finanční rizika, Evropský účetní dvůr zjistil strukturální problémy v oblasti řízení finančních rizik, konstatoval, že neexistence jednotného uplatňování celních kontrol a harmonizovaného řízení a analýzy rizik brání ochraně finančních zájmů EU, a varoval, že současné nedostatky by mohly „subjektům, které nedodržují předpisy, umožnit zaměřit se na místa vstupu do EU s nižší mírou kontrol“. (Viz blíže: [Zvláštní zpráva 04/2021:Celní kontroly:nedostatečná harmonizace brání ochraně finančních zájmů EU](#)).

Pokud jde o nefinanční rizika, stávající rámec pro řízení rizik neřeší dostatečně potenciální příspěvek celních orgánů k plnění požadavků týkajících se rostoucího počtu nefinančních otázek, které znepokojují občany EU, včetně lidských práv, pracovních práv, udržitelnosti, ochrany životního prostředí, zdraví, bezpečnosti a zabezpečení.

Zkušenosti s digitalizací celních postupů a výměny informací jsou pozitivní, přetrvávají však potíže se sběrem, analýzou a sdílením údajů. Současné celní postupy vyžadují, aby byly údaje předkládány různým vnitrostátním a společným systémům a souvisejícím členským státům. Skupina odborníků rovněž poznamenala, že různé informační systémy často nejsou vzájemně propojeny (viz blíže: [Zpráva skupiny odborníků o reformě celní unie EU](#)). Údaje nejsou předávány z jednoho systému celních prohlášení do druhého. Informace jsou roztrženy v různých databázích a systémech a to ztěžuje zajištění soudržnosti a integrity údajů, což je zásadní pro řízení rizik v oblasti cel, zejména pro analýzu rizik na úrovni EU. Tím se snižuje schopnost celních orgánů řešit jednotně podhodnocení, nedodržování předpisů nebo bezpečnostní rizika. Evropský účetní dvůr zjistil několik důvodů zvýšených nákladů a dodatečného času potřebného na vybudování systémů podle celního kodexu Unie (viz blíže: [Zvláštní zpráva č. 26/2018:Řada zpoždění s realizací celních informačních systémů:kde se stala chyba?](#)). Hodnocení celního kodexu Unie poskytuje smíšený obraz o zavádění informačních technologií s pozitivními aspekty, pokud jde o centrálně vyvinuté prvky.

Zkušenosti získané při snahách o organizování celní spolupráce na trvalejším základě v rámci programu Clo byly cenné pro lepší pochopení politik a dosahování pokroku s ohledem na výše uvedená konkrétní témata, tato dobrovolná spolupráce však nemůže mít infrastrukturní kapacitu ani povahu řízení, jež jsou nezbytné pro zajištění jednotného provádění celní unie.

Zohledněny byly rovněž zkušenosti se zřizováním a fungováním jiných agentur a subjektů EU.

Návrh se z velké části řídí stávajícím modelem decentralizovaných agentur a zabývá se většinou otázek v souladu se standardními ustanoveními.

Z praktického hlediska je třeba poukázat na potřebu zdrojů v rámci Komise pro přípravu Celního úřadu EU před zahájením jeho činnosti. Nezbytná opatření pro

³ Study on the Authorised Economic Operator programme, Oxford Research, Ipsos, Wavestone, CT Strategies a Economisti Associati, 2022.

zřízení Celního úřadu EU, jako je příprava administrativních postupů, správních struktur a organizační struktury, jakož i počáteční nábor, by mohl před zahájením činnosti Celního úřadu EU provést specializovaný tým zaměstnanců Komise. S přihlédnutím ke zkušenostem jiných agentur, které byly nedávno zřízeny, by se pro tuto činnost mělo počítat přibližně s deseti ekvivalenty plného pracovního úvazku.

Pokud jde o přípravu operativních činností Celního úřadu EU, Komise má značné zkušenosti s rozvojem politik v souvislosti s těmito úkoly a se společnými pilotními projekty na dobrovolném základě (viz [výroční zprávy o elektronickém celnictví](#)). To zahrnuje řízení vývoje transevropských informačních systémů, včetně jednotných portálů EU pro interakci s obchodníky (reformovaný systém kontroly při dovozu – ICS2), organizování činností v rámci analýzy rizik založených na spolupráci, vypracovávání společného přístupu k hodnocení výkonnosti celní unie, přípravy společných školení v oblasti cel, organizování spolupráce mezi celními orgány a jinými odvětvovými orgány na úrovni EU na konkrétních tématech (jako je bezpečnost leteckého nákladu), řešení krizových situací v oblasti cel a úzké a strukturované spolupráce s vnitrostátními celními orgány ve všech těchto oblastech. Tyto zkušenosti významně napomohou při přípravě počáteční struktury a operací Celního úřadu EU a při monitorování a hodnocení jeho výkonnosti.

1.5.4 Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Ve stávajícím víceletém finančním rámci bude třeba vytvořit novou rozpočtovou položku odpovídající zřízení Celního úřadu EU. Je rovněž třeba naplánovat následující víceletý rámec tak, aby byly poskytnuty potřebné zdroje pro provádění těchto právních předpisů.

Pokud jde o **synergie s jinými nástroji**, cílem reformy je zavést pro Unii strategickou kapacitu na podporu lepšího provádění a prosazování důležitých politik EU uplatňovaných na obchod se zbožím a v jeho rámci, jakož i boje proti využívání dodavatelských řetězců k organizované trestné činnosti a terorismu. Reforma přímo přispěje k:

- lepšímu výběru příjmů, včetně tradičních vlastních zdrojů, a to jak prostřednictvím výběru dodatečných příjmů – odhadovaných na 6,035 miliardy EUR v období 2028–2034 v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu⁴, tak prostřednictvím lepšího předcházení ztrátám příjmů v důsledku nedodržování předpisů,
- lepší ochraně občanů a podniků v EU, kterou předpokládají politiky EU, jež do značné míry závisí na práci celních orgánů v oblasti prosazování předpisů, včetně zákazů a omezení, ochraně jednotného trhu a bezpečnosti; třebaže to nelze vyčíslit finančně, posouzení dopadů ukazuje, jak by jeden ilustrativní případ použití pro lepší prosazování požadavků na ekodesign a bezpečnost výrobků mohl vést k úsporám pro spotřebitele ve výši 7,7 miliardy EUR v období 2028–2034,

⁴ Předpoklady použité k vypracování těchto odhadů jsou podrobně uvedeny v posouzení dopadů a jeho přílohách.

- snížení administrativní zátěže podporující konkurenceschopnost – posouzení dopadů rovněž určuje potenciální úspory ve výši 11,6 miliardy EUR pro obchodníky, které se týkají především celkového zkrácení doby potřebné k dokončení dovozních postupů.

V posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu byl použit reprezentativní vzorek případů použití s cílem vyhodnotit, jak by jednotlivé možnosti reformy fungovaly, a zaměřit se na přidanou hodnotu, která by vyplývala z lepšího řízení rizik v dodavatelském řetězci. Ty dokládají soudržnost s dalšími konkrétními oblastmi politiky, včetně směrnice o plastech na jedno použití, environmentálních politik, které se zabývají perzistentními chemickými látkami a emisemi spotřebitelů, posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti v EU (SOCTA), prekursorů drog⁵, ochrany civilního letectví před protiprávními činy⁶, pašování tabáku, bezpečnosti hraček, nařízení o dozoru nad trhem, směrnice o ekodesignu, navrhovaného nařízení o ekodesignu udržitelných produktů a navrhovaného nařízení o obecné bezpečnosti výrobků.

Většina těchto oblastí politiky prochází změnami a opatření v oblasti cel jsou začleňována prostřednictvím jednotného portálu EU pro oblast celnictví. Jednotný portál se však pouze nepřímo zabývá výměnou informací o rizicích, neboť jeho hlavním účelem je usnadnit výměnu informací potřebných k proclení zboží. Reforma zlepší účinnost jednotného portálu a bude na něm stavět tím, že umožní celním orgánům získávat všechny potřebné údaje prostřednictvím necelních formalit Unie na ústřední úrovni a využívat je pro řízení rizik v celé EU.

V širším měřítku zajistí reforma strategickou schopnost celní unie připravit a zajistit rámec spolupráce s dalšími politikami na podporu jejich provádění v pohraničních operacích; zajistit operativní viditelnost obchodních toků v celé EU; sledovat výkonnost politiky v rámci celé EU a mít podrobný přehled o tom, jak jsou uplatňovány kontroly a zjednodušení; přizpůsobit se budoucím potřebám a měnícím se obchodním modelům, zejména pokud jde o připravenost informačního prostředí celní unie na integraci různých informačních zdrojů, a podporovat flexibilní opatření proti rizikům; dobu pro uvedení na trh. Kromě toho poskytne v současnosti chybějící „kritické množství“ potřebné k souběžnému řešení mnoha priorit a k přípravě na krizi.

Tato strategická schopnost umožní celní unii podporovat další úkoly, k nimž by mohla přispět, například v oblasti mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích nebo strategických kontrol obchodu a sankcí či jiných omezujících opatření.

Pokud jde o synergie v širším měřítku, návrh povede rovněž k administrativním úsporám pro vnitrostátní celní správy, a to zjednodušením postupů a poskytnutím centrálních společných rozhraní a nástrojů, jež trvale sníží náklady na dodržování celních předpisů a správní náklady. V posouzení dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu, se odhaduje, že pro členské státy představují tyto úspory přibližně

⁵ Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursorů drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi (Úř. věst. L 22, 26.1.2005, s. 1).

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 300/2008 ze dne 11. března 2008 o společných pravidlech v oblasti ochrany civilního letectví před protiprávními činy a o zrušení nařízení (ES) č. 2320/2002 (Úř. věst. L 97, 9.4.2008, s. 72).

7,9 miliardy EUR, přičemž tato částka vyplývá především z úspor v oblasti IT, ale také ze snížení administrativního úsilí potřebného pro některé důležité úkoly, což uvolní správní kapacitu.

1.5.5 Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Na základě současného víceletého finančního rámce (VFR) lze potřeby uspokojit přerozdělením v rámci stávající rozpočtové položky pro *spolupráci v oblasti cel (Clo)* – položka 03 05 01 a do nové rozpočtové položky pro *Celní úřad EU* – položka 03 05 XX. To znamená, že se ve stávajícím víceletém finančním rámci nepředpokládají žádné dodatečné náklady.

Ve víceletém finančním rámci na období po roce 2027 se navrhuje, aby náklady na datové centrum a Celní úřad EU byly financovány prostřednictvím následujícího víceletého finančního rámce, aniž by byla dotčena dohoda o víceletém finančním rámci a programech.

1.6 Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ návrh/podnět s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR.

☒ Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od roku 2026 do roku 2027,
- poté plné fungování.

1.7 Předpokládaný způsob plnění rozpočtu

☒ Přímé řízení Komisí

- ☐ prostřednictvím výkonných agentur,
- ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☒ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,

☒ subjekty uvedené v článku 70,

- ☐ veřejnoprávní subjekty,

- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

Poznámky:

V době vstupu v platnost bude Komise nadále řídit vývoj a údržbu stávajících systémů podle celního kodexu Unie a během stávajícího VFR bude muset pokročit v přípravě počátečních prvků datového centra.

V období, které následuje po stávajícím VFR, si Komise ponechá pro účely vybraných úkolů, zejména poskytování datového centra, finanční prostředky a úkoly přenesené na základě dohody o přiznání příspěvku na Celní úřad EU. Zachování přímého řízení finančních prostředků pro stávající systémy podle celního kodexu Unie a nepřímé řízení finančních prostředků datového centra prostřednictvím dohod o přiznání příspěvku uzavřených s Celním úřadem EU pomůže zajistit plynulou kontinuitu a účinné provádění politiky v oblasti budoucího celního datového prostředí v EU, zatímco úřad po svém zřízení v roce 2028 rozšíří své kapacity.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

V souvislosti s celkovou reformou:

Komise bude provádění navrhovaného nařízení pravidelně sledovat. Za tímto účelem návrh předpokládá zpřístupnění informací a analytických nástrojů Komisi prostřednictvím celního datového centra EU, přičemž zahrnuty budou všechny celní postupy v oblasti působnosti reformy.

Komise s pomocí Celního úřadu EU také nejméně jednou ročně posoudí a vyhodnotí výkonnost celní unie jako takové. To bude zahrnovat měření celních činností prováděných celními orgány členských států. Za tímto účelem Celní úřad EU určí hlavní trendy, silné a slabé stránky, mezery a potenciální rizika a předloží Komisi doporučení ke zlepšení.

Komise ve spolupráci s Celním úřadem EU a vnitrostátními celními orgány rovněž vyhodnotí zejména provádění **řízení rizik** s cílem neustále zlepšovat jeho operativní a strategickou účinnost a účelnost. Komise použije k tomuto účelu rovněž informace dostupné v datovém centru a může si vyžádat další informace od Celního úřadu EU a vnitrostátních celních a jiných orgánů. Komise využije tuto hodnoticí práci při vypracovávání společných ustanovení pro řízení rizik, zejména společných kritérií rizik a společných prioritních oblastí kontroly.

Konkrétně ve vztahu k Celnímu úřadu EU:

Všechny agentury Unie pracují na základě přísného monitorovacího systému za účasti koordinátora vnitřní kontroly, Útvaru interního auditu Komise, správní rady, Komise, Účetního dvora a rozpočtového orgánu. Tento systém je zohledněn a stanoven v HLAVĚ XII. V souladu se společným přístupem k decentralizovaným agenturám EU se v ročním pracovním programu Celního úřadu EU stanoví podrobné cíle a očekávané výsledky včetně ukazatelů výkonnosti. Tyto ukazatele budou použity k měření činností Celního úřadu EU ve výroční zprávě o činnosti. Roční pracovní program bude v souladu s víceletým pracovním programem a oba budou zahrnuty do každoročního jednotného programového dokumentu, který se předkládá Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Za dohled nad účinným administrativním, operativním a rozpočtovým řízením Celního úřadu EU odpovídá jeho správní rada. Bude jí nápomocna výkonná rada odpovědná za přípravu rozhodnutí správní rady.

Komise zajistí, aby byla prováděna pravidelná hodnocení výkonnosti Celního úřadu EU ve vztahu k jeho cílům, mandátu, úkolům, řízení a umístění. Hodnocení se budou zabývat zejména případnou potřebou upravit mandát Celního úřadu EU a finančními dopady jakékoli takové úpravy. Při každém druhém hodnocení se provede posouzení výsledků dosažených Celním úřadem EU s ohledem na jeho cíle, mandát, úkoly a řízení, včetně posouzení toho, zda je další trvání Celního úřadu EU s ohledem na tyto cíle, mandát, řízení a úkoly stále odůvodněné. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích tohoto hodnocení. Závěry hodnocení se zveřejní.

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Celní úřad EU zajistí, aby byly při vnitřní kontrole dodržovány vhodné normy.

Pokud jde o následné kontroly, na Celní úřad EU jakožto decentralizovanou agenturu se vztahuje následující: i) interní audit prováděný Útvarem interního auditu Komise; ii) roční zprávy Evropského účetního dvora s uvedením prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a správnosti uskutečněných operací; iii) roční absolutorium udělené Evropským parlamentem; iv) případná šetření prováděná úřadem OLAF, aby bylo zejména zajištěno, že se zdroje přidělené agenturám využívají správně.

Podle článku 228 SFEU podléhá činnost Celního úřadu EU také dohledu veřejného ochránce práv.

Vzhledem k výlučné pravomoci Unie v oblasti cel a vzhledem k tomu, že návrh zahrnuje významné investice do vývoje, provozu, údržby a využívání datového centra, se jeví jako vhodné zachovat rozpočtovou odpovědnost Komise za některé činnosti a pověřit Celní úřad EU některými prováděcími úkoly na základě dohod o přiznání příspěvku. Tato opatření by měla zahrnovat ustanovení umožňující Komisi zachovat si vysokou míru kontroly nad delegovanými činnostmi, jak je stanoveno v tomto návrhu.

Mimoto je vhodné, aby Komise hrála důležitou úlohu při programování a sledování činnosti správní a výkonné rady Celního úřadu EU.

2.2.2 *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Jelikož Celní úřad EU bude novým orgánem, existuje riziko, že postupy pro přijímání zaměstnanců a správní postupy nemusí být v souladu s harmonogramem, což bude mít dopad na operativní kapacitu Celního úřadu EU při zahájení jeho činnosti. Je proto zásadní, aby partnerské GŘ připravilo zahájení operací stanovením správních postupů, správních struktur a počátečních pracovních programů a aby uskutečnilo některé počáteční náborové činnosti tak, aby mohl Celní úřad EU brzy dosáhnout plné správní samostatnosti. Je vhodné, aby se členské státy do těchto přípravných akcí zapojily prostřednictvím pravidelné výměny názorů.

Během prvních let činnosti Celního úřadu EU budou zapotřebí častá setkání a pravidelné kontakty mezi partnerským GŘ a Celním úřadem EU, aby se napomohlo jeho rozjezdu. Lze předpokládat, že budou vysláni zkušení zaměstnanci Komise.

Celní úřad EU bude muset zavést rámec vnitřní kontroly v souladu s rámcem vnitřní kontroly Evropské komise. Informace o vnitřních kontrolách Celního úřadu EU budou zahrnuty do jeho výročních zpráv.

Bude zřízen útvar interního auditu, který zohlední rizika specifická pro fungování Celního úřadu EU a zavede systematický a disciplinovaný přístup k hodnocení účinnosti řízení rizik, kontroly a procesů správy a řízení a bude vydávat doporučení k jejich zlepšení.

Pokud jde o finanční prostředky GŘ TAXUD: předcházení podvodům a jejich odhalování je jedním z cílů vnitřní kontroly, jak je stanoveno ve finančním nařízení, a klíčovou otázkou řízení, kterou se Komise musí zabývat v průběhu celého výdajového cyklu. Strategie GŘ TAXUD pro boj proti podvodům zaměřená především na prevenci podvodů, jejich odhalování a nápravu navíc mimo jiné zajišťuje, aby vnitřní kontroly v této oblasti byly v plném souladu se Strategií Komise proti podvodům (CAFS) a aby byl systém řízení rizika podvodů koncipován tak, aby oblasti zatížené tímto rizikem identifikoval a dokázal na ně adekvátně reagovat.

2.2.3 *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol*

Náklady partnerského GŘ na celkový dohled nad Celním úřadem EU lze odhadnout na 0,5 % ročního rozpočtu svěřeného Celnímu úřadu EU, včetně přenesených prostředků. Tyto náklady zahrnují například, nikoli však výlučně, náklady spojené s posuzováním ročního programu a rozpočtu, účastí zástupců Komise ve správní a výkonné radě a souvisejícími přípravnými pracemi.

2.3 **Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí**

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Opatření proti podvodům jsou uvedena v ustanoveních týkajících se Celního úřadu EU. V souladu se společným přístupem k decentralizovaným agenturám přijme Celní úřad EU strategii pro boj proti podvodům.

Přijme rovněž pravidla pro předcházení konfliktům a řešení konfliktů mezi členy správní a výkonné rady.

Celní úřad EU dále přijme bezpečnostní pravidla založená na zásadách a pravidlech stanovených v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie a citlivých neutajovaných informací.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo 1		zemí ESVO ⁸	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů ⁹	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
01	Jednotný trh Spolupráce v oblasti cel (Clo) – položka 03 05 01	RP	NE	NE	NE	NE

Lze očekávat, že v souvislosti s rozvojem a provozem celního datového centra EU budou poskytovány příspěvky od některých třetích zemí; v současné době jsou tyto příspěvky poskytovány s ohledem na účast v novém systému kontroly při dovozu (ICS2). V tomto výkazu však pro ně není uvedeno žádné ustanovení, neboť tyto dohody nejsou součástí právního návrhu.

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo 1		zemí ESVO	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy

⁷ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁸ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁹ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

	03 XX XX Celní úřad EU	RP	NE	NE	NE	NE

3.2 Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

Obecné výhrady: po přijetí právních předpisů může být rozpočet v ročním rozpočtovém procesu upraven v závislosti na skutečném koeficientu úpravy platů. Níže uvedené údaje jsou od roku 2025 indexovány ve výši 2 %. V případě, že by finanční prostředky dostupné v období 2028–2034 byly nižší, budou úkoly omezeny tak, aby odpovídaly dostupným finančním prostředkům podle víceletého finančního rámce na období po roce 2027 a celního programu na období po roce 2027. Pokud bude na Celní úřad EU přeneseno méně úkolů, než se předpokládalo, počet zaměstnanců se odpovídajícím způsobem sníží (a nedosáhne 250 zaměstnanců).

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	[Okruh 1 – Jednotný trh, inovace a digitální agenda]
		03 XX XX Celní úřad EU

Odhad na období 2026–2034:

Celní úřad EU			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	CELKEM
Hlava 1: (správní náklady včetně mezd)	Závazky	(1)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
	Platby	(2)	0,494	1,392	4,078	7,270	12,641	20,493	29,748	38,237	44,365	158,718
Hlava 2: (jiné správní náklady včetně infrastruktury)	Závazky	(1a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
	Platby	(2a)	0,434	0,662	4,416	3,235	3,469	4,365	4,681	5,396	5,516	32,173
Hlava 3: (provozní náklady včetně celní spolupráce)	Závazky	(3a)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
	Platby	(3b)	0	0	9,742	11,041	11,262	12,636	14,060	15,536	18,285	92,561
Prostředky na Celní úřad EU CELKEM	Závazky	=1+1a +3a	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452
	Platby	=2+2a +3b	0,928	2,054	18,236	21,546	27,371	37,493	48,489	59,169	68,166	283,452

Období 2026–2027 – přerozdělení:

03 XX XX								2026	2027	CELKEM
Celní úřad EU	Závazky	(1)						0,928	2,054	2,981
	Platby	(2)						0,928	2,054	2,981
Prostředky na 03 XX XX CELKEM	Závazky	=1+1a +3a						0,928	2,054	2,981
	Platby	=2+2a +3b						0,928	2,054	2,981

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Okruh 1 – Jednotný trh, inovace a digitální agenda
--	-------	--

03 05 01			2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	CELKEM
Spolupráce v oblasti cel (datové centrum – Komise)	Závazky	(1)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
	Platby	(2)	23,072	31,946	101,682	127,015	50,817	0	0	0	0	334,533
Spolupráce v oblasti cel (datové centrum – dohoda o přiznání příspěvku pro Celní úřad EU)	Závazky	(1a)			25,420	84,677	203,268	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
	Platby	(2a)			19,065	82,564	211,736	268,580	227,785	237,611	247,739	1 295,080
Prostředky na 03 05 01 CELKEM	Závazky	=1+1a +3a	23,072	31,946	127,102	211,692	254,085	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613
	Platby	=2+2a +3b	23,072	31,946	120,747	209,579	262,553	268,580	227,785	237,611	247,739	1 629,613

V případě Celního úřadu EU se předpokládá, že platby představují 75 % závazků v roce 2028 a 90 % závazků v roce 2029. V případě Komise se předpokládá, že platby a závazky jsou na stejné úrovni vzhledem k návaznosti na stávající programy.

Období 2026–2027 – přerozdělení:

03 05 01								2026	2027	CELKEM
Spolupráce v oblasti cel (Clo) – položka 03 05 01	Závazky	(1)						23,072	31,946	55,019
	Platby	(2)						23,072	31,946	55,019
Prostředky na 03 05 01 CELKEM	Závazky	=1+ 1a						23,072	31,946	55,019
	Platby	=2+ 2a						23,072	31,946	55,019

V současném VFR jsou s reformou spojeny výdaje EU ve výši 60 165 000 EUR, které zahrnují provozní i správní výdaje. Z této částky připadají výše zmíněné **provozní výdaje** ve výši 55,019 milionu EUR na rozvoj prvních strukturálních kapacit celního datového centra EU a na zahájení činnosti Celního úřadu EU.

Tyto výdaje budou pocházet ze stávajícího rozpočtu programu Clo. Výstupy zahrnují připravenost vybírat od roku 2028 nová cla v oblasti elektronického obchodu, pilotní práci vedenou Komisí při výběru projektů v oblasti řízení finančních a nefinančních rizik a přípravu činností Celního úřadu EU.

Aniž je dotčen příští VFR, předkládá se analýza týkající se výše uvedeného období 2028–2034, která počítá s náklady pro rozpočet Unie na pokrytí výdajů na datové centrum EU a rozpočet Celního úřadu EU.

Pokud jde o **provozní výdaje**:

- Tento výkaz se týká nových rozpočtových potřeb, které vyplývají z tohoto návrhu reformy. Netýká se trvalé podpory celní spolupráce ze strany Komise a stávajících systémů podle celního kodexu Unie v rámci položky 03 05 01 ani nástroje pro finanční podporu vybavení pro celní kontroly v rámci položky 11 01 02. Komise bude i nadále spravovat stávající systémy podle celního kodexu Unie a postupem času své provozní výdaje na tyto systémy sníží. Komise bude provádět rovněž některé činnosti v rámci

celní spolupráce, které však budou vzhledem k novým činnostem Celního úřadu EU v této oblasti postupně omezeny. Tyto náklady nejsou v tomto legislativním finančním výkazu zahrnuty, jelikož nepředstavují náklady související s tímto návrhem.

- Náklady na IT v oblasti působnosti tohoto návrhu se týkají vývoje datového centra. Výše uvedená linie financování zahrnuje přibližně 1,63 miliardy EUR po indexaci ve výši 2 % podle výše uvedené tabulky.
- Komise přidělí úkoly datového centra Celnímu úřadu EU prostřednictvím dohod o přiznání příspěvku. Příslušné náklady jsou proto ve víceletém finančním rámci na období po roce 2027 zahrnuty do nástupce programu Clo.
- Provozní výdaje Celního úřadu EU, které jsou určeny především na zajištění celní spolupráce, jsou blíže popsány v příloze. Předpokládá se, že Celní úřad EU vstoupí do počáteční fáze v roce 2026 se sedmi zaměstnanci (pět smluvních zaměstnanců a dva dočasní zaměstnanci), přičemž v roce 2027 se počet zaměstnanců zvýší o dalších sedm, a v roce 2028 zahájí úřad svou činnost (v daném roce počet zaměstnanců vzroste na 30).
- Hlava I zahrnuje odhadovaný počet zaměstnanců Celního úřadu EU v roce 2034 ve výši 250, z nichž by přibližně 115 bylo přímo spojeno s funkcemi v oblasti IT a správy údajů. Tato pracovní místa v oblasti IT a správy údajů by se zabývala jak vývojem platformy datového centra a aplikací přidělených na základě dohody o přiznání příspěvku, tak technickou správou datového centra pro datové projekty, analýzy a správu modelu celních údajů.

•

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

								2026	2027	CELKEM
GŘ: TAXUD										
• Úředníci								0,513	1,197	1,710
• Smluvní zaměstnanci								0,182	0,273	0,455
GŘ TAXUD CELKEM	Prostředky							0,695	1,470	2,165

Pokud jde o **správní výdaje**: v současném VFR by GŘ TAXUD potřebovalo v roce 2026 dodatečných pět ekvivalentů plného pracovního úvazku a v roce 2027 dalších pět ekvivalentů plného pracovního úvazku na přípravu činnosti úřadu.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Celková čistá částka v období 2026–2027 (Závazky celkem = platby celkem)	0,695	1,470	
--	--	-------	-------	--

Odhadované celkové částky v rámci **všech okruhů** na období 2026–2034 jsou shrnuty níže:

		2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	CELKE M
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce CELKEM	Závazky	24,695	35,470	145,338	233,238	281,456	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230
	Platby	24,695	35,470	138,983	231,125	289,924	306,073	276,274	296,780	315,905	1 915,230

3.2.2 Odhadovaný dopad na prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

Návrh se neomezuje pouze na zřízení agentury. Komplexně reformuje celní unii. Poskytuje nové strategické kapacity (z hlediska správy nový Celní úřad EU a z hlediska kapacit nové celní datové centrum EU) spolu s revizí a zjednodušením provozních procesů pro vnitrostátní orgány a obchodní subjekty. Vzhledem k tomu, že zlepšuje spolupráci při fungování celní unie „jako jednoho celku“ a vyvolává účinky, jichž dosahují vnitrostátní orgány (a nikoli pouze úřad), nebylo by vhodné pokoušet se mapovat výstupy podle ukazatelů činnosti úřadu. Vhodnější je zmapovat dva hlavní výstupy (a kategorie výdajů), které spolupracují na dosažení cíle reformy – celní datové centrum EU a Celní úřad EU –, podle níže uvedených tabulek.

Níže uvedené údaje pro **současný VFR** se týkají pouze provozních nákladů Komise. Ty souvisejí s datovým centrem.

Částky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Uved'te cíle a výstupy ↓									2024		2025			2026			2027		CELKEM
	VÝSTUPY																		
	Druh¹	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem	
OBECNÝ CÍL																			

¹ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

– Celní datové centrum EU													23,072		31,496		55,018
Mezisoučet													23,072		31,496		55,018
NÁKLADY CELKEM													23,072		31,496		55,018

Níže uvedené údaje na období 2028–2034 se týkají nákladů na vývoj celního datového centra EU a na fungování Celního úřadu EU. Jedná se o provozní náklady, které jsou od roku 2025 indexovány ve výši 2 %.

Uved'te cíle a výstupy ↓			2028		2029		2030		2031		2032		2033		2034		CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	Druh ²	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový	Náklady celkem
OBECNÝ CÍL																		
– Celní datové centrum EU																		
Kapitálové výdaje na datový prostor				47,424		60,465		61,674		50,326		0		0		0		219,889
Provozní výdaje na datový prostor EU				47,857		113,900		149,371		169,288		172,673		176,127		179,649		1 008,865
Kapitálové výdaje na program transformace				31,822		32,458		33,107		33,770		34,445		35,134		35,837		236,573
Provozní výdaje na program transformace				0		4,869		9,932		15,196		20,667		26,350		32,253		109,268
Mezisoučet				127,102		211,692		254,085		268,580		227,785		237,622		247,739		1 574,594

² Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

– Celní úřad EU			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
Mezisoučet			18,235	21,546	27,371	37,943	48,489	59,169	68,166	280,471
NÁKLADY CELKEM			145,338	233,238	281,457	306,073	276,274	296,780	315,905	1 855,065

Částky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa) Částky v příslušných případech odrážejí součet příspěvku Unie agentuře a dalších příjmů agentury (poplatků a plateb).

Dodatečné vysvětlení nákladů na celní datové centrum EU:

Kapitálové výdaje na datový prostor EU:

Tato rozpočtová položka pokrývá návrh a zavedení platformy datového centra, včetně vývoje (nebo licencí/nákupu) a integrace různých prvků, které zajišťují kapacity pro výměny údajů, zpracování údajů, správu aplikací a katalog dat.

Provozní výdaje na datový prostor EU:

Tato položka zahrnuje zajištění nezbytné infrastruktury (pronájem datových center, hardware, cloudové služby, licencování softwaru atd.) a provozních kapacit (služby, technická podpora, provozní podpora atd.) k zajištění odpovídající úrovně a kapacity služby. Tato položka pokrývá také případnou údržbu datového centra po jeho dodání a v rámci servisu.

Kapitálové výdaje na program transformace:

Tato položka zahrnuje vývoj a zavedení funkcí platformy datového centra ve vztahu k vnitrostátním celním systémům, které jsou převáděny na ústřední úroveň v souladu s právními předpisy týkajícími se reformy.

Provozní výdaje na program transformace:

Tato položka pokrývá provozní náklady a náklady na údržbu prvku platformy datového centra, který provádí funkce ve vztahu k vnitrostátním celním systémům, jež jsou převáděny na ústřední úroveň v souladu s právními předpisy týkajícími se reformy.

3.2.3 Odhadovaný dopad na lidské zdroje Celního úřadu EU

3.2.3.1 Shrnutí

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

Níže uvedené údaje vycházejí z toho, že Celní úřad EU je v roce 2034 plně funkční a úroveň lidských zdrojů je od tohoto okamžiku stálá. Mezi plánem pracovních míst a externími zaměstnanci se předpokládá poměr 2:1. Ačkoliv v této fázi není možné kvantifikovat počet tříd AST nebo AD ani počet vyslaných národních odborníků, které mohou poskytnout vnitrostátní správní orgány, je uveden odhad. Náklady jsou indexovány ve výši 2 %.

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa) Částky v příslušných případech odrážejí součet příspěvku Unie agentuře a dalších příjmů agentury (poplatků a plateb).

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	CELKEM
Dočasní zaměstnanci (třídy AD)	0,119	0,423	1,542	3,335	5,970	10,018	14,693	19,073	22,234	77,408
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)	0,059	0,212	0,771	1,668	2,985	5,009	7,346	9,537	11,117	38,704
Smluvní zaměstnanci	0,237	0,676	0,749	1,085	1,927	3,220	4,691	6,090	7,099	25,773
Vyslaní národní odborníci (VNO)			0,187	0,271	0,482	0,805	1,173	1,523	1,775	6,215
CELKEM	0,415	1,311	3,249	6,360	11,363	19,051	27,903	36,223	42,226	148,101

Co se týká rozdělení nákladů mezi výše uvedené platové třídy, předpokládá se, že od zahájení činnosti v roce 2028 budou pracovní místa podle plánu pracovních míst přidělena v poměru 2:1 AD:AST a externí pracovní místa budou přidělena v poměru 4:1 smluvní zaměstnanci / vyslaní národní odborníci¹. Těmito odhady není dotčeno konečné rozložení náboru.

Požadavky na zaměstnance (FTE):

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Celkem
Dočasní zaměstnanci (třídy AD)	2	5	14	22	40	62	91	122	111	111
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)			6	11	20	31	46	31	56	56

¹ Může se stát, že některá sekretářská místa budou v kategorii dočasných zaměstnanců (AST/SC); tento legislativní finanční výkaz však vychází z předpokladu, že tato pracovní místa budou zařazena do kategorií smluvních zaměstnanců.

Smluvní zaměstnanci	5	9	8	16	24	39	50	62	66	66
Vyslaní národní odborníci			2	3	6	8	13	15	17	17
CELKEM	7	14	30	50	90	140	190	230	250	250

Předpokládá se, že všichni nově přijatí zaměstnanci pracují v roce přijetí do zaměstnání po dobu šesti měsíců.

Přesné rozdělení počtu zaměstnanců podle profilu sice v tomto okamžiku nelze s konečnou platností určit, v následující tabulce je však uveden obecný přehled toho, co lze očekávat:

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Celkem	7	14	30	50	90	140	190	230	250
Administrativa	6	8	12	20	22	22	22	22	22
Data a IT	1	4	10	18	40	65	90	105	115
Koordinace / budování kapacit		2	8	12	28	53	78	103	113

Administrativní profily by se zabývaly otázkami, jako jsou lidské zdroje, finance, účetnictví, právní záležitosti, komunikace, kontrola kvality a audit, administrativní podpora vrcholného vedení, vlastní IT Celního úřadu EU a logistika.

Profily v oblasti **dat a IT** by se zabývaly celním datovým centrem EU, včetně řízení vývoje, operací a infrastruktury IT, datových projektů a jejich řízení a správy dat.

Profily v oblasti **koordinace a budování kapacit** by se zabývaly operativní koordinací práce zahrnující celní orgány členských států a spoluprací s dalšími externími odborníky v oblastech, jako je řízení rizik, řešení krizí, spolupráce s jinými než celními orgány, odborná příprava a pokyny ke společným pracovním metodám a postupům a koordinace operativní činnosti, jakož i měření výkonnosti, monitorování, výzkum a inovace, společné kontroly a podpora kontrolního vybavení.

Ekvivalenty plného pracovního úvazku jsou zaokrouhleny na nejbližší celé číslo.

3.2.3.2 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů pro mateřské GŘ

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v celých číslech (nebo zaokrouhlete nejvýše na jedno desetinné místo)

		2026	2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)			
20 01 02 01 a 20 01 02 02 (v ústředí a v zastoupeních Komise)		+3	+7
20 01 02 03 (při delegacích)			
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)			
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)			
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)¹			
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)		+2	+3
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)			
Rozpočtová položka (položky) (upřesněte) ²	– v ústředí ³		
	– při delegacích		
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)			
10 01 05 02 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)			
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)			
CELKEM		+5	+10

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

¹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

² Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

³ Zejména pro fondy politiky soudržnosti EU, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond (ENRAF).

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Celní úřad EU zahájí svou činnost v roce 2028, přičemž mezi přijetím zakládajícího aktu a zahájením činnosti bude období přibližně dvou let, které by mohlo být věnováno činnostem nezbytným pro zahájení činnosti nového subjektu. Komise by měla být pověřena zřízením Celního úřadu EU. Pro tento proces je proto třeba počítat se zdroji. Dodatečné ekvivalenty plného pracovního úvazku uvedené v tabulce výše v letech 2026 a 2027; poté je čistým účinkem na zaměstnance Komise snížení. Aby byl Celní úřad EU připraven zahájit svou činnost, budou dodateční zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky) provádět tyto přípravné činnosti: 1. Příprava prvního rozpočtu, včetně připravenosti prováděcích nástrojů (účetnictví / systémy rozpočtového řízení) a postupů. 2. Výběrové řízení na výkonného ředitele (počínaje dočasným výkonným ředitelem z řad zaměstnanců Komise pro období 2026/2027 před zahájením fungování Celního úřadu EU). 3. Jmenování členů správní rady a výkonné rady. 4. Příprava prvních schůzek a rozhodnutí. 5. Příprava budovy ústředí v koordinaci s hostitelským státem; sjednání dohody o umístění úřadu; nákup vybavení; IT; bezpečnost; údržba. 6. Nábor zaměstnanců pro Celní úřad EU v očekávání velmi strmých počátečních potřeb. Prioritou na začátku jsou funkce potřebné pro základní fungování (schopnost vyplácet mzdu, organizovat řízení času, školení atd.). 7. Vymezení organizační struktury, vnitřní organizace a postupů. 8. Určení možnosti dočasného převedení zaměstnanců Komise do Celního úřadu EU. 9. Vytvoření základních internetových stránek a vizuální identity. 10. Příprava prvního ročního pracovního programu a/nebo jednotného programového dokumentu. 11. Příprava dohody nebo dohod o přiznání příspěvku, jsou-li zachovány. 12. Poskytnutí podpory z programu Clo pro první zasedání Celního úřadu EU na úrovni odborníků v letech 2026/2027. Zkušenosti z jiných agentur, které byly nedávno zřízeny, ukazují, že k plnění těchto počátečních úkolů je zapotřebí tým přibližně deseti zaměstnanců v partnerském GR. Výše uvedené úkoly jsou převážně administrativní a procesní povahy. S výjimkou bodu 12 se netýkají podstaty budoucí činnosti Celního úřadu EU.
---------------------------------------	---

Externí zaměstnanci	Práce v souvislosti s výše uvedenými úkoly, zejména 1, 4, 5, 9, 12.
---------------------	---

3.2.4 Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

X Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem. Částka 58 milionů EUR, která je zapotřebí v letech 2026 a 2027, bude přidělena na základě stávajícího ustanovení v rámci rozpočtové položky pro jednotný trh: *Spolupráce v oblasti cel (Clo) – položka 03 05 01*

– ☐ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

– ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo revizi víceletého finančního rámce⁴.

–

3.2.5 Příspěvky třetích stran

X Návrh/podnět nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

– Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celk em
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinanco vané prostředky CELKEM								

⁴ Viz články 12 a 13 nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027.

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

- ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☒ na vlastní zdroje
 - ☐ na jiné příjmy
 - uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁵							Celke m
		2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Článek		812	828	845	862	879	896	914	6 035

U účelově vázaných různých příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Upřesněte způsob výpočtu dopadu na příjmy.

V období 2028–2034 přináší reforma dodatečné příjmy z cel v oblasti elektronického obchodu po odečtení 25 % vnitrostátních nákladů na výběr (čisté TVZ). To se odhaduje na 750 milionů EUR ročně, s indexací ve výši 2 %, což v tomto období přinese přibližně 6,035 miliardy EUR.

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

⁵ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.

PŘÍLOHA – PŘEDPOKLADY:

Vývoj počtu zaměstnanců v úřadu:

Celkový vývoj ekvivalentů plného pracovního úvazku se předpokládá takto:

	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034
Celní úřad EU	7	14	30	50	90	140	190	230	250

Ačkoli to nespadá do oblasti působnosti tohoto výkazu, je užitečné poznamenat, že posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu poskytuje odhad týkající se uvolnění administrativního úsilí na vnitrostátní úrovni v důsledku zjednodušení a přehodnocení celních postupů. Do roku 2034 by členské státy ve srovnání se základním scénářem musely vynaložit menší úsilí na dané úkoly, odhadované přibližně na 2 000 FTE⁶. To neznámá ani nevyžaduje, aby se členské státy rozhodly odpovídajícím způsobem snížit počty celních úředníků.

Od roku 2028 bude rovněž docházet k postupnému uvolňování zaměstnanců v mateřském GR, neboť některé činnosti dříve prováděné v rámci celního programu a v rámci řízení TAXUD budou nahrazeny činnostmi úřadu.

⁶ Předpoklady použité k vypracování těchto odhadů jsou podrobně uvedeny v posouzení dopadů a jeho přílohách.

Hlava III:

Hlava III	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	Celkem
Celní spolupráce	9 000 000	10 000 000	10 000 000	11 000 000	12 000 000	13 000 000	15 000 000	80 000 000
Indexace ve výši 2 %	9 741 889	11 040 808	11 261 624	12 635 542	14 059 913	15 536 203	18 284 916	92 560 896

Provozní výdaje Celního úřadu EU se týkají operativní celní spolupráce.

Celní úřad EU bude v rámci dohody o přiznání příspěvku rovněž spravovat náklady na celní datové centrum EU.

Výše uvedená položka pro **celní spolupráci** zahrnuje náklady na svolání pracovních skupin odborníků na celní záležitosti z členských států za účelem intenzivní spolupráce na tématech v oblasti působnosti návrhu, včetně řízení rizik, provádění a hodnocení společných kritérií a norem týkajících se rizik a společných prioritních oblastí kontroly, odborné přípravy, rozvoje pracovních metod a pokynů v souvislosti s technickými otázkami, uplatňování přístupu „*Trust and Check*“, rozvoje společných obchodních procesů a interoperability ve vztahu k datovému prostoru EU v oblasti cel a jeho propojení s jinými systémy atd. Zahrnuje také svolávání multidisciplinárních skupin odborníků na různých úrovních (odvětvové, vnitrostátní, mezinárodní) na témata v oblasti působnosti návrhu, včetně přípravy na krize a reakce na ně, provádění společných politických priorit, rozvoje a provádění rámců spolupráce a jejich prvků (včetně strategií dohledu). Skupiny organizované Celním úřadem EU budou mít zásadní význam pro účinné jednotné provádění celní unie, neboť většinu operativní činnosti budou i nadále provádět vnitrostátní orgány „v místě“.

